

Universitat Autònoma de Barcelona

ADVERTIMENT. L'accés als continguts d'aquesta tesi doctoral i la seva utilització ha de respectar els drets de la persona autora. Pot ser utilitzada per a consulta o estudi personal, així com en activitats o materials d'investigació i docència en els termes establerts a l'art. 32 del Text Refós de la Llei de Propietat Intel·lectual (RDL 1/1996). Per altres utilitzacions es requereix l'autorització prèvia i expressa de la persona autora. En qualsevol cas, en la utilització dels seus continguts caldrà indicar de forma clara el nom i cognoms de la persona autora i el títol de la tesi doctoral. No s'autoritza la seva reproducció o altres formes d'explotació efectuades amb finalitats de lucre ni la seva comunicació pública des d'un lloc aliè al servei TDX. Tampoc s'autoritza la presentació del seu contingut en una finestra o marc aliè a TDX (framing). Aquesta reserva de drets afecta tant als continguts de la tesi com als seus resums i índexs.

ADVERTENCIA. El acceso a los contenidos de esta tesis doctoral y su utilización debe respetar los derechos de la persona autora. Puede ser utilizada para consulta o estudio personal, así como en actividades o materiales de investigación y docencia en los términos establecidos en el art. 32 del Texto Refundido de la Ley de Propiedad Intelectual (RDL 1/1996). Para otros usos se requiere la autorización previa y expresa de la persona autora. En cualquier caso, en la utilización de sus contenidos se deberá indicar de forma clara el nombre y apellidos de la persona autora y el título de la tesis doctoral. No se autoriza su reproducción u otras formas de explotación efectuadas con fines lucrativos ni su comunicación pública desde un sitio ajeno al servicio TDR. Tampoco se autoriza la presentación de su contenido en una ventana o marco ajeno a TDR (framing). Esta reserva de derechos afecta tanto al contenido de la tesis como a sus resúmenes e índices.

WARNING. The access to the contents of this doctoral thesis and its use must respect the rights of the author. It can be used for reference or private study, as well as research and learning activities or materials in the terms established by the 32nd article of the Spanish Consolidated Copyright Act (RDL 1/1996). Express and previous authorization of the author is required for any other uses. In any case, when using its content, full name of the author and title of the thesis must be clearly indicated. Reproduction or other forms of for profit use or public communication from outside TDX service is not allowed. Presentation of its content in a window or frame external to TDX (framing) is not authorized either. These rights affect both the content of the thesis and its abstracts and indexes.

TESI DOCTORAL

**EDICIÓ CRÍTICA DELS ESCOLIS
AL CANT IX DE L'ODISSEA**

AUTORA

Esperança Ramírez Sevilla

DIRECTOR

Jordi Cors i Meya

Departament de Ciències de l'Antiguitat
i de l'Edat Mitjana
Universitat Autònoma de Barcelona

Setembre 2016

SUMARI

1. INTRODUCCIÓ	2
1.1. Objectius	2
1.2. Estat de la qüestió: edicions anteriors	3
1.3. Testimonis	5
1.4. Metodologia	7
 2. ELS MANUSCRITS	 10
2.1. Relació de manuscrits	10
2.2. Comentari dels manuscrits	12
2.3. <i>Stemma codicum</i>	28
 3. INDEX DE PASSATGES CITATS	 29
 AGRAÏMENTS.....	 31
 4. EDICIÓ	 32
 5. CONCLUSIONS	 234
 6. BIBLIOGRAFIA	 236

1. INTRODUCCIÓ

1.1. Objectius

L'objectiu central de la present tesi de doctorat és realitzar una edició completa dels escolis al cant IX de l'*Odissea*. Entenem per completa una edició crítica i actualitzada, que inclogui tant els escolis considerats menors com els majors. Per tal de poder-nos concentrar convenientment en aquesta tasca, hem considerat des de l'inici la conveniències de restringir l'objecte d'estudi a només l'esmentat cant IX de l'*Odissea*, altrament un dels cants que en tots els temps més ha atret l'atenció dels estudiosos i comentaristes de l'obra d'Homer. Aquest cant, juntament amb els tres següents, conformen allò que en la tradició s'ha acabat anomenant *les aventures d'Odisseu*.

En funció d'aquest objectiu central, ha estat necessari establir uns altres objectius operatius, entre els quals evidentment destaca l'exigència de revisar tot el material que ha estat editat fins ara i que té relació amb el nostre objecte d'estudi. Aquesta revisió sistemàtica consisteix a analitzar i confrontar les diferents edicions que, de manera total o bé parcial, poden incloure escolis relatius al cant que ens ocupa.

Igualment necessari, naturalment, ha estat l'establiment d'un corpus de textos, a partir del qual constituir l'edició. Per poder conèixer *a priori* quins manuscrits podien resultar més significatius per a aquest estudi i saber quina era la relació entre ells –premisses, totes dues, que han estat revisades– hem seguit principalment els darrers estudis del mestre Filippomaria Pontani.¹ En efecte, aquest autor estableix de manera sòlida la relació i una certa prelació dels manuscrits que recullen els escolis a l'*Odissea*. Els seus estudis constitueixen un punt de partida imprescindible, un referent ferm, que certament ens ha servit per establir el corpus de manuscrits sobre el qual treballem en aquesta tesi.

Salvant les dificultats d'accedir a alguns dels manuscrits, finalment són 37 els que hem emprat. Un cop revisades les edicions anteriors i establert el corpus de manuscrits, un altre dels objectius d'aquest treball ha estat classificar els escolis en funció del seu contingut. Aquesta és una innovació que ens ha semblat important perquè no apareix en cap de les

¹ PONTANI, 2005

edicions anteriors. La classificació per tipus, més enllà de servir per entendre el contingut dels escolis, ofereix una visió interessant sobre la filiació dels manuscrits, és a dir, permet de copsar que n'hi ha que principalment recullen escolis lexicològics, mentre que d'altres s'orienten cap a comentaris de tipus gramatical o mític, com més endavant veurem.

No és objecte d'aquest treball, doncs, ni la traducció ni el comentari dels escolis, tot i que aquestes són dues tasques interessants i molt necessàries per dur a terme en un futur. Tampoc no ho és el recull sistemàtic de les correccions del text homèric, tasca que correspon als editors del que és pròpiament l'*Odissea* (i que tanmateix seria adient de fer com a clar testimoni de determinades lectures homèriques no tingudes en compte en les edicions). L'objectiu principal, per tant, és oferir un corpus de dades que reculli els escolis, les anotacions i també algunes correccions significatives del text homèric. En aquest ampli corpus hi ha continguts de diversos tipus, des de mites en versions diferents de les tradicionals, fins a mots que convé interpretar, passant per expressions sintàctiques o per acotacions gramaticals.

1.2. Estat de la qüestió: edicions anteriors

La tradició ens ha llegat una ben nodrida col·lecció d'escolis a l'*Odissea*, que, juntament amb els escolis a la *Ilíada*, conformen una mostra molt antiga de la tradició erudita d'interpretació dels textos homèrics. Per poder arribar a estudiar totes dues obres i entendre la seva transmissió de manera completa, des del punt de vista literari, mític, lingüístic i fins i tot històric, és necessari tenir en compte aquests escolis.

Si bé disposem d'edicions ben completes dels escolis a la *Ilíada* (la darrera, a la segona meitat del s. XX, a cura de H. Erbse²), no podem dir el mateix en el cas de l'*Odissea*. Tal com apuntava el Dr. Cors en un article recent sobre aquesta qüestió,³ cal una edició crítica acurada dels escolis a aquesta obra, atès que la darrera encara vigent, que devem a G. Dindorf,⁴ és notòriament antiga i s'ha de considerar ja insuficient.

² ERBSE, 1968-83

³ CORS, 2010

⁴ DINDORF, 1855

En efecte, pel que fa als escolis a la *Ilíada*, cal considerar l'edició d'Erbse com a prou completa, atès que partia d'un corpus de manuscrits del qual restaren fora tan sols els escolis anomenats *menors*, els quals foren objecte justament de l'edició parcial –i, doncs, complementària– de Van Thiel,⁵ ja a l'any 2000.

Pel que fa a les principals edicions dels escolis a l'*Odissea*, destaca la ja esmentada de G. Dindorf, de 1855, el principal mèrit de la qual és la seva ambició d'incloure tota mena d'escolis, si bé partint d'un corpus de manuscrits relativament reduït (i potser no sempre de primera mà). El mateix es podria dir, sens dubte, de l'edició posterior d'A. Mai, que globalment es considera una continuïtat no superadora de la de Dindorf. Tornant a aquesta, val a dir que la seva evident antiguitat i el fet de no incloure alguns dels principals manuscrits que coneixem, la converteixen en inevitablement superada –o necessitada de superació, tot just– en virtut dels avenços metodològics i dels descobriments que d'ençà d'aleshores s'han produït.

Sigui com sigui, cap altra edició posterior no ateny, de moment, la completeness de la vella edició de Dindorf quant als tipus d'escolis, i és així que, tot amb tot, es pot considerar encara no obsoleta. D'una banda, una edició prou recent, com la d'A. Ludwich,⁶ és tan obertament incompleta que, com si en fos tan sols una mostra, es limita als primers 309 versos del cant primer de l'*Odissea*, mentre que la també ben recent (i en xarxa) de N. Ernst⁷ se centra exclusivament en els escolis menors.

Pel que fa a altres edicions destacables dels escolis a l'*Odissea*, cal esmentar-ne encara unes altres dues que, significativament, se situen en els dos extrems de la llarga línia cronològica que abasta els dos darrers segles: d'una banda, l'edició de Ph. Buttmann⁸ és anterior i tot a la Dindorf, de manera que –no sols per aquest fet sinó també, sobretot, per la quantitat escassa de manuscrits que emprà– s'ha de considerar del tot superada i substituïda per l'edició de Dindorf; i d'una altra banda, situant-nos en el punt més recent (tant, que la nostra tasca col·lectiva es pot considerar un paral·lel complementari de la seva), ens trobem que l'actual referent mundial en la matèria, F. Pontani, ha arribat a

⁵ VAN THIEL, 2000

⁶ LUDWICH, 1888-90

⁷ ERNST, 2006

⁸ BUTTMANN, 1821

publicar, entre els anys 2007 i 2015, l'edició crítica dels escolis als sis primers cants de l'*Odissea*,⁹ si bé amb una metodologia, uns criteris i uns objectius diferents dels que inspiren la nostra edició.

1.3. Testimonis

Els escolis, a banda dels manuscrits que els recullen de forma explícita, ens han arribat també per via indirecta, a través de diversos testimonis, és a dir, autors d'èpoques diverses que s'han interessat per l'obra homèrica i que els han recollit i els han transmès dins de la seva obra.

Per a aquest estudi, ens resulten especialment significatius, per diversos motius, els següents autors o obres: VMK, Porfiri, Eustaci i Zenòdot. A cadascun d'ells dediquem tot seguit un breu paràgraf.

Els VMK (Viermännerkommentar), que inclouen els comentaris d'Aristònic d'Alexandria¹⁰ (s. I aC); Dídim d'Alexandria¹¹ (63 aC – 10 dC); Eli Herodià¹² (s. II dC); i Nicanor Stigmatias¹³ (s. II dC). Aquests quatre autors, que segueixen la tradició del mestre Aristarc, fan comentaris sobre alguns dels escolis del cant que ens ocupa, de manera molt desigual. Mentre Dídim recull tota l'*Odissea* i fa anotacions a peu de pàgina, els altres tan sols tenen alguns capítols en què presenten comentaris als diferents cants d'aquesta obra. L'extensió és bastant breu en tots tres casos i els comentaris, que normalment estan referits no a una sola paraula sinó més aviat a un o més versos, ofereixen un contingut variat.

Porfiri¹⁴ (s. III dC) ens resulta especialment interessant perquè recull, i en ocasions també comenta, escolis que apareixen en diversos manuscrits, especialment H, M i T. Aquests escolis acostumen a ser de tipus lexicològic, contextualitzador o mitogràfic, i presenten una extensió significativa. En les notes a peu de pàgina afegeix alguns comentaris sobre els escolis, hi fa correccions o bé en refereix algunes variants. També és

⁹ PONTANI, 2007-2015

¹⁰ ARISTONICUS, 1875

¹¹ DIDYMUS, 1656

¹² HERODIANUS, 1870

¹³ NICANOR, 1875

¹⁴ PORPHIRIUS, 1890

en aquestes notes on inclou alguns dels escolis que escriu la segona mà del ms. M i que no apareixen recollits en cap altre manuscrit dels que hem treballat ni en cap de les edicions posteriors, com si es tractés d'una tradició independent o, simplement, força més tardana.

Eustaci de Tessalònica¹⁵ (s. XII), malgrat ser força posterior a la resta de testimonis, presenta una bona col·lecció d'escolis a tots els cants de l'*Odissea*. Al contrari del que fan la resta de testimonis, Eustaci no ofereix el *lemma* i a continuació el comentari, sinó que tot apareix integrat. A la seva obra trobem la referència al vers del text homèric, però aquesta dada és només orientativa, perquè pot encadenar escolis de diversos *lemmata*, un a continuació de l'altre. S'interessa especialment pels escolis de tipus gramatical, tot i que també n'hi ha de lexicològics i alguns de contextualitzadors. Recull principalment la tradició que segueixen els manuscrits Od, per una banda, i V^c per l'altra, tot i que no sempre de manera fidel.

Zenòdot¹⁶ (s.III aC.), el primer director de la Biblioteca d'Alexandria, és un altre dels testimonis importants en referència als escolis de l'*Odissea* en la mateixa línia dels VMK. Tot i que resulta rellevant per la seva antiguitat, la seva obra només ha estat conservada de manera indirecta.

Tampoc no convé perdre de vista, per bé que els podem considerar en un nivell d'importància menor per al nostre objecte d'estudi, altres referents com són el diccionari de la *Suïda*¹⁷ (s.X), l'*Etymologicum Magnum*¹⁸ (s.XII) i, especialment per a aquells detalls que fan referència directament al text homèric, l'obra d'Aristarc¹⁹ (s.II aC.).

Per una altra banda, hi ha determinats autors que, tot i ser importants en l'estudi dels escolis a la *Ilíada*, no ho resulten tant pel que fa a l'*Odissea*; és el cas, per exemple de Tzetzes²⁰ (s.XII), qui dedica unes poques pàgines de la seva obra als escolis de l'*Odissea* en contrast amb el seu tractament de la *Ilíada*, que ha esdevingut de consulta indispensable per a tots els estudiosos d'aquest poema.

¹⁵ EUSTATHIUS, 1825

¹⁶ DUENTZER, 1848

¹⁷ *Suidae Lexicon*, 1928-1938

¹⁸ *Etymologicum Magnum*, 1848

¹⁹ LUDWICH, 1884-1885

²⁰ Ms. P, Pal. gr. 45, Heidelberg, Universitätsbibliothek

1.4. Metodologia

Com apuntàvem a l'inici, l'objectiu d'aquest treball és oferir una edició el més completa possible dels escolis al cant IX de l'*Odissea*, tot classificant-los sistemàticament per tipus en funció del seu contingut. En efecte, tal com ja ha estat posat en evidència,²¹ era del tot convenient que, en una nova edició completa d'aquests escolis, se'n discriminés la tipologia, per tal de copsar la seva naturalesa diversa i, així, aprofitar millor el sentit particular de cadascuna d'aquestes anotacions.

Després d'haver fet, doncs, una lectura detinguda de cadascun dels escolis i d'haver-ne analitzat el contingut amb aquesta finalitat, proposem la següent classificació:

- **tit.** (títol): escolis que ofereixen el títol dels cants de l'obra
- **hyp.** (hipòtesi): escolis que contenen un resum de l'argument del cant
- **lex.** (lexicològic): escolis amb glosses lingüístiques de tipus lèxic o semàntic
- **gram.** (gramatical): escolis amb comentaris gramaticals, referits a la fonètica, la morfologia o la sintaxi
- **contx.** (contextualitzador): escolis que remeten al context històric, filosòfic o literari, sense descartar algun breu comentari o interpretació
- **mit.** (mitogràfic): escolis que contenen *historiae fabulares*

Aquesta és, com resulta evident, una classificació general, en què caben diversos tipus de comentari dins de cada grup. Així doncs, dins dels escolis classificats com a gramaticals podem trobar des de comentaris pròpiament gramaticals (de morfologia verbal, per exemple) fins a etimologies, passant per referències sintàctiques o correccions significatives del text homèric.²² De la mateixa manera, dins dels que hem considerat com a lexicològics podem trobar, a més de sinònims i definicions d'una paraula o d'un sintagma, comentaris que, tot amb tot, col·laboren a contextualitzar la idea. En definitiva, si bé de vegades resulta difícil classificar un escoli dins d'un grup determinat, procurem

²¹ CORS, 2010; PAGÈS, 2007

²² Cal apuntar que per tal de contrastar el que podien ser simples correccions sobre el text homèric, i no pròpiament escolis, hem tingut en compte de manera sistemàtica les principals edicions crítiques de l'*Odissea*: F.J. CUARTERO (ed.) Bernat Metge 2010; A. LUDWICH (ed.), Teubner 1998; V. BÉRARD (ed.) Les Belles Lettres 1939-1968; D.B. MONRO et W. ALLEN (eds.) Oxford 1920; A.T. MURRAY (ed.) Loeb Classical Library 1919.

afrontar aquesta tasca amb la màxima cura possible, de manera coherent i vigilant en tot moment de no entrar en contradiccions. Tanmateix, la dificultat rau en el fet que alguns escolis, especialment aquells que tenen una extensió important, poden incloure comentaris de diversos tipus.

No és aquesta, per tant, una classificació definitivament tancada, sinó que queda oberta al transvasament d'escolis entre classes, i, fins i tot, a la possibilitat de proposar-ne en un futur una de més afinada.

Cal destacar, en definitiva, que no estem establint una distinció simplement entre escolis breus i escolis d'extensió significativa, sinó que ens centrem en el seu contingut. Amb aquesta classificació introduïm una innovació metodològica que ha de servir no només per estudiar a fons el contingut dels escolis, sinó també per revisar la relació que hi ha entre els diversos manuscrits.

Aquesta classificació ens ha de servir també per comprovar si determinats manuscrits tenen tendència a recollir un tipus de comentari per sobre d'uns altres o bé si els testimonis que els transmeten dins de la seva obra s'inclinen més per una determinada classe de comentaris.

Pel que a fa al text de l'edició, hom veurà que presenta una estructura fixa, segons la qual en primer lloc apareix el *lemma* precedit del vers en què es troba i seguit d'un punt alt, si l'ofereix algun dels manuscrits que recull l'escoli, o bé d'un claudàtor si el *lemma* es troba omès. A continuació es presenten els diferents escolis que fan referència a aquest *lemma*. Si es tracta d'escolis breus (i sempre que pertanyin al mateix tipus d'escoli), hem optat per recollir-los tots seguits, separats simplement per una ratlla vertical, tal com fa Pontani.

Per contra, quan els escolis siguin extensos, els presentarem l'un sota l'altre. Complementàriament, en el cas de determinats escolis llargs i puntualment en algun de breu, si són prou diferents per estar dins d'una mateixa línia, però prou semblants per tenir entrades diferents, hem optat per indicar-ho fent servir un número; per exemple, a1 a2 a3...

(sovint això passa quan dos manuscrits amb una filiació comuna presenten un escoli relativament llarg però un dels dos està influït per una altra tradició).

L'últim element d'aquesta estructura fixa sempre és la sigla del manuscrit on apareix l'escoli en qüestió.

Pel que fa a l'aparat crític, aquest està dividit en dos grans blocs, els quals es troben separats per un espai, en el cas que apareguin tots dos. El primer bloc consta de dues parts: a la primera es recullen les referències als textos antics (sovint la mateixa *Odissea* i la *Ilíada*, però també d'altres com la *Teogonia* o fragments d'Heràclit i d'Estrabó, per exemple). En la segona part figuren les cites dels anomenats testimonis, als quals ens hem referit en el seu moment (els VMK, Porfiri, Eustaci...). S'inclouen també en aquesta part les variants que sobre els escolis aporten puntualment els editors. El segon bloc també està format per dues parts: a la primera recollim el que podríem anomenar intercanvi d'escolis. Es tracta dels casos en què un o diversos manuscrits ofereixen un escoli sota un *lemma* determinat i, en canvi, d'altres l'associen a un altre *lemma*. Podem trobar que els dos *lemmata* entre el quals es produeix l'intercanvi formen part del mateix vers (aquest és el cas més senzill i podríem pensar simplement en un error o en un matís de qui recull l'escoli), o bé trobar aquest intercanvi entre *lemmata* que formen part de versos diferents i, en ocasions, allunyats (en aquest cas podríem entendre aquest intercanvi pel contingut de l'escoli o podríem pensar en un error si ambdós versos tenen una part similar). En la segona part d'aquest bloc és on hi ha anotades les variants dels escolis, seguides sempre de la sigla del manuscrit que les recull.

Un últim aspecte important que cal comentar en aquest apartat sobre la metodologia del treball és el fet que l'aparat crític pel qual hem optat és de tipus *negatiu*. Això vol dir que només oferirem les variants, deixant de banda la procedència del text establert.²³ Aquestes variants negatives resulten més significatives i faciliten la tasca d'obtenir conclusions. Tot i que en l'edició d'escolis, la sistemàtica enumeració de manuscrits en el text, fa que, malgrat l'aparat sigui negatiu, resulti pel context, d'alguna manera també positiu.

²³ BERNABÉ, 2010, p.101

2. ELS MANUSCRITS

Tal com apuntàvem a l'inici de la introducció, una decisió fonamental per a dur a terme aquest estudi ha consistit a establir clarament el corpus de manuscrits a partir dels quals afrontar la tasca minuciosa de l'edició, tal com estableix la tradició filològica. D'aquesta manera, queda fixada la base imprescindible per a l'edició crítica que ens proposem fer. Val a dir que aquest corpus de manuscrits sobre el qual hem treballat no ha pogut quedar tancat fins a la darrera fase del procés d'elaboració de la tesi, atesa la dificultat d'accedir a algun dels manuscrits que consideràvem fonamentals per a aquesta edició.

Finalment hem establert aquesta edició dels escolis al cant IX a partir de 37 manuscrits, que a continuació detallarem. Aquesta opció, fet i fet, ha vingut determinada per diversos factors, i és clar que el factor determinant és de tipus genètic: la filiació comuna o la interdependència de diversos manuscrits sens dubte en condiciona la tria, fins al punt de convertir en imprescindible la concurrència d'algun d'ells –per difícil que en fos l'accés– o, per contra, de relegar a la categoria de prescindibles i extemporanis altres materials. Per poder fer aquesta primera tria hem seguit els estudis de Pontani.²⁴

Això no obstant, de manera secundària, també hi ha intervingut un factor tan prosaïc i pràctic com és la possibilitat (o la impossibilitat) d'accedir a algun manuscrit, o bé de poder obtenir-ne (o no) una còpia amb prou bona resolució per poder llegir-ne el contingut.

Tanmateix, val a dir que alguns manuscrits que d'entrada semblaven secundaris han aportat dades inesperades i, al revés, alguns dels que havien d'oferir material interessant han resultat poc profitosos.

2.1. Relació de manuscrits

Presentem ara el llistat dels manuscrits sobre els quals basem aquesta edició i després els comentarem:

²⁴ PONTANI, 2005

B = Ambr. B 99 sup. – Milano, Biblioteca Ambrosiana (s. XIII)
 C = Caesen. D.XXVII.2 – Cesena, Biblioteca Malatestiana 297-300 (a. 1311)
 D = Par. gr. 2403 – Paris, Bibliothèque Nationale (s. XIII/XIV)
 E = Ambr. E 89 sup. – Milano, Biblioteca Ambrosiana (s. XIV),
 F = Laur. conv. soppr. 52 – Firenze, Bibl. Medicea Laurenz. (s. XI)
 G = Laur. 32, 24 – Firenze, Bibl. Medicea Laurenziana (182s) (s. Xs)
 H = Harl. 5674 – London, British Library (s. XII-XIII)
 I = Mosk. Syn. gr. 299 – Vlad. 472 (286=299) GIM 80272 (s. XIII)
 M = Marc. gr. 613 – Venezia, Biblioteca Nazionale Marciana (s. XIII)
 N = Marc. gr. IX, 4 – Venezia, Biblioteca Nazionale Marciana (s. XIII/XIV)
 O = Vat. gr. 1321 – Città del Vaticano, Bibl. Apost. Vaticana (s. XVI)
 P = Heidelb. Pal. gr. 45 – Heidelberg, Universitätsbibliothek (a. 1201)
 Q = Ambr. Q 88 sup. – Milano, Biblioteca Ambrosiana (s. XV)
 S = Par. gr. 2894 – Paris, Bibliothèque Nationale (s. XIII/XIV)
 V = corpus scholiorum “V” quae dicuntur, sive eius codex praestantissimus:
 V^a = Franciscus Asulanus, ed. princeps - A (1528)
 V^b = Marc. gr. 610 – Venezia, Biblioteca Nazionale Marciana (s. XV)
 V^c = Cantabr. Corp. Chr. 81 – Cambridge, Crp. Chr. College (s. X)
 V^d = Par. gr. 2691 – Paris, Bibliothèque Nationale (1512)
 V^m = Mon. gr. 233 – München, Bayerische Staatsbibliothek (s. XV)
 V^o = Bodl. Auct. V.1.51 – Oxford, Bodleian Library (s. X)
 V^p = Par. gr. 2769 – Paris, Bibliothèque Nationale (s. XV)
 V^r = Par. gr. 2692 – Paris, Bibliothèque Nationale (s. XVI)
 V^s = Yale Univ., Bein.278 – New Haven, Yl. Un., Beinecke L. (a. 1453)
 V^u = Laur. 57, 10 – Firenze, Biblioteca Medicea Laurenziana (s. XV)
 V^w = Laur. 32, 39 – Firenze, Biblioteca Medicea Laurenziana (s. XV)
 W = Brux. 11290 – Bruxelles, Bibliothèque Royale Albert Ier (s. XV)
 X = Vind. phil. gr. 133 – Wien, Österreich. Nationalbibliothek (s. XIII/XIV)
 Y = Vind. phil. gr. 56 – Wien, Österreich. Nationalbibliothek (1300)
 Z = Vat. Pal. gr. 7 – Città del Vaticano, Bibl. Apost. Vaticana (a. 1335-36)

d = Par. gr. 2679 – Paris, Bibliothèque Nationale (a. 1488), (editio princeps Homeri operum)

g = Par. Suppl. gr. 164 – Paris, Bibliothèque Nationale (s. XVI)
 k = Mon. gr. 519B – München, Bayerische Staatsbibliothek (s. XIII/XIV)
 m = Mutin. α.U.9.22 (gr. 93) – Modena, Biblioteca Estense 371-380 (s. XV)
 r = Marc. gr. IX, 34 – Venezia, Biblioteca Nazionale Marciana (s. XV)
 s = Vat. gr. 915 – Città del Vaticano, Bibl. Apost. Vaticana 293-297 (XIII/XIV)
 u = BAV, Ald. III, 63 – Cit. d. Vaticano, Bibl. Apost. Vaticana (a. 1517), (Editio Aldina
 Homeri Odysseae – olim A 40a)
 z = Par. gr. 2689 – Paris, Bibliothèque Nationale (s. XV)

NB. A més d'aquestes sigles, també emprem en ocasions “i” o “mg” acompanyant la sigla del manuscrit a mode de superíndex, quan parlem d'escolis interlineals o fora del marge, respectivament.

2.2. Comentari dels manuscrits

Cal dir en primer lloc que no pretenem presentar aquí una descripció tècnica detallada dels manuscrits, sinó oferir-ne una descripció basada en l'experiència directa de col·lació d'aquests manuscrits, respecte del que aporten al cant IX. La raó principal d'aquesta opció és el fet que l'esmentada descripció tècnica ja ha estat duta a terme amb gran detall i publicada per F. Pontani. De manera que en aquest aspecte remetem a la seva obra.²⁵ Considerem, això no obstant, que valia la pena oferir aquesta descripció basada en el contacte de primera mà amb els manuscrits, no tan sols pel que aporta d'experiència directa, sinó també pel fet que, a la pràctica, no es refereix al conjunt de l'*Odissea* sinó en particular al seu cant IX.

(B) Ambr. B 99 sup. – Milano, Biblioteca Ambrosiana

s. XIII, III+190 folis, 249 x 165

Manuscrit que recull el text homèric i alguns escolis, principalment marginals, tot i que també n'hi ha d'interlineals. Normalment el *lemma* no hi apareix de manera explícita, però fa servir marques per relacionar el comentari amb el text homèric.

²⁵ PONTANI, 2005

Els escolis, més abundants a l'inici que al final del cant, presenten una extensió entre mitjana i llarga, tot i que ocasionalment en podem trobar algun de breu. El contingut és de tipus divers, bàsicament lexicològic i no presenta *hypothesis* però sí títol a l'inici.

Són interessants alguns escolis marginals en llatí, que podríem considerar més aviat un marcador. Fins i tot hi trobem alguna cita de l'*Eneida*. Els escolis d'aquest manuscrit recullen una tradició interessant i diferent de la resta, tot i que en alguns punts presenta continguts similars als de la família de H i als de M. Tanmateix, aquest fet puntual no pot servir per establir una filiació amb aquests altres manuscrits.

Cal destacar també que aquest manuscrit mostra la presència d'almenys dues mans.

Apareix, tot i que no de manera sistemàtica, a l'edició de Dindorf.

(C) Caesen. D.XXVII.2 – Cesena, Biblioteca Malatestiana 297-300

a. 1311, I+204 folis, 280 x 220

Manuscrit amb el text homèric i els escolis. En ocasions utilitza també una marca per relacionar el text homèric amb el comentari, però no de manera sistemàtica. Els escolis que recull són principalment interlineals i, per tant, com sovint passa amb aquest tipus d'escolis, el *lemma* no és explícit, tot i que és fàcil trobar-lo en el text homèric simplement per proximitat. Com el manuscrit anterior, no ofereix *hypothesis* però sí títol.

Puntualment hi trobem escolis marginals, però es tracta més aviat d'anotacions a l'episodi que comença, a mode de títol, com fa també algun altre manuscrit. De fet, els escolis es diferencien d'aquests títols precisament pel color, atès que aquests estan en tinta vermella, mentre que els primers estan en negre. Aquests títols són triats en funció d'una paraula clau, tot i que en alguns moments sembla clar que l'autor no entenia la paraula que estava copiant. Habitualment reproduïx aquesta paraula clau i la deixa en el mateix cas en què apareix al text.

Al marge també trobem en diverses ocasions versos del text homèric, descuidats pel copista dins del cos. Val a dir que la freqüència amb què trobem aquests versos afegits és superior a la de la resta de manuscrits.

Pel que fa a la seva relació amb la resta de manuscrits, es detecta certa afinitat amb E en moments puntuals, tot i que Pontani no el relaciona amb aquest sinó amb s. Atesa la baixa qualitat de la còpia que hem pogut obtenir d'aquest manuscrit, no ens ha estat possible ratificar aquesta relació, ni tampoc, malgrat la filiació que apunta Pontani, no hem pogut reconstruir els escolis de s.

(D) Paris, Bibliothèque Nationale, Par. gr. 2403

s. XIII/XIV, 248 x 167

Manuscrit, contemporani dels anteriors, que ofereix també el text homèric amb els escolis. En aquest cas sí que hi ha *hypothesis*. Els escolis són bàsicament marginals, de longitud més aviat extensa, però molt escassos i principalment de tipus lexicològic.

Aquest manuscrit D està relacionat amb m, el qual en depèn directament.

(E) Milano, Biblioteca Ambrosiana, Ambr. E 89 sup.

s. XIV, IV+102+III folis, 261 x 201

Recull també el text homèric amb escolis i, sense copiar-lo, és molt proper al ms. X. Tal com apunta Pontani, amb tota probabilitat comparteixen un avantpassat comú.

Tan aviat trobem escolis al marge com de tipus interlineal. Val a dir, però, que no presenten una extensió gaire considerable i que tant poden ser de tipus lexicològic com gramatical.

(F) Firenze, Bibl. Medicea Laurenziana, Laur. conv. soppr. 52

s. XI, II+296 folis, 243 x 198

Text homèric complet i escolis principalment interlineals. Al marge només hi ha algun vers que el copista s'ha descuidat. Presenta escolis molt breus, normalment una sola paraula i en ocasions fins a sis. Aquests escolis interlineals sovint són correccions del text homèric (diferent del que ofereixen altres manuscrits), correccions que coincideixen amb el text que donen les edicions de l'*Odissea* que hem seguit. De vegades trobem un punt o una marca a sota de la lletra que corregeix i, al damunt (en l'interlineat), la correcció.

Aquest manuscrit, doncs, resulta més útil per a una edició del text homèric que per a la dels escolis.

(G) Firenze, Bibl. Medicea Laurenziana, Laur. 32, 24

s. X, 233 folis, 201 x 150

Recull els escolis i el text homèric. Els escolis són de tipologia diversa, no excessivament extensos i tant marginals com interlineals.

Manuscrit de difícil lectura, no pas per la lletra ni per les abreviatures utilitzades, sinó per la mala qualitat de la imatge en la còpia de què hem pogut disposar.

(H) London, British Library, Harl. 5674

s.XII-XIII, 50 folis, 277 x 182

Manuscrit amb el text homèric i amb un important nombre d'escolis, tant interlineals com marginals. Com veurem que passa en altres manuscrits, sovint els escolis marginals amplien un escoli interlineal, o bé, al revés, un escoli interlineal apunta el comentari que després es desenvolupa al marge.

Aquest és un dels manuscrits amb més pes dins de la present edició, tant pel nombre d'escolis com pel seu contingut ben divers. Tanmateix, aquesta gran quantitat de material, en ocasions dificulta la lectura dels escolis o, més aviat, la relació amb el *lemma* al qual fan referència. Sovint utilitza marques que faciliten aquesta associació, però no sempre. Els escolis al marge acostumen a ser a l'alçada del vers on es troba el *lemma* al qual fan referència, però això no sempre és possible per qüestions d'espai.

És copiat directament per Z, manuscrit del qual beuen, ja sigui de manera directa o indirecta, els mss. QWr. Aquests quatre manuscrits no sempre són fidels al text del ms. H, i arriben a eliminar alguns escolis que són de difícil interpretació o que simplement no consideren interessants.

Aquest manuscrit és un dels que apareixen a l'edició de Dindorf i alguns dels seus escolis estan recollits en els VMK.

(I) Vlad. 472 (286=299) GIM 80272, Mosk. Syn. gr. 299

s. XIII, 157 folis

Recull els escolis i el text homèric. Presenta escolis diversos, quant a contingut i a extensió. Apareixen tant al marge com entre línies.

Amb una tradició independent i contemporani d'altres manuscrits, com ara B, D i Y, aquest resulta de difícil lectura, no degut a la lletra sinó a la mala qualitat de la còpia, tot i que es pot acabar llegint.

(M) Venezia, Biblioteca Nazionale Marciana, Marc. gr. 613

s. XIII, 296 folis, 272 x 188

És un manuscrit amb molt de material però amb una certa dificultat per la intervenció de fins a quatre mans. Com els anteriors, ofereix també text homèric i els escolis tant són interlineals com marginals. Els primers acostumen a ometre el *lemma* però se situen al

damunt de la paraula a la qual fan referència, i per norma general són molt breus, amb una sola paraula o sintagma, i en la majoria de casos són de tipus lexicològic. Els escolis marginals, que acostumen a incloure el *lemma*, o bé una marca per indicar la correspondència amb el text homèric, poden completar o repetir algun escoli interlineal, de la mateixa manera que fa el ms. H.

La presència de diverses mans en aquest manuscrit és un fet interessant que convé tenir en compte. Els escolis recollits per la mà principal acostumen a ser de tipus lexicològic, mentre que la resta poden ser més aviat de tipus gramatical o contextualitzadors. També és interessant observar com els comentaris de la primera mà són presents també en altres manuscrits, com en els que pertanyen a la família V, i recollits en l'edició d'Ernst, però els comentaris de les altres mans, que sovint resulten més difícils de llegir, acostumen a ser únics. Alguns dels escolis d'aquest manuscrit apareixen comentats a l'obra de Porfiri, i fins i tot els de mans que no són la principal són recollits en nota al peu. A més de la lletra, un to diferent en el color de la tinta, permet diferenciar de manera clara els escolis de la primera mà dels que han estat afegits posteriorment.

Cal destacar també que aquest manuscrit, a més de l'*Odissea*, conté també la *Batracomimàquia*.

(N) Venezia, Biblioteca Nazionale Marciana, Marc. gr. IX, 4

s. XIII/XIV, 194 folis, 260 x 170

Aquest manuscrit s'ha conservat de manera incompleta, la qual cosa afecta directament el nostre cant: hi falta un plec que comprèn des del vers 191 del cant VI fins al vers 540 del cant IX. Per tant, només ofereix escolis als 26 darrers versos del nostre cant. Cal assenyalar que s'observa un canvi de mà en aquesta segona part després del plec que manca.

A partir del poc material de què disposem per a aquest cant, doncs, podem dir que els escolis que apareixen en aquest manuscrit són marginals, breus, de tipus lexicològic i que no inclouen el *lemma*. Per aquest motiu és difícil de relacionar-lo amb els altres manuscrits, però, tal com apunta Pontani, sembla que seguiria una tradició independent.

(O) Città del Vaticano, Bibl. Apost. Vaticana, Vat. gr. 1321

s. XVI, III+436+VI folis, 334 x 225

Aquest manuscrit és un dels pocs que, juntament amb els de la família V, ofereix només els escolis, sense text homèric. Curiosament, el ms. d, còpia directa d'O, tal com apunta Pontani i com hem pogut comprovar, sí que inclou el text homèric.

Abans del text de l'escoli, recull sistemàticament el *lemma* al qual fa referència, tot subratllant-lo. Tanmateix, cap al final, aquesta pràctica es relaxa i no tots els *lemmata* apareixen destacats, la qual cosa dóna peu a algunes confusions en la còpia que en fa d.

Els *lemmata* acostumen a ser llargs, poques vegades d'una sola paraula, i l'extensió dels escolis també ho és. Aquesta poca concreció a l'hora de triar el *lemma* al qual fa referència el comentari i el fet que en ocasions els escolis siguin pocs encertats o que altres manuscrits recullin aquests comentaris sota un altre *lemma*, fan pensar que l'autor del ms. O no entenia del tot allò que estava escrivint.

Malgrat això, aquest manuscrit separa correctament les oracions i les paraules, i presenta més abreviatures que el ms. d, especialment a final de paraula. D'altra banda, quan oblida algun escoli, ho indica amb una marca i el recull al marge.

Els escolis recollits en aquest manuscrit són bàsicament de tipus gramatical i es troben també en l'obra d'Eustaci. Com ja hem dit, presenta una relació directa amb el ms. d i, curiosament també, amb V^c.

(P) Heidelberg, Universitätsbibliothek, Heidelb. Pal. gr. 45

a. 1201, 234 folis, 222 x 160

Manuscrit que recull el text de l'*Odissea* amb els escolis, a més d'aquestes altres obres: la *Batracomiomàquia*; un comentari a l'*Odissea* de només quatre pàgines atribuït a Tzetzes; un altre comentari d'aquest mateix autor a Licòfron; una breu obra sobre les set edats de l'home; i encara un comentari atribuït a Zenòdot que duu per títol *Quod virtutes deceant imperantes*.

Contemporani dels mss. HM, Pontani considera que el ms. prové d'una tradició paral·lela i independent. Tanmateix, com ja apuntava l'edició de Dindorf, comparteix alguns escolis amb B, amb E i amb H.

Hi podem trobar escolis pràcticament de tot tipus, tant interlineals com marginals, i d'extensió diversa.

(Q) Milano, Biblioteca Ambrosiana, Ambr. Q 88 sup.

s. XV, I+277+VIII folis, 290 x 210

Manuscrit que recull el text homèric i els escolis. Igual que fa W, copia clarament del ms. Z, que al seu torn copia el ms. H. Seguint aquesta filiació, depèn clarament de Q el ms. r, tal com apunta Pontani i com es confirma a partir dels escolis. Si bé aquest manuscrit reproduceix de manera fidel els escolis que recull el ms. Z, en ocasions omet algun dels continguts que trobem a H, com fan també la resta de manuscrits que el copien directament o indirecta.

Com hem vist en el cas de H, els escolis del ms. Q són d'extensió diversa, de tot tipus i tan aviat apareixen al marge com entre línies. Com en la resta de casos, el *lemma* acostuma a aparèixer només en els escolis marginals, tot i que no sempre.

Si no pot acabar un escoli interlineal en la línia que li correspon, l'autor continua en la línia següent, la qual cosa dificulta de vegades la lectura dels escolis del vers següent.

Aquest manuscrit és un dels que apareixen a l'edició de Dindorf i algun dels seus escolis apareix de manera puntual a l'obra d'Eustaci.

(S) Paris, Bibliothèque Nationale, Par. gr. 2894

s. XIII/XIV, I+338 folis, 256 x 173

Recull el text homèric a dues columnes, perfectament alineat, i acompanyat dels escolis. És possible que li manquin alguns versos. A més de l'*Odissea* també hi trobem la *Ilíada* i alguna altra obra.

No hi ha hipòtesis ni escolis interlineals (tret d'un, al vers 410). Els escolis marginals sovint són principalment títols per indicar l'inici dels episodis del cant.

V = corpus scholiorum “V” quae dicuntur, sive eius codex praestantissimus

A continuació es detallen els manuscrits de la família V, que són els anomenats *scholia vulgata*, representada en aquesta edició per 11 manuscrits.

(V^a) Franciscus Asulanus, ed. princeps - A

a. 1528

Es tracta de l'*editio princeps* dels escolis V, atribuïda a F. Asulanus. Presenta, com la majoria dels manuscrits de la família V, els escolis sense el text homèric. El *lemma* acostuma a aparèixer en lletra majúscula i l'escoli en minúscula. Tanmateix trobem força incorreccions i imprecisions en la separació del *lemma* i l'escoli. Aquests errors de

còpia apareixen també en els escolis, la qual cosa dóna lloc a variants que en realitat no ho són.

(V^b) Venezia, Biblioteca Nazionale Marciana, Marc. gr. 610

s. XV, 191 folis

Manuscrit que recull el text homèric però que no ofereix escolis, simplement el títol del cant i una hipòtesi igual que la de la majoria de mss. V.

(V^c) Cantabr. Corp. Chr. 81 – Cambridge, Crp. Chr. College

s. X, 1070 folis, 398 x 223

Es tracta d'un dels pocs manuscrits de la família V que inclou el text homèric, a més dels escolis. Aquest manuscrit, tot i que Pontani afirma que pertany a la família V, sembla que segueix una altra tradició més propera a la dels mss. Od que a la de V, almenys si prenem com a base els escolis al cant que ens ocupa. En aquesta línia apunta també l'edició d'Ernst, atès que li dóna la sigla C, diferenciant-lo, per tant, de la família V. Ocasionalment presenta escolis que recullen els mss. V però en té molts d'altres que són diferents.

Pel que fa al contingut, així com els escolis de la resta de mss. V són breus i de caire lexicològic o gramatical, V^c destaca principalment pels comentaris marginals, tot i que també n'hi ha d'interlineals, extensos i de tot tipus. Dificulta l'edició dels escolis d'aquest manuscrit el fet que alguns comentaris comencin entre línies, just damunt de la paraula a la qual fan referència, i segueixin al marge, en funció de la seva extensió. Això fa que de vegades es barregin amb altres escolis pròpiament marginals. Puntualment, s'afegeix també en l'interlineat del text homèric alguna paraula que hi manca. Inclou el lema en ben pocs casos, encara que l'escoli estigui al marge. Tampoc no és habitual trobar la marca que fa referència a la paraula o al vers, de manera que resulta difícil saber a què fa referència exactament l'escoli, si no és contrastant-ho amb edicions anteriors o guiant-se pel context.

Bona part dels escolis recollits a V^c, igual que passa amb els mss. Od, apareixen a l'obra d'Eustaci.

Aquest és un dels manuscrits amb els quals hem tingut la dificultat particular, com apuntàvem a l'inici, de la mala qualitat de la còpia. Tanmateix, aquest problema s'ha pogut salvar en la major part de les ocasions.

(V^d) Paris, Bibliothèque Nationale, Par. gr. 2691

a. 1512, 236 folis, 328 x 227

No recull el text de l'*Odissea*, sinó només els escolis, al costat de les obres *Thomae Magistri ecloga vocum Atticarum* i *Colluthi de raptu Hellenae*.

Els escolis apareixen en dues columnes, tot i que quan l'escoli ocupa més d'una línia, no és manté aquesta divisió per columnes (al contrari del que passa a V^o, V^r i V^u). El contingut dels escolis és molt paral·lel als de V^r però sense abreviatures en excés i amb una lletra no tan lligada. Els escolis apareixen encaixats pràcticament en el centre de la pàgina, ben enquadrats i de manera clara. La iota acostuma a ser subscripta, tot i que en poques ocasions hi apareix, i l'èpsilon es confon fàcilment amb la iota perquè és molt prima i pràcticament sense traç horitzontal. La iota i l'ípsilon apareixen puntuades ocasionalment. Alguns escolis són corregits en l'interlineat superior.

(V^m) München, Bayerische Staatsbibliothek, Mon. gr. 233

s. XV, 112 folis, 228 x 170

Manuscrit que presenta només els escolis a l'*Odissea*, sense el text homèric, sense columnes i en lletra minúscula. El *lemma* i l'escoli corresponent apareixen seguits, només separats per un punt o un punt alt i separats dels altres emprant el mateix sistema. Sovint apareixen subratllades les primeres lletres del *lemma*, per diferenciar-lo. S'aprecien, tanmateix, algunes confusions puntuals en els *lemmata*. Hi trobem també algunes paraules ratllades per esborrar-les i tot seguit la correcció.

(V^o) Oxford, Bodleian Library, Bodl. Auct. V.1.51

s. X, 173 folis, 256 x 195

Manuscrit amb els escolis en dos columnes i sense el text homèric. Segons Pontani es tracta del manuscrit més antic i la resta dels mss. V en depenen directament o indirecta.

La lletra d'aquest manuscrit és molt gran i presenta poques abreviatures, tot i que sovint hi ha errors en els *lemmata*. S'hi poden distingir un mínim de dues mans. Pontani en diferencia fins a tres (una segona mà del s.XIII i una tercera humanística).

No hi ha correccions ni afegits i quan un escoli ha de continuar en la línia següent utilitza un claudàtor per marcar-ho.

No hi ha pràcticament diferència entre μ i β i la iota no apareix subscripta.

(V^p) Paris, Bibliothèque Nationale, Par. gr. 2769

s. XV, 201 folis

Un dels pocs manuscrits de la família V que inclou el text homèric. Els escolis són al marge o bé entre línies. En ocasions trobem marques, tot i que de manera molt puntual (tan sols en quatre o cinc casos) per lligar l'escoli al marge amb el text homèric. També en algun moment hi ha alguna marca marginal que sembla de revisió. Només hi trobem un escoli amb el *lemma* explícit, en la resta de casos està sempre omès. De vegades omet algun escoli que recullen la resta de mss. V, però quan presenta l'escoli acostuma a ser coincident amb la resta de la família.

(V^r) Paris, Bibliothèque Nationale, Par. gr. 2692

s. XVI, 138 folis, 331 x 235

Escolis a dues columnes, sense el text homèric. Presenta moltes abreviatures, en comparació a la resta de manuscrits de la família V. La lletra és encara més lligada que la dels mss. V^o i V^u i també més petita. Pràcticament tots els escolis encaixen en una mateixa línia. Hi ha correccions i marques per indicar afegits escrits al damunt o al marge dret. També trobem algunes correccions fetes directament en alguna paraula, la qual cosa fa difícil llegir quina lletra hi havia en primer lloc. De fet, sembla que en primer lloc s'ha intentat corregir la lletra en el text mateix i, en cas que la correcció no s'entengui, s'afegeix la paraula correcta en l'interlineat superior. Fins i tot hi ha alguna paraula ratllada i corregida a continuació i a final de la línia.

La iota acostuma a ser subscripta, si és que hi és. Resulta difícil distingir ϵ i η . La iota i l'ípsilon, com en algun altre manuscrit d'aquesta família, apareixen puntuades ocasionalment. Cal destacar també que s'hi detecta la presència de diverses mans, dues com a mínim.

(V^s) New Haven, Yl. Un., Beinecke L., Yale Univ., Bein. 278

a. 1453, II+164+II folis, 273 x 208

Escolis a dues columnes, sense el text homèric. Molt paral·lel amb V^d, que en depèn, tal com afirma Pontani. Manuscrit molt clar i net, amb una lletra gran i sense correccions. Aporta poques variants respecte a la resta de manuscrits de la família V. Presenta, com V^o, algun escoli que acaba a la línia següent, fenomen que apareix marcat amb un claudàtor.

(V^u) Firenze, Biblioteca Medicea Laurenziana, Laur. 57, 10

s. XV, 161 folis, 338 x 231

Escolis a dues columnes i sense el text homèric. Presenta algunes abreviatures, però poques. Lletra més lligada que a V^o. La iota i l'ípsilon apareixen puntuades sempre. Quan hi apareix, la iota tant pot ser subscripta com adscrita. Alguna correcció i pocs escolis que no acabin en la mateixa línia en què comencen.

Segons Pontani –i, en efecte, els escolis al cant IX així ho demostrin– es tracta d'una còpia de V^o que ha estat retocada per mans posteriors. Algunes variants resulten, sovint, coincidents amb V^a. Cal destacar, tanmateix, que algunes variants en realitat són simples errors. Presenta alguns errors també en els *lemmata*.

(V^w) Firenze, Biblioteca Medicea Laurenziana, Laur. 32, 39

s. XV

Manuscrit que conté el text de l'*Odissea*, encaixat al centre de la pàgina i enquadernat, a mode de llibre. La lletra és gran, clara i no gaire lligada. Costa distingir algunes lletres, hi falten alguns signes de puntuació i els talls de paraula són imprecisos.

No recull cap escoli ni cap hipòtesi, només el títol del cant.

(W) Bruxelles, Bibliothèque Royale Albert Ier, Brux. 11290

s. XV, V+417+II folis, 288 x 210

Manuscrit amb el text homèric i els escolis. És clar que el text i els seus comentaris s'han escrit alhora perquè el text no té una caixa fixa, sinó que s'adapta a la llargada dels escolis presents en el marge superior, és a dir, que sovint les notes al marge estan incloses en la caixa del text, desplaçant-lo. Fins i tot els comentaris poden seguir en la pàgina següent si no hi ha més espai. Així doncs, podem trobar pàgines amb més de 20 versos del text homèric enfront d'altres que amb prou feines arriben als 10.

Aquest manuscrit pertany a la mateixa tradició que H i, tal com fa el ms. Q, copia de Z. Tanmateix, presenta coincidències significatives amb X, coincidències no compartides amb d'altres.

Els escolis poden ser tant interlineals com marginals i aquests darrers, normalment, recullen el *lemma*. Quan els escolis marginals no tenen prou espai, continuen entre línies, tot barrejant-se de vegades amb els interlineals. És difícil de seguir, però els altres manuscrits de la mateixa filiació serveixen per aclarir-ho. Cap al final del cant, s'assignen lletres als escolis llargs marginals per associar-los amb una paraula del text homèric, tal com havien fet sistemàticament alguns dels manuscrits anteriors.

En ocasions hi ha comentaris marginals en llatí. Serveixen per seguir l'argument, i fan la funció de títol dels passatges.

Porfiri recull alguns dels escolis d'aquest manuscrit en la seva obra.

(X) Wien, Österreich. Nationalbibliothek, Vind. phil. gr. 133

s. XIII/XIV, 146 folis, 250 x 170

Manuscrit amb el text homèric i un bon nombre d'escolis, tant interlineals com marginals. Tant el text com els escolis estan en tinta negra però alguns *lemmata* i fins i tot alguns dels escolis apareixen en tinta vermella.

El manuscrit sembla concebut amb la possibilitat d'incloure llargs escolis, reservant uns marges amplis amb aquesta finalitat.

Presenta afinitats amb el ms. H i els altres manuscrits que en deriven, especialment quant als escolis de tipus lexicològic. De tots aquests, amb qui presenta una major afinitat, és amb el ms. W.

(Y) Wien, Österreich. Nationalbibliothek, Vind. phil. gr. 56

a. 1300

Text homèric i escolis interlineals i marginals. Excepte en alguns casos (i són dubtosos), mai no apareix el *lemma*, ni tan sols en els escolis al marge. Relativament sovint afegeix al marge versos del text homèric que no són al cos, oblidats pel copista.

(Z) Città del Vaticano, Bibl. Apost. Vaticana, Vat. Pal. gr. 7

a. 1335-36, 200 folis, 275 x 195

Manuscrit que copia directament d'H, tal com apunta Pontani i com es pot comprovar a partir els escolis al cant que ens ocupa. Pare de Q i W, recull en ocasions variants respecte del ms. H. Val a dir que aquestes variants les mantenen els manuscrits que el copien.

Trobem escolis, especialment lexicològics i contextualitzadors, d'extensió diversa, tant al marge com entre línies. Habitualment els primers són més extensos que els darrers. En el cas dels escolis marginals, normalment ofereix el *lemma*, tot i que no de manera sistemàtica.

d = Par. gr. 2679 – Paris, Bibliothèque Nationale (a. 1488), (editio princeps Homeri operum)

Es tracta d'un manuscrit que, tot i copiar directament del ms. O, inclou no només els escolis sinó també el text homèric. Pren, doncs, els comentaris d'O i els escriu al marge d'un text homèric. Sembla que d reproduïx els escolis sense entendre'n el contingut i, si ens basem en el tipus d'errors que comet, més aviat copia el text mitjançant un dictat que no pas a partir d'una lectura. Incorpora també, de manera ordenada, els escolis que O es descuida i que acaba afegint al marge.

El text apareix sempre ben centrat i els escolis, sempre marginals, apareixen seguits, començant pel marge superior i seguint cap a baix pel marge esquerre. Els *lemmata* acostumen a estar destacats i, curiosament, entre els versos 209 i 481 els subratlla tal com fa el ms. O.

Igual que en el ms. O, els *lemmata* del ms. d acostumen a ser llargs i poc concrets, tret d'algunes excepcions. Desenvolupa les abreviatures del ms. O i puntua les oracions. Tot i que no hi ha gaires errors, hi apareixen algunes paraules sense sentit o fins i tot paraules mal dividides, la qual cosa fa pensar, com apuntàvem a l'inici, que no acabava d'entendre allò que escrivia.

Aquest manuscrit recull escolis principalment de tipus gramatical i, juntament amb O i V^c, és ben present a l'obra d'Eustaci.

(g) Paris, Bibliothèque Nationale, Par. Suppl. gr. 164

s. XVI, 183 folis, 216 x 153

Manuscrit amb el text homèric i escolis interlineals, que acostumen a ser breus (normalment una sola paraula), i coincidents amb d'altres manuscrits com els de la família V.

Aquests escolis interlineals sovint es troben dividits per un accent o esperit de la paraula al damunt de la qual es troben. En ocasions és difícil distingir què és escoli i què forma part del text homèric. En ben poques ocasions recull dos comentaris, és a dir, dos sinònims, per a un mateix *lemma* i poques vegades desenvolupa una frase (la primera, passat el vers 100). No sembla seguir cap tradició concreta i és com si es dediqués a recollir un sol sinònim per a algunes paraules que no devien ser clares.

(k) München, Bayerische Staatsbibliothek, Mon. gr. 519B

s. XIII/XIV, VII+253 (256) folis, 250 x 168

Manuscrit que presenta els escolis i el text homèric. Els escolis són sobretot interlineals. Al marge, ocasionalment, hi trobem anotacions sobre el fragment que comença, a mode de títol, com també fa algun altre manuscrit.

De vegades els escolis, tant interlineals com marginals, ja siguin llargs o breus, no estan en grec sinó en llatí. Els escolis, en general, acostumen a ser molt breus i de tipus, lexicogràfic, amb prou feines un o dos sinònims.

Aquest manuscrit és força coincident amb el ms. z, amb qui sembla compartir un avantpassat, tal com indica Pontani. Puntualment també hi trobem coincidències amb el ms. Y, tot i que és difícil treure conclusions d'aquesta semblança per la brevetat dels escolis del ms. k.

(m) Modena, Biblioteca Estense 371-380, Mutin. α.U.9.22 (gr. 93)

s. XV, 213 folis, 227 x 165

Conté una hipòtesi i alguns escolis, sense el text homèric. Els escolis apareixen tots seguits i semblen només una mostra o una selecció, atès que no n'hi ha cap que pertanyi als versos del 60 al 490.

Tal com afirma Pontani, sembla un clar descendent del ms. D.

(r) Venezia, Biblioteca Nazionale Marciana, Marc. gr. IX, 34

s. XV, I+366 folis, 267 x 195

Manuscrit clarament paral·lel a Q, de qui copia tal com afirma Pontani i com queda clar en base als escolis del cant que ens ocupa.

Ofereix el text homèric i una bona selecció d'escolis de tot tipus, tant marginals com interlineals, tal com fan la resta de manuscrits amb què està relacionat de manera directa o

indirecta. Els escolis marginals acostumen a estar precedits del *lemma* corresponent, amb una lletra una mica diferent.

Com fan també altres manuscrits, si l'escoli interlineal no hi cap on li correspon, no té problema a seguir en l'espai interlineat següent, la qual cosa dóna peu en ocasions a confusions.

Sembla que copia els escolis al mateix temps que el text homèric perquè, sovint, a principi de la pàgina hi ha un espai considerable per als escolis (alguns que vénen de la pàgina anterior) i el text homèric es reprèn a continuació, de manera similar al que fa el ms. W.

Presenta errors o repeticions provocades per l'escriptura o les abreviatures del ms. Q i, tot i que el segueix de manera fidel, puntualment incorpora també alguns presents en W.

(s) Città del Vaticano, Bibl. Apost. Vaticana, Vat. gr. 915

s. XIII/XIV, 258 folis, 266 x 170

Inclou no només el text homèric i alguns escolis, sinó també moltes i diverses obres. En la còpia de què disposem, que és de molt baixa qualitat, es pot llegir el text homèric tot i que amb dificultats. No podem dir el mateix en el cas dels escolis que, amb alguna excepció, esdevenen il·legibles. Pontani afirma que el manuscrit C en depèn i, per tant, hom podria pensar en una lectura dels escolis del ms. s guiada per aquest altres manuscrit. Tanmateix, això tampoc no és possible.

Malgrat tot, podem concloure que els escolis que recull són breus i habitualment són interlineals.

(u) Cit. d. Vaticano, Bibl. Apost. Vaticana, BAV, Ald. III, 63 (Editio Aldina Homeri Odysseae – olim A 40a)

a. 1517

Text homèric i escolis bàsicament marginals. Es tracta d'una edició amb els escolis escrits per una sola mà. Inclou alguna correcció del text homèric entre línies o a sobre. Els escolis acostumen a ser breus, de diversa tipologia i presents en d'altres manuscrits. Normalment, hi ha una marca a la paraula del text per indicar a què correspon l'escoli i el *lemma* no es reproduceix.

No conté hipòtesi i s'hi poden apreciar un mínim de dues mans i dues tintes diferents. Sembla que els escolis de la segona mà de vegades no tenen marca per indicar a quina

paraula fa referència l'escoli, tot i que estan situats més o menys a prop, la qual cosa en facilita la interpretació. Sovint, aquests escolis atribuïbles a una segona mà no coincideixen amb altres manuscrits. És aquesta mateixa mà també la que dóna alguns comentaris en llatí i bona part de les correccions sobre el text homèric.

(z) Paris, Bibliothèque Nationale, Par. gr. 2689

s. XV, I+356+I folis, 289 x 211

Aquest manuscrit recull els escolis i el text homèric. Els escolis són escassos i únicament interlineals, tret de la hipòtesi a l'inici. Es tracta, en general, d'escolis molts breus, pràcticament sempre un sola paraula, i, només en ocasions, algun sintagma. Cap a la meitat del cant IX hi trobem un escoli una mica més extens, però n'és l'únic.

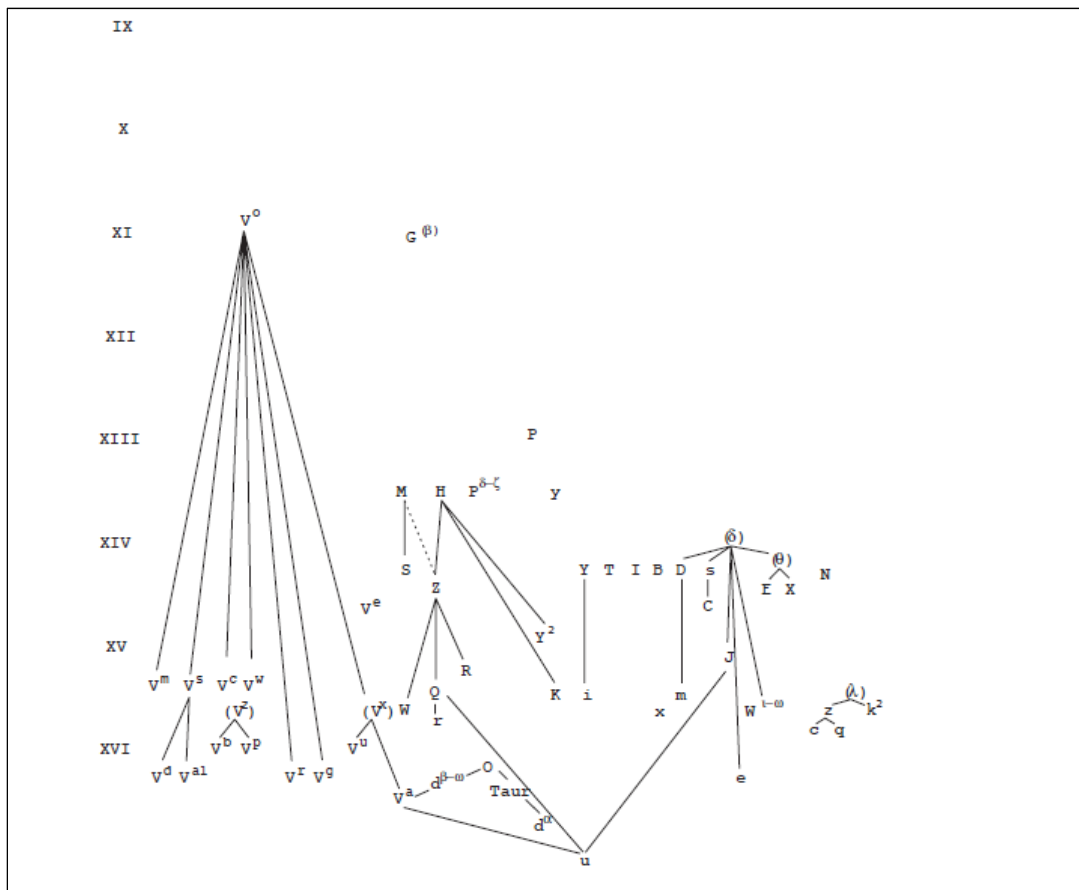
Resulta força coincident amb el ms. k, amb qui sembla compartir un avantpassat, tal com indica Pontani. Puntualment presenta alguna coincidència no especialment significativa amb algun altre dels manuscrits.

En tancar aquesta edició ens ha estat impossible aconseguir un dels manuscrits que es perfilava com a bàsic i necessari per la seva posició en l'*stemma* de Pontani i per les referències que sobre ell recullen alguns testimonis i editors posteriors. Es tracta del manuscrit T. Tot i localitzar on es troba i demanar-lo en diverses ocasions (la primera, tres anys enrere), finalment ha estat impossible aconseguir-lo. Assumim aquest fet com una mancança que tenim la intenció de subsanar en un futur.

En el cas d'altres manuscrits, tot i haver pogut treballar amb una còpia en microfilm, ha estat molt difícil llegir-ne el contingut en alguns punts per la mala qualitat de la imatge; ens referim principalment al manuscrit s. El text homèric d'aquest manuscrit es pot llegir, per bé que amb unes certes dificultats, però la imatge no té prou resolució i resulta pràcticament impossible accedir als escolis. No tan negatiu però semblant és el cas de V^c i de k; la còpia d'aquests manuscrits sobre la qual hem pogut treballar també és de mala qualitat i provoca certes llacunes en el text, tot i que en aquest cas són molt puntuals i, sovint, salvables.

2.3. *Stemma codicum*

Oferim aquí una reproducció de l'*stemma* que proposa F. Pontani per als escolis a l'Odissea. Val a dir que, com farem constar en les conclusions, aquest *stemma* no s'ajusta del tot a la relació entre els manuscrits que recullen escolis al cant que ens ocupa, i que, per una altra banda, es podria completar amb alguns dels manuscrits que no hi figuren. Tot amb tot, considerem que és impossible arribar a elaborar o ni tan sols completar un *stemma* en base a un sol cant, de manera que renunciem a intentar una comesa d'aquestes característiques.

Font: Pontani 2005, p.21

3. ÍNDEX DE PASSATGES CITATS

Autor / obra	Sch.	Pàg.	Ms.
Ath. 22f	5f	38	V ^c
Heraclit. <i>Quaest. Hom.</i> 70 4-5	430c	194	X
Hes. <i>Op.</i> 277-279	106g	86	HWZ
Hes. <i>Th.</i> 144-145	106c	85	HQWXZr
<i>Ilíada</i>			
A 37	198d	118	Od
B 198-199	44d	61	HQWZr
B 467-468	51b1	64	HQZr
B 634	24b	49	HQWZr
B 800	51b1	64	HQZr
Γ 221	491c	217	HQWZr
Δ 223	151d3	104	Od
E 875	19e2	45	B
Θ 185	456c2	203	HQWZr
Θ 506-507	166a	108	HMQWZr
I 220	231a	134	H
Π 357	97c	83	HQWZr
P 73	40f2, 40f3	58	MM ⁱ VY
X 328	154e	105	HWZ
<i>Odissea</i>			
α 69	525a1, 525a2	226	HMQWZr
γ 81	22b	48	HOQWZdr
δ 15-16	47e2, 48b	62, 63	HM
δ 514-515	80g	76	HQWZr
ε 400	491a1, 491a2	216, 217	MVWXY
ζ 4-8	345	166	H
ζ 6	326a, 333c	161, 164	MHMQWYZr
ζ 201	43b1	60	HMPQVWW ⁱ Zr
η 115-116	425a, 425c	191, 192	BHMQWZr

θ 248	5a3, 5f, 9a	37, 38, 40	OV ^c d
θ 248-249	5a1, 5g	36, 37	DHQWXZmru
θ 362-363	39b, 39d	57	BHQWZr
ι 27	25c1, 25c2	50, 51	BHQWXZr
ι 64	62e	68	HZ
ι 107	106g	86	HQWZ
ι 112-115	106i	87	W
ι 114-115	106b1, 106g	84, 86	HMQVWY Z
ι 167	167a	109	M
ι 225	154e	105	HWZ
ι 270	269e1	146	HMQWZr
ι 275	106g	86	HWXZ
ι 296	294a	154	HQWZr
ι 366	408a	187	HZ
ι 389	401a	186	MX
ι 408	365a, 410a2, 410a3	172, 188	HOQV ^c WXZdr
ι 411	275a1	147	M
ι 411	275a2	147	VWXY
ι 411	275a3	148	HQWZr
ι 502-503	106c	85	HQWXZr
ι 525	106c, 525a1, 525a2	85, 226	HMQWXZr
κ 478	69c	73	H
ν 104	22b	48	HOQWZdr
σ 333	398e1, 398e2	184	BV ^c
σ 373	276b	148	HQWZr
Strab. X, 2 10	24b	49	HQWZr
Strab. X, 2 12	25c1	40	BHQWZr
Theoc. <i>Id.</i> 9, 4	245d	139	OV ^{ci} d
Verg. <i>Aen.</i> I 378-379	17a	44	B

NB. Per als autors clàssics hem emprat les abreviatures del diccionari Lidell-Scott.

AGRAÏMENTS

No volem cloure aquesta introducció sense expressar els agraïments cap a totes les persones que ens han ajudat al llarg dels anys que ha durat el procés d'elaboració d'aquesta tesi doctoral.

En primer lloc, sens dubte, al qui n'ha estat director, Dr. Jordi Cors i Meya, el guiatge del qual, sempre amable i alhora exigent i meticulós, ens ha estat un autèntic mestratge, tant en l'ordre acadèmic com en l'humà.

També als membres del tribunal que han de jutjar aquest treball, pel fet mateix d'haver acceptat formar part del tribunal i per la seva amable disponibilitat.

Als membres del Servei de Ressonància Magnètica Nuclear, de la Universitat Autònoma de Barcelona, especialment en Miquel Cabañas i l'Onofre Castell, pel seu suport constant, no sols en l'ordre moral i per les facilitats en la disponibilitat d'uns espais i d'uns horaris adequats –factors sempre necessaris–, sinó també per la resolució de determinades dificultats de tipus tècnic que, al capdavant, han servit per trencar un cop més les artificioses barreres mentals entre tècnica i saviesa, entre ciències i lletres.

A tots aquells mestres, companys i amics, tant els que hi són com els que ja no, i que, d'una manera o altra, han estat presents al llarg d'aquest camí.

I en darrer lloc –per bé que no pas amb menor importància, ans al contrari– a la meva família. Als pares, per tota una vida d'esforços i sacrificis, que han permès als seus tres fills accedir als estudis universitaris i fins doctorar-s'hi. A la meva germana Mari Carmen i el meu germà Cristóbal pel seu exemple i el seu suport constant. Al meu marit, per tantes hores de revisió en comú i per tot allò que ell sap. I per últim al nostre futur també en comú: la nostra filla Ariadna i el fill en camí, Andreu, tot esperant que el món que heretaran de nosaltres serà una mica millor del que nosaltres hem trobat.

EDICIÓ CRÍTICA

Els escolis al cant IX de l'*Odissea*

tit. υπόθεσις τῆς Ι

tit. om. V^cV^p υπόθεσις τῆς Ἰ Ὀδυσσεΐας Ὀμήρου ὁ μὲν ῥαψωδίας Μ : υπόθεσις τῆς Ι Ὀδυσσεΐας Ὀμήρου ῥαψωδίας (Ὀμήρου ῥαψωδίας om. IV^bmz) IV^aV^bmz : υπόθ. τῆς Ι Ὀμήρου ῥαψωδίας (ῥαψωδίας om. Η) Hd : υπόθ. Ὀδυσσεΐας Ι Ὀμήρου ῥαψωδίας QWZr : υπόθ. τοῦ Ἰώτα Ὀδυσσεΐας Ὀμήρου Υ

hyp. a. ἀρχὴ τῶν Ὀδυσσέως διηγημάτων, ἐν ᾗ φησί πεπολεμηκέναι τοῖς Κίκοσι καὶ πρὸς τοὺς Λωτοφάγους παραγενέσθαι· καὶ ὅτι ἐτύφλωσε τὸν Κύκλωπα Πολύφημον, καὶ ὡς ἐκεῖνος κατέφαγεν αὐτοῦ ἐξ ἐταίρους ἀπὸ δώδεκα συνελθόντων.
DEHIPQVV^bXWYZdkmrz

2-4 EUST. *in Od.* 318, 6-8

hoc hyp. post b scr. QZr

1-3 om. V^cV^m : ἀρχὴ τῆς Ἰώτα Ὀδυσσεΐας Ὀμήρου DWX ἄλλως ante ἀρχὴ QZr τῶν τοῦ Ὀδυσσέως V^a διηγήσεων Ι ἐν ᾗ : ἐν οἷς Qr πολεμηκέναι W τοὺς om. Ι **2** Κύκλωπα Πολύφημον : Πολύφημον Κύκλωπα Ι καὶ ὡς ἐκεῖνος : κάκεῖνος Ι **2-3** καὶ ὡς — συνελθόντων : καὶ πρὸς τὸν Κύκλωπα Πολύφημον πορευθῆναι καὶ τοῦτον φάγονται ἐξ ἥδη ἐταίρους ἐκτυφλῶσαι (καὶ πρὸς τὸν Κύκλωπα Πολύφημον om. V^a) V^ad **3** κατέφαγεν αὐτῷ PY αὐτοῦ om. k αὐτοῦ ἐξ ἐταίρους : αὐτοῦ ἐξ ἐταίρους αὐτῷ HQZr : ἀπ' αὐτοῦ ἐξ ἐταίρους W : ἐξ ἐταίρους αὐτῷ Ι ἀπὸ δώδεκα : ἀπὸ τῶν ἱβ' DI τῶν συνελθόντων Υ

hyp. b. τῆς μεγάλης διηγήσεως τὴν ἀρχὴν περιέχει ἡ ῥαψωδία αὕτη, ὡς ἀποπλεύσας ἐξ Ἰλίου Ὀδυσσεὺς πρῶτον μὲν τῇ Κικόνων παρέβαλε γῆν, καὶ μίαν αὐτῶν τῶν ἐπὶ θάλασσας ἐπόρθησε πόλιν, Ἴσμαρον καλουμένην, ἔπειτα δὲ Μάλεον παραπλέοντα Ἴωνικῆς ἀκρωτήριον ὑπὸ σφοδροῦ πνεύματος ἐξηνέχθη περὶ μέγα πέλαγος καὶ τῇ
5 τῶν Λωτοφάγων παρέβαλλε γῆν, καὶ ἐντεῦθεν ἀποπλεύσας τῇ Κυκλωπία καὶ τὸν μὲν

ἄλλον στόλον εἶασε πρὸς τῇ νήσῳ καθορμούντας. καὶ τέλος ἔσχεν ἐνταῦθα ἡ
ῥαψωδία. **HQWZr**

hoc hyp. ante a scr. QZr

1 ὑπόθεσιν scr. H, sed om. cett. μέγα H περιέχει : προσέχει r **2-3** αὐτῶν τῶν ἐπὶ θάλασσαν (τὴν ἐπὶ
θάλασσαν Qr) QWZr **5** παρέβαλε QWZr Κυκλωπεία r **6** καὶ (τέλος) om. QWZr

hyp. **c.** γνωριστική τῆς ι ῥαψωδίας ἐπιγραφή αὕτη τὰ περὶ Κίκονας καὶ Λωτοφάγους καὶ
Κύκλωπας. συντρέχει τοῖς Φαίαξιν οἱ πρὸς φιληδονίαν ἐπτόνῃται τε πρὸς τὸ
ἀπολαυστικὸν ἀπονέουσιν ἡδυπαθοῦντες ἄμερους. **M**

1-3 EUST. in Od. 318, 10-11; 15-16

1 γνωριστική — τὰ περὶ Dindorf, 733 and. ad p.17

lex. **ι 1. προσέφη]** ἐπὶ τοῖς αὐτῷ ῥήμασιν ἔφη. **Q'i**

αὐτοῦ r'

gram. **ι 2 a. Ἀλκίνοε κρεῖον·** τὸν εὐεργέτην ἐπαινεῖ· σύμφορον τῷ δεομένῳ. τὸ μὲν δὴ κρεῖον
τῆς βασιλείας ἔπαινος, **HQ'WZ'i** τὸ δὲ ἀριδεύετε τοῦ κατὰ τὴν μορφήν ἀξιώματος. τὸ
δὲ ἀπλοῦν ἀντὶ τοῦ παραγώγου τοῦ ἀριδευκτοτάτου. **HQ'WYZ'i** καὶ ἡ γενικὴ κεῖται
ἀντὶ τῆς δοτικῆς. ἀντὶ τοῦ λαοῖς. **HQ'WZ'i**

hoc sch., cum uariationibus, sub lem. 2f (ἀριδεύετε λαῶν) scr. Od

1 σύμφορον γὰρ τῷ δεομένῳ (σύμφωρον r') Q'WZ'i **2** δὲ om. Y τοῦ : οὐ Y ἀλλ' ἀξιώματος Y **2-3** τὸ
δὲ ἀπλοῦν —ἀριδευκτοτάτου : ὁ ἐστὶν ἀπλοῦν ἀντὶ παραγώγου τοῦ ἀριδευκτοτάτου r' **3** τοῦ παραγώγου
om. W καὶ om. r' **4** τῆς om. W r' ἀντὶ τοῦ λαοῖς om. Q'i

contx. **b. Ἀλκίνοε κρεῖον]** ἐνταῦθα Ὀδυσσεὺς ἐπαινέει τὴν τροφήν τῶν Φαίακων καὶ τὸν βίον
αὐτῶν εὐδαιμονίζων ἡγεμῶν γέγονεν Ἐπικούρῳ τῆς πολυθρυλλήτου ἡδονῆς. ὁ μὲν
τοὶ Ὀδυσσεὺς καθομιλῶν τοὺς καιροὺς ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν ὁμοήθους εἶναι τοῖς Φαίαξι
ταῦτα, ὡς φησι Μεγακλείδης ὑπερλαλῶν τοῦ Ὀδυσσεύως, τὸ ἀβροδίατον αὐτῶν
5 ἀσπάζεται. ἐνταῦθα δὲ χρήσιμον ἐκ τῶν Ἀθηναίου, καὶ τὸ, ὦ τέκνον, ποντίου θηρὸς
πετραίου ἡγουν πολύποδος, χρωτὶ μάλιστα νόον προσφέρων πάσαις πολίεσσιν
ὁμίλει. τὸ παρεὸν δ' ἐπαινῆσθαι ἄλλοτ' ἄλλοῖα φρόνει. δῆλον γὰρ, ὡς τοιοῦτον ἐν τοῖς
εἰρημένοις καὶ τὸ τοῦ Ὀδυσσεύως ἦθος, τοῖσιν ἐφαρμοζομένου ὃν κε δῆμον ἴκηται. ἀπὸ
τούτων δὲ παραξέσασα καὶ ἡ κοινὴ γλῶσσα, βούλεται τὸν φρονούντα ἄνθρωπον ὅτε
10 πού εἰς ἀλλοτρίαν παραβαλεῖ, κατὰ τὸ ἐγχώριον ζῶμα ζώννυσθαι καὶ αὐτόν. τῷ δ'

Ὀδυσσεὶ διοικονομουμένῳ τοὺς καιροὺς ἔχοι ἄν παρατίθεσθαι ὁ ὑστερογενὴς Ἀλκιβιάδης, ὅς ἐν Ἰωνίᾳ μὲν ὦν ἐφαίνετο τυφρώτερος καθὰ ἱστορεῖ Ἀθήναιος. ἐν Θήβαις δὲ σωμασκών καὶ γυμναζόμενος, τῶν Θηβαίων αὐτῶν μᾶλλον Βοιώτιος. **V^c**

lex. **c. κρείον]** βασιλεῦ **Iⁱ**

gram. **d. κρείων]** κρείον **HⁱIⁱ**

κρείον text. Hom. ed. κρείων, sed s.l. ο pro ω corr. (: κρείον) **HⁱIⁱ**

gram. **e. πάντων]** πᾶσι **Yⁱ**

lex. **f. πάντων ἀριδείκετε λαῶν]** οὐ κατὰ τὴν μορφήν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἀξίωμα. **W^xIⁱ** / κατὰ τὸ ἀξιώματος περιφανέστατε. **DⁱIⁱms** / λίαν ἔνδοξε **kⁱzⁱ** / ἔξοχε **Eⁱ**

1-2 κατὰ τὸ ἀξιώματος om. **Iⁱ** **2** ἀξίωμα m

gram. **g. ἀριδείκετε λαῶν·** ἐπαινεῖ τὸν εὐεργέτην· σύμφορον γὰρ τῷ δεομένῳ. τὸ μὲν δὴ κρείον τῆς βασιλείας ἔπαινος, τὸ δὲ ἀριδείκετε οὐ κατὰ τὴν μορφήν ἀξιώματος δὲ κεῖται δὲ ἀντὶ τοῦ ἀριδεικοτάτου. καὶ ἡ γενικὴ ἀντιδοτικῆς. **Od**

hoc sch., cum variationibus, sub lem. 2a (Ἀλκίνοε κρεῖον) scr. **HQⁱWZⁱrⁱ**

gram. **h. λαῶν]** ἀντὶ τοῦ λαοῖς **Hⁱ** / λαοῖς **Yⁱ** / πᾶσι λαοῖσι **Pⁱ**

gram. **ι 3a. τόδε ἀκουέμεν]** τόδε καλὸν ἀκουέμεν **Iⁱ**

τόδ' ἀκουέμεν, sed s.l. καλὸν add. (: τόδε καλὸν ἀκουέμεν) **Iⁱ**

lex. **b. τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν αἰδοῦ]** τέλος τῶνδε τοῦ βίου ἢ ἡδονή. **Y**

gram. **c. καλὸν ἀκουέμεν]** καλὸν τὸ ἀκουέμεν. **Pⁱ**

καλὸν ἀκουέμεν, sed s.l. τό add. **Pⁱ**

contx. **ι 3-4. αἰδοῦ τοιοῦδε·** ἐπαινεῖ τὸν αἰδὸν Ὀδυσσεὺς ὡς ἂν προσυποστήσαντα αὐτὸν

διὰ τῆς ἀφηγήσεως τῶν αὐτοῦ πράξεων. οὐ γὰρ πρότερον ἤρξατο τῆς διηγήσεως λέγων ὡς εἰμι Ὀδυσσεὺς πρηνήμαρ τυρῆσαι τοῖς ὑπὸ τοῦ ἀοιδοῦ ῥηθεῖσιν ἐν αἵματι. ἵνα ὁ μὲν ἀοιδὸς τῶν ἐκ φήμης ἢ μηνυτῆς αὐτὸς δὲ μάρτυρος λάβῃ τάξιν. Ἀναξήνορος
 5 τοῦ Μάγνητος γραπτὴ τις ἦν εἰκὼν ἔχουσα εἰς ἀοιδόν τινα τὰ ἐνταῦθα ἐπιφωνηθέντα τῷ ἀοιδῷ ἔπη. **Od**

1 προσυστήσαντα d 3 λέγων ὡς om. d 5 ἀδόν d

lex. **ι 4a. θεοῖσι] ἄστροις MⁱPⁱ**

contx. **b. θεοῖσ' ἐναλίγκιος αὐδὴν]** κατὰ γὰρ Πυθαγόραν μουσικῶς καὶ κατὰ ἐναρμόνιον κίνησιν κινουῦνται. **HⁱPⁱ**

lex. **c. ἐναλίγκιος] ὅμοιος IⁱQⁱYⁱrⁱzⁱ**

lex. **d. αὐδὴν]** ἦτοι τὴν ὠδὴν **Iⁱ**

gram. **e. αὐδὴν]** κατὰ τὴν αὐδὴν **WⁱYⁱ**

αὐδὴν, sed s.l. κατὰ τὴν add. Wⁱ et s.l. tantum τὴν add. Yⁱ

contx. **ι 5 a1. οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημί·** ταῦτα ἀρμοζόμενος τῷ καιρῷ λέγει· οὐ τοῦ παντὸς δὲ βίου τέλος εἶρηκε τὴν ἡδονὴν, ἀλλὰ συμποσίου τινός. **BH^QVWZr**
 προσχαρίζεται εἰς τὰ τοιαῦτα τοῖς Φαίαισιν Ὀδυσσεὺς εἰδὼς αὐτῶν τὸ ἡδυπαθές. ἐγκαλοῦσι δὲ τῷ Ὀδυσσεὶ φιληδονίαν, λέγοντες τὴν ἀπόλαυσιν τέλος ἡγούμενον τοῦ
 5 βιοῦ διὰ τούτων. ἀρμόζεται δὲ τοῖς ἡθεσιν αὐτῶν ἀκούσας παρὰ τοῦ Ἀλκινόου “ἄει δ’ ἡμῖν δαῖς τε φίλη κίθαρίς τε χοροὶ τε”. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ καιροῦ· συμπόσιον γὰρ τότε παρῆν. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς λέξεως. καὶ τούτων οἱ μὲν ὅτι εὐφροσύνη τῆς ἡδονῆς τῷ φρονεῖν διαφέρει, οἱ δὲ ὅτι τέλος ἐπὶ οὐσίας ἢ τάξεως ἢ συμπληρώσεως· ἀκουστέον δὲ, τῶν πρὸς εὐωχίαν. **HQWZr**

5-6 “ἄει δ’ ἡμῖν δαῖς τε φίλη κίθαρίς τε χοροὶ τε” *Od.* θ 248-249

3-6 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 81 adn. ad l.11

1-2 ταῦτα — τινός sub lem. 5e (τέλος χαριέστερον) scr. MY

sch. om. V^cV^p **1** οὐ γὰρ ἔγωγέ τοι φημί (τοι non in text. Hom.) W οὐ γὰρ ἔγωγέ : οὐ γὰρ ἐγώ γ’ ἔτι V^dV^mV^oV^rV^sV^u : οὐ γὰρ ἐγώ γε τί V^a δέ om. r **1-2** ταῦτα — τινός post προσχαρίζεται — εὐωχίαν (lin. 3-

9) scr. HQWZr ἄλλως ante ταῦτα ἀρμοζόμενος scr. HQWZr ταῦτα — τινός bis scr. r 2 τέλος εἶρηκε τὴν ἡδονὴν : τὴν ἡδονὴν τέλος εἶρηκεν Qr ἄλλα συμποσίου τινός om. W 4 ἡγούμενοι r 5 δὲ om. Qr 6 φίλη : φίλοι Qr 8 δὲ om. WZ

contx. **a2. οὐ γὰρ ἐγὼ γέ τί φημι]** ἐνταῦθεν εἴληπται ἢ τοῦ Ἐπικούρου δόξαι. οὗτος γὰρ ἐδόξαζεν τέλος εἶναι τὴν ἡδονὴν. ἄλλοι δὲ φασίν, ὅτι οὐ τοῦ παντὸς βίου τέλος εἶρηκε τὴν ἡδονὴν, ἀλλὰ συμποσίου τινός. **Dm**

1 ἐνταῦθεν εἴληπται om. D

contx. **a3. οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημί·** προσχαρίζεται εἰς τὰ τοιαῦτα τοῖς Φαίαισιν Ὀδυσσεὺς εἰδὼς αὐτῶν τὸ ἡδυπαθές. ἐγκαλοῦσι δὲ τῷ Ὀδυσσεῖ φιληδονίαν, λέγοντες τὴν ἀπόλαυσιν τέλος ἡγούμενον τοῦ βιοῦ διὰ τούτων. ἀρμόζεται δὲ τοῖς ἡθεσιν αὐτῶν ἀκούσας παρὰ τοῦ Ἀλκινόου “αἰεὶ δ’ ἡμῖν δαῖς τε φίλη”. καὶ λύεται ἀπὸ τοῦ προσώπου τῶν Φαιάκων, 5 ἢ ἀπὸ τοῦ καιροῦ· συμπόσιον γὰρ τότε ἦν. **Od**

4 “αἰεὶ δ’ ἡμῖν δαῖς τε φίλη” *Od.* θ 248

1-5 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 81, 1-9

1 τι om. d Φαίασιν d

lex. **b. τέλος]** τάγμα **W's'**

contx. **c. τέλος·** οὐκ εἶπεν ἄριστον ἀλλὰ χαριέστερον συμποσικωτέρᾳ λέξει χρησάμενος ἀναλόγως οἷς ἐξέθετο. ἐντεῦθεν Ἐπίκουρος καὶ οἱ κατ’ αὐτὸν λαβόντες τέλος τῶν πρακτέων εἶπον εἶναι τὴν ἡδονὴν. **Od**

1-3 EUST. *in Od.* 318, 23-24

lex. **d. τέλος χαριέστερον]** ἡδονὴ χαριέστερα **Dⁱ** / τῆς ἡδονῆς οὐ καθόλου **E^Y**

contx. **e. τέλος χαριέστερον·** ταῦτα ἀρμοζόμενος τῷ καιρῷ λέγει· οὐ τοῦ παντὸς δὲ βίου τέλος εἶρηκεν τὴν ἡδονὴν, ἀλλὰ συμποσίου τινός. **MY**
ἄλλως· τέλος· πρᾶγμα χαρά. τέλος σήματα. ἔξ· τὸ τάγμα. αἴψα δ’ ἐπὶ θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἴξον ἰόντες σήματα καὶ τὸ πέρας ὡς τὸ οἷ δ’ ἦτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος σήματα 5 καὶ τὸ πρᾶγμα ὡς τὸ “οὐ γὰρ ἔγωγε τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι”. σήματα καὶ τὸ περὶ τοῖς ῥήτορσι. τρία· τὴν ἐορτὴν ὡς παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ. σεμνὴν ἐορτὴν καὶ τέλος

προσάξωμεν. καὶ τὸ δαπάνην ὄθεν καὶ πολυτελὲς τράπεζα καὶ δημόσιον τελούμενον.

M

1-7 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 81 adn. ad l.11

1-2 ταῦτα — τινός sub lem. 5a1 (οὐ γὰρ ἐγωγέ τι φημί) scr. BHQVWZrr'

1 ταῦτα — λέγει post οὐ τοῦ παντός — τὴν ἡδονὴν (lin. 2) scr. Y δέ om. Y

contx.

- f. τέλος χαριέστερον]** ἰστέον ὅτι Ἐπίκουρος καὶ οἱ κατ' αὐτὸν λαβόντες τέλος τῶν πρακτέων εἶπον εἶναι τὴν ἡδονὴν. καὶ ὅτι ὁ ποιητὴς οὐχ ἀπλῶς τέλος οὐδὲ τέλος ἄριστον. Εἶπεν ἀλλὰ χαριέστερον συμποσικωτέρα ταύτη λέξει χρησάμενος ἀναλόγως οἷς ἐξέθετο. ὦν τέλος τὸ καθ' ἡδονὴν χαρίειν. ὅρα δὲ ὡς Ἀλκίνοου φθάσαντος εἰπεῖν
- 5 “αἰεὶ δ' ἡμῖν δαῖς τε φίλη”, Ὀδυσσεὺς κολακεύων καιρίως τοῖς τοῦ βασιλέως λόγοις παραποιοῦσθαι συνέδραμε. καὶ τὴν γενικὴν λέξιν τῆς δαιτὸς εἰς σίτον καὶ κρέα καὶ μέθυ διέλυσε, τάχα ποῦ δοκῶν καὶ αὐτὸς ἐπαινεῖν Ἀλκαίου τὸ, οἶνω πνεύμονα τέγγε. καὶ Ἀντιφάνους ἀπορίαν, “τὸ δὲ ζῆν εἰπέ μοι τί ἐστίν; τὸ πίνειν φῆμ' ἐγώ”. καὶ παρωδῖαν ἐκείνην ἐκ τῶν τοῦ Σοφοκλέους. ὁρᾷς παρὰ ρείθροισι χειμάρροις ὅσα δένδρων αἰεὶ
- 10 τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν βρέχεται, μέγεθος καὶ κάλλος οἷα γίνεται. τὰ δ' ἀντινεῖνονθ' οἶονεῖ δίψαν τινὰ ἢ ξερασίαν ἔχοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται. ὁ δὲ μεθύσῃ ἀνδρὶ ἐπιπρέπει, τὸ δ' εὐφροσύνη μὲν ἔχει κατὰ δῆμον ἅπαντα μεταγράφων Ἐρατοσθένης οὕτω λέγεται γράψαι. ὅτ' εὐφροσύνη μὲν ἔχει κακότητος ἀπάσης. κακότητος λέγων τὴν εὐφροσύνην. ἔοικε δὲ ἐκ τῆς Φαιακικῆς ἡδυπαθείας ὁ προγραφεὶς Ἐπίκουρος τ'
- 15 ἀγαθὸν δόξασαι τὴν ἡδονὴν, καὶ νομίσαι μὴ εἶναι ταύτην ἐτέρωθεν ἔχειν ὅτι μὴ ἐκ τοῦ ζῆν παγκάλως. καὶ μὴν ἐκεῖνος μὲν δοκεῖ πῶς ἐκθεραπεύειν τὸ ἄτοπον, δοξάζων καὶ ὡς τιμητέον τὸ καλλὸν καὶ τὰς ἄρετας καὶ τὰ τοιουτότροπα, ἐὰν ἡδονὴν παρασκευάζῃ, εἰ δὲ μὴ γε, χαίρειν ἑατεόν. οἱ δὲ γε περὶ ἐκεῖνον ἀχριοῦσι διασαφούντες τὴν δόξαν ἐν τῷ λέγειν ἄλλα τέ τινα καὶ ὡς ἀρχὴ καὶ ρίζα παντός ἀγαθοῦ ἢ τῆς γαστρὸς ἡδονή. καὶ
- 20 τὰ σοφὰ καὶ τὰ περιττὰ εἰς ταύτην ἔχει τὴν ἀναφοράν. **V^c**

5 “αἰεὶ δ' ἡμῖν δαῖς τε φίλη” *Od.* θ 248 8 “τὸ δὲ ζῆν εἰπέ μοι τί ἐστίν; τὸ πίνειν φῆμ' ἐγώ” *Ath.* 22f

contx.

- g. τέλος χαριέστερον εἶναι·** ἀπρεπὲς τέλος ὀρίζειν τρυφὴν καὶ ἀπόλαυσιν. λύεται δ' ἀπὸ προσώπου. **WXmu** πρὸς οὓς αὐτοὶ γὰρ ἦσαν οἱ φάσκοντες “αἰεὶ δ' ἡμῖν δαῖς τε φίλη κίθαρίς τε”. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ καιροῦ· συμπόσιον γὰρ τότε παρῆν. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς λέξεως. τούτων οἱ μὲν ὅτι εὐφροσύνη τῆς ἡδονῆς τῷ φρονεῖν διαφέρει, οἱ δὲ ὅτι τὸ
- 5 τέλος ἐπὶ οὐσίας καὶ τάξεως ἢ συμπληρώσεως· οὐκ ἀκουστέον, τῶν πρὸς εὐωχίαν.

DWΧmu

ἄλλως· τῶν Ἐπικούριων ἡ δόξα οὗτοι γὰρ ἐδόξαζον τέλος εἶναι τὴν ἡδονήν. ἄλλοι δὲ φασὶ ὅτι οὐ τοῦ παντὸς βίου τέλος εἶρήκεν τὴν ἡδονήν, ἀλλὰ συμποσίου τινός. **WX**

2-3 “ἀεὶ δ’ ἡμῖν δαῖς τε φίλη κίθαρίς τε χοροὶ τε” Od. θ 248-249

1-8 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 81, 1-9

1 ἀπρεπὲς δὲ m ὀρίζει m **3** “κίθαρίς τε χοροὶ τε” Dmu τοῦ om. Wu λήξεως W **4** καὶ τούτων m ὅτι (εὐφροσύνη) om. W ἡ εὐφροσύνη Wu **5** οὐκ om. Dmu **7** φασιν W εἶρήκεν τὴν ἡδονήν : εἶρήκεν εἶναι τὴν W

lex. **h. χαριέστερον]** ἄλυσ **Mⁱ**

gram. **i. χαριέστερον]** χαριέστατον **Mⁱ**

χαριέστερον, sed s.l. ατον pro ερον corr. (: χαριέστατον) **Mⁱ**

lex. **ι 6 a. ὅτε]** γρ. ὅταν **Wⁱ**

lex. **b. εὐφροσύνη·** θυμηδία **MⁱVXⁱWⁱ** / οὐχ ἡδονή **Yⁱ**

sch. om. V^cV^p

lex. **c. ἔχη]** κατέχει **Xⁱ** / καὶ κρατεῖται **Yⁱ**

ἔχει, sed s.l. κατ add. (: κατέχει) **Xⁱ**

gram. **d. ἔχη]** δαίτην **Bⁱ**

contx. **e. ἔχη κατά δῆμον·** ἀναστραπτέον τὴν πρόθεσιν. ἀντὶ τοῦ κατέχη. τοῦτο δυσχέρειαν τοῦ τοιοῦτου βίου δηλοῖ, ὥς μὴ δυνατόν ὄν πάντας εὐφραίνεισθαι. **Od**

lex. **ι 7 a. δαιτυμόνες]** οἱ εὐτρεπίζοντες τὴν δαίτην **Mⁱ** / οἱ δαιτυμόνες **Wⁱ**

δαιτυμόνες, sed οἱ s.l. add. (: οἱ δαιτυμόνες) **Wⁱ**

lex. **b. ἀκουάζωνται·** ἀκροῶνται **DⁱHⁱMⁱPⁱVXⁱWⁱgⁱkⁱzⁱ** / ὅταν ἀκούονται **Yⁱs** / ἀκούουσιν **m** / ὥς τὸ μιγάζονται **Od**

sch. om. V^cV^p 1 ἀκούάζονται OVD ἀκρουῶνται, sed s.l. ουw pro ουw corr. (: ἀκροῶνται) Pⁱ

gram. **c1. ἀκούάζονται]** τὸ δὲ ἀκούάζονται ὅμοιον τὸ μιγάζονται. ἄμφω γὰρ παρῆκται τὸ μὲν ἐκ τοῦ ἀκούω, τὸ δὲ ἐκ τοῦ μίγω. V^c

gram. **c2. ἀκούάζονται]** ὅμοιον τὸ γυμνάζονται. τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ ἀκούω γίνεται τὸ ἀκούάζω, τὸ δὲ ἐκ τοῦ μίγω, μιγάζω. Mⁱ

lex. **ι 8 a. ἡμενοί]** καθήμενοι HⁱMⁱV

sch. om. V^cV^pV^s

contx. **b. ἡμενοί ἐξείης·** εὐταξίαν ὀφείλεσθαι τῷ συμποσίῳ δηλοῖ. δι' ἣν καὶ οἱ πρατεζονόμοι ἐπενοήθησαν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Od

lex. **c. ἐξείης]** κατὰ τάξιν Wⁱ

lex. **d. πλήθωσι·** πλήρης, πλεονάζουσαι, Hⁱ πεπλήρωνται HⁱMⁱPⁱVgⁱ / πληροῦνται Iⁱ

sch. om. V^cV^p

contx. **ι 9¹ a. σίτου καὶ κρειῶν·** Ἀλκινόου φθάσαντος εἰπεῖν ὥς αἰεὶ δαῖς ἡμῖν φίλη, Ὀδυσσεὺς κολακεύων καιρίως καὶ προσοχὴν μεθοδεύων ἐφ' οἷς ἀδολεσχήσαι μέλλει, τοῖς τε ἄλλοις τοῦ βασιλέως περιποιήσας λόγοις συνέδραμε. καὶ τὴν γενικὴν λέξιν τῆς δαιτὸς εἰς σίτα καὶ φρέα διέλυσε. Od

1 “αἰεὶ δ' ἡμῖν δαῖς τε φίλη” Od. θ 248

lex. **b. μέθυ]** οἶνον WⁱXⁱ

lex. **c. ἀφύσσων·** ἀρυόμενος MⁱV / ἀπαντλῶν HⁱMⁱQⁱVWⁱYZⁱΓⁱ

sch. om. V^cV^p ἀρυόμενος (non in text. Hom.) pro ἀφύσσων ut lem. et ἀπαντλῶν ut sch. scr. V, praeter V^a ἀρούμενος V^a

¹ apud hoc uersum κρητήρος ut tit. scr. C

gram.

ι 10 a. φορησι] φορέησι **κⁱ**

φορέησι text. Hom. ed. φορησι, sed s.l. έ add. (: φορέησι) **κⁱ**

lex.

b. έγχείη· έγχέη **Μⁱ VWⁱ Xⁱ** / λύση **Υⁱ**

sch. om. V^cV^p

contx.

ι 11 a1. τουτό τί μοι] έγκλιτέον τὸ τι. **Ηⁱ** ἤτοι τὸ τέλος τοῦτο φημί φαίνεται μοι καλὸν εἶναι, σοὶ δὲ φαίνεται καλὸν τὸ τὰ ἐμὰ κήδεα εἶρεσθαι. **BHⁱMOQⁱWⁱYZdⁱ**

1 HDN. *Od. pros.* 148, 15

1 τοῦτο ἤτοι **Ηⁱ** ἤτοι τὸ τέλος om. BMOYd **1-2** τοῦτο — εἶναι : τοῦτο μοι φημί φαίνεται καλὸν **Υ** **2** τὰ om. HQⁱWⁱYZrⁱ εἶρασθαι **Wⁱ** : εἶσθαι d εἶρεσθαι ἐν' ἧ ἐπιείρεσθαι **B**

contx.

a2. τουτό τί μοι] τῷ πολλὰ οἰκεῖα λυπηρὰ καταλέξοντι έρωτήσεως άρμόζον εἰπεῖν έστι τὸ, σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς έπετράπετο τουτέστι έπέτρεψεν. ίστεόν δὲ ότι δὲ καὶ τὰ λυποῦντα κουφίζει τήν ψυχήν εκ φαινόμενα, αλλά του ό μέν, ύστερον γίνεται, έν δὲ τῷ λέγεσθαι, μεγάλως λυπεῖ. **M**

lex.

b. κάλλιστον] καὶ λίαν **Wⁱ**

contx.

c. ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι· μερικεύει ὡς ἐν δισταγμῷ τήν άπόφανσιν, ὡς άν μὴ δοκοίη καθηγητής εἶναι καθόλου τρυφῆς καὶ τέλος τῶν ἐν τῷ βίῳ λέγων τήν ήδονήν. ό δὴ τινες έπέσκωψαν τῷ ποιητῇ. άληθῶς γάρ συσχηματίζεται τοῖς άκροαταῖς Φαίαισιν εἰς καιρόν ό δεινός καὶ πολύτλας φιλόσοφος Όδυσσεύς, καὶ τὰ ἐν ποσὶν έπαινεῖ
5 κερδαλέως έαυτῷ, ὡς άν έλεεινός εἴη καὶ φίλος τοῖς ξενοδόκοις, καὶ μὴ προφέρηται αὐτοῖς έναντιότητα. **Od**

5 ξεινοδόκοις EUST. *in Od.* 319, 9

lex.

d. εἶδεται· φαίνεται **Dⁱ Iⁱ Mⁱ Vm** / δοκεῖ **Mⁱ V**

sch. om. V^cV^p

- gram. **ι 12 a. σοί] σοῦ Dⁱ**
- σοί, sed s.l. ου pro οι corr. (: σοῦ) Iⁱ
- lex. **b. κήδεα] λύπας Υⁱ**
- lex. **c. θυμός] καὶ ἡ ψυχὴ σου Υⁱ**
- contx. **d. ἀντὶ ἐπετράπετο·** ἀντὶ τοῦ ἐπέτραπε ἰστέον οὐ μάτην ὁ ποιητὴς παρέρριψε τὰ τοῦ Ὀδυσσέως ῥήματα, ἀλλ' εἰς προοιμιακὴν ἔννοιαν ἐξ ὑπολήψεως οὔσαν τῆς κατὰ τοῦ Φαίακας, ἵνα λέγῃ καλὸν μὲν ἥδεσθαι τῇ δαιτὶ καὶ οἷς ὁ Δημόδοκος ἄδει, σὺ δὲ ὦ βασιλεῦ ἐθέλεις παραμῖξαι με τοῖς ἡδέσι τὰ λυπηρά. **Od**
- 1 ἀντὶ (non in text. Hom.) ante ἐπετράπετο ad lem. add. Od, sed ἀντὶ eras. d **2-3** κατὰ τοὺς Φαίακας EUST. in *Od.* 319, 18
- lex. **e. ἐπετράπετο·** ἀπέτρεψε **Wⁱ** / προεθυμήθη **HⁱMⁱVWⁱXⁱYⁱgⁱkⁱ**
- sch. om. V^cV^p
- gram. **f. ἐπετράπετο·** ἐπέτρεψε **XⁱWⁱu**
- lex. **g. ἐπετράπετο·** ἡ ἐπὶ πρὸς τὸ εἶρεσθαι, **H^Ys** ἵν' ᾗ ἐπιείρεσθαι. **H**
- lex. **ι 13 a. εἶρεσθαι] ἐρωτῆσαι IⁱWⁱXⁱYⁱs** / ἐρωτᾶν Iⁱ
- lex. **b. ὄφρα] πῶς Pⁱ**
- mit. **c. μᾶλλον ὀδυρόμενος·** τὰ γὰρ λυπηρὰ ἐν τῷ λέγεσθαι λυπεῖ. καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων. ὥς Διομῆδης ἐν μέσῳ Ἄργει ξένος ᾗν τῷ Γλαύκῳ. **Od**
- 1-2 EUST. in *Od.* 319, 24-25
- gram. **d. στεναχίζω] στοναχίζω kⁱ**
- στοναχίζω, sed s.l. ε pro οι corr. (: στεναχίζω) Wⁱ

- contx. **ε. στεναχίζω·** καὶ μὴν οὐ κλαίει νῦν. ἀλλ' ἡ σύγκρισις πρὸς τὸ εἶπε δ' ὃ τι κλαίεις. **HQWZr**
- contx. **ι 14 α. τί πρῶτόν τοι·** περὶ δυσχερῶν πραγμάτων μέλλων λέγειν προασφαλίζεται. ἵνα ἔαν φανῇ τι αὐτῷ ὀχληρὸς εἰς τὸν βιασάμενον τὸ αἶτιον ᾗ. ἐπὶ δὲ καὶ προσοχὴν ἐργάζεται τοῖς ἀκρομένοις. **HQWZr**
- 1** τοι in lem. om. QZr **2** ἀφανῇ (sic) QZr **3** ἀκρωμένους QWZ
- gram. **β. τί εἶπω ἔπειτα]** γρ. τί πρῶτον τί ἔπειτα **Wⁱ**
- τί πρῶτόν τοι ἔπειτα text. Hom ed. τί alia lectio Hom. pro τοι
- gram. **γ. πρῶτόν]** ἐπίρρημα **Pⁱ**
- gram. **δ. ὑστάτιον]** ἐπίρρημα **Pⁱ**
- lex. **ε. ὑστάτιον·** ἔσχατον **MⁱVgⁱ** / ὕστερον **kⁱ**
- sch. om. V^cV^p
- gram. **ι 15 α. κήδεα]** ἀπὸ κήδων **Yⁱ**
- contx. **β. κήδεα]** οὐ δεῖ στίζειν εἰς τὸ κήδεα, ἀλλ' ὕφ' ἑν ἀναγινώσκειν. **H**
- NICAN. in *Od.* 54, 25-27
- gram. **γ. κήδ' ἐπεί]** κήδε' ἐπεί **υⁱ**
- κήδ' ἐπεί, sed s.l. ε add. (: κήδε' ἐπεί) **υⁱ**
- gram. **δ. κήδε' ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ Οὐρανίωνει]** τὸ σχῆμα καὶ δὲ ἀπόρρησις **Mⁱ**
- gram. **ι 16. ἡμεῖς]** ὑμεῖς **Wⁱ**
- ὑμεῖς text. Hom. ed. ἡμεῖς, sed s.l. υ pro η corr. (: ὑμεῖς) **Wⁱ**

lex. ι 17² a. εἶδετο] φαίνεταιο gⁱ

lex. b. φυγών] ἀποφυγών Hⁱ / ἐκφυγὰν τὸν θάνατον m

lex. c. νηλεές] ἄθλιον Yⁱ

lex. d. νηλεές ἡμαρ] τὴν ἀνέκτεαν ἡμέραν H

lex. ι 18 a. ξεῖνος] φίλος HⁱMⁱWⁱXⁱ

gram. b. ἔω] ἔσσομαι MⁱYⁱ

1 ἔσσομαι Yⁱ

lex. c. καὶ ἀπόπροθι] καὶ καίπερ Mⁱ

lex. d. ἀπόπροθι] ἦτοι πόρρω Yⁱ

gram. ι 19³ a. εἰμι] ἐγώ Yⁱ

contx. b1. εἴμ' Ὀδυσσεύς] ὅς τις ἐγὼ ἐν πᾶσι ἀνθρώποις διὰ φρόντιδος εἰμι ποιεῖν δόλους. οἱ μου τὸ κλέος μέχρι τοῦ οὐρανοῦ ἀνήγαγον. HQWⁱZr

1 τοῖς ἀνθρώποις QWⁱZr

contx. b2. εἴμ' Ὀδυσσεύς] διατὸ καυχᾶται ὁ πρὶν τοὺς ἐπαίνους διαφεύγων. ἐπειδὴ ἐκεῖ μὲν, ἐν τοῖς εἰδόσιν ἦν τὰ αὐτοῦ. ὦδε δὲ οὐ. M

mit. c. εἴμ' Ὀδυσσεύς· εὐθύς ἤρπασε τοὺς Φαίακας ὁ ξείνος εἰς ἑαυτὸν, ἐχόντων γὰρ ἤδη ἐκ τοῦ Δημοδόκου τὸ τοῦ Ὀδυσσεύς ὄνομα, ὅτε τὰ κατὰ τὸν δούρειον ἵππον ἤειδε, γίνεται ὕλη τῆς τοῦτου ξενίας. ὅς πᾶσι δόλοισι στρατιωτικοῖς δῆλον καὶ ἀγαθοῖς τάσσεται γὰρ ὁ δόλος καὶ ἐπὶ ἀγαθοῦ. Od

² apud uersos 17-20 "sum pius Aeneas, raptos qui ex hoste Penates / classe veho mecum, fama super aethera notus" B (*Aen.* I 378-379)

³ apud hoc uersum διήγησις ut tit. scr. W

3 γίνεται ὕλη : γίνονται ὅλοι EUST. *in Od.* 319, 45

lex. **d. Λαερτιάδης]** υἱὸς Λαέρτου **W**

contx. **e1. πᾶσι δόλοισιν]** πᾶσιν ἀνθρώποις μέλλω ἐν δόλοις, ἤγουν ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμὶ ὡς δόλοις ἐμπρέπων στρατηγικοῖς **BⁱM** δηλαδή καὶ ἄλλως ἀγαθοῖς οἱ περ εἰς ὕλην τῇ φρονήσῃ καθυποβέβληνται. **M**

1 ἀνθρώποισι Bⁱ μέλλω Bⁱ (ἐν) δόλοισιν M 2 στρατιώτικοις Bⁱ

contx. **e2. πᾶσι δόλοισιν]** ἐν ἀνθρώποις διὰ τοὺς δόλους ἀπόκειμαι, ἤγουν ἐν τοῖς ἀπάντων στόμασιν εἰμὶ διὰ τοὺς δόλους. πορεῖται ἢ διὰ, καὶ δοτικὴ ἀντὶ αἰτιατικῆς κεῖται· διὰ δόλους γὰρ μέλλω. ὅμοιον δὲ ἐστὶ τὸ “σοὶ πάντες μαχόμεθα”, ἀντὶ τοῦ διὰ σέ. διὰ δόλους φησὶν ἔνδοξός εἰμι. ὁ γὰρ δόλος καὶ ἐπὶ ἀγαθοῦ τάσσεται· νῦν δὲ ἐπὶ
5 ἐγκωμίου αὐτὸ λέγει. ὑπερβολὴ γὰρ δόξης τὸ μέχρι θεῶν ἐφθακέναι τὸ κλέος. **B**

3 “σοὶ πάντες μαχόμεθα” // E 875

3-5 διὰ δόλους — τὸ κλέος, cum uariationibus, sub lem. 20b2 (καὶ μευ κλέος οὐρανὸν ἵκει) scr. Y

lex. **e3. πᾶσι δόλοισιν]** ἢ ἐν ᾧπασιν ἀνθρώποις δόλοις. **Eⁱ**

lex. **f. δόλοισιν]** μεθόδοις **MⁱWⁱXⁱ**

contx. **ι 19-20. ὃς πᾶσι δόλοισιν / ἀνθρώποισι μέλλω·** παρεῖται ἢ διὰ καὶ ἢ δοτικὴ ἀντὶ αἰτιατικῆς κεῖται. διὰ δόλους γὰρ μέλλω. ὅμοιον δὲ ἐστὶ τῷ σοὶ πάντες μαχόμεθα τουτέστι διὰ σέ. **HQⁱWⁱYZⁱrⁱ**

1-3 ARISTON. *in Od.* 86, 2-5

1 μέλλω text. Hom. ed. 2 αἰτιατικῆς : αἰτιάται YZⁱ διὰ — μέλλω om. Y δὲ om. QⁱZⁱrⁱ τῷ : τὸ Y τουτέστι : ἀντὶ τοῦ Y

lex. **ι 20 a. μέλλω·** ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμὶ. **HⁱMⁱPⁱVWⁱXⁱYgⁱ** καὶ ὕμνουμαι ἐκ γὰρ τοῦ μέλος τὸ μέλλω τὸ δι’ ἔνος. **WⁱXⁱ** / ἀντὶ τοῦ ἐπιμελείᾳ καὶ ὕμνουμαι. **Cⁱ** / διὰ φροντίδος εἰμὶ **Eⁱ** / πρόσκειμαι κατὰ φροντίδα ἔχοντων δόλων πάντων τῶν ἀνθρώπων. **m**

sch. om. V^cV^p 1 μέλλω, sed λ eras. (: μέλλω) Mⁱ

contx. **b1. καί μευ κλέος οὐρανὸν ἵκει·** διὰ δόλους ἔνδοξος εἰμι. ὁ γὰρ δόλος καὶ ἐπὶ ἀγαθοῦ τάσσεται. νῦν δὲ ἐπὶ ἐγκωμίου τοῦτο λέγει. ὑπερβολὴ γὰρ δόξης τὸ μέχρι θεῶν πεφθακέναι τὸ κλέος. ταῦτα δὲ πρὸς σύστασιν ἑαυτοῦ λέγει ἵνα κατ' ἀξίαν τιμηθῇ ὑπὸ τῶν Φαιάκων. ἤδη γὰρ καὶ προμεμαρτύρηται ὑπὸ τοῦ κιθαρωδοῦ. **HQWZr**

1 εὐρεία (non in text. Hom.) ante ἵκει ad lem. add. (: καί μευ κλέος οὐρανὸν εὐρεία ἵκει) QWZr μευ: μοι WZ

contx. **b2. καί μευ κλέος οὐρανὸν ἵκει]** διὰ δόλους φημι ἔνδοξος εἰμι. ὁ γὰρ δόλος νῦν ἐπ' ἐγκωμίου αὐτῷ κείται. καθ' ὑπερβολὴν δὲ τὸ μέχρι θεῶν πεφθακέναι τὸ κλέος. **Υ**

hoc sch., cum variationibus, sub lem. 19e2 (πᾶσι δόλοισιν) scr. B

gram. **c. μευ]** ἐμόν **Mⁱ**

contx. **d. κλέος οὐρανὸν ἵκει·** σεμνότατον τοῦτο πρὸς σύστασιν προσωπικῇν. ἐπαινεῖ δέων αὐτὸν ὑπερβολικῶς ἵνα κατ' ἀξίαν τιμηθῇ ὑπὸ τῶν Φαιακῶν. **Od**

lex. **e. ἵκει]** καταλαμβάνει καὶ ἔρχει **MⁱV**

sch. om. V^cV^pV^s

lex. **ι 21 a. ναιετάω·** οἰκῶ **MⁱV** / κατοικῶ **Pⁱ**

sch. om. V^cV^p

lex. **b. Ἰθάκην εὐδείελον]** σύννηθες αὐτῷ τὰ ὄρη χωρίζειν τῆς γῆς. προεῖπε γὰρ τὴν Ἰθάκην καὶ ἐπήγαγε. **H**

1-2 ARISTON. in Od. 86, 7-9

contx. **c. Ἰθάκην εὐδείελον]** μέρος τοῦ κοιμοῦ τῇ πρωΐᾳ τῆς ἡμέρας. τὸ δὲ δυτικὸν καὶ ἐσπέριον. τῇ δαίλῃ καὶ ἐσπέρα. ἢ εὐδείελον **W** τὴν εὐ ἔχουσιν τοῦ ἀέρος κατὰ τὴν δαίλῃν μᾶλλον τῆς ἡμέρας. ἢ τὴν ἡῶ. ἢ εὐδείελον τὴν πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος κειμένην. παρὰ τὸ ἐν δέῃ εἶναι τῆς ἑλης, ἥτοι τῆς θέρμης. **MW** αὐτὴ δὲ χθαμαλή. **W**

lex. **d. εὐδείελον]** εὐδεινὴν **Mⁱ** / τὴν περιφανὴν **Eⁱ** / καθαρὸν **m**

lex. **e. εὐδείελον·** πρὸς δύσιν τῶν ἄλλων κειμένην. **V** / τὴν πρὸς δύσιν εὐ ἔχουσιν ἀναλογεῖ τὸ ἀνατολικὸν ἑῶν. **WⁱXⁱ** / ἡ εὐ τὴν ἔχουσιν θέσιν πρὸς δείλῃν ἦτοι τὴν δύσιν. **Yⁱ**

sch. om. V^cV^p **1** hoc lemma et sch. in marg. scr. V^cV^rV^s εὐδείελων, sed s.l. o pro ω corr. (: εὐδείελον) Wⁱ : εὐδείελον V^u τῶν — κειμένην om. V^m κειμένων V^aV^u **2** τὸ ἀνατολικὸν ἑῶν : γὰρ τὸ ἀνατολικὸν καὶ ἑῶν Xⁱ

contx. **f1. εὐδείελον]** ἐπὶ δὲ τὸ πρὸς δύσιν αὐτῆς μέρος ὑψηλὴ ἐστὶ διὰ τὸ ὄρος, τὸ δὲ πρὸς ἀντολὴν χαμαλὴν. εἰκὸς οὖν ἔχει αὐτὴν ἄμφω. ἡ χθαμαλὴ μὲν διὰ τὴν θέσιν, πανυπερτάτῃ δὲ διὰ τὴν τῶν κατοικούντων λαμπρότητα· ἐπάγει γὰρ τρηχεῖ, ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος. τὸ δὲ πρὸς ζόφον οὐ πρὸς σύγκρισιν τῶν λεχθειῶν νήσων
5 εἴρηται, ἐπεὶ ἐστὶ δυτικωτέρα αὐτῆς ἡ Σικελία. **M**

1-5 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 82, 7-12

hoc sch., cum variationibus, sub lem. 25c (αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτῃ) scr. BHQWZr **3-5** δὲ διὰ — Σικελία, cum variationibus, sub lem. 25h (πανυπερτάτῃ) scr. Od

contx. **f2. εὐδείελον·** εὐπεριόριστον. πᾶσαι γὰρ αἱ νῆσοι εὐκατάληπτον ἔχουσι τὸν περιορισμὸν ὡς πρὸς τὴν ἡπειρον. ἡ τὴν εὐάερων, εὐ τῆς ἑλῆς ἔχουσιν. ἔνιοι δὲ φασιν εὐ πρὸς τὴν δείλῃν κειμένην. δείλῃ δὲ ἡ δύσις. καὶ γὰρ οὕτως ἔχει τῇ θέσει ὡς πρὸς τὰς ἄλλας νήσους πλησιαζούσας. διὸ καὶ ἐπιφέρει, αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ. **BHQWZr**

1 εὐπεριόριστον : ἀπεριόριστον QZr **1-2** εὐκατάληπτον τὸν περιορισμὸν ἔχουσιν B **2** ἑλῆς : ὕλης r **2-4** ἔνιοι— χθαμαλὴ : ἡ τὴν δυτικὴν B

gram. **f3. εὐδείελον·** εὐπεριόριστον. εὐόρατον. ἀπὸ τοῦ δῆλον δέελον κατὰ διάλυσιν. καὶ ἐπενθέσιν τοῦ ι ἢ Ἰθάκην εὐδείελον φησι, ὡς εὐ τῆς εἰλῆς ἔχουσα, οἶονεῖ εὐκρατον καὶ εὐήλιον. ἵνα ἦ εὐειλος, εὐδειλος πλεονασμῷ τοῦ δ. ὡς καὶ ἐν τῷ ἐχθοδοπὸς γίνεται. καὶ οὐτιδανός. καὶ πολυψιδίον. καὶ τοῖς ὁμοίοις. ἡ καὶ τὴν εὐ πρὸς δείλῃν κειμένην, ὃ
5 ἐστὶ πρὸς δύσιν καὶ ζόφον. ὡς τῶν ἄλλων τῶν περίξ αὐτῆς κειμένων πρὸς ἠῶτ' ἠέλιόν τε. **V^c**

contx.

g. εὐδείελον· εὐδῆλον καὶ εὐπεριώριστον. εὐκατάληπτον ἢ εὐήλιον, ἵνα ᾗ ἐκ τοῦ εὐείλος. ἢ τὴν εὐὶ πρὸς δύσιν κειμένην. ὃ ἐστὶν πρὸς δύσιν καὶ ζόφον ὡς τῶν πέραν κειμένων πρὸς ἡώτ' ἡέλιόν τε. Στράβων χθαμαλήν, ὡς τῇ ἀντικρὺ Ἡπείρῳ πρόσχωρος. **Od**

3 Strab. X, 2 12

1-4 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 83 adn. ad l.1

1 εὐπεριώριστον O ἵν' ᾗ d

lex.

ι 22⁴ **a. Νήριπον·** ὄρος Ἰθάκης **H'iM'iP'iVY'gi** / ὄρος Ἰθάκον **X'i** / ὄνομα ὄρους **E'iM'i** / ὑψηλόν **M'i'm**

sch. om. V^cV^p 1 Νήριστον V^dV^mV^oV^s : Νήριζον V^a ὄρους om. M'i

mit.

b. Νήριπον· ὁ Φιλόξενος Νήϊον αὐτό φησί διὰ τὸ “ἡμεῖς δ' ἐξ Ἰθάκης ὑπὸ Νηΐου εἰλήλουθμεν”. τινὲς δὲ Νήϊον, ὥσπερ ὁ ἀκροατὴς, τὸν περὶ τὸν λιμένα τόπον, ἐν ᾧ ἦν συνηρεφὴς τόπος, ἱερὸν Νυμφῶν. ἀφ' οὗ καὶ τὰς νύμφας κοινῶς Νηϊάδας προσαγορεύεσθαι. ἀπὸ τοῦ Νηΐου, “ἱεροῦ νυμφάων, αἱ Νηϊᾶδες καλέονται”. **HOQWZdr**

1-2 “ἡμεῖς δ' ἐξ Ἰθάκης ὑπὸ Νηΐου εἰλήλουθμεν” *Od.* γ 81 4 “ἱερὸν νυμφάων, αἱ Νηϊᾶδες καλέονται” *Od.* ν 104

1 ὑπὸ Νηΐου Dindorf, 407, 6 (mss. HQ) 2 ἀκροατὴς : ὁ Κράτης Dindorf, 407, 6 (mss. HQ)

1 Νήριστον HQZ ὁ om. Od Νήϊον : ἡϊόνα Od δ' ἐξ : ἐξ Od 2 ὁ om. QZr ἀκροατὴς : κράτης Od περὶ : παρά Od τόν (λιμένα) om. QZr 3 συνηρεφὴς : ἐμπεριφερὴς Od ἀφ' οὗ : ἀφ' ὧν W Νηϊάδας : Νηϊδας Od 4 ἀπὸ τοῦ Νηΐου, ἱεροῦ νυμφάων, αἱ Νηϊᾶδες καλέονται : ἀπὸ τοῦ Νηΐου καὶ Νηϊᾶδες (Νηϊᾶδας d) Od

lex.

c1. εἰνοσίφυλλον· κινησίφυλλον **r'u'i** / τοῦ φύλλου κινούμενον **X'i** / frondosum **k'i**

κινοςίφυλλον r'i

lex.

c2. εἰνοσίφυλλον· κινησίφυλλον. ἔνωσις γὰρ ἢ κίνησις. **H'H'iM'P'iQ'iVW'Z'i** ἐκ δὲ τούτου τὸ καταπνεόμενον δηλοῖ διὰ τὸ ὕψος. **H'H'iM'P'iQ'iW'Z'i**

⁴ apud hoc uersum Οὐρανὸν ἵκη ut tit. scr. S

sch. om. V^p 1 εἰνοσίφυλλον : εἰνοσύφυλλον V^a : εἰνοσίφαλλον V^u κινოსίφυλλον HWⁱ ἔνωσις δὲ γάρ Η : ἔνοσις γάρ Wⁱ τὸ om. HⁱM 2 διὰ om. M

lex. **c3. εἰνοσίφυλλον·** κινησίφυλλον. παρὰ τὸ ἐνόθω. τὸ καταπνεόμενον καὶ ἡνεμόεν. Od

κινοςίφυλον : κινησίφυλλον EUST. in Od. 320, 41

lex. **c4. εἰνοσίφυλλον]** ὑπὸ δένδρων κατασκιαζόμενον εἰνοσίφυλον. Yⁱ

εἰνοσίφυλον (sic) Yⁱ

contx. **d. εἰνοσίφυλλον·** λέγει τὸ τῆς Ἰθάκης ὄρος. ἐκ τῶν ἔνοσιν ἢ κίνησις [] τὸν φυλλόν. τοῦτο γάρ τὸ ὄρος ὑψελὸν [], κίνησις τῶν φύλλων ἐργάζεται. H

lex. **e. ἀριπρεπές·** ἔκλαμπρον Eⁱ / μέγα φανερόν m

gram. **f. ἀμφὶ δὲ νῆσοι]** αὐτήν Wⁱ

lex. **ι 23. ναιετάουσι]** οἰκοῦνται Mⁱ / ἴδρυνται Eⁱ / ναιετάονται Wⁱ

ναιετάουσι, sed s.l. ονται pro ουσι scr (: ναιετάονται) Wⁱ

lex. **ι 24⁵ a. Δουλίχιον·** μία τῶν Ἐχινάδων EⁱMⁱPⁱV νήσων Eⁱ / πόλις Yⁱ

sch. om. V^cV^p

contx. **b. Δουλίχιον τε Σάμη τε·** τὴν Σάμην ἐν ἄλλοις Σάμον λέγει· “οἱ τε Ζάκυνθον ἔχον ἢ δ’ οἱ Σάμον ἐνέμοντο”. ἐπίτηδες δὲ τῇ Ἰθάκῃ καὶ τὰς ἄλλας συγκατωνόμασε νήσους εἰς αὔξησιν, ἵνα αἰσθοῖντο αὐτοῦ οὐκ ὀλίγης ἡγουμένου χώρας. HQWZr

1-2 “οἱ τε Ζάκυνθον ἔχον ἢ δ’ οἱ Σάμον ἀμφενέμοντο” // B 634 Σάμος Strab. X, 2 10

1-3 ARISTON. in Od. 86, 13-16

1 Δολίχιον W

⁵ apud hoc uersum Δουλίχιον Σάμη Ζάκυνθος ut tit. scr. C

lex. **c. Σάμη]** πόλις Υ^ι / ή Κεφαληνία WⁱXⁱs

Σάμος, sed s.l. γρ. Σάμη scr. κⁱ

lex. **d. ύλήεσσα·** ύλώδης MⁱV / σύμφυτος MⁱPⁱV / ή δασώδης Wⁱ

sch. om. V^cV^p

gram. **ι 25 a. αύτή]** ή Ἰθάκη WⁱXⁱΥⁱ

contx. **b. αύτή δέ χθαμαλή·** ἄλλως μὲν χθαμαλή. **Ο** πρὸς δὲ τὰς πλησίον, ὑπερτάτη. ἢ τῇ μὲν θέσει χθαμαλή. οὐ τοιαύτη δέ, διὰ τὴν τῶν ἐνοικούντων λαμπρότητα. κουροτρόφος γὰρ ἀγαθή, διὸ καὶ ὁ βασιλεὺς οὐρανόμηκες κλέος ἔχεν ἔφη. ἢ χθαμαλή διὰ δὲ τὸ Νήριτον ὑπερτάτη. **Οδ**

contx. **c1. αύτή δέ χθαμαλή πανυπερτάτη·** πῶς χθαμαλή; πῶς πανυπερτάτη; ή δέ σύγκρισις ἢ πρὸς τὰς ἄλλας νήσους ποιεῖ αὐτὴν λέγεσθαι χθαμαλήν, αὐτὴ δέ καθ' αὐτήν. μὴ ἀντεξεταζομένη πρὸς Σάμον καὶ Ζάκυνθον ὑψηλὴ ἐστίν. ἐπὶ δὲ τὸ πρὸς δύσιν αὐτῆς μέρος ὑψηλὴ ἐστὶ διὰ τὸ ὄρος, τὸ δὲ πρὸς ἀνατολήν χθαμαλόν. εἰκὸς οὖν ἔχειν αὐτὸ
5 ἄμφω. ἢ χθαμαλή μὲν διὰ τὴν θέσιν, πανυπερτάτη δέ διὰ τὴν τῶν οἰκούντων λαμπρότητα. ἐπάγει γὰρ “τρηχεῖ ἄλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος”. τὸ δὲ πρὸς ζόφον οὐ πρὸς σύγκρισιν τῶν λεχθεῖσων νήσων εἴρηται, ἐπεὶ ἐστὶ δυτικωτέρα ή Σικελία.
BHQWZr

1 χθαμαλή πανυπερτάτη Strab. X, 2 12 6 “τρηχεῖ ἄλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος” *Od.* ι 27

1-3 πῶς χθαμαλή — ἐστίν, cum uariationibus, sub lem. 25 g2 (πανυπερτάτη) scr. M 3-7 ἐπὶ — Σικελία, cum uariationibus, sub lem. 21 f1 (εὐδείελον) scr. M 5-7 δέ διὰ — Σικελία, cum uariationibus, sub lem. 25h (πανυπερτάτη) scr. *Od*

1 αὐτὴ δέ χθαμαλή ut lem. et πανυπερτάτη ut sch. scr. r ή : ἐστίν B 3 αὐτῆς om. B 5 χθαμαλοῦς r

contx. **c2. αύτή δέ χθαμαλή πανυπερτάτη]** ἐναντιότητα ἔχει τὸ χθαμαλή τῷ πανυπερτάτη. λυοίπο δ' ἂν ἐκ τῆς λέξεως. φύσει μὲν γὰρ χθαμαλή, τῶν δ' ἄλλων πανυπερτάτη ἀλλὰ κατὰ δόξαν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὁ θαυμαστός Πορφύριος. μὴ ποτε δὲ τὸ πανυπερτάτη πρὸς ζόφον συναπτεόν, ὡς εἶναι τὸ λεγόμενον, ὅτι ή χθαμαλή πρὸς τὰς ἄλλας τὰς
5 κατὰ ἀνατολὰς κειμένας Ἰθάκη πανυπερτάτη ἐστὶ πρὸς δύσιν, ὡς ὑπερκειμένη καὶ ὑψηλοτέρα οὖσα τῶν δυτικῶν. ἢ διὰ τὸ εἶναι ἐκεῖ τοὺς κατοικοῦντας ἀνδρείους. ἐπάγει

γὰρ “τρηχεῖα, ἀλλ’ ἀγαθὴ κουροτρόφος”. **WX**

6 “τρηχεῖ” ἀλλ’ ἀγαθὴ κουροτρόφος” *Od.* ι 27

1-7 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 82, 14-16; 83, 1-5

1 πανυπερτάτη in lem. om. W

lex. **d1. χθαμαλή]** ταπεινὴ **EiPiḡiu** ἢ κοίλη **Pi**u / κατὰ τὴν θέσιν **W'X'im**

ἢ om. u

lex. **d2. χθαμαλή·** ταπεινὴ, κοίλη τὴν θέσιν. **HM'Q'VW'Z'i'** πῶς οὖν πανυπερτάτη; ἢ τῇ δόξῃ, ἢ πρώτη τῶν ἄλλων ὡς πρὸς δύσιν. **HQ'VW'Z'i'**

1-2 πῶς οὖν — δύσιν sub lem. 25g2 (πανυπερτάτη) scr. M

sch. om. V^p 1 lem. om. V^{dVs} ταπεινὴ — θέσιν om. V^{dVs} ἢ κοίλη **HM'Q'W'Z'i'** 2 τῶν ἄλλων ὡς om. **HM'Q'W'Z'i'**

contx. **e. χθαμαλή πανυπερτάτη]** ὅτι ἐν τῷ χθαμαλῇ πανυπερτάτη, ἀπορεῖται μὲν πῶς κατ’ ἐναντιότητα τῶν ἐπιθέτων ἢ αὐτὴ καὶ χθαμαλὴ καὶ πανυπερτάτη ἐστί. συμβιβάζεται δὲ τὸ ἄπορον, οὕτως. χθαμαλὴ ἐστί, πρὸς δὲ τὰς πλησίον, ὑπερτάτη. ἢ τῇ μὲν θέσει χθαμαλῇ. οὐ τοιαύτη δὲ, διὰ τὴν τῶν ἐνοικούντων λαμπρότητα. κουροτρόφος γὰρ
5 ἀγαθὴ, ἥς καὶ ὁ βασιλεὺς Ὀδυσσεὺς οὐρανόμηκες ἔχειν ἔφη κλέος. οὐ τί ἂν εἴη ὑπέρτατον; ἴσως δὲ καὶ ἄλλως χθαμαλὴ μὲν τὰ κάτω, διὰ δὲ τὸ Νήριτον ὄρος ὑπερτάτη. ὁ δὲ γεωγράφος φησὶν ὅτι χθαμαλὴ μὲν ὡς, τῇ ἀντικρὺ Ἡπείρῳ πρόσχωρος, πανυπερτάτη δὲ, ὡς πρὸς τὰς ἐκεῖ πάσας ἐσχάτη τετραμμένη πρὸς Ἄρκτον. τοῦτο γὰρ σημαίνει φησὶ τὸ, πρὸς ζόφον. **V^c**

lex. **f. πανυπερτάτη·** ὑψηλοτάτη **Pi** / κατὰ τὴν δόξαν **m** /

lex. **g1. πανυπερτάτη]** ὑπεράνω κειμένη. **EiM'VYg'i** δῆλον ὅτι τῇ δόξῃ καὶ ἐν τῷ τόπῳ ἢ πρώτη τῶν ἄλλων ὡς πρὸς δύσιν. **Y**

sch. om. V^p

contx. **g2. πανυπερτάτη]** πῶς οὖν πανυπερτάτη; ἢ τῇ δόξῃ. ἢ πρώτη τῶν ἄλλων ὡς πρὸς δύσιν. πῶς χθαμαλὴς ἐστί; πῶς καὶ πανυπερτάτη; ἐστί δὲ σύγκρισις ἢ πρὸς τὰς

ἄλλας νήσους ποιεῖ αὐτὴν λέγεσθαι χθαμαλήν, αὐτὴ δὲ καθ' αὐτήν. μὴ ἀντεξεταζομένη πρὸς Σάμον καὶ Ζάκυνθον. ὑψηλὴ ἐστίν. **M**

2-4 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 82, 5-7

1-2 πῶς οὖν — δύσιν sub lem. 25 d2 (χθαμαλή) scr. HQ'VW'Zi^r **2-4** πῶς χθαμαλῆς — ἐστίν, cum uariationibus, sub lem. 25 c1 (αὐτὴ δὲ χθαμαλή πανυπερτάτη) scr. BHQWZr

contx.

h. πανυπερτάτη· δὲ διὰ τὴν τῶν οἰκούντων λαμπρότητα. τὸ πρὸς ζόφον ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν λεχθειῶν νήσων εἴρηται, ἐπεὶ ἐστὶ δυτικωτέρα αὐτῆς ἡ Σικελία. **O^{mgd}** ὡς πρὸς τὰς ἐκεῖ πάσας ἐσχάτη τετραμμένη πρὸς Ἄρκτον. τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ πρὸς ζόφον. **Od**

1 ἐνοικούντων EUST. in *Od.* 320, 51

1-2 δὲ διὰ — Σικελία, cum uariationibus, sub lem. 21 f1 (εὐδείελον) scr. M et sub lem. 25 c1 (αὐτὴ δὲ χθαμαλή πανυπερτάτη) scr. BHQWZr

2 λεχθεντῶν O

lex.

ι 26 a. πρὸς ζόφον· πρὸς δύσιν. E'W'X' / πρὸς τὰ δυτικά μέρη. **BM** αἱ γὰρ ἄλλαι νῆσοι καὶ ἡ Κεφαλληνία ἀνατολικώτεροι αὐτῆς εἰσίν. **BMW'X'**

2 ἡ om. B καὶ ἡ Κεφαλληνία om. X'W' Κεφαλληνία M εἰσίν αὐτῆς W'

lex.

b. ζόφον· νῦν δύσιν M'Vgiⁱ

sch. om. V^cV^p νῦν om. giⁱ

lex.

c. αἱ δέ] ἄλλαι Mⁱ

lex.

d. αἱ δέ τ' ἄνευθε. αὕτη ἡ ὑπερτάτη κατὰ τὸ πρῶτειον χαμηλότερον κεῖται. **M**

PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 82 adn. ad l.9

lex.

e. ἄνευθε] ἄποθεν Mⁱ

lex.

f. ἡῶ· νῦν τὴν ἀνατολήν M'VY'giⁱ

sch. om. V^cV^p νῦν om. Υⁱ τήν om. Υⁱgⁱ

contx. **ι 27 a1. τρέχεια·** ὡς τὸ αἰγίβοτος. ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος. μίγμα ψόγου καὶ ἐπαίνου. ἐν ᾧ καὶ τὸ φιλόπατρι τοῦ Ὀδυσσέως δείκνυται καὶ τὸ φιλάληθες, **Od** εἰ μὴ ἀποκρύπτει τὰ τῆς πατρίδος ἐλαττώματα, καὶ τὸ μὴ ἐμποδῶν εἶναι χώρας λυπρότητα πρὸς γένεσιν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. **d**

2-4 εἰ μὴ ἀποκρύπτει — ἀνδρὸς ἀγαθοῦ sub sch. 30 a2 (Κίρκη) scr. O

contx. **a2. τρέχει', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος.** τοῦτο κατὰ ἀντίθεσιν προενήνεκται. καὶ ἐστὶ τὸ νόημα μίγμα ψόγου τε καὶ ἐπαίνου. ἐν ᾧ καὶ τὸ φιλόπατρι τοῦ Ὀδυσσέως δηλοῦται καὶ τὸ φιλάληθες. V^c

lex. **b. κουροτρόφος·** νεωτέρων τροφός **MⁱVu** / νεοτρόφος Υⁱ / ἀγαθοῦς νέους φέρουσα V^{ci}

sch. om. V^p

gram. **c. κουροτρόφος]** ὑπερβολή **Wⁱ** / ὑπερβολή τὸ σχῆμα **W**

lex. **ι 28 a. ἥς γαίης]** ἀντὶ τοῦ ἰδίας **HⁱΥⁱ**

ἀντὶ τοῦ om. Υⁱ

contx. **b. δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ιδέσθαι]** γινώθι ὅτι καλῶς λέγει καὶ Ἐπίκουρος ὁ φιλόσοφος τῷ ἑαυτοῦ δόγματι ἄριστον τέλος εἶναι πάντων τὴν ἡδονήν, ἐξ Ὁμήρου τοῦτο λαβὼν, καὶ ἐπὶ πάντων αὐτὸς ἐκτείνας τὴν τῆς ἡδονῆς τελειότητα. **H**

gram. **c. γλυκερώτερον]** γρ. γλυκύτερον **kⁱ** / γλυκερώτερον **Pⁱ**

γλυκύτερον sed s.l. κερῶ pro κύ scr (: γλυκερώτερον) Pⁱ

lex. **ι 29⁶ a. ἦ μὲν]** ὄντως **Wⁱ**

lex. **b. αὐτόθεν·** ἐν τῇ ἑαυτῆς νήσῳ **M** / παρ' ἑαυτὴν **WⁱXⁱ** / ἐκεῖ **Eⁱ**

⁶ apud hoc uersum Καλυψώ ut tit. scr. C

mit. **ι 30 a1. Κίρκη·** ἐξ οὗ καὶ Κιρκαῖον πεδῖον. ἐστὶ δὲ καὶ ὄνομα ὄρνιθος κατ' Αἰλιανόν, ἕτερον παρὰ τὸν κίρκον. **V^c**

mit. **a2. Κίρκη·** ἐστὶ καὶ ὄρνεον παρὰ τὸν κίρκον ὡς Αἰλιανός. **Od** εἰ μὴ ἀποκρύπτει τὰ τῆς πατρίδος ἐλαττώματα, καὶ τὸ μὴ ἐμποδῶν εἶναι χώρας λυπρότητα πρὸς γένεσιν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. **O**

1-2 εἰ μὴ — ἀγαθοῦ sub sch. 27 a1 (τρέχεια) scr. d

lex. **b. κατερήτυεν·** κατεῖχεν **HⁱMⁱPⁱV**

sch. om. V^cV^p

mit. **ι 32a1. Αἰαίης·** πόλις Κολχίδος. ἢ **Wⁱ** ἐξ Αἰαίας νήσου τῆς Τυρρηννίας ἢ Κολχικῆς. Αἰαία γὰρ πόλις τῆς Κολχίδος. **HⁱMPQⁱVWⁱYZⁱr^u** ἄλλη δὲ Αἰαίη νήσος ἐν ᾗ ἡ Κίρκη ἦν. **M**

sch. om. V^p **1** Αἰαίη text. Hom. ed. ἐξ om. P Τυρηννίας VⁱV^u : Τυρηννίας, sed s.l. p add. (: Τυρρηννίας) Wⁱ : Τυρηννίας PV^oV^s : Τυρηννίας post ras. scr. V^m : Τυρρηννίας HⁱQⁱV^aYZⁱr Τυρρηννίας ἢ om. u **1-2** ἐξ Αἰαίας — Κολχίδος : ἢ Κολχικῆς. Αἰαία γὰρ πόλις Κολχίδος. ἢ ἐξ Αἰαίας νήσου τῆς Τυρρηννίας V^c **2** Αἰαία γὰρ πόλις τῆς Κολχίδος om. u ἢ πόλις V^a τῆς (Κολχίδος) om. Y

mit. **a2. Αἰαίη]** τοῦ Αἰήτου θυγάτηρ. ἢ ἀπὸ Αἰαίης χώρας τιμωμένη. ἔστι δὲ πόλις Κολχίας. **Eⁱ**

mit. **b. Αἰαίη·** Κολχίς. ἢ νήσος τῆς Κίρκης Αἰαία ὡς Στράβων. τὸ γοῦν ἔθνικόν ὥφειλεν εἶναι Αἰαία, ἀλλὰ διὰ τὸ κακόφωνον Αἰαία. **Od**

1 ὥφειλεν d **2** Αἰαία : Αἰαία d

lex. **c. Αἰαίη]** ἐνοικεῖν τῷ νήσῳ **Yⁱ**

lex. **d. λιλαιομένη·** ἐπιθυμοῦσα **MⁱV**

sch. om. V^cV^p

lex. **ε. λιλαιομένη]** ἐν σπέσι γλαφυροῖσι λιλαιομένη πόσιν εἶναι. **HZ**

gram. **ι 33 a. ἔπειθεν]** ἔπειθον **Wⁱ**

ἔπειθεν sed s.l. ο pro ε scr (: ἔπειθον) **Wⁱ**

lex. **b. ἔπειθεν]** ἦ ἡ Κολχιδὴ καὶ ἡ Κίρκη **Y**

lex. **ι 34⁷ a. ὥς]** ὅτις **Pⁱ**

lex. **b. γλύκιον· γλυκύτερον / ἡδύτερον** **MⁱVgⁱ**

sch. om. **V^cV^p** γλυκύτερον **gⁱ** ἡδύτερον **V^a**

lex. **c. πατρίδος]** ἦ περὶ τῆς πατρίδος **u**

lex. **ι 35 a. γίνεται]** ἐστὶ κατὰ τοὺς ἰώνας **Wⁱ**

contx. **b. εἴ περ καὶ τίς·** κἂν τῆς ἡμῶν πατρίδος ἄλλη τίς ἐστι γαῖα πόρρωθεν πίων καὶ λιπαρά, ἀλλ' οὖν τῆς ἡμῶν πατρίδος γλυκυτέρα ἡμῖν οὐ λογίζεται. **HQⁱWⁱZⁱ**

1-2 ARISTON. *in Od.* 86, 17-20; 87, 1-5

1 πίων : πία **Wⁱ** **2** λιπαρά : λιπάρει **rⁱ**

contx. **c. εἴ περ καὶ τις ἀπόπροθι πίονα·** οὕτω φησὶν καὶ ἐμοὶ γλυκίων ἡ τραχεία Ἰθάκη τοῦ ἐνταῦθα πίοнос οἴκου. **Od**

1 τις : τοῖς **d**

lex. **ι 36 a. ἄλλοδαπῇ·** ἄλλοφύλῳ / ξένη **MⁱV**

sch. om. **V^cV^p** ἄλλοφύλλῳ **V^a**

lex. **b. ναίει·** οἰκεῖ **MⁱV**

⁷ apud hoc uersum ἐγωγέ ut tit. scr. **P^{mg}**

sch. om. V^cV^p

gram. **ι 37 a. εἰ δ' ἄγε·** ἀντί τοῦ ἄγε δή. **Η** εἰπών, φησί, τὸ ὄνομα ἄγε δή καὶ τὸν νόστον εἶπω **BHQ'W'Zi'** τῶν πολλῶν συμφορῶν καὶ κακῶν πλήρης. **HQ'W'Zi'**

1-2 NICAN. *in Od.* 55, 1-4

1 lem. om. Q'Z'i' εἰπών : εἰπόν B **2** τόν (πολλῶν) HZ'i' πλήρη W'i'

lex. **b. εἰ δ' ἄγε]** εἰ θέλεις **P'**

gram. **c. νόστον]** νόστου **W'**

νόστον, sed s.l. ου pro on corr. (: νόστου) W'i

gram. **d. ἐμόν]** ἐμοῦ **W'**

lex. **e. πολυκηδέα·** συμφορῶν καὶ πολλῶν κακῶν πλήρη. **M'VW'X'**

sch. om. V^cV^p **1** συμφορῶν om. V πολλῶν συμφορῶν καὶ W'X'i

lex. **f. ἐνίψω·** ἐρῶ **M'V** / λέξω **M'Vk'**

sch. om. V^cV^p ἐνίσπω text. Hom. ed.

lex. **ι 38 a. ἐφέηκε·** ἐπέπεμψεν **E'IM'VW'X'iY'm** / ἐνετείλατο **E'W'X'** / προέηκεν **P'**

sch. om. V^cV^p ἔπεμψε E'iY'i : ἔπεμψεν m

lex. **b. ἐφέηκεν·** ἐπετείλατο. ὥς ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ βέλους. **Od**

lex. **c. Τροίηθεν]** ὄνομα ἔθνους Θράκης. **Y'**

lex. **d. ἰόντι·** ἐπανιόντι **M'VW'X'** / ἐόνταν **g'**

sch. om. V^cV^p ἰόντι, sed s.l. ἐ et tan scr (: ἐόνταν) g'i

mit. ι 39⁸ **a. Ἰλιόθεν με φέρων·** ὅτι ἀρξάμενος ὁ Ὀδυσσεὺς διηγείσθαι τὴν κατ' αὐτὸν πλάνην, ἀφ' ἧς φανεῖται πολλῶν ἀνθρώπων ἰδὼν ἄστυ καὶ νόον γνοὺς, κατὰ φύσιν τάττει τὰ πράγματα. καὶ εὐτάκτως προΐων φησὶν Ἰλιόθεν με φέρων. **Od**

1 ὅτι om. d

mit. **b. Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος·** ἡ μὲν χώρα Κικονία, ἐστὶν ἡ δ' αὐτὴ τῆς Θράκης, ἡ δὲ πόλις Ἰσμαρος. τῷ γὰρ γενικῶ τὸ εἰδικὸν ἐπήγαγεν, ὡς τὸ “ἡ δ' ἄρα Κύπρον ἴκανεν, ἐς Πάφον”. πορθεῖ δὲ τοὺς Κίκονας ὅτι συνεμάχησαν τοῖς Τρωσίν. **HQWZr**

2-3 “ἡ δ' ἄρα Κύπρον ἴκανε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη, ἐς Πάφον” *Od.* θ 362-363

1-3 ARISTON. *in Od.* 87, 6-11

hoc sch., cum uariationibus, sub lem. 39d (Κικόνεσσι) scr. B

1 ἄνεμος in lem. om. H 2 (ὡς) τό : τοί Z

mit. **c. Κίνονες]** ἔθνος θρακικόν **Κ'Ε'Μ'Χ'** / ἔθνος Θράκης **W'** / ἐν Θράκῃ εἰσὶ **Ε'** / θρακινὸν ἔθνος Ἰσμαρος δὲ πόλις Κικόνων **V^c**

Κικόνεσσι text. Hom. ed.

mit. **d. Κικόνεσσι]** ὁ μὲν χώρος Κικονία, ἐστὶ δ' αὐτὴ τῆς Θράκης, ἡ δὲ πόλις Ἰσμαρος. τῷ γὰρ γενικῶ τὸ εἰδικὸν ἐπήγαγεν, ὡς τὸ “ἡ δ' ἄρα Κύπρον ἴκανεν, εἰς Πάφον”. πόρθει δὲ τοὺς Κίκονας ὅτι συνεμάχησαν τοῖς Τρωσί. **B**

2-3 “ἡ δ' ἄρα Κύπρον ἴκανε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη, ἐς Πάφον” *Od.* θ 362-363

1-3 ARISTON. *in Od.* 87, 6-11

hoc sch., cum uariationibus, sub lem. 39b (Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος) scr. HQWZr

mit. ι 40 **a1. Ἰσμάρω·** Ἰσμαρος πόλις τῆς Κικονίας, **MVu** ἥτις νῦν Μαρώνεια λέγεται. **MVX'ι**

hoc sch., cum uariationibus, sub lem. 40 e1 (ἐνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον) scr. BHQ'W'Zi^r

sch. om. V^c πόλος (sic.) M Μαρώνει V^u : Μαραθών V^au λέγεται om. X'ⁱ

mit. **a2. Ἰσμάρω]** πόλις Μαρώνεια. πόλις τῆς Κικονίας, ἥτις νῦν ἐπόρθησα Μαρώνεια

⁸ apud hoc uersum ἀρχὴ κακῶν ut tit. scr. Eⁱ et διήγησις ut tit. scr. W

καλεῖται. Υἱ

hoc sch., cum uariationibus, sub lem. 40 e1 (ἐνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον) scr. BHQⁱWⁱZⁱrⁱ

mit. **b1. Ἰσμάρω]** τῇ Μαρωνείᾳ V^pW^ki

τῇ om. kⁱ

mit. **b2. Ἰσμάρω·** τῇ Μαρωνείᾳ τῷ γενικῷ, τὸ ἰδικὸν ἐπήγαγεν. ἡ μὲν χώρα Κικόνων. ἡ δὲ Ἰσμαρος πόλις Κικονίας. WX

1 καλουμένη pro Κικόνων scr. X 2 τῆς om. X

mit. **c. Ἰσμάρω]** ποταμῷ. ἡ τῇ νῦν καλουμένη Μαρώνεια. Eⁱ

mit. **d. Ἰσμάρω·** ὡς τὸ ἐς Κύπρον ἐς Πάφον. Od

mit. **e1. ἐνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον·** τότε δὲ ἐγὼ τὴν Ἰσμαρον ἐπόρθησα, πόλιν τῆς Κικονίας, ἡ νῦν Μαρώνεια λέγεται. BHQⁱWⁱZⁱrⁱ

hoc sch., cum uariationibus, sub lem. 40 a1 (Ἰσμάρω) scr. MVXⁱu et sub lem. 40 a2 (Ἰσμάρω) scr. Υἱ

1 πόλιν ἔπραθον in lem. om. H δὲ om. Wⁱ : δὴ B^ri 1-2 πόλιν τῆς Κικονίας om. B 2 καλεῖται QⁱWⁱrⁱ

mit. **e2. πόλιν ἔπραθον·** ἐπόρθησα. ἐπεὶ οἱ Κίκονες τῷ Πριάμῳ συνεμάχησαν “Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ”. MⁱVY

1-2 “Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ” // P 73

sch. om. V^cV^p 1 ἐπόρθησα om. V^aY 1-2 ἐπεὶ — Μέντῃ om. Mⁱ Κικόνων — Μέντῃ om. Y

mit. **e3. πόλιν ἔπραθον]** ἡ μὲν χώρα Κικονία ἐστὶ δὲ αὕτη τῆς Θράκης. πορθεῖ δὲ τοὺς Κίκονας. ἐπεὶ οἱ Κίκονες τῷ Πριάμῳ συνεμάχησαν. “Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ”. M

2 “Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ” // P 73

lex. **f. ἔπραθον]** ἐπόρθησα Wⁱ

contx. **g. ὤλεσα δ' αὐτούς·** ὡς τῶν Τρῶων συμμάχους Od

lex. **h. αὐτούς]** τοὺς Κικόνας Υἱ

lex. **ι 42 a. δασσάμεθα·** ἐμερισάμεθα ΜἶV / διεμερίσαμεν Υἱ

sch. om. V^cV^p

lex. **b. δασσάμεθα]** ἴσως ἐμερίζοντο τὰ λάφουρα ἅπαντες. Μ

mit. **c. δασσάμεθα·** παράγγελμα ἐστὶ στρατηγικὸν τὰ λάφουρα ἐξ ἴσου διανέμειν. ἡ γὰρ πλεονεξία ὑποτέμνεται τὴν προθυμίαν. ὅθεν καὶ Ἀχιλλεὺς διαλοιδορεῖται Ἀγαμέμνονι.
BHQWXZr

1-2 ARISTON. *in Od.* 87, 12-14

1 παράγγελμα om. X ἐστὶ : ἦν B τὸ τὰ λάφουρα X διανέμειν : ἀπονέμειν WX 2 ὑποτέμνεται : ἀποτέμνεται W ὅθεν om. H

lex. **d. ὥς]** ἵνα Ρἱ

lex. **e. ὥς μὴ τις κίοι·** ὥς μὴ τις καταλάβῃ στερισκόμενος τῆς ἰσομοιρίας τῶν μεριζομένων.
HQ'W'Z'rἱ

in lem. μοι ἀτεμβόμενος ante κίοι om. H

lex. **f1. ἀτεμβόμενος·** στερισκόμενος Εἰ'Ηἰ'ΜἶΡἱ'VWἱ'Xἱ'Υἱgἱkἱu / στερόμενος zἱ

sch. om. V^p 1 ἀστεμβόμενος V^dV^mV^s

lex. **f2. ἀτεμβόμενος·** στερισκόμενος. ἴσης λείπει τὸ μοίρας. ἡ ἰσομοιρίας. ἥς καθόλου ἐπεμελοῦντο οἱ παλαιοὶ ἐν τε τραπέζῃ καὶ ἄγρας δασμῶ. **Od**

lex. **g. κίοι·** ἀπέλθοι ΜἶVWἱ'Xἱ / ἀπέλθη Υἱ

sch. om. V^cV^p ἀπέλθοις Wἱ

lex. **h. ἴσης·** ἰσότητος Ηἱ'ΜἶΡἱ'Vgἱ / ἰσομοιρίας Wἱ'Xἱ

sch. om. V^cV^p ἡ ισότητος Hⁱ : ἡγουν ισότητος Yⁱ

lex. **ι 43 a. διερω̃ ποδι̃**· ὁξεῖ τῇ νηϊ gⁱ / διύγρω m / ἦτοι διὰ τῶν νηῶν m

contx. **b. διερω̃ ποδι̃**· ἦτοι τῷ πηδαλίῳ, ἵν' ᾗ ἀπὸ μέρους τοῖς πλοίοις. ἡ ἀντὶ τοῦ παραχρῆμα πρὶν τὴν νοτίδα τοῦ ἰδρώτος ξηρανθῆναι, ἣν ἔσχομεν ἐκ τῶν ἀγώνων τοῦ πολέμου. **BHQWZr**

1 ᾗ om. B

contx. **c1. διερω̃ ποδι̃**· μεταφορικῶς, τῇ νηϊ. οἱ δὲ διερω̃ τῷ ὁξεῖ καὶ ταχεῖ. οἱ δὲ τῷ ζῶντι, ἐπεὶ ξηροὶ οἱ ἀποθανόντες. καὶ γὰρ ἐτέρωθι “διερός βροτός” φησίν. **HMPQVWW'Zr** οἱ δὲ τῇ κώπῃ. οἱ δὲ τῷ διερω̃ ἐκ τῆς θαλάσσης πρὶν ξηρανθῆναι τὴν ἐκ τῆς βάσεως ὑγρασίαν. λέγειν δὲ τὸν ἰδρώτα. **HMQVWZr**

2 “διερός βροτός” *Od.* ζ 201

1-4 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 87, 15-21

sch. om. V^c 1 διερω̃ ποδι̃ τῷ ὁξεῖ V^p μεταφορικῶς — ζῶντι : ἐν νηϊ. ἦτοι μετὰ τῶν νηῶν. μεταφορικῶς ἢ τῷ ζῶντι Wⁱ τὸ ὁξεῖ M 2 ἀποθανόντες M ἐτέρωθι διερός βροτός φησιν : ἐτέρωθι φησὶ διερός βροτός V^p ἐτέρωθι, sed s.l. θεν pro θι corr. (: ἐτέρωθεν) P 3 ἐκ (τῆς θαλάσσης) om. M ἐκ τῆς ἐκβάσεως V^p ὑγρασίαν : ὑγρότητα HWZr 4 λέγειν : λέγει V^aV^dV^pW^r

contx. **c2. διερω̃ ποδι̃**· μεταφορικῶς τὴν ναῦν λέγει. διὰ τὸ καθάτερ ποδι̃ τῇ νηϊ προΐεναι. οἱ δὲ διερω̃ τῷ ὁξεῖ καὶ ταχεῖ. οἱ δὲ τῷ ζῶντι, ἐπεὶ ξηροὶ οἱ ἀποθανόντες. οἱ δὲ τῇ κώπῃ οἱ δὲ τῷ διαινομένῳ ὃ ἐστὶν ὑγραινόμενῳ τῇ θαλάττῃ πρὶν ξηρανθῆναι τὴν ἐκ τῆς βάσεως ξηρασίαν. λέγει δὲ τὸν ἰδρώτα. V^c

1-4 ARISTON. *in Od.* 87, 15-21

1-4 Ernst, 182 adn. ad sch. 43 (ms. C, nobis V^c)

1 ἢ δὲ τροπή διθύραμ[βώδης] post προΐεναι s.l. scr. V^c

contx. **c3. διερω̃ ποδι̃**· μεταφορικῶς, τῇ νηϊ. οἱ δὲ διερω̃ τῷ ὁξεῖ καὶ ταχεῖ. οἱ δὲ τῷ ζῶντι, ἐπεὶ ξηροὶ οἱ ἀποθανόντες. Y οἱ δὲ πρὶν τὴν νοτίδα τοῦ ἰδρώτος ξηρανθῆναι. ἀντὶ τοῦ παραχρῆμα. Y

contx. **d. διερω̃ ποδι̃**· τῇ νηϊ ὃ φθάσας καὶ ἀλὸς ἵππον ἐκάλεσε. διθυραμβικώτερον διὰ τὸ

καθάπερ ποδὶ τῇ νηϊ ἐν θαλάσσῃ προΐεναι ἡμᾶς. ὥς εἴ τις καὶ χεῖρα ξηρὰν καλοίῃ τὸ
 λικμητήριον. ἢ τῷ θαλάσσῃ ὑγραινομένῳ ἢ τῷ σπουδαίῳ καὶ μὴ ξηραινομένῳ ταῖς ἐξ
 ἰδρώτων νοτίσιν, ἵνα ἢ διερωῶ ποδὶ φεύγειν, τὸ παραχρήμα σπουδαίως διὰ θαλάσσης
 5 φυγεῖν. τινὲς τῇ κώπῃ. ἕτεροι διερωῶ. ταχεῖ. ὀξεῖ. διὰ τὸ ὑγιὲς ὃ ἐκ τοῦ ὑγροῦ δοκεῖ
 παρῆχθαι. ἄλλοι τῷ ζῶντι, ὥς τὸ διερὸς βροτὸς. ἢ καθ' ὃν καὶ Θεόκριτος εἶρηκε γόνυ
 χλωρόν, τὸ νεάζον καὶ θαλερόν. **Od**

6 καθ' ὃ d

lex. **ι 44 a. ἡνώγεα·** ἐκέλευον **M^v**

sch. om. V^cV^p ἡνόγεα V^a

gram. **b. ἡνώγεα]** ἰωνικόν **Wⁱ**

gram. **c. τοῖ]** οἱ φίλοι μου **Wⁱ**

contx. **d. τοὶ δὲ μέγα νήπιοι·** ἐναντία, φησὶ, λέγει ἑαυτῷ ὁ Ὅμηρος. ἐν μὲν γὰρ Ἰλιάδι παράγει
 τὸν Ὀδυσσεά τύπτοντα καὶ τοὺς μηδὲν αὐτῷ προσήκοντας τῶν στρατιωτῶν. “ὃν δ' αὖ
 δήμου τ' ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ' ἐφεύροι, τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσασκε ταραστάς”. καὶ ταῦτα
 ποιῶν ἔπειθεν. ἐνταῦθα δὲ οὐδὲ τῶν ἰδίων ἄρχειν δύναται, οὐ γὰρ αὐτῷ πείθονται
 5 ἀποπλεῖν. στρατηγοῦ δὲ ἐστὶ κακοῦ τὸ καταφρονεῖσθαι. οὔτε οὖν λέγειν δεινὸς ἦν,
 ἔπειθε γὰρ ἄν, οὔτε δόξη μέγας, ἐδέδιδε γάρ. οὔτε μὴν χρηστός, ἥρουντο γάρ. ἐροῦμεν
 οὖν ὅτι εὐθύς ἀπὸ τῆς νίκης ὄντες οἱ ἐταῖροι ἐγαυρίων τῇ τύχῃ. τοιαῦτα δὲ τινα καὶ
 Ἀγαμέμνων πέπονθεν. ἠναντιοῦντο γὰρ αὐτῷ πολλάκις Ἕλληνες. παραδέδωκε δὲ ἡ
 ἱστορία ὅτι καὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι δεύτερον ἀπόστασιν ἐποίησαν οἱ ἴδιοι αὐτοῦ
 10 στρατιῶται. **HQWZr**

2-3 “ὃν δ' αὖ δήμου τ' ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ' ἐφεύροι, / τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ” //
 B 198-199

1-10 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 83, 7-18

3 ταραστάς : παραστάς W^r **8** ὅτι om. r

contx. **e. τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο·** ὁ ἐν Ἰλιάδι τύπτων καὶ τοὺς μηδὲν αὐτῷ
 προσήκοντας ἀπρακτεῖ νῦν εἰς τοὺς ἰδίους. **Od**

1 αὐ αὐτῷ d

lex. **f. ἐπίθοντο]** καταναφώνησιν **Mⁱ**

gram. **ι 45. πίνετο]** ἐκ[ε]ίνοις **Wⁱ**

gram. **ι 46. ἔσφαζον]** ἐκε[ῖν]οι **Wⁱ**

mit. **ι 47⁹ a. τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι·** τὸ τε δὴ Κικόνεσσι γεγόνευν. **B** πῶς οἱ ἀπολλόμενοι Κίκονες βοᾶν εἶχον; φαμέν ὅτι ἐν τῷ πορθεῖσθαι ἐβόων, ἤκουσαν δὲ οἱ γείτονες οἱ τὴν ἡπειρον οἰκοῦντες, ὃ ἐστὶ μεσόγειοι. οἱ γὰρ πορθάσαντες περιθαλάσσιοι ἦσαν. **BHQWZr**

2-4 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 83, 19-21

1-3 πῶς — ἦσαν sub lem. 47 e2 (γεγόνευν) scr. M

1 ὄφρα r δ' ἄρ' οἰχόμενοι in lem. om. QWZr **3** πορθηθέντες BQWZr παραθαλάσσιοι BQr

lex. **b. οἰχόμενοι]** ἀπελθόντες **HⁱMⁱV** / πορευθέντες **Eⁱ**

sch. om. V^cV^p οἰχομένου V ἀπελθόντος V

lex. **c. Κίκονες·** οἱ περὶ Ἴσμαρον **OWⁱXⁱd**

lex. **d. Κικόνεσσι·** τοῖς λοιποῖς **OWⁱXⁱd** Δωρικοῖς **Wⁱ**

lex. **e1. γεγόνευν·** ἐκάλουν **MⁱVYⁱgⁱ** / ἐβόων **MⁱV** / ἐφώνουν **Yⁱ**

sch. om. V^p γενώνευν V^dV^mV^s : γέγωνεν V^u ἐβόων om. V^c

mit. **e2. γεγόνευν·** πῶς οἱ ἀπολλόμενοι Κίκονες βοᾶν εἶχον; φαμέν οὖν ὅτι ἐν τῷ πορθεῖσθαι ἐβόων, ἤκουσαν δὲ οἱ γείτονες οἱ τὴν ἡπειρον οἰκοῦντες, ὃ ἐστὶ μεσόγειοι. οἱ γὰρ πορθηθέντες παραθαλάσσιοι ἦσαν. **M**

1-3 “ὥς οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑπερεφές μέγα δῶμα / γείτονες ἡδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο” *Od.* δ 15-16

1-3 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 83, 19-21

⁹ apud hoc uersum Κίκονες ut tit. scr. C

hoc sch. sub lem. 47a (τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι) scr. BHQWZr

lex. **ι 48 a. οἱ σφιν]** οἱ τινες αὐτοῖς **Wⁱ**

contx. **b. οἱ σφιν γείτονες ἦσαν·** ἐπισημαίνονται δὲ ἐν Ἰλιάδι γείτονα μὴ ὠνομάσθη ἐν δὲ Ὀδυσσεΐᾳ νῦν δὲ κάκει “ὥς οἱ μὲν δαίνυντο γείτονες ἡδὲ ἔται Μενελάου”. ἴσως δὲ οὐδὲ ἐπὶ ἦλθεν αὐτῷ χρεία ἐν Ἰλιάδι, ἐνταῦθα δὲ περιέστη καιρός. **H**

2 “ὥς οἱ μὲν δαίνυντο καθ’ ὑπερεφές μέγα δῶμα / γείτονες ἡδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο” Od. δ 15-16
1-3 ARISTON. *in Od.* 87, 22-26

contx. **c. οἱ σφιν γείτονες ἦσαν·** τοῦτο οὐκ ἐν Ἰλιάδι εὐρηται. **Od**

gram. **d. ἅμα πλέονες]** παρὰ τὸ ἡμῶν **Mⁱ**

lex. **e. ἀρείους]** κρείττονες **WⁱXⁱ**

lex. **ι 49 a. ναίοντες·** οἰκοῦντες **MⁱV** / ναίεται **Pⁱ**

sch. om. V^cV^p ναίοντες, sed s.l. εἶται pro οντες corr. (: ναίεται) Pⁱ

lex. **b. ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ’ ἵππων·** περιποίησις τοῦ, ἵππόται καὶ πεζοί. **Od**

lex. **ι 50 a. καὶ ὅθι χρή]** καὶ ὥς χρή **Mⁱ**

gram. **b. καὶ ὅτι χρή]** καὶ ὅθι χρή **Yⁱ**

καὶ ὅθι χρή text. Hom. ed. ὅτι, sed s.l. θ pro τ corr. (: καὶ ὅθι χρή) Yⁱ

lex. **c. ὅθι χρή]** ἢ ἐπὶ νηῶν **Eⁱ**

gram. **d. ἐόντα]** σχῆμα ἐξαλλαγῆς **WⁱXⁱ**

gram. **e. ἐόντα]** ἐόντας **Wⁱ**

ἐόντα, sed s.l. ας pro α corr. (: ἐόντας) Wⁱ

gram.

ι 51 a. ἦλθον] όμόιοι υ'

mit.

b1. ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρη· καὶ ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν Ἰλιάδι “ἔσταν δ’ ἐν λειμῶνι Σκαμάνδρου ἀνθεμόωντι / μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρη”. δόξειεν ἂν τις ἐλάττωσιν εἶναι ἐκ τοῦ ἐπαγομένου τὰ ἄνθεα. ἐλάττω γὰρ τὰ ἄνθη τῶν φύλλων. οὐκ ἔστι δέ. οὐ γὰρ τοῦ πλήθους παραστατικὰ παρείληπται ἄμφω, ὥσπερ
5 ἐπὶ τῶν φύλλων καὶ τῆς ψάμμου “λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν”. ἐπίτασις γὰρ ἐστὶ κατὰ τὸ ἐπηνεγμένον. ἀλλὰ τὰ μὲν φύλλα παρίστησι τὸ πλήθος, τὰ δὲ ἄνθη τὴν τοῦ πλήθους ποικιλίαν ἐν τε τῇ καθοπλίσαι καὶ τῇ ἄλλῃ ἀμφιέσει τῶν Θρακῶν μάλιστα, ὧν εἰσὶν οἱ Κίκονες, ταῖς χροιαῖς ποικιλλόντων τὴν ἀμφίεσιν. **HQZr**

1-2 “ἔσταν δ’ ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόωντι / μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρη” // B 467-468 **5** “λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν” // B 800

1 φύλα Qr ἄνθεα : ἄρθρα Qr **3** τοῦ (sed τὰ post. corr. Q) ἄνθεα HQZr **6** πλήθους : πλήθου H **8** Κίκοναις Q

contx.

b2. ἦλθον ἔπειθ’, ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα· ἐν μὲν τῷ λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν. ἐπίτασις ἐστὶ κατὰ τὸ ἐπηνεγμένον τοῖς φύλλοις τὸ πλήθος τῶν ψαμμάθων. ἐνταῦθα δὲ δόξειεν ἂν ἐλάττωσιν εἶναι τοῦ ἐπαγομένου. ἐλάττω γὰρ τὰ ἄνθη τῶν φύλλων. οὐκ ἔστι δέ. οὐ γὰρ πλήθους παραστατικὰ παρείληπται ἄμφω,
5 ὥσπερ ἐπὶ τῶν φύλλων καὶ τῆς ψαμμάθου. ἀλλὰ τὰ μὲν φύλλα παρίστησι τὸ πλήθος, τὰ δὲ ἄνθη τὴν τοῦ πλήθους ποικιλίαν ἐν τε τῇ καθοπλίσαι καὶ τῇ ἄλλῃ ἀμφιάσει τῶν Θρακῶν μάλιστα, ὧν εἰσὶν οἱ Κίκονες, ταῖς χροιαῖς ποικιλλόντων τὴν ἀμφίεσιν. **XW**

1 φύλλα καὶ ἄνθεα in Iem. om. W ἐν μὲν γὰρ τῷ λίην W **2** ἐπηνεγμένον W **3** ἐλάττωσις W **7** ποικιλλόντες W

gram.

c. γίνεται ὥρη· τῇ τοῦ ἔαρος. γράφεται καὶ ἦρος. **Od**

lex.

d. ὥρη· τῷ τοῦ ἀερός καιρῷ **M^v** / ἔαρι **Bⁱ**

sch. om. V^p ἔαρος M^v^a : ἀερός, sed in marg. ἔαρος scr. V^r ἐκ τοῦ τοῦτο δὲ post καιρῷ scr., sed eras., V^m

lex.

ι 52 a. ἡέριοι· ὀρθρινοὶ **BⁱHⁱOQⁱVWⁱYⁱZⁱdgⁱk^r** / γρ. ὀρθρινοί, γρ. καὶ ὀρθριοί u /

ὀρθρινοὶ καὶ πρωῒνοι **M'X'**

sch. om. V^p 1 ὀρθριοὶ V^c

lex. **b. αἶσα]** μοῖρα Υ'

lex. **c. παρέστη]** ἐπέστη Ε'

παρέστη, sed s.l. ἐπ pro παρ corr. (: ἐπέστη) Ε'

lex. **ι 53 a. αἰνομόροισι·** κακομόροις **H'iM'Vg'i** / **κακοθανατοῖς W'Y'**

sch. om. V^p ἐνομόροισι V^mV^o : ἐνομόροισι, sed s.l. corr. αι pro ε (: αἰνομόροισι) V^s

lex. **b. ἴνα]** ὁ πῶς Υ'

gram. **ι 54 a. ἐμάχοντο μάχην]** παρονομασία **W'X'**

lex. **b. ἐμάχοντο μάχην·** Ἄττικὸν τοῦτο καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἡμᾶρ μέχρι μεσημβρίας. **Od**

lex. **ι 55. ἐγχείησιν]** μαχαίραις **k'**

lex. **ι 56¹⁰ a. ὄφρα]** ἕως οὗ **W'X'**

lex. **b. ὄφρα μὲν ἡὼς ἦν]** τὸ ἀπὸ πρωῒας μέχρι ὥρας σ' διάστημα **HQ'W'Z'i'**

PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 84, 1

μέχρις Z

gram. **c. καὶ ἀέξετο]** κάξετο **M'**

lex. **d. ἀέξετο·** ἤξετο **M'** / ἦτοι ηὔξανεν ηὔξανετο **E'H** / αὔξησιν ἐλάμβανον **W'X'**

ἦτοι ηὔξανεν om. Ε' αὔξησιν om. W'

¹⁰ apud hoc uersum Ἡὼς ut tit. scr. C

lex. **e. ἡμαρ]** τὸ πρ[.]νὸν μέχρι κατάστημα **M** / μέχρι μεσημβρίας **E**ⁱ

lex. **ι 57 a. τόφρα]** τότε **W**ⁱ

lex. **b. ἀλεξόμενοι·** ἀμυνόμενοι ἢ ἐκκλίνοντες **BEIHMQ'VW'X'Y'Z'ru** / ἢ βοηθοῦντες ἢ ἀπόδιώκοντες **M** / ἀποσοβήσαντες **F**ⁱ

sch. om. V^c 1 ἢ om. BE'IMW'X'Y'u ἐκκλίνοντες om. E'Y' : ἐκλίνοντες V^u

lex. **ι 58¹¹ a. μετενίσσετο·** ἐβλέπεν **H'P**ⁱ / ἐπορεύθη **X'Y**ⁱ / ἐπορεύετο **E**ⁱ

gram. **b. μετενίσσετο·** καὶ μετενείσετο, ὡς οἱ παλαιοὶ **Od**

2 μετενίσσετο alia lectio Hom. pro μετενίσσετο

lex. **c. μετενίσσετο βουλυτόνδε]** ἐπορεύθη ἡγουν πρὸς δύοσιν. τότε γὰρ λύεται ὁ βοῦς. **W**ⁱ

lex. **d. βουλυτόνδε·** πρὸς ἐσπέραν **m** / τὴν ἐσπέραν **V**^pⁱ / καὶ εἰς τὸν βάθος **Y**ⁱ

lex. **e1. βουλυτόνδε·** τὸν καιρὸν ἐν ᾧ βόες λύονται τῶν ἔργων. **Q'VW'Z'ru**

sch. om. V^c βουλιτόν V^aV^s : βουλυτόν u οἱ βόες Q'W'Z'r ἀπολύονται Q'V^aV^sW'Z'ru τὸν ἔργων Wⁱ

lex. **e2. βουλυτόνδε·** τὸν ἐσπερινὸν καιρὸν ὅταν οἱ βόες λύονται τῶν ἔργων. **MM**ⁱ

τὴν ἐπερινὴν Mⁱ καιρὸν om. Mⁱ ὅτε Mⁱ

lex. **e3. βουλυτόνδε·** καλῶς τὴν ὅραν οἱ βόες τῆς ζεύγης λύονται. **H**

contx. **f. βουλυτόνδε·** εἰς τὴν ὥραν τοῦ βουλυτοῦ, ὅς ἡ μεσημβρία ἐστίν, ἢ ὀλίγον τι μετὰ μεσημβρίαν, ὅτε βόες λύονται τοῦ καμάτου. **Od**

lex. **ι 59 a. κλῖναν·** ἔκκλιναν **M'V** / ἔτρεψαν **E'IM'P'Vg**ⁱ / εἰς φυγὴν ἔτρεψαν **O^{mgd}**

sch. om. V^p ἔκκλιναν V^dV^rV^s

¹¹ apud hoc uersum βουλυτόν ut tit. scr. S

lex. **b. κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιοῦς]** εἰς φυγὴν ἔτρεψαν ἀνέλοντες τοὺς ἐταίρους **Wⁱ**

lex. **c. δαμάσαντες· ἀνελόντες M^v / γρ. ὀλέσαντες WX**

sch. om. V^p

contx. **ι 60¹² a1. ἐξ δ' ἀφ' ἐκάστης·** πολλοὶ κατηγοροῦν τοῦ ἀπιθάνου, ὧν εἷς ἐστὶ καὶ Ζωῖλος. ἄτοπον γὰρ ἡγοῦνται μήτε πλέονας μήτε ἐλάττους ἀνηρῆσθαι ἀφ' ἐκάστης νηός, ἀλλ' ἴσως ἀπὸ τοῦ ἐπιτάγματος. χρή δὲ τὰ πλάσματα πιθανὰ εἶναι. λύει δὲ ὁ Κράτης οὕτως. βούλεται Ὅμηρος ἐβδομήκοντα δύο ἀπολωλότας σημᾶναι. πεζὸν μὲν τὸ
5 φάναι, ἀπώλλοντο οἱ ἐβδομήκοντα δύο **HQWZr** καὶ σχεδὸν ἀδύνατον εἰπεῖν εἶναι ποιητικὸν διὰ τὸ μέτρον. δώδεκα δὲ νεῶν οὐσῶν καὶ ἀπολλομένων ἐβδομήκοντα δύο, **H** εἴτε ἐκ μιᾶς νεῶς ἀπάντων εἴτ' ἐκ πλειόνων, μηκέτι εἶναι τὸν ἀριθμὸν τῶν στρατιωτῶν πλήρη ἐν ἐκάστῳ πλοίῳ. ὅτε γὰρ ἔμελλον ἀποπλεῖν, τότε ἐξ ὀνόματος καλῶν πάντας καὶ εὐρῶν τοὺς λείποντας, ἀναγκαίως ἐμέρισεν εἰς τὰς ναῦς ἐξ ἴσης.
10 ἐνέλιπον δὲ ἐξ εἰς ἐκάστην ναὺν ἔρεται. **HQWZr**

1-10 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 84, 2-12

3 ἀλλ' ἴσους ὥς Dindorf, 411, 3 (mss. HQ)

4 ἀπολωλότας : ἀπολωλότας r **9** ἐξ ἔλιπον WZ ἔλιπον, sed s.l. ἐν add. (: ἐνέλιπον) Q **10** ἐκάστην Wr ἐρέτας r

contx. **a2. ἐξ δ' ἀφ' ἐκάστης]** οβ' ἀπολωλότας βουλή τῷ Ὀμήρῳ σημᾶναι. πεζὸν οὖν τὸ φάναι ἀπώλλοντο οἱ οβ', καὶ σχεδὸν ἀδύνατον εἰπεῖν ποιητικῶς διὰ τὸ μέτρον. **B**

1-2 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 84 adn. ad l.5

contx. **b. ἐξ δ' ἀφ' ἐκάστης νηός·** ἀπιθάνως, ὥς Ζωῖλος. οἱ δ' ἀντιλέγοντες λύουσιν, ὥς εὐλογίσατο τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπολωλότων ταῖς ὅλαις ναυσὶ. καὶ ἀπὸ τοῦ πρώην ἀριθμοῦ ἐπιλειπόντων μιᾷ ἐκάστη ἀνὰ ἑξ ἀνδρῶν. **Od**

lex. **c. ἐταῖροι]** πρὸς ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι. **Mⁱ**

¹² apud hoc uersum ἐξ κατὰ ἰβ' νῆας εἰνίστη οβ' ὥλοτες ut tit. scr. C

lex. **Ι 61. ὤλοντο· ἀπώλοντο M^v**

sch. om V^cV^p

lex. **Ι 62 a. ἔνθεν] ἔνθα F**

ἔνθεν, sed s.l. α pro εν corr. (: ἔνθα) F

contx. **b. ἔνθεν δὲ προτέρω·** πρῶτον εἰ σκάρω προδεύσαντες ἔπεςον οἱ ἑταῖροι τοῦ Ὀδυσσέως ὑπὸ τῶν αὐτὸ πίων ἀνὰ δὲ ἔθανον κατὰ νῆα. **M**

mit. **c. ἔνθεν δὲ προτέρω·** ὅτι ὁ ποιητὴς ἐπικρύπτων τοὺς τόπους τῆς κατὰ τοῦ Ὀδυσσέως πλάνης, καὶ ἐκ τῆς ἱστορίας εἰς μύθους ἀσφαλῶς καὶ ἀνεξελέγκτως ἐξοκέλλειν ἐθέλων κατὰ ποιητικὸν ἐπιτήδευμα, καὶ οὕτως ἀφανίζων τὰ τῆς ἀληθοῦς γεωγραφίας ἵχνη, καὶ οὐδὲν ἀρίδην σημεῖον τοπογραφίας τῇ ποιήσει ἐντιθεῖς, ἀλλὰ τέ τινα μεθοδεύει, ὥς αὐτῷ ἀρέσκει, καὶ τὸν Ὀδυσσεά δὲ μεθιστῶν ἐκ τόπου εἰς τόπον ἐπιλεγεί. ἔνθεν δὲ προτέρω μὴ προστιθεῖς, εἴτε ἐπ' ἀριστερά, μὴτ' ἐπὶ δεξιὰ. ἢ πρὸς τὸ δὲ τὸ κλίμα. ἢ πρὸς ἐκεῖνο, ἀλλ' ἐν ἀσαφεῖ ἔων τοῦτο κεῖσθαι, ὥς ἂν μὴ αὐτόθεν τὸ πλάσμα ἐλέγχηται. τὸ δὲ ἔνθεν δὲ προτέρω οὐ μόνον ἐνταῦθα κεῖται, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἐκ τῆς τῶν Λωτοφάγων εἰς Κύκλωπας ὁ πλοῦς. κάκειθεν εἰς τὴν Αἰόλου νῆσον, καὶ εἰς 5 Λαιστρυγόνας ἐντεῦθεν. καὶ ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν Κίρκην, περιηγουμένου τοῦ ποιητοῦ ἀξυμφανῶς, καὶ μετροῦντος τόπους ἐπίτηδες ἀσαφῶς. **Od**

2 εἰς : εἰ d

lex. **d. ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν] εἰς τὸ ἔμπροσθεν Pⁱ**

contx. **e. ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν·** ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦ ἔμπροσθεν. καὶ ἐξῆς ὁμοίως **HWZ** “οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον”. **HZ** οὐχ' ὥς κατεχομένων τῶν νεῶν κατ' ἐμποδισμόν τινος δαίμονος, ἀλλ' ὅτι ἐγὼ οὐκ εἴσασα τὰς ναῦς πλεῦσαι, πρὶν κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἔθος ἀνακαλέσασθαι τοὺς ἑταίρους. ὥοντο γὰρ τοὺς ἐν ἄλλοδαπῇ γῇ ἀποθνήσκοντας δεῖν 5 καλεῖν, ἵνα μετάγωσιν αὐτοὺς εἰς τὴν πατρίδα. οὕτω καὶ Ἀθηναῖοι κενοτάφιον ποιοῦντες τῶν ἐν τῇ θαλάττῃ ἀπολλομένων, κατήσαν περὶ τὸν αἰγιαλὸν, καὶ ἐφώνουν τρίτον αὐτῶν τὰ ὀνόματα. καὶ οὕτως ἀνεχώρουν. **HWZ** τὸ δὲ ἐξῆς πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους, **HWYZ** ἄσμενοι ἀπὸ θανάτου. **HWZ**

2 “οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον” *Od.* Ι 64

1-2 ARISTON. in *Od.* 87, 30-33

2-7 οὐχ' ὥς — ἀνεχώρουν sub lem. 65b (πρίν τινα τῶν δειλῶν ἐτάρων τρίς ἕκαστον) post ἄλλως etiam scr. W 4-7 ὥοντο — ἀνεχώρουν cf. καὶ Ἀθηναῖοι — ἀνεχώρουν sch. 64a (sub lem. οὐδ' ἄρα προτέρω) et ὥοντο — ἀνεχώρουν sch. 65b (sub lem. πρίν τινα τῶν δειλῶν ἐτάρων τρίς ἕκαστον) et ἄροντο— ἀνεχώρουν sch. 66a (sub lem. οἱ θάνον ἐν πεδίῳ)

7 περί : παρά Z δέ om. Y

lex. **f. προτέρω·** εἰς τοῦμπροσθεν **HⁱMⁱVYⁱ** / ἔμπροσθεν **gⁱ** / πορρωτέρω **WⁱXⁱ** / περαιτέρω **m**

sch. om V^p 1 τόν (non in text. Hom.) ante lem. add. V^a εἰς τὸ ἔμπροσθεν MⁱYⁱ

lex. **g. ἀκαχήμενοι·** λυπούμενοι **MⁱV**

sch. om V^cV^p

lex. **ι 63 a. ἄσμενοι·** εὐκταῖοι **MⁱV** / πρόσθυμοι **HⁱYⁱ**

sch. om V^cV^p

lex. **b. ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἐταίρους·** ἀντιθετικῶς λυπούμενοι καὶ χαίροντες. τὸ μὲν, διὰ τοὺς ὀλωλότας. τὸ δὲ, ὅτι μὴ καὶ αὐτοὶ ἀπολώλαμεν. **Od**

1 ἐταίρους in lem. om. d 2 αὐτό d

lex. **c. ὀλέσαντες·** ἀπολέσαντες **MⁱV**

sch. om V^cV^p

mit. **ι 64 a. οὐδ' ἄρα προτέρω·** προθύστερον κατὰ ἐπανάληψιν. πρῶτον γὰρ οἱ κείμενοι ἀνεκλήθησαν. εἶτα αἱ νῆες ἀπλέπλευσαν. ἔθος δὲ ἦν τὰς τῶν ἐπὶ ξένης ἀπολυμένων ψυχὰς ἀνακαλεῖν τρεῖς τοὺς ἔτι ἐπιλειπομένους καὶ οὕτως ἀπιέναι. ὁ ψυχαγωγία τις ἦν, ὥς τῶν ἀνακαλούντων δοκούντων κατάγειν ἐκείνους ἢ μετάγειν εἰς τὴν πατρίδα.
5 καὶ Πίνδαρος οὖν τὸν Ἰάσονος πλοῦν ἐπὶ ἀνακλήσει τῆς τοῦ Φρίξου ψυχῆς ἐκ τῆς Κολχίδος γῆς γενέσθαι μυθολογεῖ. καὶ Ἀθηναῖοι δὲ κενοτάφιον ποιοῦντες τῶν ἐν θαλάσῃ ἀπολλυμένων, κατήεσαν περὶ τὸν αἰγιαλὸν, καὶ φωνοῦντες τρίτον αὐτῶν τὰ ὀνόματα, οὕτως ἀνεχώρουν. καὶ ἄλλως δὲ φασὶ τρίς ἕκαστον ἀνεκαλοῦντο τῶν

10 τεθνεώτων ἐν μάχῃ, ἀφοσιούμενοι τὴν ἐκείνων μνήμην, ὥς ἂν μὴ δοκῶσιν ἐπιλελήσθαι αὐτῶν, ἤδη δὲ καί, ἵνα μὴ τις ζῶν καὶ ἐπικρυπτόμενος διὰ τοὺς πολεμίους καταλειφθεῖ ἐκεῖ. καὶ τοῦτο μὲν Ὀμηρικόν. Ἀρ[ρ]ιανὸς δὲ φησὶν ὅτι καὶ παρὰ Βυθινοῖς τελοῦνται τὰ νεκύσια, ἐν οἷς ἦν ἔθος καλεῖν ὀνομαστί τὰ[ς] τῶν κατοικομένων ψυχὰς, ὅσοι τελευτᾶν ἔτυχον ὑπερόριοι, καὶ κατακαλεῖν αὐτοὺς ἐς τρεῖς, καὶ δέεσθαι ἀνελθεῖν ὥς μετὰσχοιεν τῆς δαιτὸς. ὅτι δὲ ἐπανάκλησιν ψυχῶν ἐδόξαζον τινές, οὐ μόνον αἱ
15 νεκυομαντικαὶ δηλοῦσι ψυχαγωγίαι, ἀλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ ἱστορίαι. φασὶ καὶ ὅτι Σαμόλξιδος διδάξαντος, ὃς δοκεῖ πρότερον Πυθαγόρου γενέσθαι, ἔθουον οἱ Γέται καὶ εὐωχοῦντο ἐπὶ τοῖς τεθνεώσιν, ὥς αὖθις ἤξοντος τοῦ ἀποθανόντος. **Od**

5 Pind. *P.* 4 160 15 Hdt. 4, 95-96

6-8 καὶ Ἀθηναῖοι — ἀνεχώρουν cf. ὦντο — ἀνεχώρουν sch. 62e (sub lem. ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν) et ὦντο — ἀνεχώρουν sch. 65b (sub lem. πρὶν τινα τῶν δειλῶν ἐτάρων τρεῖς ἕκαστον) et ἄροντο — ἀνεχώρουν sch. 66a (sub lem. οἱ θάνον ἐν πεδίῳ)

1 οὐδ' ἄρα μοι προτέρω text. Hom. ed. **4** ἐκείνου d **13** τῆς : τοῖς d **14** ἐπανάληψιν, sed eras. et s.l. κλησιν pro ληψιν corr. (: ἐπανάκλησιν) O

lex. **b. προτέρω]** ἔμπροσθεν Υ'

contx. **ι 65 a1. πρὶν τινα·** ἀρχαῖον ἔθος ἦν τῶν ἐπὶ ξένης ἀπολλυμένων τὰς ψυχὰς ἐκ τρίτου ἀνακαλεῖν. τοῦτο δὲ ἐγένετο ἵνα εἴ τις ὑπολίπτοιο ἐν τῷ πεδίῳ προσέλθῃ. **HQ'W'Z'i**

1 ἀρχαῖον om. W'Z'i **2** εἰ om. r'i ὑπολείπτοιο H προσέλθῃσι Q'i r'i

contx. **a2. πρὶν τινα]** ἀρχαῖον ἔθος ἦν οἱ ἀποθνήσκοντες εἰς ξένον τόπον, τρίτον κράτουσι διὰ τὸ ἀκοῦσαι τινος, ἵνα δὲ μετάγωσιν αὐτοὺς εἰς τὴν πατρίδα. ἢ οὕτως· ἀρχαῖον ἔθος τῶν ἐπὶ ξένης ἀπολλυμένων γαίης τὰς ψυχὰς ἀνακαλεῖν τρίτον τοὺς περιλειφθέντας, ἐπὶ ἀπίωσιν οἴκαδε. ἢ ἵνα καὶ εἴ τις ἀπολίπτοιο ἐν τῷ πεδίῳ προσέλθῃ. **Y**

2-4 ἀρχαῖον — προσέλθῃ, cum uariationibus, sub lem. 65 g1 (τρεῖς ἕκαστον αὖσαι) scr. MV **3-4** τῶν ἐπὶ — προσέλθῃ, cum uariationibus, sub lem. 65b (πρὶν τινα τῶν δειλῶν ἐτάρων τρεῖς ἕκαστον) scr. WX

contx. **b. πρὶν τινα τῶν δειλῶν ἐτάρων τρεῖς ἕκαστον·** συνήθεια ἦν τοῦτο τοῖς παλαιοῖς τὸ τὰς τῶν ἐπὶ ξένης ἀπολλυμένων ψυχὰς ἀνακαλεῖν τρίτον. τοὺς παραλειφθέντας, ἐπ' ἂν ἀπίωσιν οἴκαδε. ἢ ἵνα καὶ εἴ τις ὑπολήπτοιο ἐν τῷ πεδίῳ προσέλθῃ. **WX**
ἄλλως· οὐχ ὥς κατεχομένων τῶν νεῶν κατ' ἐμποδισμόν τινος ἀλλ' ὅτι ἐγὼ οὐκ εἴσασα τὰς ναῦς πλεῦσαι πρὶν κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἔθος ἀνακαλέσθαι τοὺς ἐταίρους. ὦντο γὰρ

- 5 τοὺς ἀποθνήσκοντας δεῖν καλεῖν. ἵνα ἐν ἄλλοδαπῇ μετάγωσιν αὐτοὺς εἰς τὴν πατρίδα. οὕτω καὶ Ἀθηναῖοι κενοτάφιον ποιοῦντες τῶν ἐν θαλάττῃ ἀπολλυμένων, κατῆσαν περὶ τὸν αἰγιαλὸν. καὶ ἐφώνουν τρίτον τὰ ὀνόματα αὐτῶν. καὶ οὕτως ἀνεχώρουν. **WX**

1-3 συνήθεια— προσέλθῃ, cum uariationibus, sub lem. g1 (τρεῖς ἕκαστον αὖσαι) scr. MV **2-3** τῶν ἐπὶ — προσέλθῃ, cum uariationibus, sub lem. 65 a2 scr. Y **4-8** οὐχ' ὥς — ἀνεχώρουν sub lem. 62e (ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν) etiam scr. W **5-8** ὥντο — ἀνεχώρουν cf. ὥντο — ἀνεχώρουν sch. 62e (sub lem. ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν) et καὶ Ἀθηναῖοι — ἀνεχώρουν sch. 64a (sub lem. οὐδ' ἄρα προτέρω) et ἄροντο— ἀνεχώρουν sch. 66a (sub lem. οἱ θάνον ἐν πεδίῳ)
1 ἐτάρων τρεῖς ἕκαστον in lem. om. W **6** ἐν ἄλλοδαπῇ om. X

lex. **c. τῶν δειλῶν]** ἐκ τῶν ἀποθανόντων λέγει. **Mⁱ**

lex. **d. δειλῶν]** ἀθλίων **Yⁱ**

contx. **e. τρεῖς ἕκαστον·** τῶν ἀπολλυμένων ἐν ξένη γῇ τὰς ψυχὰς εὐχαῖς τιςὶν ἐπεκαλοῦντο ἀποπλέοντες οἱ φίλοι εἰς τὴν ἐκείνων πατρίδα, καὶ ἐδόκουν κατάγειν αὐτοὺς πρὸς τοὺς οἰκείους. **H**

lex. **f. τρεῖς ἕκαστον αὖσαι]** φωνῆσαι **Yⁱ**

contx. **g1. τρεῖς ἕκαστον αὖσαι·** ἀρχαῖον ἔθος τῶν ἐπὶ ξένης ἀπολλυμένων τὰς ψυχὰς ἀνακαλεῖν τρίτον. τοὺς περιλειφθέντας ἐπὶ ἀπίωσιν οἴκαδε. ἢ ἵνα καὶ εἴ τις ἀπολίπῃτο ἐν τῷ πεδίῳ προσέλθοι. **MV**

1-3 ἀρχαῖον — προσέλθοι, cum uariationibus, sub lem. 65 a2 (πρὶν τινα) scr. Y

1 ἔθος δὲ M ἀπολλομένων V^p **2** ὑπολειφθέντας V^p ἐπὶ — ἢ om. V^p ἐπίωσιν V^a εἴ τις : ἔτι V^a τις : τι V^u ὑπολείπῃτο V^p

contx. **g2. τρεῖς ἕκαστον αὖσαι]** ἔθος τῶν ἐπὶ ξένης ἀπολλυμένων τὰς ψυχὰς ἀνακαλεῖν τρίτον. τοὺς περιλειφθέντας ἐπὶ ἀπίωσιν οἴκαδε. ὁ δὲ λόγος προθυ[] πρῶτον ἕκαστος τῶν κειμένων ἀνεκαλέσθη, εἶτα αἱ νῆες ἀπέπλευσαν. **V^c**

contx. **ι 66 a. οἱ θάνον ἐν πεδίῳ·** ἄροντο γὰρ τοὺς ἐν ἄλλοδαπῇ θνήσκοντας χώρα δεῖν καλεῖν, ἵνα μετάγωσιν αὐτοὺς εἰς τὴν πατρίδα. οὕτως καὶ Ἀθηναῖοι κενοτάφιον ποιοῦντες τῶν ἐν τῇ θαλάττῃ ἢ ἐν πολέμῳ ἀπολομένων. περὶ τὸν αἰγιαλὸν ἤρχοντο καὶ ἐφώνουν τρίτον αὐτῶν τὰ ὀνόματα. καὶ οὕτως ἀνεχώρουν. οὕτως καὶ οὔτοι. **M**

1-4 cf. ὥοντο — ἀνεχώρουν sch. 62e (sub lem. ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν) et καὶ Ἀθηναῖοι — ἀνεχώρουν sch. 64a (sub lem. οὐδ' ἄρα προτέρω) et ὥοντο — ἀνεχώρουν sch. 65b (sub lem. πρὶν τινα τῶν δειλῶν ἐτάρων τρεῖς ἑκάστον)

lex. **b. ὕπο δῆλωθέντες]** ὑπολίπτοιτο **Wⁱ**

lex. **c. δῆλωθέντες·** ἀφανισθέντες **HⁱMⁱPⁱYⁱ** / ἀναιρεθέντες **HⁱMⁱVXⁱWⁱgⁱ** / ἀπὸ ἔθῃ ἀναιρεθέντες **u**

sed sch. om V^cV^p **1** ἀνερεθέντες **gⁱ**

gram. **ι 67. ἐπῶρσα]** ἐπόρσα **gⁱ**

ἐπῶρσα, sed s.l. ο pro ω corr. (: ἐπόρσα) **gⁱ**

lex. **ι 68 a. λαίλαπι]** ἀνεμοστροφύλλω **gⁱ**

lex. **b. λαίλαπι·** τῷ μετὰ ἀνέμων ὄμβρῳ **MⁱV** / λαίλαψ ὁ μετ' ὄμβρου ἄνεμος **Hⁱ**

sch. om V^c

lex. **ι 69¹³ a. ὀρώρει]** διηγέρθη **Yⁱ** / ἐπὶ φῶνῃ αὐτόθεν **P**

contx. **b1. ὀρώρει δ' οὐρανόθεν·** ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἀορασία γέγονεν. συνεκρατήθη γὰρ ὑπὸ τῶν νεφῶν σκότωσης. διὸ καὶ εἶπεν οὐρανόθεν αὐτὴν γενέσθαι τὴν νύκτα. ὃ ἐστὶν ἐξ ἀέρος. ἢ γὰρ τοι κυρίως νύξ γῆς ἐστὶ σκιά, οὐ μὴν σκότος νεφῶν ἐν τῶν. **M**

3 ἐν τῶν : ἐν ἀέρι EUST. in Od. 323, 37

contx. **b2. ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ·** ἐξ ἀέρος, ἢ ἐκ τῶν νεφῶν σκότωσης. ἢ γὰρ κυρίως νύξ γῆς ἐστὶ σκιά. **Od**

contx. **c. ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ]** ἦτοι σκότος. νύκτα δὲ οὐδέποτε ἐξ Ὀλύμπου ἐρεῖ γεγονέναι ὁ ποιητής. φαίνεται τὴν νύκτα. “ἦμος δ' ἡλῖος κατέδου καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν”. **H**

¹³ apud hoc uersum νύξ ut tit. scr. C

2 “ἥμος δ’ ἡέλιος κατέδου καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν” *Od.* κ 478

1-2 ARISTON. *in Od.* 88 adn. ad l.5

lex. **d. δ’ οὐρανόθεν νύξ]** ἦτοι ἀεροῦ ἐκ τῶν νεφῶν σκότωσης. **Xⁱ**

gram. **ι 70 a. αἶ]** νῆες **Yⁱ**

lex. **b. ἐφέροντο·** διὰ τὴν ἐκ τοῦ σφοδροῦ πνεύματος τῶν ιστίων πολλὴν ἔντασιν. καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ, ἐπὶ κάρ. ἐξ ὁρέων ἐπὶ κάρ. **Od**

1-2 EUST. *in Od.* 323, 38-39

hoc sch. sub lem. 70e (ἐπικάρσαι) scr. **V^c**

lex. **c. ἐπικάρσαι]** πλάγαι **CⁱHⁱMⁱPⁱQⁱVWⁱYⁱZⁱgⁱkⁱrⁱu** / ἐκ πλάγαι **Xⁱ** / ἐπικάρσαι ἢ πλάγαι αὐτῶν **Wⁱ**

V^c cf. infra ἐπικάρσοι **V** πλάγιοι **V**

lex. **d. ἐπικάρσαι·** ἐπὶ κεφαλὴν. οὐ γὰρ πλάγαι ὡς τὸ ἐγκάρσαι. **Od**

gram. **e. ἐπικάρσαι·** νῦν οὐ πλάγαι, ἀλλ’ ἐπὶ κεφαλὴν, διὰ τὴν ἐκ τοῦ σφοδροῦ πνεύματος τῶν ιστίων πολλὴν ἔντασιν. καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ, ἐπὶ κάρ. ὡς τὸ, ἐξ ὁρέων ἐπὶ κάρ. **V^c**

1-2 EUST. *in Od.* 323, 38-39

1-2 διὰ τὴν — ἐπὶ κάρ sub lem. 70b (ἐφέροντο) scr. *Od*

cett. **V** cf. supra

lex. **ι 71 a. τριχθά τε·** τρηχυφωνίαν ἦχου ῥήξεως δηλοῖ. **Od**

lex. **b. ἴς ἀνέμοιο·** ἄνεμος **MⁱV** / ἡ δύναμις **Pⁱ**

sch. om **V^cV^p** ἄνεμοι **V^a**

lex. **ι 72 a. κάτθεμεν·** κατεθήκαμεν **HⁱMⁱVWⁱXⁱ** / κατήκαμεν **Eⁱ**

sch. om V^cV^p κάθεμεν text. Hom. ed.

lex. **b. δείσαντες]** πτωθέντες Qⁱ

πτωθέντες Qⁱ

gram. **ι 73 a. αὐτάς]** τὰς νῆας Yⁱ

lex. **b. ἐσσυμένως·** ἐσπευσμένως V / σπουδαίως EⁱQⁱZⁱ / μετὰ σπουδῆς Mⁱ /
ταχέως PⁱWⁱ / προθύμως V^agⁱu

sch. om V^cV^p 1ἐσσυμένος ut lem. scr. V^d ἐσπευσμένος V, Ernst correxit p.183 adn. ad sch. 73a
ἐσπευσμένος om. V^a : ἐπευσμένος V^d : ἀπευσμένος V^rV^u ἴσως ἐπεσσυμένως post ras. in margine scr.
V^r

lex. **c. προερρύσσαμεν·** προθακειλκύσαμεν MⁱV / εἰλκύσαμεν Qⁱ

sch. om V^cV^p προερέσσαμεν text. Hom. ed. προερρύσαμεν V^d : προερρύσομεν V^a

gram. **d. προερεύσσαμεν·** Ἀρίσταρχος προερέσσαμεν Od / γρ. προερεύσαμεν Xⁱ

προερέσσαμεν text. Hom. ed.

lex. **ι 74 a. ἡματα·** ἡμέρας V

sch. om V^cV^p

lex. **b. συνεχές·** συνεχῶς MⁱVgⁱ / πυκνῶς Yⁱ / ἐκτείνει ἀσυνήθως Od

sch. om V^cV^p

lex. **ι 75 a. θυμόν]** ψυχὴν Hⁱ

lex. **b. θυμόν ἔδοντες·** τὴν ψυχὴν κατεσθίοντες δὲ ἀντὶ τοῦ κατεσθιόμενοι. MⁱV

sch. om V^c κατεσθίοντες : ἐσθίοντες V^a : ἔχοντες V^m δὲ om. V

lex. **ι 76a. ἐϋπλόκαμος]** διὰ τὰς [...]ας Yⁱ

lex. **b. ἡμαρ·** τὴν ἡμέραν **Od**

lex. **c. τέλεσε·** ἐτελείωσεν **MⁱV** / ἐπλήρωσεν **MⁱVXⁱ**

sch. om V^cV^p ἐπτελείωσεν V^r

lex. **d. Ἡώς·** ἡ σωματοειδής **Od**

lex. **ι 77a. ἰστίᾱ]** ἄρμενα **Qⁱrⁱ**

lex. **b. ἐρύσαντες·** ἀνελκύσαντες **MⁱOVd**

sch. om V^cV^p ἐρύσαντε V^u

lex. **ι 78a. ἡμεθα·** ἐκαθήμεθα **MⁱQⁱVXⁱgⁱrⁱ**

sch. om V^cV^p ἡμεθα, sed s.l. καθ add. (: καθήμεθα) Xⁱgⁱ

lex. **b. ἄνεμος καὶ κυβερνήται·** φ[] τὴν ναῦν ἄνευ δὲ ἐταίρου ἕτερον ἐπικίνδυνον φέρει. **M**

ἄνεμος τε κυβερνήται text. Hom. ed.

lex. **c. Ἰθυνον·** ἐπ' εὐθείας ἔφερον **MⁱVXⁱ**

sch. om V^cV^p

lex. **ι 79a. καὶ νύ]** καὶ δὴ **Yⁱ**

lex. **b. ἀσκηθῆς]** ὑγιῆς ἐξ ἐπιμελείας **HⁱMⁱVWⁱXⁱYⁱu** / ὑγιῆς **gⁱkⁱ** / ἀβλαβῆς **EⁱHⁱQⁱPⁱWⁱXⁱZⁱrⁱ** / ἢ ἀντὶ τοῦ ἀσινοί **Yⁱ**

gram. **c. ἀσκηθῆς·** ὁ ἀβλαβῆς γίνεται ἀπὸ τοῦ σχέθω ἀσχεθῆς. καὶ τρόπος τοῦ $\bar{\chi}$ εἰς $\bar{\kappa}$ καὶ τοῦ $\bar{\epsilon}$ ἐκ $\bar{\eta}$, ἀσκηθῆς. ὁ μὴ παθῶν ἀεικέλια μὴ δ' ἄσχετα. **W**

lex. **d. ἰκόμην]** ἦλθον **Qⁱrⁱ**

- contx. **ι 80¹⁴ a.** ἀλλά με κύμα ῥόος τε περιγνάμπτοντα Μάλειαν] ἀλλὰ μὲν τὸ κύμα καὶ ὁ βορέας. Μάλεια δὲ ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς **H**
- 2 Μάλεια — Λακωνικῆς, cum uariationibus, sub lem. 80e (περιγνάμπτοντα) scr. V^p
- lex. **b.** κύμα ῥόος τε· ῥοώδης γὰρ ἡ ἐκεῖ θάλασσα **Od**
- lex. **c.** ῥόος· ῥοῦς **V** / ῥεῖθρον **Vgi** / [..]θρον **Yi**
- sch. om V^eV^p θεῖθρον V^u
- gram. **d.** περιγνάμπτοντα· ἐμέ **Bⁱ**
- lex. **e.** περιγνάμπτοντα· περικάμπτοντα. **HⁱMⁱPⁱVWⁱXⁱYⁱgiu** Μάλειαν τὸ ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς. **V^p**
- 1-2 Μάλειαν — Λακωνικῆς, cum uariationibus, sub lem. 80a (ἀλλά με κύμα ῥόος τε περιγνάμπτοντα Μάλειαν) scr. H
- 1 περιγνάμπτοντα (μ ante π) ut lem. scr. V^aV^u
- lex. **f.** Μάλειαν· ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς **EⁱMⁱPⁱVWⁱXⁱu** / ἐστι δὲ νῆσος τῆς Λακωνικῆς **Bⁱ** / ἐκ γῆς τῆς Λακωνικῆς **CⁱV^p** / ἀκρωτήριον **Yⁱ**
- contx. **g.** Μάλειαν] νῦν ἐνικῶς Μάλειαν, ἑτερῶθι δὲ πληθυντικῶς. “ἀλλ’ ὅτε δὴ ῥ’ ἔμελλον Μαλειάων ὄρος αἰπὺ ἴξεσθαι”. **HQWZr**
- 1-2 “ἀλλ’ ὅτε δὴ ῥ’ ἔμελλον Μαλειάων ὄρος αἰπὺ ἴξεσθαι” *Od.* δ 514-515
- 1-2 ARISTON. in *Od.* 88, 6-9
- 1 ἔμελλεν **Qr**
- lex. **ι 81a.** καὶ βορέης· καὶ βορέας **Yⁱ**
- lex. **b.** καὶ βορέης· ὁ γὰρ νότος μᾶλλον προσάρασσει. **Od**
- contx. **c.** καὶ βορέης ἀπέωσε· τῆς Λακωνικῆς πόλεως, ὡς ἐκεῖ ἐν Κυθήροις αὐτοῦ

¹⁴ apud hoc uersum Μάλεια Κυθήρων ut tit. scr. S

βουλομένου καταχθῆναι ἢ συνέδριον δὲ πρὸ τῆς Λακωνικῆς. **HQWZr**
καὶ ἄλλως· ἀνέμου ὄντος σφοδροῦ ἀπὸ τῆς περὶ Μάλειαν καὶ Κύθηραν θαλάττης, εἰς
τὴν Λιβύην ἀπηνέχθη, ὅπου ἦσαν οἱ Λωτοφάγοι. **HQWZr**

1 Κιθήροις r 3 καὶ ἄλλως om. r 4 Λωτοφάγες H

lex. **d. ἀπέωσεν·** ἀπωθήσατο **M'VW'X'Y** / ὠθισεν **H'V** / ἐξώρισεν **Y'**

sch. om V^cV^p εὐπέωσεν V^u : ἄπεσεν V^a ὠθισεν om. V^s

lex. **e. ἐξώσεν·** ὅθεν ἐξῶσαι ἄνεμοι **Od**

ἀπέωσεν text. Hom. ed. ἄνεμοι : ἄμαιμοι d

lex. **f. παρέπλαγξεν·** ἀπεπλάνησεν **E'H'M'VY'** / ἐπλάνησε **W'g'** / ἐλάνησεν **X'** /
ἀπήγαγε **E'** / ἐπλάγξεν **k'**

sch. om V^p

lex. **g. Κυθήρων·** Κύθηρα νήσος τῆς Λακωνικῆς **H'M'VW'X'Y'u** / ἀπὸ Κυθήρων νήσος
τῆς Λακωνικῆς **W'X'**

sch. om V^cV^pV^s 1 Κυθήρων, sed s.l. ei pro η corr. (: Κυθείρων) V^r Κύθηρα om. Hⁱ : Κύθηρα, sed s.l. ei
pro η corr. (: Κυθείρα) V^r

lex. **ι 82. ὀλοοῖς·** ὀλεθρίοις **M'Vg'**

sch. om V^cV^p

contx. **ι 83. αὐτὰρ δεκάτη·** διὰ τοῦ ἐννεαήμερου πλοῦ πάνυ μακρὰν, ὃ ποιητὴς ἐξέωσε τῶν
τοῖς ἔλλησι γνωρίμων τόπον τὸν Ὀδυσσεά. **Od**

mit. **ι 84¹⁵ a. γαίης Λωτοφάγων]** τοὺς Λωτοφάγους ἐν Λιβύῃ ὑποτίθενται οἱ νεώτεροι. μέχρι
δὲ νῦν Αἰγύπτιοι βοτάνην ξηραίνοντες ἀλοῦσι καὶ πέτποντες ἐσθιοῦσιν. **HQWZr**

1-2 τοὺς Λωτοφάγους — ἐσθιοῦσιν sub lem. 84c (γαίης Λωτοφάγων) etiam scr. W

¹⁵ apud hoc uersum Λωτοφάγων ut tit. scr. C; Λωτοφάγοι ut tit. scr. Sk; et Lotophagi ut tit. scr. W

1 οὗς r ὑποτίθενται εἶναι οἱ νεώτεροι QWZr

mit. **b. γαίης Λωτοφάγων·** εἰς Μαλείαν πλεύσαντες καὶ πρὸς Κυθήρας, εἰς Λωτοφάγους ἦλθον, οἱ λωτὸν δόντες φαγεῖν τὴν ἰδίαν πατρίδα μισῆσθαι ἐποίησαν. **M**

mit. **c. γαίης Λωτοφάγων·** τὸν λωτὸν ἀλληγοροῦσιν εἰς τὰς ἡδονὰς διὰ τῶν γευστῶν. αἶρ ἦπωνται πολλοί. ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς φιλόσοφος καὶ σώφρων ὢν, καὶ ἀεὶ ἐρῶν τῆς Πηνελόπης ἦτοι τῆς φιλοσοφίας, κατεφρόνει πασῶν τῶν βιωτικῶν ἡδονῶν. καὶ γὰρ τὴν αὐτῷ πλάνην εἰς τὸν βίον μετάγουσιν. εἰσὶ δὲ τινες οἱ ἀφ' ἐαυτῶν μετρεχόμενοι τὸ
5 ἀγαθὸν τινὲς δὲ δέονται παιδαγωγίας καὶ διορθώσεως. ὥς οἱ περὶ τὸν Ὀδυσσεά δέονται γὰρ Ὀδυσσεὺς ἦτοι ἀνθρώπου σώφρονος καὶ ἐναρέτου, ὥστε αὐτοὺς ἐλकुσαι ἐκ τῶν βιωτικῶν ἡδονῶν πρὸς τὰς ἀρετάς. **WX** τοὺς Λωτοφάγους ἐν Λιβύῃ ὑποτίθενται οἱ νεώτεροι. μέχρι δὲ νῦν Αἰγύπτιοι βοτάνην ξηραίνοντες ἀλοῦσι δὲ πέτοντες ἐσθιοῦσιν. **W**

7-9 τοὺς Λωτοφάγους — ἐσθιοῦσιν sub lem. 84c (γαίης Λωτοφάγων) etiam scr. W

lex. **d. Λωτοφάγων] γένος / ἔθνος Υ'**

mit. **e. Λωτοφάγων·** λωτὸς καρπὸς δένδρου εὐκότος μεσπίλῃ, οὗ καὶ οἶνος ἐκθλίβεται καθὰ καὶ τῶν φοινίκων, τοὺς δὲ Λωτοφάγους Μήνιγγι νήσῳ ἐμπεριγράφουσιν. οἱ δὲ φασὶν ὅτι λωτὸς, πτόα καὶ ρίζα, ἀφ' ἧς σιτούμενοι οἱ τὴν ἄνυδρον νεμόμενοι οὐ δέονται ποτοῦ, ὅπερ οὐδὲ ἔχουσι διὰ τὴν ἀνυδρίαν. καὶ δοκεῖ καὶ ὁ ποιητὴς οὐκ ἀπὸ δένδρου
5 εἰδέναι εἶναι τὸν λωτὸν, οἷς ἄνθινον αὐτὸν εἶδαρ φησὶ. καὶ ἐρέπτεσθαι αὐτὸν λέγει, ἀλόγοις γὰρ ζῴοις οἰκεῖον τὸ ἐρέπτεσθαι, ἃ ἐκ τῆς ἔρας ἐθίουσι. τινὲς δὲ ἱστοροῦσι καὶ ὅτι παρήκουσιν οἱ Λωτοφάγοι καὶ μέχρι τῶν ὑπὲρ τῆς ἐσπερίας Μαυρουσίων Αἰθιοπῶν. τὰ δὲ τῆς Ὀδυσσεΐας ὑπομνήματα βοτάνην φασὶν εἶναι τὸν λωτὸν, ἦν Αἰγύπτιοι ξηραίνοντες ἀλοῦσι, καὶ πέτοντες ἐσθίουσιν. στή δὲ καὶ τὰ παρ' Ἡρόδοτος
10 περὶ λωτοῦ Ἀθηναῖος. ὁ τοῦ Αἰγυπτίου καλάμου καυλὸς μῆκος ὁ μακρότατος εἰς τέσσαρας πήχεις, πάχος δακτυλίου, ὅμοιος καλάμῳ λευκῷ ἀγονάτῳ. ἐπὶ τούτῳ δ' ἡ κωδύα. καὶ τὸ ἄνθος διπλάσιον ἢ μήκωνος. τὸ δὲ τοιοῦτον ἄνθος στεφανωταὶ ὃν Αἰγύπτιοι καλοῦσι λωτικόν, Ναυκρατῖλαι μελίλωτον. ἀφ' οὗ καὶ στέφανοι μελιλώτινοι, πάνυ εὐώδεις. καὶ καύσωνος ὥρα ψυκτικώτατοι. Πολύβιος δὲ φησὶν αὐτόπτης
15 γένεσθαι λωτοῦ. καὶ εἶναι δένδρον οὐ μέγα, τραχὺ καὶ ἀκανθώδες, φύλλα ἔχον χλωρὰ ὅμοια ράμνῳ, καρπὸς δὲ αὐτοῦ τὴν μὲν ἀρχὴν ὅμοιος λευκαῖς μυρτίσιν, αὐξομένη δὲ γίνεται τῷ μὲν χρώματι φοινικοῦς, τῷ δὲ μεγέθει στρογγύλαις ἐλαίαις ὅμοιος. πυρῆνα

δὲ ἔχει τελέως μικρόν. γίνεται δὲ φησὶ καὶ οἶνος ἐξ αὐτοῦ ἡδύς καὶ ἀπολαυστικός, ὥς
χρῶνται χωρὶς ὕδατος. οὐ μένει δὲ πλέον δέκα ἡμερῶν. διὸ καὶ ποιοῦσιν αὐτὸν κατὰ
20 βραχὺ πρὸς τὴν χρείαν. **Od**

9 Hdt. 2, 96 14 Polyb. 1, 39

12 στεφανωταὶ : στεφανωτικὸν EUST. in Od. 324, 34 λωπικόν: λωτὸν EUST. in Od. 324, 35 17
στρογγύλαις : γογγύλαις EUST. in Od. 324, 39

cf. circiter sch. 93a sub lem. λωτοῖο

3 δέονται : δαίονται d 5 αὐτόν : αὐτῶν d 10 καλάμου, supra correxit O : καλάμον d 12 (δ' ἢ) κωδῦα
eras. et post ἢ διὰ scr. O : δ' ἢ δία d 17 ἐλαίας d

lex. **f1. ἄνθινον]** λωτόν W'gⁱ / ἐξ ἀνθοῦ Yⁱ

lex. **f2. ἄνθινον·** λωτός ἐστὶ βοτάνη εὖοσμος. ἔνιοι δὲ μυρόλωτον λέγουσι HPQ'W'YZ'iⁱ
εὖοσμος HP'Q'W'Z'iⁱ

1 λωτός ἐστὶ βοτάνη εὖοσμος : λωτός καὶ βοτάνη εὖδομος Y 2 εὖδομος Pⁱ : εὖσμον W'Zⁱ καὶ δὲ
γλυκοκ[.] post λέγουσι scr. Y

lex. **g. ἄνθινον εἶδαρ·** τὸν λωτόν H'iM'VX'u ἢ τροφήν ἐξ ἀνθέων. H'iM'Vu

sch. om V^cV^p λωτόν V^u

h. ἔδουσιν] βρώμα H'iQ'iⁱ

lex. **ι 85 a. βῆμεν·** ἔβημεν M'V / ἐξήλθομεν M'VX'i

sch. om V^cV^p

lex. **b. ἀφυσσάμεθα·** ἠντλήσαμεν H'iM'P'VX'k'i

sch. om V^cV^p

ι 87 a. σίτοιό τ'ἐπασσάμεθα, ἡδὲ ποτῆτος· ἐν ἄλλοις μέντοι διὰ τὸ δέψης βίαιον. τὸ
πίνειν πρῶτον φράζει, αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος. **Od**

lex. **b. ἐπασσάμεθα·** ἐγευσάμεθα M'Vu

sch. om V^cV^p ἀπασσάμεθα V^u

lex. **c. ποτήτος·** ποτοῦ MⁱV

sch. om V^cV^p

lex. **ι 88a. προΐεν·** προέπεμπον HⁱMⁱVgⁱ / ἔπεμπον Eⁱ / ἔπεμψα Yⁱ

sch. om V^cV^p

lex. **b. πεύθεσθαι·** πυθέσθαι MⁱV / μαθεῖν MⁱV / μαθεῖν ἐρωτήσαι Yⁱ

sch. om V^cV^p πρεύθεσθαι V^u

lex. **ι 89 a. εἶεν·** ὑπάρχοιεν MⁱV

sch. om V^cV^p

lex. **b. σῖτον ἔδοντες]** οἱ Λωτοφάγοι Hⁱ

contx. **ι 90a. τρίτατον κήρυκα·** τὸν κήρυκα ἀπέστειλε σὺν τοῖς ἄλλοις, Y ἵνα μὴ εὐεπιχείρητοι ὥσι διὰ τὸν κήρυκα. HⁱMⁱPVY

sch. om. V^p τρίτα τὸν (sic) V^dV^mV^oV^sV^u κήρυκα : κήρικα V^a

contx. **b. τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσας·** εἰς ἔμφασιν τοῦ βασιλικὴν οὐ μὴν ἰδιωτικὴν εἶναι τὴν πρόβασιν. βασιλέων γὰρ ὑποδρηστήρες οἱ κήρυκες διογενῶν ἀνδρῶν θεῖον γένος αὐτοί. ἔτι δὲ καί, ὥς ἂν οἱ στελλόμενοι ἄσυλοι ἀπεμβαίνωσι. Od

lex. **c. κήρυκα]** πρέσβιν PⁱYⁱ

contx. **d. κήρυχ' ἅμ' ὀπάσας·** ὁ κήρυξ ἔμφασιν εἶχε βασιλικῆς καὶ δημοσίας πρεσβείας. HQWZrⁱ ἡδὴ δέχα κήρυκος ἦν δημωτική. HQW^ri

1 βασιλικῆς καὶ om. Wⁱ 2 ἦν om. Wⁱ

lex. **e. ὀπάσας·** παρασχών MⁱPⁱVu

lex. **f. ὀπάσας]** οἱ τινες ἄνδρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῆτον ἔδοντες. **V^c**

lex. **ι 91 a. οἰχόμενοι·** πορευόμενοι **MⁱV** / πορευθέντες **Yⁱ**

sch. om. **V^p**

lex. **b. μίγεν·** ἐστράφησαν **Mⁱ** / ἐμίχθησαν **MⁱVgⁱ** / ἀντὶ τοῦ ἐμίχθησαν **Qⁱrⁱ**

sch. om **V^cV^p** ἐμίγησαν **rⁱ**

lex. **c. Λωτοφάγοισιν] []** ἔδοντες **Xⁱ**

mit. **ι 92 a1. οὐ δ' ἄρα Λωτοφάγοι·** δίκαιοι ὄντες ἄνδρες βίᾳ τίνα οὐ κατεῖχον, ἀλλὰ πειθοῖ. **HMQWWXⁱZr** τὸ δὲ μήδοντο, δηλοῖ ὅτι οὐχ' ἐκούσιος ἦν ἐκείνων ὁ γενόμενος ὄλεθρος. **HMQWZr** καὶ γὰρ οἱ Λωτοφάγοι δίκαιοι ὄντες βίᾳ οὐδένα κατεῖχον, ἀλλὰ τῷ λόγῳ μόνῳ ἔθελγον. **HQWZr**

1 Λωτοφάγοι **r** δίκαιοι ἄνδρες ὄντες **WⁱXⁱ** τινός **r** **3** δίκαιοι ὄντες **scr. sed post. eras. r**

mit. **a2. οὐ δ' ἄρα Λωτοφάγοι·** γὰρ οἱ Λωτοφάγες δίκαιοι ὄντες βίους οὐδένα κατεῖχον. ἀλλὰ τῷ λόγῳ μόνῳ ἔθελγον. **Hⁱ**

lex. **b. οὐ δ' ἄρα Λωτοφάγοι μήδονθ' ἐτάροισιν ὄλεθρον]** ἀλλ' οἱ φαγόντες δηλονότι αὐτῶν ἐβούλοντο μένει. **H**

lex. **c. μήδοντο·** ἐβουλεύοντο **MⁱV** / ἐβούλευον **Yⁱ**

sch. om **V^cV^p**

contx. **d. μήδονθ' ἐτάροισιν ὄλεθρον·** δίκαιοι γὰρ μαρτυροῦνται δῆσα ἐρύσας, ἐρμηνευτικὸν τοῦ δῆσα ἄγον ἀνάγκη. **Od**

contx. **ι 93 a. λωτοῖο·** ὡς καρπὸς δένδρου ἐοικότος μεσπίλῃ καὶ ὡς οἶνος αὐτοῦ ἐκθλίβεται καθὰ καὶ τῶν Φοινίκων, οἱ παλαιοὶ ἱστοροῦσιν. οἱ δὲ φάσιν ὅτι λωτὸς πῶς καὶ ρίζα ἀφ' ἧς σιπούμενοι οἱ τὴν ἄνυδρον νεμόμενοι οὐ δέονται ποτοῦ. τὰ δὲ τῆς Ὀδυσσεΐας

5 ὑπομνήματα βοτάνην φασὶ τὸν λωτόν. ἦν Αἰγύπτιοι ξηραίνοντες ἄλοῦσι, καὶ πέττοντες
 ἐσθίουσιν. ἰστέον δὲ καὶ ὡς οἱ μὲν τῇ Μήνιγγι νήσω τοὺς Λωτοφάνους περιγράφουσι,
 Λωτοφάντην λέγοντες εἶναι τὴν νῆσον. τινὲς δὲ ἰστοροῦσι καὶ ὅτι παρήκουσιν οἱ
 Λωτοφάνοι μέχρι τῶν ὑπὲρ Κυρήνην τόπων, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῶν ὑπὲρ τῆς
 10 μαυρουσίας ἐσπερίων Αἰθιοπῶν. Ἡρόδοτος δὲ φησιν ὅτι ἐν Αἰγυπτῷ ἐπεὰν ὁ
 ποταμὸς πλήρης γένηται καὶ τα πεδία πελαγίσῃ, φύεται ἐν τῷ ὕδατι κρίνεα πολλὰ, ἃ
 Αἰγύπτιοι καλοῦσι λωτόν. ταῦτα δρέψαντες Αἰγύπτιοι αὐαίνουσι πρὸς ἥλιον. εἴτα τὸ ἐκ
 μέσου τοῦ λωτοῦ πτίσαντες ἐμφερὲς ὃν τῇ μήκωνι ποιοῦνται ἐξ αὐτοῦ ἄρτους ὀπτούς
 πυρί. ἐστὶ δὲ φησὶ καὶ ἡ ρίζα τοῦ λωτοῦ τούτου ἐδωδίμη. ὁ δ' αὐτὸς λέγει καὶ ὅτι ὁ
 καρπὸς τοῦ λωτοῦ μέγεθος ὅσον σχοίνου, γλυκύτατος, τῷ καρπῷ τοῦ φοίνικος
 15 ὁμοίως. ἐξ οὗ ποιοῦνται καὶ οἶνον. ἐν δὲ τοῖς τοῦ Ἀθηναίου φέρεται καὶ ταῦτα περὶ
 λωτοῦ. ὁ τοῦ Αἰγύπτου κυάμου, περὶ οὗ καὶ ἀλλαχοῦ ἐγράφη, καυλὸς, μήκος μὲν ὁ
 μακρότατος εἰς τέσσαρας πήχεις, πάχος δὲ δακτυλίου, ὁμοῖος καλάμῳ μακρῷ
 ἀγονάτῳ. ἐπὶ τούτῳ ἡ κωδῦα. καὶ τὸ ἄνθος διπλάσιον ἢ μήκωνος. τὸ δὲ τοιοῦτον
 ἄνθος στεφανωτικὸν ὃν Αἰγύπτιοι μὲν καλοῦσι λωτόν, Ναυκρατίται δὲ μελίλωτον. ἀφ'
 20 οὗ καὶ στέφανοι μελιλώτινοι. καὶ καύσωνος ὥρα ψικτικώτατοι. Πολύβιος δὲ φησὶ
 αὐτόπτης τοῦ λωτοῦ γενέσθαι. καὶ εἶναι δένδρον οὐ μέγα, τραχὺ, ἀκανθώδες, φύλλα
 ἔχον χλωρὰ ὅμοια ράμνῳ, καρπὸς δὲ αὐτοῦ τὴν μὲν ἀρχὴν ὁμοῖος λευκαῖς μυρτίσιν,
 αὐξομενος δὲ γίνεται τῷ μὲν χρωματι φοινικοῦς τῷ μέγεθει γογγύλαις ἐλαίαις ὁμοῖος.
 πυρήνα δὲ ἔχει τελέως μικρόν. γίνεται δὲ φησὶ καὶ οἶνος ἐξ αὐτοῦ ἡδὺς καὶ
 25 ἀπολαυστικός, ᾧ χρῶνται χωρὶς ὕδατος. οὐ μένει δὲ πλέον δέκα ἡμερῶν. διὸ καὶ
 ποιοῦσιν αὐτὸν κατὰ βραχὺ πρὸς τὴν χρεῖαν. ποιοῦσι δὲ καὶ ὄξος ἐξ αὐτοῦ. ὡς δὲ καὶ
 ἡ τοῦ Φοίνικος ὀπώρα συντελεῖ εἰς οἶνον, καθωμίληται. ὁ δὲ ἐρσήεις λωτὸς, τουτέστιν
 ἡ λειμωνία βοτανικὴ ἕτερος, ἐστὶ παρὰ τὸν τοιοῦτον λωτόν. V^c

13 σχοίνου : σχίνου EUST. in Od. 324, 30

cf. circiter sch. 84e sub lem. Λωτοφάγων

lex. **b. πάσασθαι] γεύσασθαι Υ'**

lex. **Ι 97 a. λωτόν ἐρεπτόμενοι μενέμεν νόστου τε λάθασθαι] ἐρέπτειν τὸ ἀπὸ τῆς ἔρας
ἐσθίειν τῆς ἐπανάδου καταμένον διὰ τὴν ἡδονὴν τοῦ λώτου. W'X'**

lex. **b. ἐρεπτόμενοι· ἐσθίοντες H'iM'VY'k'iu**

sch. om V^cV^p έφεπτόμενοι V^a ένθιοντες V^u

contx.

c. νόστου τέ λαθέσθαι· ακολουθως τη φωνη, ως επί αλόγων ζώων, ούχ ως μέντοι του λήθην έμποιοούντος, αλλά δια την ήδονήν καταφρονούτων του νόστου. όμοιον δέ έστι τώ “λάθοντο δέ θούριδος αλκής”. ού γάρ έπελάθοντο, αλλά κατημέλησαν. **HQWZr**

3 “λάθοντο δέ θούριδος αλκής” // Π 357

1 φωνη : φύσει Dindorf (seq. Buttm.), 414, 20 (mss. HQ) **2** καταφρονούντες Dindorf adn. ad l. 22 (ms. Q)

1 λίθην Qr : λήθου Z

mit.

ι 98. τούς μέν έγών επί νήας άγων· διδάσκει ότι ού χρή ύπεριδείν έταίρους κινδυνεύοντας, ώσπερ και έν τοίς έξής προς τούς έκθηριωθέντας ύπό Κίρκης μόνος τολμᾶ και έρχεται. έγκράτειαν δέ σημαίνει αύτοϋ. εί μήτε την άρχήν ήψατο τοιαύτης ήδονής, ή και γευσάμενος απέστη και ούκ ένικήθη της ιδίας φύσεως. **HQWZr**

άγων HQWZr : άγον text. Hom. ed.

lex.

ι 99 a1. ύπό ζυγά· ύπό τας καθέδρας **H'iM'iPVX'iY'i** τών νήσων. **X'i**

sch. om V^cV^p τής V^aV^s

lex.

a2. ζυγά] τας καθέδρας **E'iQ'iW'iZ'ig'i'i**

τάς om. gⁱ

gram.

b. δησα] έδησα **E'i**

lex.

c. έρύσσας· έλκύσας **M'iVY'i**

sch. om V^cV^p

lex.

ι 100. έρίηρας] κωπηλάτας **Q'i**

lex.

ι 101 a. σπερχομένους] σπευδομένους **P'iY'i** / σπεύδοντας **V^p**

lex.

b. σπερχομένους νηών έπιβαινέμεν· συντομίαν δηλοί φυγής, μή προσμείναντες

δυσσάποσπαστοι τῆς ἡδυπαθείας γένωνται. **Od**

1-2 EUST. in *Od.* 325, 26-28

lex. **ι 103. κληῖσι]** καθέδραις **Qⁱ**

lex. **ι 104 a. ἐξῆς]** κατὰ τάξιν **Wⁱ**

lex. **b. ἐρετμοῖς]** κωπηλάσias **Qⁱrⁱ**

lex. **ι 105 a. ἐνθεν]** ἐντεῦθεν εἰς Κύκλωπας **Mⁱ**

lex. **b. προτέρω]** καὶ τὸ ἔμπροσθεν **Yⁱ** / ἔμπροσθεν **Wⁱ**

lex. **c. ἀκαχήμενοι]** λυπούμενοι **Qⁱrⁱ**

mit. **ι 106¹⁶ a. Κυκλώπων]** ἐν Σικελίᾳ ὑποτίθενται οἱ νεώτεροι τοὺς Κύκλωπας. πάντες μὲν οἱ Κύκλωπες ἀγαθοὶ εἰσι καὶ θεοὺς τιμῶντες, χωρὶς τοῦ Πολυφήμου, ὅστις ἦν ἡγεμὼν αὐτῶν· **HY** ἀφ' οὗ καὶ τοὺς Κύκλωπας ὑπερφιάλους λέγει. **H**

2 εἰσι καὶ θεοὺς τιμῶντες om. **Y** ἦν om. **Y** αὐτῶν γέγονεν **Y**

mit. **b1. Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν·** δίκαιοι οὗτοι πλὴν τοῦ Πολυφήμου. ὅθεν τὸ μὲν ὑπερφιάλων, νῦν μεγάλων. τὸ δὲ ἀθεμίστων, **MV** μὴ ἐχόντων χρείαν νόμων, διὰ τὸ “θεμιστεύειν ἕκαστον παίδων ἢ δ' ἀλόχων”. πῶς οὖν ἡδίκουν τοὺς Φαίακας καὶ ἐλύτουν; διὰ τὸ ἀνόμοιον τῆς πολιτείας. **MVY**

3 “θεμιστεύειν ἕκαστος / παίδων ἢ δ' ἀλόχων” *Od.* ι 114-115

sch. om. **V^c** **1** πλὴν τοῦ **M** ὑπεφιάλων **V^dV^oV^s** φίλλων ἢ φιάλων in marg. scr. **V^o** **2** νῦν om. **V^p** μὴ — νόμων om. **V^p** μὴ ἐχόντων — ἢ δ' ἀλόχων : ἢ δ' ἀλόχων μὴ ἐχόντων χρείαν τῶν νόμων **V^p** **3** ἢ δ' ἀλόχων **V^m** οὖν om. **M** ἐλύτουν δίκαιοι ὄντες **M**

mit. **b2. Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν]** δίκαιοι οὗτοι πλὴν τοῦ Πολυφήμου. τὸ δὲ ἀθεμίστων

¹⁶ apud hoc uersum ΚΥΚΛΩΠΩΝ εἰς γῆν ἦλθεν Ὀδυσσεύς ut tit. scr. **C** et Κύκλωπων ut tit. scr. **S** et Cyclopes **W**

τέθεται ἀντὶ τοῦ μὴ ἐχόντων νόμους. φύσει δὲ δίκαιων. Εἰ

mit.

- κ. Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν·** ζητεῖ Ἀριστοτέλης πῶς ὁ Κύκλωψ ὁ Πολύφημος μήτε πατρὸς ὦν Κύκλωπος, Ποσειδῶνος γὰρ ἦν, μήτε μητρὸς, Κύκλωψ ἐγένετο. αὐτὸς δὲ ἐτέρῳ μύθῳ ἐπιλύεται. καὶ γὰρ ἐκ Βορέου ἵπποι γίνονται, καὶ ἐκ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Μεδούσης ὁ Πήγασος ἵππος. **HQWXYZr** τί δ' ἄτοπον ἐκ Ποσειδῶνος τὸν ἄγριον
- 5 τοῦτον γεγόνεναι; ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα ἐξ αὐτοῦ ἀναλόγως τῇ θαλάττῃ ἄγρια γεννᾶται ἢ τερατώδη ἢ παρηλλαγμένα. γελοίως δ' αὐτοὺς ἐτυμολογεῖ Ἡσίοδος “Κύκλωπες δ' οὔνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὔνεκ' ἄρω σφέων κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἕεις ἐνέκειτο μετώπῳ”. ὁ δ' Ὅμηρος φαίνεται φύσιν αὐτῶν λέγων. εἰ γὰρ ἦν τι τοιοῦτον, ὥσπερ τὰς
- 10 ἄλλας ιδιότητας τῶν ὀφθέντων ἔγραψεν ἐπ' αὐτοῦ Κύκλωπος, τὸ μέγεθος, τὴν ὠμότητα, οὕτω καὶ τὸ περὶ ὀφθαλμοῦ ἔγραψε. φησὶ δὲ ὁ Φιλόξενος ὅτι ἐπλάνησε τὸν Ἡσίοδον τὸ τὸν ἓνα ὀφθαλμὸν τυφλωθέντα μηκέτι ὁρᾶν. οὔτε δὲ περὶ πάντων εἶπε τῶν Κυκλώπων τοῦτο Ὅμηρος, εἰκὸς τε τὸν Πολύφημον κατὰ τινα ἄλλην αἰτίαν τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν ἀπολωλέκεναι πρὸ τῆς Ὀδυσσεύς ἀφίξεως. οἱ δὲ ἀντιλέγοντες
- 15 τούτῳ φασὶν, εἰ δύο εἶχεν ὀφθαλμοὺς, καὶ τὸν ἓνα Ὀδυσσεὺς ἐτύφλωσε, πῶς συμφωνήσῃ τὸ ὑπ' αὐτοῦ λεγόμενον, “Κύκλωψ, εἰ καὶ τίς σε καταχθονίων ἀνθρώπων ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωτύν”; οὐκ εἶπεν ὀφθαλμῶν. ἔτι δὲ καὶ τὸ προκείμενον ἐπὶ τοῦ Κύκλωπος, ὅτι δύναται μοι ὁ Ποσειδῶν ἰάσασθαι τὸν ὀφθαλμόν. εἰ γὰρ ἦν ἑτερόφθαλμος ἤδη ὑπάρχων, ἔλεγεν ἂν αὐτῷ Ὀδυσσεὺς, καὶ πῶς τὸν ἕτερον οὐκ ἐθεράπευσεν; ἀλλ' εἶπεν “ὥς οὐκ ὀφθαλμόν γε ἰήσεται οὐδ' ἐνοσίχθων”. δι' αὐτοῦ δὲ
- 20 τούτου ἀπολογοῦνται περὶ τοῦ εἶναι αὐτὸν διόφθαλμον, διὰ τοῦ εἰπεῖν, εἰ τὸν πρῶτον πηρωθέντα ὀφθαλμόν οὐκ ἐθεράπευσεν, οὐδὲ τοῦτον ἰάσεται. **HQWXZr**

6-8 “Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὔνεκ' ἄρω σφέων κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἕεις ἐνέκειτο μετώπῳ” Hes. *Th.* 144-145 **15-16** “Κύκλωψ, εἰ καὶ τίς σε καταχθονίων ἀνθρώπων ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωτύν” *Od.* I 502-503 **19** “ὥς οὐκ ὀφθαλμόν γε ἰήσεται οὐδ' ἐνοσίχθων” *Od.* I 525
1-13 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 84, 13-19; 85, 1-11 **13-21** PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 86, 3-13

1 ὁ (Πολύφημος) om. W Κύκλωψ om. Y **2** ἦν om Y **2-3** αὐτὸς δὲ ἐτέρῳ μύθῳ : ἐτέρῳ δὲ μύθῳ τὴν ἀπο[.] Y **4** γεγόνεναι : γενέσθαι WX **5** καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐξ αὐτοῦ WX θαλάσση Qr **6** δ' οὔνομ' ἦσαν ἐπώνυμον : δ' οὔσαν οὔνεμ' ἐπώνυμον Qr : δ' ἦσαν ὄνομα ἐπώνυμοι W οὔνεκ' ἄρα QWZr **7** εἷς Qr ἀνέκειτο W μεντώπῳ : μετώπῳ QWr ὁ δὲ Ὅμηρος WX φαίνεται om. WX **8** τοιοῦτον : τοῖς r ὀφθέντων : ὀφθαλμῶν W **9** ὠμότητα : ὁμοιότητα W καὶ QWXZr τὸ (περὶ) om. W **11** εἶπε τῶν Κυκλώπων : τῶν Κυκλώπων εἶπε Qr εἶπε τῶν Κυκλώπων τοῦτο Ὅμηρος : εἶπε τοῦτο τῶν Κυκλώπων ὁ Ὅμηρος WX εἰκὸς τε τὸν : εἰκὸς δὲ τὸν W **12** κατὰ τινα ἄλλην αἰτίαν : κατὰ τὴν ἄλλην αἰτίαν W ἀπολωλέκεναι : ἀπολωλέναι Qr **13** τούτῳ : οὕτῳ W φασὶ Qr **14** εἰ καὶ : αἶ κεν W **15** καταχθονίων : καταχθονιῶν WX ὀφθαλμόν r **16** προκείμενον : προειρημένον W ἐπὶ τοῦ Κύκλωπος : παρὰ τοῦ

Κύκλωπος QZr : περι τοῦ Κύκλωπος W 17 ἔλεγεν ἂν αὐτῷ Ὀδυσσεύς : ἔλεγεν ἂν αὐτὸν Ὀδυσσεύς X
 ἂν αὐτῷ : ἂν αὐτὸν W 18 ἐθεράπευσε r γ' ἰήσεται : γε ἰήσεται : HQZr 19 τοῦ (εἶναι) om. X 19-20 δι'
 αὐτοῦ δὲ τούτου — οὐδὲ τοῦτον ἰάσεται om. r εἰ τόν: αὐτὸν W 20 ἰάσεται : ἰάσεται W

mit.

d. Κυκλώπων δ' ἔς γαῖαν· ἰστέον δὲ ὅτι μετὰ τοὺς Λωτοφάγους περὶ Κυκλώπων ὁ
 ποιητὴς λέγει, οὐχ ὥς ἐφεξῆς που αὐτῶν ἐκεῖ κειμένων τῇ κατὰ τόπον θέσει, ἀλλ' ὅτι
 μετ' εἰκείνους ἡ γῆ τῶν Κυκλώπων ἔσχε τὸν Ὀδυσσεά, εἴτε ἀνόπιν πλεύσαντα ἐκ
 Λιβύης περὶ τὰ κατὰ Σικελίαν, εἴτε καὶ ἀλλαχοῦ πλαγχθέντα κατὰ τὴν Ὀμηρικὴν
 5 πρόθεσιν. ὅτι δὲ τοὺς Κυκλώπας Λεοντίνους οἱ ὕστερον ἐκάλεσαν, καὶ ὅτι λησταὶ
 ἦσαν καὶ ἄγριοι, καὶ ὅτι πίων ἢ παρ' αὐτοῖς γῆ ὥς καὶ ἡ πλείων τῆς Σικελίας, δηλὸν
 ἐστί. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ ὅτι ὥσπερ Αἴολος ἐδυνάστευσε τῶν περὶ Λιπάραν νήσον,
 οὕτω καὶ Κύκλωπες καὶ Λαιστρυγόνες τῶν περὶ Λεοντίνην καὶ Αἴτην, ἄξενοί τινες
 ὄντες. διὰ τὸ καὶ τὰ περὶ τὸν πορθμὸν ἀπροσπέλαστα εἶναι τότε τοῖς πολλοῖς. **Od**

1 δὲ om. d

lex.

e. ὑπερφιάλων] ἀλαζονικῶς W'X'

lex.

f. ὑπερφιάλων· τῶν μεγαλοφυῶν τῷ σώματι, ἐστὶ δὲ τῶν δισήμων γὰρ ἡ λέξις. **Y**

mit.

g. ὑπερφιάλων ἀθεμίστων· ἡ τῶν μεγαλοφυῶν τῷ σώματι, τῶν δισήμων γὰρ ἡ λέξις,
 ἀθεμίστων δὲ τῶν νόμοις μὴ κεχρωμένων. φησὶ γὰρ “θεμιστεύει δὲ ἕκαστος παῖδων
 ἢδ' ἀλόχων”. εἰ γὰρ ἦν ἀθεμίστων ἀντὶ τοῦ ἀδίκων, πῶς λέγει “οἳ ῥα θεοῖσι
 πεπιοιθότες”; εἰ δ' εἴπη τις, καὶ πῶς ὁ Πολύφημος φησὶν “οὐ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχοιο
 5 ἀλέγουσιν”, σκοπεῖται τὸ πρόσωπον, ὅτι Πολυφήμου ἐστὶ τοῦ ὠμοφάγου καὶ
 θηριώδους. **HWXZ** καὶ Ἡσίοδος “ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖσι πετεεινοῖς ἔσθιν
 ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐν αὐτοῖς ἀνθρώποισι δὲ δέδωκε δίκην”. ὥστε
 Πολύφημον μόνον λέγει ὑπερήφανον καὶ ἄδικον, τοὺς δὲ λοιποὺς πάντας Κύκλωπας
 εὐσεβεῖς καὶ δικαίους ἢ πεπιοιθότας τοῖς θεοῖς, ὅθεν καὶ ἀνήκεν αὐτοῖς αὐτομάτως ἡ
 10 γῆ τοὺς καρπούς. **HWZ**

2-3 “θεμιστεύει δὲ ἕκαστος / παῖδων ἢδ' ἀλόχων” *Od.* I 114-115 **3** “οἳ ῥα θεοῖσι πεπιοιθότες” *Od.* I 107
4 “οὐ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχοιο ἀλέγουσιν” *Od.* I 275 **6-7** “ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖσι πετεεινοῖς /
 ἐσθήμεν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐν αὐτοῖς / ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην” *Hes. Op.* 277-279
1-10 ARISTON. *in Od.* 88, 10-28 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 87, 11-23

1 ἡ τῶν om. WX τῶν δισήμων γὰρ ἡ λέξις om. WX **2-3** φησὶ γὰρ “θεμιστεύει δὲ ἕκαστος παῖδων ἢδ'
 ἀλόχων” om. WX **3** λέγει ἐκεῖνος WX **4** εἰ δὲ δ' εἴπη (εἴποι X) WX φησὶν om. WX οὐ γὰρ Κύκλωπες

WX ἀλέγουσι WXZ 7 μόνον om. W

mit. **h. ὑπερφιάλων ἀθεμίστων·** τῶν κατὰ τὸ σῶμα μεγαλοφυῶν, οὕτω καὶ τὸ ἀθεμίστων οὐκ ἐφύβρει κεῖται, ἄλλ' ὥς ἔθη κοινὰ μὴ ἔχόντων. ταῦτα ἐπιτεμῶν ὁ Στράβων φησί. Κύκλωπες, αὐτοφυεῖς νέμονται καρπούς. **Od**

2 Στράβων : ὁ γεωγράφος EUST. in *Od.* 325, 38

mit. **g. ἀθεμίστων·** δὲ τῶν νόμοις μὴ κεχρημέναι καὶ εἰ οἱ Κύκλωπες θαρροῦσι τοῖς θεοῖς, πῶς ὁ Πολύφημος οὐκ ἀλέγει σκόπει τὸ πρόσωπον, ὅτι Πολυφήμου ἐστὶ ἡ φωνὴ τοῦ ἀπηγνοῦς καὶ θηριώδους. **M**

lex. **h. ἀθεμίστων]** ἀκοινωνητῶν **W'X'**

contx. **i. ἀθεμίστων·** οὐ φασὶ συμφερόντως εἰρῆσθαι τοῦτο τὸ γὰρ τοῖς ἀθεμίστοις ὥς αὐτὸς λέγει τοιαῦτα ἐκ θεῶν δεδωρῆσθαι ἀκούειν. ἀσύμφορον· λύεται δὲ τῇ λέξει. τὸ μὲν γὰρ ὑπερφιάλον. καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου καὶ κρείττονος τάπτεται. οὐ γὰρ οἱ μνηστήρες καθ' ἑαυτῶν ἔλεγον. οὐκ ἀγαπᾶς ὁ ἔκκλητος ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν δαίννυσαι. τὸ δὲ
5 ἀθέμιτον, τὸ μὴ κοινῶς τοῖς θεσμοῖς χρῆσθαι φασίν. ὥς τὸ, “τοῖσι δ' οὐτ' ἀγοραὶ βουλευφόροι, οὔτε θέμιστες. ἀλλ' οἱ γυψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα ἐν πέσι γλαφυροῖσι. θεμιστεύει δ' ἕκαστος παίδων ἢ δ' ἀλόχων”. ὅτι μὲν γὰρ χρῶνται τῇ θέμιδι δηλοῖ, πλὴν οὐ κοινῇ. **W**

6-8 “τοῖσι δ' οὐτ' ἀγοραὶ βουλευφόροι οὔτε θέμιστες, / ἀλλ' οἱ γ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα / ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, θεμιστεύει δὲ ἕκαστος / παίδων ἢ δ' ἀλόχων” *Od.* ι 112-115

1-8 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 87, 24-27; 88, 1-8

mit. **ι 107 a. οἳ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισι·** δι' ὧν αὖξονται καρποὶ. Διὶ ἄερι. Δήμητρι γῇ. Νύμφαις καρποφόρις. Ἀπόλλωνι ἡλίῳ. καὶ τοῖς τοιούτοις. οἷς θαρροῦντες διὰ τὸ τῆς ἐκεῖ γῆς πῖον οὐκ ἔκαμνον. **Od**

lex. **b. θεοῖσι]** στοιχείοις **P'**

lex. **c. πεποιθότες]** θαρροῦντες **k'**

lex. **ι 108. ἀρόωσιν·** ἀροτριῶσιν **M'Vg'**

sch. om V^cV^p

contx.

ι 109 a. ἀλλὰ τά γ' ἄσπαρτα· φύονται καὶ ἀλλαχοῦ τοιοῦτο τρόπῳ κατὰ Στράβωνα. πλὴν ἐκπροϋπάρξαντος ἀρότρου καὶ σπόρου καὶ πεπάνσεως καρποῦ καὶ πτώσεως ἐκεῖθεν εἰς γῆν, καὶ ἐπ' ὀλίγους τινὰς τοῦτο ἐνιαυτούς. **Od**

1 ἀλλὰ τά γ' ἄσπαρτα Strab. XIII, 1 25

1 κατὰ Στράβωνα : κατὰ τὸν γεωγράφον EUST. in Od. 327, 8

mit.

b. ἄσπαρτα· ὅτι αὐτομάτως ἡ γῆ ἀνήκει σιτὸν καὶ οἶνον καὶ ἄπαντα. ἔνθα εἰσὶν οἱ Κύκλωπες. ἐκεῖ ἀγοραὶ οὐκ εἰσὶν οὐδὲ βουλευτήρια, οὐδὲ οἰκίαι, οὐδὲ ἀρχαί, ἀλλὰ ἕκαστος βασιλεύει τῶν παίδων καὶ τῶν γυναικῶν, ἐν ἄντροις καταμένοντες οὔτε ναῦς ἔχουσιν. **M**

lex.

c. ἀνήροτα· ἀναροτρίαστα **MⁱVgⁱ**

sch. om V^cV^p

mit.

ι 110 a. πυροὶ καὶ κριθαὶ· ἵνα μή τις ἐπ' ἀγρίων ἐκφύσεων τὸ πρᾶγμα νόησιν ἔφρασε δὲ τὴν ιδιότητα τῆς γῆς. ὥς εἰ καὶ νῆσος μάκρων ᾗ τις, περιόδετα δὲ γὰρ ἐπ' εὐδαιμονία καὶ ἡ τῶν Κυκλώπων γῆ, ὥς ἡ τῶν Αἰγυπτίων καὶ Ἀράβων οἶνον ἐριστάφυλον. τοῦτο εὐδαιμον γίνεται γὰρ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐξ ἀγριάδων. **Od**

1 ἵνα (non in text. Hom.) post κριθαὶ ad lem. add. d **2** δὲ om. d

lex.

b. πυροῖ] σίτοι **QⁱYⁱrⁱ**

lex.

ι 111 a. ἐριστάφυλον· ἐκ τελείου καρποῦ τῆς σταφυλῆς γινόμενον. **EⁱHⁱMPVWⁱXⁱY**

sch. om V^cV^p **1** ἐκ τελείου : ἐκελείου V^a τοῦ τελείου WⁱXⁱY καὶ καρποῦ M καὶ καλλίστου καρποῦ WⁱXⁱ τῆς σταφυλῆς om. P γινόμενον om. Eⁱ : γινόμενος V^aV^u

mit.

b. καὶ σφιν Διὸς· ἦτοι ἀέρος, δηλοῖ δὲ μὴ αὐχμηρὰν εἶναι τὴν γῆν. **O^mgd**

lex.

c. σφιν] αὐτοῖς **Qⁱrⁱ**

gram. **d. ὄμβρος]** αὐτός **Wⁱ** / τὸ οὖν ὄμβρος **Pⁱ**

τὸ οὖν s.l. scr. **Pⁱ**

mit. **e. ἀέξει]** πλουτίζει, ἀέξάνει αὐτὰ αὐτοῖς, ἦτοι τοῖς Κύκλωσι, ἢ αὐτοῖς τοῖς πράγμασι. **Pⁱ**

Ku Κύκλωσι scr. **Pⁱ**, correxi

mit. **ι 112 a. τοῖσιν δ'οὔτ'ἀγοραῖ·** συντόμως δύο ἀποφάσκει μήτε ἀγορὰς μήτε βουλὰς εἶναι, ὡς τῶν Κυκλώπων μήτε νόμους μήτε ἔθνη κοινὰ ἔχόντων, μὴδὲ στοχαζομένων τοῦ κοινῇ συμφέροντος διὰ τὸ μὴδὲ κοινῇ πολιτεύεσθαι ἀλλ' ὡς εἰπεῖν, οἰκοκρατεῖσθαι. διπτόν δὲ τὸ ἀθέμιστον καὶ τὸ εἰδότα θέμιν μὴ χρῆσθαι αὐτὴν ὅπερ
5 ταυτὸν τῷ ἀδίκῳ, καὶ τὸ μὴ πείραν ἔχειν θέμιδος ὅλως, ὅποιοι οἱ Ὀμηρικοὶ Κύκλωπες.

Od

lex. **b. βουλευφόροι·** εἰς ἃς αἱ βουλαι ἀναφέρονται **HⁱMPV** ἵνα ἐπιτελεσθῶσιν. **EⁱHⁱMPVWⁱXⁱYⁱ**

sch. om **V^cV^p** ante αντε εἰς **Hⁱ** ἃς : οὓς **M** ἀναφέρονται : ἐπιφέρονται **WⁱXⁱ** : καταφέρονται **Eⁱ** : ἀντιφέρονται **Yⁱ** ἐπὶ τελεσθῶσιν **V^r**

contx. **c. οὔτε θέμιστες]** ἀθεμίστους λέγει οὐχ ὡς ἀδικοῦς, ἀλλ' ὡς μὴ θέμιδος ἦτοι νόμου χρήζοντας εἰς εὐρεσιν τοῦ καλοῦ. ἦσαν γὰρ ἀγαθοί. **QⁱWⁱZⁱrⁱ**

1-2 ARISTON. in *Od.* 88, 29; 89, 1-3

1 ἀδίκον **Zⁱ** **2** ἦσαν μὲν γὰρ **rⁱ**

lex. **d. θέμιστες·** κοινὰ νόμιμα **MⁱVu** / νόμιμα **gⁱ** / δίκαιοι νομοὶ **Xⁱ** / νόμοι **V^p**

sch. om **V^c**

lex. **ι 113. κάρηνα·** ἀκρωρείας **HⁱMⁱVYⁱ**

sch. om **V^cV^p**

lex. **ι 114 a. θεμιστεύει·** ἄρχει **EⁱMⁱQⁱVWⁱu** / δικάζει **HⁱMⁱVWⁱZⁱgⁱkⁱrⁱu** / κρίνει **Wⁱ**

mit. **b. θεμιστεύει δὲ ἕκαστος·** μεταβατικὸν ἐνταῦθα παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον ἀμετάβατον ταῦτα προκατασκευαστικά καὶ χρήσιμα εἰς τὸ πιθανῶς ὕστερον τυφλωθῆναι τὸν Πολύφημον. εἰ γὰρ μήτε θεμιστεύονται, μήτε πόλεις ἔχουσι, μήτε οἰκίας, μήτε γεωδαιτοῦνται, καὶ ἐν σπηλαίοις δὲ διεσπαρμένοι οἰκοῦσι καὶ οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσι,
5 μᾶλλον οὕτω κατεργασθήσεται ὁ Πολύφημος ἐρημάζων ἐν ἐσχατιῇ, καὶ διὰ τὸ πάντῃ μονάζειν ἐνεπιβούλευτος ὦν καὶ πάντῃ ἀβοήθητος. **Od**

1 θεμιστεύει : θεμεστένει d 2 προκατασκευαστικά : προκατασκεβαστικά d 6 ὦν : ὦ d

lex. **ι 115 a. παίδων ἢ δ' ἀλόχων ·** ἕκαστος γὰρ ἦν νόμος τοῖς ἑαυτοῦ. **Od**

lex. **b. οὐ δ' ἀλλήλων ἀλέγουσιν·** οὐ φροντίζουσιν **Pⁱ** / ἀλλήλοις οὐχ ὑποτάσσονται **Od**

mit. **c1. οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσιν·** ἀδικίαν καὶ παρανομίαν ἐγκαλεῖ τοῖς Κύκλωσιν ἐντεῦθεν ὁ ποιητής, ὡς μὴ προνοούμενοις ἀλλήλων. ἀλλὰ μᾶλλον ἐμφαίνει, ὅτι διὰ τὴν ἄγαν δικαιοσύνην καὶ τὸ μὴ πλεονεκτεῖσθαι παρ' ἀλλήλων ἢ ἄλλως ἀδικεῖσθαι οὐδὲ ἐδέοντο τῆς ἀλλήλων προνοίας. ὅτι δὲ οὕτως ἔχει δῆλον ἐκ τοῦ Πολυφήμου· τούτου
5 γὰρ κράξαντος συνῆλθον ἅπαντες. τινὲς δὲ τὸ οὐκ ἀλέγουσιν ἀλλήλων οὕτω φασίν· **HWX** οὐ φροντίζουσιν ἀλλήλων ὅσον ἔνεκεν ὑποταγῆς. ἕκαστος γὰρ αὐτοκράτωρ ἐστὶ καὶ οὐχ ὑποτάσσεται τῷ ἑτέρῳ. **HMWX**

1 οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσιν cf. ἄλλοθεν ἄλλος *Od.* ι 401

1-7 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 88, 9-17

1 Πορφυρίου ἀδικίαν W 5 ὅσον ἔνεκεν : εἵνεκα M 6 ἑτέρῳ : ἐμετέρῳ M

mit. **c2. οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσιν·** οὐ φροντίζουσιν ἀλλήλων ὅσον ἔνεκεν ὑποταγῆς. ἕκαστος γὰρ **HQWYZ** αὐτοκράτωρ ἐστὶ καὶ οὐχ ὑποτάσσεται τῷ ἑτέρῳ. ἔπειτα τοῦ Πολυφήμου κράζοντος ἦλθον πάντες. **HQWYZr** οὐ φροντίζουσιν ἀλλήλων ὅσον ἔνεκεν ὑποταγῆς. ἕκαστος γὰρ δι' αὐτοῦ δὲ τούτου ἀπολογοῦνται περὶ τοῦ εἶναι αὐτὸν
5 διόφθαλμον, διὰ τοῦ εἰπεῖν, εἰ τὸν πρῶτον πηρωθέντα ὀφθαλμὸν οὐκ ἔθεράπευσεν, οὐδὲ τοῦτον ἰάσεται. **rⁱ**

1-6 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 88 adn. ad l.14

2 ἔπειτα : ἐπεὶ τοι γ 3 συνήλθον Υ

lex. d. ἀλέγουσι] φροντίζουσι ΕΥ'

mit. ι 116 a. νήσος ἔπειτα λάχεια· πιθανῶς περισώζων καὶ εὐπλάστως ὁ ποιητὴς ἐκ τῶν ἀξένων Κυκλώπων τὰς Ὀδυσσέως νῆας πλάπτει νήσον τινὰ μικρὰν ἐρήμην ἀγαθὴν δὲ θεραπεύσαι καταίροντάς τινας, εὐδαίμονα καὶ αὐτὴν καὶ πολύθηρον. ἔνθα στήσας Ὀδυσσεὺς τὰς λοιπὰς νῆας μετὰ μιᾶς μόνον εἰς ἔπλευσεν εἰς τὴν Κυκλώπων. καὶ
5 ἔπαθε καὶ ἐποίησε τὰ θρυλλούμενα. ἔχει δὲ καὶ πιθανῶς ἡ τῆς μικρονήσου ταύτης παντελὴς ἐρημία, ἐκ τοῦ μὴ διοικεῖσθαι ὅλως ναυσὶ τοὺς Κύκλωπας. διό περ οὐδὲ εἶχον φόβον οἱ ἐκεῖ καταπλεύσαντες. ἀφ' ἧς Ὀδυσσεὺς ὡς ἐξ ὀρμητηρίου τινὸς ἀσφαλοῦς ἢ καὶ ἐπιτειχίσματος εἰς τὴν Κυκλώπων ἐλθὼν καὶ πειραθεῖς, ὧν ἐπειράθη, ἐπανήλθεν εἰς τὰς λοιπὰς νῆας. καὶ εὗρεν ἐκείνας κακῶν ἀπαθείς. ὡς εἶγε κατὰ
10 πρῶτον πλοῦν τῇ τῶν Κυκλώπων γῇ προσωρμίσθη, οὐκ ἂν εὐτυχῶς εἶχεν ἀπαλλάξαι. νῦν δὲ κατὰ τι θεῖον τῷ νησιδίῳ προσωκείλας εὐτύχησε. διὸ καὶ τις θεὸς ἡγημονεῦσαι αὐτῷ λέγεται εἰς τὸν τοιοῦτον κατὰ πλοῦν, γενόμενον ἔν τε λειοκύμονι γαλήνῃ, καὶ ἐν σκοτομήνῃ βαθείᾳ. ὃ καὶ αὐτὸ πρὸς ἀγαθοῦ γέγονεν. εἰ γὰρ ἦν ἡμέρα, τῇ τῶν Κυκλώπων ἂν προσέχον γῇ οὐκ ἐπὶ καλῷ. τῆς δὲ νήσου τὸ ὄνομα οὐκ εἰκὸς
15 εἰδέναι τὸν Ὀδυσσεῆα, διὰ τὴν αὐτὴν ἐρημίαν. τινὲς μέντοι τὸ λάχεια ὄνομα τῆς νήσου ὑπόπτευσαν, ὡς γνωσθὲν διὰ Κίρκης τῷ Ὀδυσσεὶ ἐξ ἐρωτήσεως. ἕτερον λάχειαν, τὴν ἐπιτήδειαν εἰς τὸ λαχαίνεσθαι τινὲς τετρασυλλάβως. Od

12 πλοῦν : παν d 15 γνωσθὲν d

gram. b. νήσος ἔπειτα λάχεια· ἡ ἐλαχίστη ἡ εὐσκαφος λαχίνεσθαι καὶ σκάπτεσθαι δυναμένη. οἰκονομικῶς δὲ εἰς ταύτην νύκτωρ κατηνέχθησαν, ἵνα μὴ ἀπόλωνται πάντες. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλαχόν, ἐλαχὺς, ἐλάχεια, καὶ ἐλάχιστον τινὲς δὲ τὴν εὐγειον καὶ ἐπιτήδειαν εἰς τὸ σκάπτεσθαι· ἐκ τοῦ λαχαίνω· χαίνει γὰρ ἡ γῆ σκάπτομένη. WX

ἐλάχεια alia lectio Hom. pro λάχεια Zenod. (cf. Duentzer, *Zenod. Hom.*, 55, 16-21)

1 ἐλαχίστη W ἡ εὐσκαφος X 3 (τοῦ) ἐλαχόν om. W

lex. c1. λάχεια· λάχεια νήσος Υ εὐγειος ἢ εὐσκαφύς. λαχαίνεσθαι καὶ σκάπτεσθαι δυναμένη. οἰκονομικῶς δὲ εἰς ταύτην νύκτωρ κατηνέχθησαν, ἵνα μὴ ἀπόλωνται πάντες. MVY

1 λάχεια νήσος pro lem. scr. Υ εὐσκαφύς Υ: εὐσκαφός V^p 2 νύκτην V^p πάντες ἀπόλωνται V^p

gram. **c2. λάχεια**· Ζηνόδοτος, τὴν βραχεῖαν, γράφει διὰ τοῦ ε. ἐλάχεια· οἱ δὲ τὴν εὐσκαφον, οἱ δὲ τὴν εὐγειον, τὴν λαχαίνεσθαι καὶ σκάπτεσθαι δυναμένην. οἰκονομικῶς δὲ εἰς ταύτην νύκτωρ κατήχθησαν, ἵνα μὴ ἀπόλωνται πάντες. **HQWZr**

1-3 ARISTON. in *Od.* 89, 5-10 Zenod. (cf. Duentzer, *Zenod. Hom.*, 30, 25-28; 55, 16-21)

1 γράφων H 2 σκείπτεσθαι r 3 ἀπόλλωνται r

mit. **d. λάχεια]** ἢ τὸ τῆς νήσου ὄνομα γνωσθὲν ἐκ Κίρκης τῷ Ὀδυσσεῖ [] ἢ εὐγειος, ἢ ἐπιτηδεῖα εἰς τὸ λαχαίνεσθαι ἥτοι σκάπτεσθαι, ὅθεν καὶ τὸ λάχανον. ἢ ἐλάχεια, ἵνα ὥσπερ λιγὺς λίγεια οὕτω καὶ ἐλαχὺς ἐλάχεια, ἢ ἐλαχίστη . **P**

1-3 HDN. *Od. pros.* 148, 24-29

1 ἢ ἢ εὐγειος Dindorf, 417, 17 (ms. P)

lex. **e. λάχεια]** μικρά **Xⁱ** / εὐαρότος γῆ **Q'W'Z'rⁱ** / εὐγειος **u** / εὐσκαφος **g'u** / πυκνή **kⁱ** ἐλάχεια ὡς ἀντὶ τοῦ μικρά **Y** / ἀπὸ τοῦ λαχαίνω **Eⁱ**

gram. **f. ἐλάχεια**· ἥτοι ἐλαχίστη παρὰ τὸ ἐλαχὺς, ὥς λιγὺς λίγεια. **Od**

Zenod. (cf. Duentzer, *Zenod. Hom.*, 55, 16-21)

ἐλάχεια alia lectio Hom. pro λάχεια (cf. etiam Liddell-Scott s.v. λάχεια)
παρὰ τὸ ἐλαχὺς scr., sed post. eras. O

lex. **g. λάχεια παρὲκ λιμένος]** μικρά τοῦ λιμένος ἔξω **Wⁱ**

lex. **h. παρὲκ]** ἔξω **gⁱ** / γρ. πάρεκ ἥτοι ἔξω **u**

lex. **i. παρὲκ λιμένος**· ἔξω τοῦ λιμένος **EⁱHⁱMⁱVXⁱYⁱ** / παρὲξ λιμένος ἀντὶ τοῦ ἔξω τοῦ λιμένος **Mⁱ**

sch. om. V^p

contx. **j. παρὲκ λιμένος**· πλησίον. ποτὲ μὲν γὰρ ἢ ἐξ νικᾶ ὡς τὸ παρ' ἐκνόον ποτὲ δὲ ἢ παρὰ

ὥς ἐνταῦθα. **Od**

lex. **k. τετάνυσται·** ἐκτέταται **MⁱVuⁱ** / διήκει **HⁱMⁱVuⁱ** / περὶ μήκης γὰρ ἦν **Od**

sch. om. V^c ἐκτέταται om. V^p

lex. **ι 118 a. ὕληεσσα·** τοῦτο πιθανολογεῖ τὸν ἐν τῇ νήσῳ πληθυσμὸν τὸν ἀστῶν. **Od**

τὸν ἀστῶν : τῶν αἰγῶν EUST. in *Od.* 328, 23

lex. **b. ἀπειρέσιοι·** πολλαί **EⁱHⁱMⁱVgⁱu**

sch. om V^p

lex. **ι 119 a. πάτος·** ὁδός **MⁱV^pWⁱXⁱYⁱ** / ἀναστροφή **HⁱMⁱQⁱVWⁱXⁱYⁱZⁱgⁱu** / πορεία **Eⁱ**

sch. om V^cV^p ἀναστροφή om. V^p

lex. **b. ἀπερύκοι·** ἀπείργοι **MⁱV** / κωλύοι **EⁱMⁱPⁱV**

sch. om V^cV^p ἀπερύκει MⁱPⁱ ἀπείργει Mⁱ κωλύει MⁱPⁱ

gram. **c. ἀπερύκει]** ἀντιστροφή **P**

lex. **ι 120. ἔσοιχνεῦσιν·** εἰσπορεύονται **EⁱMⁱVu** / εἰσέρχονται **MⁱVu** / εἰσέρχονται ἐπιζητοῦντες **V^{ci}** / εἰς[...]ικνοῦνται **Mⁱ** / πορεύονται **gⁱ** / ἀντὶ τοῦ ἔρχονται **PⁱYⁱ**

1 ἐποίχνεῦσιν scr. V^a εἰσπορεύονται om. V^c εἰσέρχονται om. V^p

lex. **ι 121 a. ἄλγεα πάσχουσι·** ταῦτα πρὸς ψόγον τῆς κυνηγετικῆς. **Od**

gram. **b. πάσχουσιν]** οἱ κυνηγοί **Eⁱ**

lex. **c. ἐφέποντες·** ἐπιζητοῦντες **MⁱVgⁱu** / ζητοῦντες **Eⁱ** / ψηλαφῶντες **WⁱXⁱ**

lex. **ι 122 a. οὗτ' ἄρα]** ἐκεῖναι **Wⁱ**

gram. **b. ποιμήνησιν]** ὑπὸ τῶν ποιμνῶν **Εἰ**

lex. **c. καταῖσχεται·** κατέχεται **ΗἰΜἰVWXἰu**

sch. om V^cV^p

lex. **d. καταῖσχεται·** κατέχεται, οὐ γὰρ ἀξιοῖ εἰπεῖν κατοικεῖται, τοῦτο γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπων λέγεται. **Od**

1 κατέχεται : κατεχαῖται d

lex. **e. ἀρότοισιν·** ἀροτριάσεσιν. **ΗἰΜἰVXἰgἰ**

sch. om V^cV^p ἀρότρισιν V^u : ἀρότροισιν V^a

lex. **ι 123 a. ἀνήροτος·** μὴ ἀροτρίουμένη **ΜἰVgἰ**

sch. om V^cV^p αἰνήροτος V^o μὴ om. M^i

gram. **b. ἥματα]** κατὰ [ἥματα] **Υἰ**

lex. **ι 124 a. χηρεύει·** σπανίζει **ΜἰVgἰ** / ἔρημός ἐστι **ΜἰVu** /

sch. om V^cV^p

lex. **b. μηκάδας]** ἦτοι μηκωμένας ἀπὸ τῆς φωνῆς **QἰWἰYἰZἰrἰ**

ἦτοι om. Y^i

gram. **c. μηκάδας αἶγας·** βρυχηθμός, ἐπὶ τῶν λεόντων. μυκηθμός, ἐπὶ τῶν βοῶν. μηκυθμός, ἐπὶ τῶν αἰγῶν. βληχηθμός, ἐπὶ τῶν προβάτων. ὀγκηθμός, ἐπὶ τῶν ὄνων. μυκηθμός, ἐπὶ τῶν καμήλων. **WX** ἦτοι μηκωμένας ἀπὸ τῆς φωνῆς. μήκη γὰρ λέγεται ἡ τῶν αἰγῶν φωνή. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὰ μήκη κίειν, ὃ ἐστι πορεύεσθαι. **HMVWX**

sch. om V^cV^p **1** αἶγας in lem. om. **HMVX** **2** ἐπὶ (τῶν προβάτων) om. **X** **3** ἦτοι om. V^aV^s μηκωμένου **W** **4** ἐπὶ om. **WX** ὃ — πορεύεσθαι om. V^a ἐπὶ τὰ μήκη κίειν in marg. scr. V^r

lex. **ι 125 a. οὐ γὰρ Κυκλώπεσσι νέες·** αἰτία τῆς ἐρημίας. **Od**

gram. **b. νέες]** καὶ νῆες Υἱ

lex. **c. πάρα·** πάρεισι Od

lex. **d1. μιλοπάρῃοι·** μίλτω τὰς παρειὰς κεχρισμένοι, τουτέστι τὰς πρώρας. μίλτος δὲ πηλὸς ρουσιώδης. **MVu** / μίλτω τὰς παρειὰς [] **V^{ai}**

sch. om. V^p **1** μιλτωπόρῃοι V^d : μιλαπόρῃοι V^s κεχαρισμένοι V^d τουτέστι : ἦτοι u μίλτος : μίλθος V^a

lex. **d2. μιλοπάρῃοι·** μιλτωτὰς παρειὰς ἔχουσαι, τουτέστι τὰς πρώρας κεχρισμένας. μίλτος δὲ ἐστὶ πηλὸς ρουσιώδης. **HQ'W'Y'Z'r'**

1 μιλωτὰς Wⁱ ἔχουσαι om. Yⁱ : ἔχουσι Hⁱ τουτέστι om. Yⁱ τὰς om. Wⁱ τὰς πρώρας κεχρισμένας : τὰς πρώρας κεχομένας Yⁱ μίλτον Hⁱ

lex. **d3. μιλοπάρῃοι]** μίλτος ἐστὶ πηλὸς ρουσιώδης **E'P'X'** τουτέστι τὰς πρώρας κεχρισμένοι. **X'**

ἐστὶ om. Pⁱ ρουσιώδης : ρούσιος Eⁱ

lex. **e. μιλοπάρῃοι·** ἀπλῶς κεῖται οὐ πρὸς διαστολήν. Κύκλωψι γὰρ οὔτε τοιαῦται εἰσίν, οὔτε κυανόπρωροι. **Od**

1 κείται EUST. in Od. 328, 36 **2** κυανόπρωροι EUST. in Od. 328, 36

1 οὐ πρὸς scr. sed post. eras. ante ἀπλῶς O

lex. **ι 126 a. ἐνι·** ἔνεισιν **E'M'OVdg'**

sch. om V^p ἔνεισι Odgⁱ

lex. **b. οἳ κε κάμοιεν·** ποιήσειαν Od

lex. **c. κάμοιεν·** κατασκευάσοιεν **H'M'V** / ποιήσοιεν Υἱ

sch. om V^cV^p

- contx. **ι 127 a. αἶ κεν τελέοιεν]** ἄστινας τὰς νῆας οἱ ναυτικοὶ κατεσκεύασαν, ἵνα τὰ πρὸς ἕκαστον καιρὸν ἐπιτήδεια φέρωσιν. **HQ'W'Zi'**
- lex. **b. τελέοιεν]** πράττοιεν **H'iM'VW'iX'iY'i** / ὑπουργοῖεν **M'VW'iX'iY'i** / προλέγοιεν **Y'i**
- sch. om V^cV^p
- lex. **ι 128 a. ἰχνεύμεναι·** ἀφικνοῦμεναι **M'g'i** / παραγινόμεναι **H'iM'Vg'i'k'i** / παραγενέσθαι **Y'i** / πορευόμεναι **W'iX'i**
- sch. om V^cV^p
- lex. **b. οἶα]** διὰ **W'i** / διὰ ἕκαστα **E'i**
- lex. **c. οἶά τε πολλά·** δι' οἶα πολλά αἰτία καὶ πράγματα **Od**
- lex. **d. πολλά]** πολλάκις **P'i**
- lex. **ι 129. ἐπ' ἀλλήλους]** πρὸς ἀλλήλους **H'i**
- lex. **ι 130 a. κε]** καί **P'i**
- gram. **b. σφιν]** ἑαυτοῖς **W'i**
- lex. **c. ἐυκτιμένην]** οἰκουμένην **W'i**
- lex. **d. ἐκάμοντο·** κατειργάσαντο **H'iM'P'iQ'iVW'iX'iY'iZ'i'** / κατεσκευάσαντο **H'iM'VW'i'u** / κατεσκεύασαν **X'i** / τὴν ὑλήεσαν **W'i**
- sch. om V^cV^p **1** κατηργάσαντο **Q'i** : κατεργάσαντο **r'i** : ἐκατειργάσαντο **P'i**
- lex. **e. ἐκάμοντο]** οἷτινες οἱ ναυπηγοὶ τοῖς Κύκλωσι τὴν νῆσον κατεσκεύασαν. **H**
- lex. **ι 131 a. φέροι δέ κεν·** ἀγάγοι ἂν εἰ μὴ κατεβόσκετο εὐφορος γὰρ ἦν εἰ καὶ ἄλλως αἰγίβοτος. **Od**

1 ἄν (non in text. Hom.) post φέροι ad lem. add. (: φέροι ἄν δέ κεν) O εὐφοροί d

lex. **b. ὥρια]** ὥριμα τέλεια **Eⁱ**

lex. **c. ὥρια·** τὰ πρὸς ἕκαστον καιρὸν ἐπιτήδεια, **MVYⁱgⁱu** τὰ κατὰ καιρὸν ὥρια. **MV**

sch. om V^cV^p ὥρια πάντα ut lemma Hom. scr. M κατὰ [τὸ] καιρὸν V^o : κατὰ τὸν καιρὸν ὥρια M τὰ κατὰ — ὥρια om. V^a

gram. **ι 132 a. ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἀλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας]** ἑκφρασις **Wⁱ**

lex. **b. παρ' ὄχθας·** αἰγιαλούς **Od**

Zenod. (cf. Duentzer, *Zenod. Hom.*, 70, 10-23)

lex. **ι 133 a. ὕδρηλοί·** κάθυγροι **BⁱHⁱMⁱPⁱQⁱVWⁱXⁱYⁱZⁱgⁱkⁱrⁱu** / ὕγροι **Eⁱ**

sch. om V^cV^p

lex. **b. μαλακοί·** ἀπαλοί **MⁱPⁱV** / ὥς λεχεποῖαι **Od**

sch. om V^cV^p

contx. **c. μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν·** οἱ γὰρ τοιοῦτοι τόποι δεξιοὶ εἰς ἀμπέλων φυτείαν, ὧν ἡ νῆσος στέρεται διὰ τὸ ἀοίκητον, ἄφθιτοι δὲ διὰ τὸ μακρόβιον. **Od**

lex. **d. ἄφθιτοι·** ἄφθαρτοι **HⁱMⁱV**

sch. om V^cV^p

lex. **e. εἶεν]** ὑπῆρξε **Bⁱ**

contx. **ι 134 a. ἐν δ' ἄροσις λείη·** λίαν βαθύγειος γῆ καὶ καλὴ εἰς κατὰ καιρὸν θερίζειν εἰ ἦν ὁ ἐπιμελητὴς τοῦ χωρίου. **M**

lex. **b. ἄροσις·** ἀροτρίασις. **EⁱMMⁱVgⁱu** γῆ ἐπιτηδεῖα πρὸς ἀροτρίασιν. **M**

sch. om V^cV^p ἄλλως ἄροσις M

lex. **c1. λείη·** ὁμαλή MⁱV

sch. om V^cV^p

lex. **c2. λεία·** ἐκεῖ εἰ ἦν ὁ ἐπιμελούμενος ἄμπελοι ἐγένοντο. M

λείη text. Hom. ed.

lex. **d. λήϊον·** σιτόφορον VY'g'u / πεδῖον Vg'u / τὸ χωράφιον E'Y'

sch. om V^cV^p ληῖνον V^u παιδῖον V^r τό om. Y'

lex. **ι 135 a. εἰς ὥρας ἀμῶεν·** ἐπὶ ἀρᾶς οἱ ὕστερον τὸ, μὴ ἐς ὥρας ὁ δεῖνα ἴκοιτο. Od

εἰς ὥρας ut lem. et ἀμῶεν ut sch. scr. O

lex. **b. ἀμῶεν·** θερίζοιεν H'iM'iP'iQ'VW'X'Y'Z'g'r'u / θερίζειν E'

sch. om V^cV^p ἀμῶεν V^a, sed ἀμοῶεν cett. V θερίζειν Q'i^r

lex. **c. πῖαρ·** λιπαρὸν E'iH'iM'iP'iQ'VW'Y'Z'g'r'i ἦτοι ἡ πιότης W'ⁱ / εὐγειον M'iV

πῖαρ ut lem. scr. V^c, sed πῖαν (πιόν V^{pi}) cett. V εὐγειον om V^cV^p

lex. **d. πῖαρ ὑπ'οὔδας·** τεχνιέντως τοὺς εἰς γεωργίαν δεξιούς τόπους ὁ ποιητής φιλοκρινεῖ. Od

τεχνιέντως EUST. in Od. 328, 7

lex. **e. ὑπ' οὔδας·** ὑπὸ τὸ οὔδας. M οὔδας δὲ τὸ ἔδαφος MV

sch. om. V^p V^c cf. infra ἐπ' οὔδας V^r : ἐπ' οὔδας, sed in marg. γρ. ὑπ' οὔδας H δὲ om. V

lex. **f. ὑπ' οὔδας]** ὑπὸ τὴν γῆν ὑπάρχει, ὑπέστι W'ⁱ

lex. **g. οὔδας]** ἔδαφος V^{ci}

cett. V cf. supra

lex. **ι 136¹⁷ a. εὐορμος·** ἐπιτήδειος **Mⁱ** / εὐνεώλκητος **MⁱV**

sch. om V^cV^p ἀνεώλκητος V^d

lex. **b. οὐ χρεὼ πείσματος]** οὐ χρεία σχοινίου ὑπογῆου. **Eⁱ**

lex. **c. πείσματος]** σχοινίου **QⁱZⁱrⁱ**

lex. **d. πείσματος·** ἀπὸ γείου σχοινίου, **HⁱMⁱPⁱVⁱWⁱXⁱYⁱ** ὧ πείθεται ἢ ναῦς **MⁱPⁱVⁱWⁱXⁱYⁱ** καὶ κρατεῖται **Mⁱ**

sch. om V^cV^p

lex. **ι 137 a. οὐτ'εὐνάς βαλέειν·** κατὰ βάθος ἀγκύρας ρίψαι ἐντεῦθεν τὸ ἀγκυροβόλιον. **Od**

κατὰ καὶ ἐπιβάθος d

lex. **b. εὐνάς·** ἀγκύρας **EⁱHⁱMⁱPⁱVⁱWⁱXⁱYⁱZⁱgⁱu** τουτέστι τὰ σίδηρα. **Mⁱ**

sch. om V^cV^p

lex. **c. εὐνάς]** ἀγκύρας. **Qⁱrⁱ** εὐνάς λέγει τὰ τῶν πλοίων σιδηρὰ ἀγκύρια διὰ τὸ εὐνάζεσθαι ὑπὸ τούτων τὰ πλοῖα καὶ ἡρεμεῖν. **HQⁱWⁱZⁱrⁱ**

1 ἀγκύρας Dindorf, 418, 18 (ms. Q)

lex. **d. ἀνάψαι]** προσδῆσαι **HⁱMⁱPⁱVⁱgⁱ** / προσδῆσαι τῇ γῇ **Eⁱ** / ἀναδῆσαι **Mⁱ** / δῆσαι **Wⁱ**

sch. om V^cV^p

lex. **ι 138 a1. ἀλλ' ἐπικέλσαντας·** προσορμίσαντες, τῇ γῇ ἐπιψεύσαντες **Xⁱ**

¹⁷ apud hoc uersum λιμήν ut tit. scr. C

- lex. **a2. ἀλλ' ἐπικείσαντας· ἀλλ' ἐπιψάυσαντας ἐν τοῖς τοιούτοις λιμέσι τὰ πλοῖα μέναι χρόνον ἀβλαβῇ, ἕως οὔ ὁ τῶν ναυτῶν θυμὸς ἐποτρύνει αὐτὰς πρὸς τὸν πλοῦν. HQWZiⁱ**
- 1 ἀλλ' ἐπιψάυσαντες QⁱZiⁱ
- lex. **b1. ἐπικέλσαντας] ἐφορμήσαντας Eⁱ / ἐπιψάυσαντας τῇ γῇ gⁱ / ἐλιμενίσαντες kⁱ**
- lex. **b2. ἐπικέλσαντας] ἐπιψάυσαντας τῇ γῇ. ἀπὸ τοῦ κέλλειν, ὅθεν καὶ ὁ κόλπος. Pⁱ**
- lex. **b3. ἐπικέλσαντας· ἐποκείλαντας τῇ γῇ, ἐπιψάυσοντας MV ἢ πλησιάσαντας. ἢ προσορμίσαντας τῷ λιμένι. γρ. καὶ ἐπικέλσαντες ἴν' ἢ τὰς ἀγκύρας ἀνελκύσαντες. M**
- sch. om. V^cV^p 1 ἐπικέλσαντες V^a ἐποκείλοντας M τῇ om. M
- lex. **ι 139 a. ἐποτρύνει· παροξύνει MⁱV / παρορμᾷ MⁱV / ἐπεΐξει Mⁱ**
- sch. om. V^cV^p ἐποτρύνει V^a
- lex. **b. καὶ ἐπιπνεύσωσιν ἀήται· κατὰ τὸ [ἐπὶ πλείστον] εἴρηται, ὥς ἐπὶ πολὺ γὰρ ἀνέμον πνεύσαντος ἐκ λιμένος ἀναγόμεθα. Od**
- 1 καὶ in. lem. om. d ἐπὶ πλείστον EUST. in Od. 329, 16
- lex. **c. ἀήται· οἱ ἄνεμοι MⁱVgⁱ**
- sch. om. V^cV^p οἱ om. gⁱ
- lex. **ι 140 a. κρατὸς] ἐπὶ τῆς ἀρχῆς EⁱPⁱQⁱWⁱZiⁱ / ἀρχῆς gⁱ / ἡγοῦν ἀρχῆς Xⁱ / κεφαλῇ V^pi**
- lex. **b. ἐπὶ κρατὸς λιμένος· ὥς καὶ κορυφὴν ὄρους λέγομεν. Od**
- lex. **c. κρατὸς λιμένος· τῆς ἀρχῆς τοῦ λιμένος HⁱMⁱV**
- sch. om. V^cV^p

- lex. **d. ἀγλαὸν ὕδωρ]** ἡ κρήνη ῥέει **Hⁱ**
- lex. **e. ἀγλαὸν ὕδωρ]** διὰ τὸ ἀγλαὸν ὕδωρ τὸ ἐξ ἐπὶ πολλῆς καὶ ὀλιγὸν ὄν καὶ λαμπρόν. **M**
- gram. **ι 141 a. ὑπὸ σπείους]** ῥέει ὑπὸ σπείους **Yⁱ**
 ῥέει ante ὑπὸ s.l. add. **Yⁱ**
- lex. **b. σπερίους]** σπηλαίου **kⁱ**
- gram. **c. περὶ αἴγειροι]** περὶ αὐτὴν αἴγειροι **Wⁱ**
 s.l. αὐτὴν add. (: περὶ αὐτὴν αἴγειροι) **Wⁱ**
- lex. **d. αἴγειροι πεφύασιν·** ὕδατοτρεφές γάρ τὸ φυτὸν **Od**
 ὕδατοτρεφές d τὸν d
- lex. **ι 142. ἔνθα]** καὶ ὅπου **Yⁱ**
- lex. **ι 143 a1. νύκτα δι' ὀρφναίην]** εἰς τὴν νύκτα τὴν σκοτεινὴν. τὸ γὰρ διὰ ἀντί τοῦ εἰς ἐκληπτέον. **HQⁱWZⁱrⁱ**
- lex. **a2. νύκτα δι' ὀρφναίην]** διὰ τῆς νύκτα διὰ τῆς ὀρφαίης **Wⁱ**
 νύκτα δι' ὀρφαίην, sed s.l. corr. (: διὰ τῆς νύκτα διὰ τῆς ὀρφαίης) **Wⁱ**
- lex. **b. νύκτα δι' ὀρφναίην·** εὐτυχοῦς νυκτερινοῦ κατάπλου δήλωσις. **Od**
- lex. **c. δι' ὀρφναίην]** εἰς σκοτεινόν **EⁱYⁱ**
 εἰς om. **E**
- lex. **d. προῦφαίνετο·** προεφαίνετο **MⁱV** / ἔλαμπε **Mⁱ**
 sch. om. **V^cV^p**

lex. ι 144 a. ἀήρ· ἀχλὺς ΗἰΜῖΡῖΝΥῖκῖυ / ἄορασία ΒῖCῖΕἰΗἰΜῖΡῖΝΧῖΥῖυ / ὀμίχλη Wῖgῖ

ARISTON. in *Od.* 89, 11-13

sch. om. V^cV^p ἄορασία ἢ ἀχλὺς (ἢ om. Pⁱ : ἦτοι Υῖ) ΗἰΡῖΥῖ

lex. b. ἀήρ γὰρ βαθεῖα· ἦτοι ἀήρ θηλυκῶς Od

lex. c. παρὰ νηυσίν] οὕτως περὶ νηυσίν Ηἰ

παρά alia lectio Hom. pro περί

lex. d. περὶ νηυσὶ] κλίνεται δὲ θηλυκῶς Εἰ

lex. e. βαθεῖα· σκοτεινὴ ΜῖVgῖ

sch. om. V^cV^p βαθείσα V^dV^r

lex. f. οὐδὲ σελήνη· ἦν γὰρ ἀσέληνος ἢ νύξ. Od

gram. ι 145 a. οὐρανόθεν] χωρὶς τοῦ ν τὸ οὐρανόθεν Η

lex. b. προὔφαιεν· ἔφαιεν V / ἔλαμπεν ΕἰVWῖgῖ

sch. om. V^cV^p προὔφαινον V^u ἔφαιεν V^a ἔλαμπε ΕἰWῖgῖ

lex. ι 146 a. ἐσέδρακεν] εἶδεν gῖ

lex. b. ἐσέδρακεν· εἶδεν / ἐθεάσατο ΗἰMῖV

cf. Ernst, 185 sch.146

post ἐθεάσατο, ποτὶ χέρσον πρὸς τὴν γῆν ut sch. scr V (ut inuenies in sch. 147, sub lem. ποτὶ χέρσον)

lex. ι 147. ποτὶ χέρσον] πρὸς τὴν γῆν ΗἰMῖV

poti text. Hom. ed. hoc lem. et sch. scr. V^aV^d, sed sub lem. 146b (ἐσέδρακεν), ποτὶ χέρσον δὲ πρὸς τὴν γῆν ut sch. scr. cett. V

lex. ι 148 a. πρὶν νῆας] καὶ πρότου νῆας Wⁱ

lex. b. ἐυσσέλμους] καληκαθέδρας Yⁱ

lex. c. ἐπικέλσαι] πλησιάσαι Eⁱ / ἐλλιμενίσαι Bⁱ

lex. d. ἐπικέλσαι] τὸ κέλσαι καὶ τὸ ἐν λιμένι στήσαι ἐστι. P

lex. ι 149 a. κελσάσησι δὲ νηυσὶ] κελσάσων τῶν νηῶν BⁱWⁱ

κελσάσησι δὲ νηυσὶ, sed s.l. corr. BⁱWⁱ

lex. b. κελσάσησιν· πλησιάσαις PⁱQⁱWⁱZⁱrⁱ / πρὸς ψαῦσαι τῇ γῇ PⁱYⁱ

πλησιάσας rⁱ

lex. c. κελσάσησιν· ἐποκειλάσαις τῇ γῇ. MV ὁρμηθειςάσαις ἢ πρὸς πελασθείσαις. M

sch. om. V^p ἀποκειλάσαις V^r

lex. ι 150 a. δὲ καὶ] ἀλλὰ Pⁱ

gram. b. ἐπὶ ῥηγμῖνι] ἐπὶ τῇ ῥηγμῖνι Wⁱ

ἐπὶ ῥηγμῖνι, sed s.l. τῇ add. Wⁱ

lex. c. ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης] παρὰ τὸ ῥήσεσθαι ἐν αὐτῷ τὰ κύματα. Eⁱ

contx. ι 151 a. ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες· ἀποβρίζει ἐστι τὸ ἐπὶ τῇ βορᾷ καὶ τροφῇ κοιμηθῆναι. QⁱWXXⁱZⁱrⁱ μετὰ γὰρ τὴν βορὰν ἤκει ὁ ὕπνος. καὶ ἄλλως δὲ βρύζειν κυρίως ἐστι τὸ τὴν κεφαλὴν κατακλίνεσθαι ὑπὸ τοῦ ὕπνου, ὡς βάρους τινὸς τῇ κεφαλῇ ἐπιτιθεμένου καὶ ἰζάνοντος. WX

1 ἀποβρίζει γὰρ WX τροφῇ WX 2 βρύζειν X

lex. b1. ἀποβρίξαντες· ἐπὶ βορᾷ καὶ τροφῇ ἀποκοιμηθέντες. MⁱVu

sch. om. V^cV^p αποβρίξαν V^mV^r : ακρίξαν V^u αποκοιμησθέντες V^a

lex. **c. αποβρίξαντες** κειμηθέντες P^i / κοιμηθέντες Y^i / από βοράς κοιμηθέντες E^i /
μετά βοράν νυσταζάντες WX^i / μετά τροφήν κοιμηθέντες k^i

contx. **d1. αποβρίξαντες**· κοιμηθέντες αποβρίξαι δὲ γὰρ τὸ ἐπὶ τῇ βορᾷ καὶ τῇ τροφῇ
κοιμηθῆναι ἀπὸ τῆς τροφῆς καὶ κοιμηθέντες. C^iM

1 δέ om. C^i τῇ (τροφῇ) om. C^i 2 κοιμηθῆναι ἀπὸ τῆς τροφῆς καὶ om. C^i

contx. **d2. αποβρίξαντες**· αποβρίξαι ἐστὶ τὸ ἐπὶ τῇ βορᾷ καὶ τροφῇ κοιμηθῆναι. HPY βρίζειν
τὸ βαρὺ ἴζειν. ὅθεν ἐν Ἰλιάδι ἐπὶ ἀμελείας. ἢ τὸ μετὰ βοράν ἴζειν, ὡς ἐνταῦθα. P

1 ἐστὶ om. Y καὶ τροφῇ om. Y

contx. **d3. δ' αποβρίξαντες**· ἐν Ἰλιάδι μὲν ἐπὶ ἀμελείας ἔθετο, οἷον ἀπονυστάζειν. ἐνταῦθα δὲ
ἐπὶ ὕπνου τὴν λέξιν τίθησιν, ἐπεὶ καὶ κυρίως βρίζειν ἐστὶ, τὸ βαρὺ ἴζειν. ἢ μετὰ βοράν
ἴζειν. V^c / κοιμηθέντες οὐ γὰρ ἀμελήσαντες, ὡς ἐν Ἰλιάδι. Od

1-3 cf. // Δ 223 (βρίζοντα)

lex. **ι 152¹⁸. ἦμος**· ὀπηνίκα $Q^i r^i$

lex. **ι 153 a. θαυμάζοντες**· θεώμενοι M^iV

sch. om. V^cV^p

lex. **b. ἐδινεόμεσθα**· περιηρχόμεθα $M^iVW^iX^i g^i$ / ἐστρεφόμεθα $Q^i r^i$ / ἀνεστρεφόμεθα
 $H^iM^iVW^iZ^i u$ / συνανεστρεφόμεθα E^i / διετρίβομεν $M^iW^iX^i$ / ἐσυντρεφόμεθα Y^i

sch. om. V^p 1 ἐδινεόμεσθα V^a : ἐδινεόμεθα V^r : ἐδινέσμεσθα V^u ἀναστρεφόμεθα V^rV^u 2 διατρίβομεν X^i

lex. **ι 154¹⁹ a. ὦρσαν**· διήγειραν H^iM^iV / γρ. ὦσαν k^i

¹⁸ apud hoc uersum Ἡώς ut tit. scr. C

¹⁹ apud hoc uersum Νύμφαι ut tit. scr. C

sch. om. V^cV^p διήγειρον V^u

mit. **b. ὤρσαν δὲ Νύμφαι·** ἀλληγορικῶς αἱ αὐξητικαὶ τῶν ὀρῶν δυνάμεις. **Od**

mit. **c. ὤρσαν δὲ Νύμφαι κοῦραι·** πᾶσαι αἱ Νηρηΐδες γιγάνθρωποι ὡς καὶ ἡ Καλυπψώ. **M**

mit. **d. ὤρσαν δὲ κοῦραι Νύμφαι·** δυνάμεις τινὰς αὐξητικὰς βοτανῶν. τὸ δὲ μυθικὸν δαιμόνιον τινά. **W**

ὤρσαν δὲ κοῦραι Νύμφαι alia lectio Hom. pro ὤρσαν δὲ Νύμφαι κοῦραι

mit. **e. ὤρσαν δὲ Νύμφαι·** ὅμοιον ἐστὶ τῷ “οὐδ’ ἄρ’ ἀποσφάραγον μελίη τάμε”. τὰ γὰρ συμβεβηκότα, ὡς αἴτια λαμβάνει. γέγονε δὲ ἀφορμὴ τοῦ ἐπιζητήσαι αὐτοὺς καὶ τὴν τῶν Κυκλώπων χώραν τὸ εὐρεῖν εὐτυχὴ ἄγραν, καθὸ καὶ οἱ ἐταῖροι συνεβούλευον, “τυρῶν αἰνυμένους ἰέναι πάλιν”. **HWZ**

1 “οὐδ’ ἄρ’ ἀποσφάραγον μελίη τάμε” // X 328 4 “τυρῶν αἰνυμένους ἰέναι πάλιν” *Od.* I 225

1-4 ARISTON. *in Od.* 89, 14-18

mit. **f. κοῦραι Διὸς·** τοῦ ἐν τῷ περιέχοντι εὐκράτου. **Od**

mit. **g. Διὸς αἰγιόχοιο]** ἀπὸ τοῦ ἔχειν τὰς καταιγίδας, ἢ ὀχηθεὶς ὑπὸ τῆς αἰγός. **Eⁱ**

lex. **ι 155. ὀρεσκῶους·** τὰς ἐν τῷ ὄρει διατριβούσας **HMP'VW'X'Z'u** / τὰς ἐν ὄρεσι [...]μένας **Eⁱ** / ἐν τοῖς ὄρεσι διατριβούσθαι [...]μένας **Yⁱ** / ὀρεινόμους **Od**

sch. om. V^cV^p 1 αἶγας ὀρεσκῶους ut lem. Hom. scr. M τῷ om. Vu δαιοτόμενας ἢ διατριβούσας M

lex. **ι 156 a. καμπύλα·** ἐπικαμπὴ **MⁱV**

sch. om. V^cV^p

lex. **b. αἰγανέας]** ἀκόντια **Eⁱ**

lex. **c1. αἰγανέας δολιχαύλους·** ἀκόντια ἐπιμήκεις **EⁱHVY'Z'g'u** τοὺς αὐλοὺς ἔχοντα, ὃ ἐστὶ τὸν σίδηρον. **EⁱHVY'Z'u**

hoc sch., cum uariationibus, sub lem. 156g (δολιχαύλους) scr. M

sch. om. V^p V^c sub lem. 156f (δολιχαύλους) aliud sch. scr. 1 ἤτοι ἀκόντια Ζⁱ ἔχοντας V^{au} ὃ ἐστι :
τουτέστι ΗΖⁱ 1-2 ὃ ἐστι τὸν σίδηρον : ἤγουν τὰ σιδήρια Εⁱ

lex. **c2. αἰγανέας δολιχαύλους]** ἀκόντια ἐπιμήκεις τὰς αἰχμὰς ἔχοντα. WⁱXⁱ

lex. **c3. αἰγανέας δολιχαύλους]** ἀκόντια μακρὰ ὀλοσιδήρους αὐλοὺς ἔχοντα, τουτέστι τὰ
σιδήρια. P

lex. **d. δολιχαύλους]** μακροὺς Εⁱ / μακροαύλους Μⁱ / τὰς μακροσιδήρους ΒⁱΗⁱ

τάς om. Βⁱ

lex. **e. δολιχαύλους·** μακροσιδήρους, αὐλὸς γὰρ ἢ ὀπή τῆς αἰχμῆς, ἥ τὸ ξύλον ἐμβάλλεται.
O^{ad}

cett. V sub lem. 156 c1 (αἰγανέας δολιχαύλους) aliud sch. scr. 1 γὰρ φασὶ ἢ ὀπή V^{ci} 2 ἐμβάλλεται om.
V^{ci}

lex. **f. δολιχαύλους·** ἀκόντια ἐπιτήδεια πρὸς αἶγας ἐπιμήκεις τοὺς αὐλοὺς ἔχοντα, ὃ ἐστι
τὸν σίδηρον. Μ αὐλὸς ἐστὶ τὸ σιδήριον εἰς ὃ ἐμβάλλεται τὸ ξύλον. δηλοῖ δὲ τὰς
μακροσιδήρους. ΜΗ

1-2 ἀκόντια — σίδηρον, cum uariationibus, sub lem. 156 c1 (αἰγανέας δολιχαύλους) scr. EⁱHVYⁱZⁱu

lex. **ι 157 a. εἰλόμεθα·** ἐλάβομεν ΜⁱVWⁱXⁱ / ἀνελάβομεν ΗⁱΜⁱV / ἔξω ἐβάλλομεν Qⁱrⁱ /
ἐπελεξάμεθα O^d

sch. om. V^cV^p 1 ἀνελάβομεν om. V^s

lex. **b. διὰ δὲ τρίχα]** ἐν τρισὶ τάξεσι Qⁱrⁱ

lex. **c. τρίχα]** τριχῶς EⁱMⁱWⁱXⁱkⁱ / εἰς τρεῖς Pⁱ

lex. **d. κοσμηθέντες]** ταχθέντες Εⁱ / ἐν τάξει παραγενόμενοι Μⁱ

lex. **ι 158 a. μενοεικέα·** τῷ μένει ἀρμόζουσα ΜⁱV / πρόθυμον ἀνδρείαν Qⁱrⁱ /

δύναμοπρεπή **gⁱ**

sch. om. V^p τῷ μένει sec. man. p. ras. scr. V^r ἀρμόζουσιν Mⁱ

lex. **b. θήρην] ἄγρην Q^ri / δαψιλὴν πολλήν Mⁱ**

gram. **ι 159. ἐς δὲ ἐκάστην] ἐν δὲ ἐκάστη u**

contx. **ι 160²⁰ a. ἐννέα·** εὐεπίφορος εἰς τὸν θ' ἀριθμὸν ὁ ποιητής. **Od**

lex. **b. ἐλάγχανον·** ἐκληροῦν τὸ διὰ τὸ ἀστασίαστον. **Od**

lex. **c. ἐμοὶ δὲ δέκα·** οὕτω βραχὺ τοῖς πάλαι στρατηγοῖς ἦν τὸ ὑπέρτιμον. **Od**

lex. **d. ἔξελον·** ἐξαίρετον / ἔδωκαν MⁱVWⁱXⁱ

sch. om. V^cV^p

lex. **e. οἷω] μόνω Mⁱgⁱ**

lex. **ι 161 a. πρόπαν ἡμαρ·** μέχρι Wⁱ / δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. HⁱMⁱVgⁱ

sch. om. V^cV^p

lex. **b. ἐς ἥλιον καταδύντα]** πρὸ τοῦ καταδύναι τὸν ἥλιον. ἀντὶ γὰρ ἀπαρεμφάτου ἐγκλίσεως νῦν τὴν μετοχὴν ἔλαβεν. **HQⁱWⁱZⁱrⁱ**

1 τοῦ om. H **2** νῦν om. Wⁱ ἔλαβεν om. Wⁱ

lex. **c. ἐς ἥλιον καταδύντα·** συμποσίῳ μακρῷ ἀρμόζοντα **Od**

ἐς : ἐφ d

mit. **d. ἥλιον καταδύντα·** περὶ δύσεως ἡλίου MⁱV ἢ Ἡως δύσεως. V / πρὸς τὴν δύσιν τοῦ Ἡλίου Hⁱ

²⁰ apud hoc uersum αἶγες ἄγροισι ut tit. scr. C

sch. om. V^cV^p καταδύνατα V^m

lex. **ι 162 a. ἄσπετα· πολλά. MⁱVYgⁱ**

sch. om. V^cV^p ἄσπετα πολλά ut lemma scr. V^a

lex. **b. καὶ μέθυ ἡδύ· πίνοντες δηλονότι Od**

δηλονότι : δηλονότη d

lex. **c. μέθυ· οἶνον. MⁱV**

sch. om. V^cV^p

lex. **ι 163. ἐξέφθο· δεδαπάνητο EⁱMVWⁱXⁱYⁱ / ἀνάλωτο MVgⁱ / ἀπέλιπε Yⁱ**

sch. om. V^cV^p δεδαπάνη V^m

lex. **ι 164 a. ἐνέην· ἐνήν HⁱMⁱVgⁱkⁱ / ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχε CⁱEⁱ / ὑπερχήν MⁱPⁱVWⁱXⁱYⁱ**

sch. om. V^cV^p ἀλλ' ἐνέην ut lem. Hom. et ἀλλ' ἐνήν ut sch. scr. V^a ἐνέην, sed supra corr. (: ἐνήν) gⁱ
ἀντὶ τοῦ om. Cⁱ ὑπερχήν om. V^s

lex. **b. πολλόν] πολὺ Wⁱ**

contx. **c. πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφορεῦσι· πολύοινος γὰρ ἦκατ' ἐκείνους Θράκη. Od**

ἀμφορεῦσι d

lex. **d. ἀμφορεῦσιν· ἀγγείοις διώτοις HⁱMⁱVYⁱgⁱ**

sch. om. V^cV^p διώτοις om. HⁱV

lex. **ι 165 a. ἠφύσαμεν· ἠντλήσαμεν HⁱMⁱQⁱVWⁱYⁱZⁱgⁱrⁱ**

sch. om. V^cV^p ἠντλήσαμεν Yⁱ

mit. **b. Κικόνων ἱερὸν πολιέθρον]** τὸ μέγα λαβόντες τῶν Κικόνων πόλισμα. **Mⁱ**

mit. **ι 166 a. Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσσομεν·** ἄνω τὸ ἐλεύσσομεν **HQWZr** ἐπὶ μὲν τῆς γαίας κατὰ τοῦ καπνοῦ κοινόν. ἐπὶ δὲ τοῦ φθόγγου ὑπακουστέον τὸ ἠκούομεν, ὡς τὸ “καρπαλίμως οἶον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε, σῖτον δ' ἐκ μεγάρων”. ἐπὶ τοῦ σίτου δεῖ ὑπακουεῖν τὸ φέρετεν. **HMQWZr**

“καρπαλίμως οἶον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε, / σῖτον δ' ἐκ μεγάρων” // Θ 506-507

1 Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν in lem. om. **M** **2** γῆς **M** **3** καρπαλίμως om. **M** σίτου : []του r δεῖ : ὁ ἀρμόζει **M** **4** φέρετε MQWZr

lex. **b. ἐλεύσσομεν·** ἐθεώμεθα **HⁱMⁱVu** / ἐωρώμεν **MⁱPⁱVYⁱ** / ἐβλέπομεν **CⁱEⁱMⁱVgⁱ**

sch. om. V^cV^p ἐλεύσσομεν V^aV^d ωρώμεν Pⁱ

mit. **ι 167 a. καπνὸν τ' αὐτῶν·** διὰ τί οὐκ ἤκουον οἱ ἐταῖροι τοῦ Ὀδυσσέως οἱ ἐν τῇ νηϊ, βοῶντος τοῦ Κύκλωπος; καίτοι Ὀδυσσεὺς πόρρωθεν φησὶ ἀκούειν “αὐτῶν φθογγὴν οἶων τε καὶ αἰγῶν”. διότι ἀσήμους φθόγγους συμμίκτους οἶον τε ἦν πόρρωθεν ἀκούειν. ὁ δὲ Κύκλωψ εἰς ὧν ἐβόα ἐν τῷ ἀγρῷ. **M**

- 5 ἄλλως· διὰ τί οὐκ ἤκουον οἱ ἐταῖροι Ὀδυσσέως οἱ ἐν τῇ νηϊ, βοῶντος τοῦ Κύκλωπος; καίτοι Ὀδυσσεὺς ἀπὸ τῆς νήσου φησὶ τῆς πόρρω ἀκούειν “αἰγῶν τε φθογγὴν οἶων τε”. ἡ δὲ δύσις, διὰ τὸ ἀσήμως οὐχ οἶον τε ἦν πόρρωθεν ἀκούειν. ἀνάγκη, ὡς καὶ μείζονας τοὺς Κύκλωπας καὶ μείζονως ἀκούειν. ἡ διὰ τὸ ἔν δὲ τοῦ σπηλαίου φωνεῖν τὸν Κύκλωπα. καὶ μὴ ἀκούειν τοὺς ἐταόρους Ὀδυσσέως ἐγὼ φημί καὶ τὸν Ὀμηρικὸν
- 10 τεθαύμακα Κύκλωπα οὐδένα γὰρ βλέπειν ἀδικοῦμενον ἔφασκε. καὶ ἐν τῷ ποιμένι ἀπόφασις ἢ τῆς ἀληθείας κατάφασις ἀδικεῖ γὰρ ἕκαστος αὐτομάτως ἑαυτόν. **M**

6 αἰγῶν τε φθογγὴν οἶων τε : “αὐτῶν φθογγὴν οἶων τε καὶ αἰγῶν” *Od.* ι 167

1-4 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 93, 12-16 **7-11** διὰ — ἑαυτόν PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 93 adn. ad l. 8-16

mit. **b. καπνὸν τ' αὐτῶν]** [ὄρα δὲ ἐν τῷ μέθῃ ἡδῦ], λείπον συνεκδοχικῶς τὸ ἐπίνομεν. ἐλλέλειπται δὲ διὰ τὸ παντὴ γνῶριμον. οὕτω δὲ καὶ ὑποκαταβάς ἐρεῖ τὸ, Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ἐόντων. καπνὸν τε αὐτῶν τε φθογγὴν οἶων τε καὶ αἰγῶν. κἀνταῦθα γὰρ ἐν τῷ φθογγὴν αὐτῶν οἶων τε καὶ αἰγῶν ἐξαναλόγου ληπτέον τὸ ἠκούομεν. **V^c**

lex. **c. φθογγήν]** φωνήν Qⁱrⁱ

lex. **d. φθογγήν όίων τε καί αίγών·** ήκούομεν δηλονότι. Od

lex. **e. όίων]** προβατών Qⁱrⁱ

lex. **f. αίγών]** σπονδείος όλος Eⁱ

ARISTON. *in Od.* adn. ad l.18

contx. **ι 168. ήμος·** ήνικά. τὸ ήμος ψιλοῦται παρὰ Ἴωσι καὶ οὐχ ὑποτάσσει, παρὰ δὲ Ἀπτικοῖς ὑποτάσσει καὶ δασύνεται. καὶ ὁ ὅτε καὶ ὁ κεν ὑποτάσσει παρὰ τοῖς Ἀπτικοῖς. καὶ τὰ δεύτερα πρόσωπα τῶν παθητικῶν διφθόγγῳ γράφεται, πάσομαι πάσει. ὄψομαι ὄψει. καὶ τὰ ὅμοια. P

lex. **ι 169. ρήγγῃνι·** τῷ αίγιαλῷ MⁱQⁱVrⁱ

sch. om. V^cV^p

lex. **ι 171²¹. θέμενος·** ποιησάμενος MⁱVgⁱ

sch. om. V^cV^p

gram. **ι 172²² a. έμοι]** έμοι οὔν Yⁱ

post έμοι s.l. οὔν add. Yⁱ

lex. **b. έταῖροι]** ένδοξι Yⁱ

mit. **ι 173 a1. αὐτὰρ έγῷ σύν νηϊ·** αὐτὸς ἀπελθεῖν βούλεται, έπεὶ οὐκέτι τοῖς έταῖροις πιστεύει διὰ τὸ κατὰ τοὺς Λωτοφάγους σύμβαμα καὶ τήν έν τῇ γῇ τῶν Κικόνων ἀπείθειαν. Od

²¹ apud uersum 170 Ἡώς ut tit. scr. C

²² apud hoc uersum Ὀδυσσεὺς εἶπε ut tit. scr. C

- mit. **a2. αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηϊ τ' ἐμῇ·** εἰκότως αὐτοῦ ἀπέρχεται τοῖς ἑαυτοῦ ἐταίροις, μηκέτι πιστεύων διὰ τὸ πρὸς τοὺς Λωτοφάγους σύμπτωμα, καὶ τὴν παρὰ Κίκοσιν ἀπείθειαν, μὴ πως πάλιν ὑποφερόμενοι τινὶ κέρδει κινδυνεύουσιν. **HWX**
- 1 αὐτοῦ : αὐτὸς WX 2 Κίκωσιν WX
- lex. **b. ἐτάροισιν]** φίλοις Qⁱ
- lex. **ι 174. πειρήσομαι]** δοκιμάσω Qⁱ
- gram. **ι 176 a. φιλοξένοιο·** φιλοξένου V
- sch. om. V^cV^p φιλοξένοι text. Hom. ed.
- contx. **b. ὅτι τὸ καὶ σφι[ν] νόος ἐστὶ θεουδῆς·** ὑπαλλάσσει τὴν κοινὴν φράσιν, ἥς τὸ ὄρθον τοιοῦτον. ἡ ἐ φιλόξενοι καὶ θεοειδῆς. Ὅμηρος δὲ περιφράσθαι ἐξαλλαγὴν ἐποίησε τοῦ σχήματος. V^c
- 1 ὅτι τὸ (non in text. Hom.) ante καὶ ad lem. add. V^c
- contx. **ι 177 a. εἰπὼν ἀνὰ νηὸς ἔβην·** πρόθεσιν ἔχει ἀντὶ προθέσεως ἀντὶ τοῦ ἐπὶ νηὸς. ἴσως δὲ καθ' ὑπέρβασιν καὶ ἔλλειψιν ἐτέρας προθέσεως πέφρασται, ἵνα ἦ, ἀνέβην ἐπὶ νηὸς. V^c
- lex. **b. ἀνὰ]** ἐπὶ Wⁱ
- lex. **c. ἀνὰ νηὸς ἔβην]** ἰδίως εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀνὰ τὴν ναῦν ἔβη. H
- ARISTON. *in Od.* 89, 20-23
- lex. **ι 178. πρυμνήσια]** τὰ ἀπόγεια σχοινία Mⁱ
- lex. **ι 179 a. αἶψα]** ταχέως Qⁱ
- lex. **b. κληῖσι]** ταῖς καθέδραις Mⁱ

lex. **ι 180 a. ἐξής]** κατὰ τάξι **Mⁱ**

lex. **b. ἐζόμενοι]** καθήμενοι **Qⁱrⁱ**

lex. **c. πολιήν·** λευκήν **MⁱV**

sch. om. V^cV^p πολιόν V^m

lex. **ι 181 a. τὸν χώρον]** εἰς τὸν ἐγγὺς ὄντα χώρον **Mⁱ** / εἰς τὸν χώρον **Wⁱ**

τὸν χώρον, sed s.l. εἰς add. (: εἰς τὸν χώρον) Wⁱ

lex. **b. ἀφικόμεθα]** ἐπλησιάσαμην **Qⁱrⁱ**

gram. **c. ἐόντα]** ἐόντες **V^{ci}**

ἐόντα, sed s.l. ες pro α corr. (: ἐόντες) V^{ci}

contx. **ι 182 a. ἔνθα δ' ἐπ' ἐσχατιῇ·** ὑπογράφων τὰ κατὰ τὸν τόπον ἐπισημαίνεται τὸ ἐπ' ἐσχατιᾷ εἶναι τὸ σπήλαιον. τοῦτο δὲ συνέφερε καὶ πρὸς τὸ εὐχείρωτον αὐτοῖς εἶναι τὸν ἐνοικοῦντα, ἅμα τε καὶ φυγὴ εὐχερὴς πλησίον τοῦ ἄντλου τῆς νεὼς ὠρμισμένης.
HQWZr

3 ἄντλου : ἄντρου Dindorf, 420, 19 (mss. HQ)

1 δ' ἐπ' ἐσχατιῆς H

mit. **b. ἔνθα δ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἶδομεν ἄγχι θαλασσης]** ὅτι ἐκ Ποσειδῶνος τοῦ εἰς θάλασσαν ἀλληγορουμένον ὁ μῦθος φεσὶ γεγονέναι τὸν Κύκλωπα διὰ τὸ κατὰ θάλασσαν ἄγριον. ἐν δὲ λέξεσι ῥητορικαῖς εὐρηται καὶ Ἰλάων Ποσειδῶνος υἱὸς ὑπερφυῆς οὐκ εὐπρόσιτος. ὁ δὲ γεωγράφος μὲν ἐτέρων Κυκλώπων μέμνηται οἳ ἐκ
5 Λυκίας ἦσαν μετάπεμπτοι. ἀφ' ὧν ἐν ναυπλίᾳ σπήλαια καὶ λαβύρινθοι οἰκοδομητοὶ Κυκλώπεια καλούμενα. ἡ δὲ κατὰ τὸν Κύκλωπα ἀλληγορία εἰς θυμὸν αὐτὸν μεταλαμβάνει θηριώδη, ἐπεὶ ὁ θυμούμενος οὐ μερμηρίζει οὐδὲ διάφορα βουλεύεται, ἀλλ' εἰς ἐν τι καὶ μόνον ἀφορᾷ, τὴν τοῦ οἰκεῖ βουλή μετὰ ἄνυσιν. Ὀδυσσεὺς δὲ αὐτὸν ἐκτυφλοῖ, οἷς τὰς θηριώδεις ὁρμὰς καὶ φονικὰς ἀπρακεῖν ποιεῖ τῷ Κύλωπι. **V^c**

8 οἰκεῖ βουλή μετὰ ἄνυσιν : οἰκείου θελήματος ἄνυσιν EUST. *in Od.* 332, 23

lex. **c. ἐπ' ἐσχατιῇ**· ἐπὶ τῷ τελευταίῳ μέρει **Ε'Η'Μ'VW'X'** ἢ τῇ ἐρημίᾳ. **Μ'** / ἐπὶ τῷ ἐσχάτῳ μέρει **υ**

sch. om. V^cV^p 1 ἐπ' εὐχατιῇ V^υ τῷ ἐχάτο καὶ τελευταίῳ V^a

lex. **ι 183 a. κατηρεφές**· κατεσκευασμένον **Η'Μ'Ρ'Q'VW'Z'g'r'u** / κατεσκιασμένον **Ε'Μ'Υ'** ἢ κατεσκεπασμένον **Μ**

sch. om. V^cV^p 1 κατεσκευασμένον V^a : s.l. εσκευασμένον add. (: κατεσκευασμένον) Ρⁱ

contx. **b. κατηρεφές**· νῦν μὲν σπήλαιον τὸ V^c ἐσκιασμένον οἶονεὶ ὀρόφῳ **OV^cd** ταῖς δάφναις. πρὸ δὲ τούτων κύμα κατηρεφές ἔφη τὸ καλύψαν τὴν τε σχεδίαν καὶ τὸν Ὀδυσσέα. ἐν δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ καὶ κατηρεφές οἶκημα λέγεται τὸ ταπεινόν. τὸ δὲ οἶες καὶ αἶγες, ἐφερμηνευτικόν ἐστὶ τοῦ μῆλα. ἐκείνο μέντοι γενικῶς ὡς εἰδῶν αὐτῶν
5 προτέτακται. V^c

contx. **ι 184 a. μῆλ', οἶες τε**· ἐπειδὴ διάφορα εἰσιν ὀνόματα τοῖς προβάτοις, γενικά τε καὶ εἰδικά, καὶ αὐτὰ διάφορα πρόβατά τε καὶ ἄρνες ἢ αἶγες, διαφόροις ἐνταῦθα ἐχρήσατο τοῖς ὀνόμασι μῆλά τε ταῦτα εἰπὼν καὶ οἶας. **HQWZr**

1 οἶες : οἶς QWZr 2 ἢ αἶγες : καὶ αἶγες H

lex. **b. μῆλ', οἶες τε καὶ αἶγες**· προτάξας τὸ γένος ἐπήνεγκε τὸ εἶδος. **MVX'** τοῖς ἐν τῇ γῇ ἐνωρυγμένοις. V^p

1 ARISTON. *in Od.* 89, 24-28 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 90 adn. ad l.8

sch. om. V^c 1 εἶδος om. V^m

lex. **c1. ἰαύεσκον**· διενυκτέρευον **Μ'Ρ'V** / ἐκάθευδον **Μ'V** / ἠύλιζοντο **Μ'V** / ἐβόων **Μ'Ρ'VY'** / διέτριβον **Ε'Μ'Ρ'k'** / ἐνεκτέρεων **g'**

sch. om. V^p 1 ἰώεσκον V^υ ἠύλιζοντο om. V ἢ ἐβόων Μ'V ἐβόων om. V^a 2 ἢ διέτριβον Μ'

lex. **c2. ἰαύεσκον]** διέτριβον ἢ ἐκοιμῶντο ἢ ἐβόωντο ἢ διενυκτέρευον **HQ'W'Z'r'**

lex. **d. περι δ' αὐλή]** περίορος **Eⁱ**

lex. **ι 185 a. ὑψηλή]** οικονομικῶς, ἵνα μὴ ἐξῆς βοῶντος ὑπομείνωσιν, ἀλλ' ὥσπερ ἀφοσιωσάμενοι ἀπέλθωσι. **HQ'WZ'ῖ**

2 ἀφωσιωσάμενοι **W**

lex. **b. δέδμητο·** ἐδεδόμητο **M'VX'gⁱ** / ὠκοδόμητο **M'Vg'k'zⁱ** / ἐβέβλητο **Wⁱ** / ἀπὸ τοῦ δέμου **u**

sch. om. **V^cV^p** οἰκοδόμητο **gⁱ**

lex. **c. δέδμητο]** οὕτως Ἀρίσταρχος. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης, βέβλητο. **H**

δέδμητο Aristarchus codd. : βέβλητο Aristoph.

lex. **d. κατωρυχέεσσι]** τεθεμελιωμένοις **gⁱu** / ἐν τῇ γῇ κατορωρυγμένοις **Eⁱ**

lex. **e. κατωρυχέεσσι·** τοῖς ἐν τῇ γῇ ἐνωρυγμένοις καὶ ἐν βεβλημένοις. **H'IMP'VX'Yⁱ** ὁ ἐστὶ τεθεμελιωμένοις. **H'IMP'VX'Yⁱ**

sch. om. **V^p** **V^c** cf. infra **1** κατωρυχέεσσι **V^d** τοῖς om. **Pⁱ** τοῖς — βεβλημένοις : τοῖς ἐνωρυγμένοις καὶ βεβλημένοις τῇ γῇ **Xⁱ** καὶ ἐν βεβλημένοις om. **VYⁱ** ἐν βεβλημένοις : ἐμβεβλημένοις **Hⁱ** ὁ ἐστὶ om. **Pⁱ** : καὶ **Hⁱ** **1-2** ὁ — τεθεμελιωμένοις om. **V^p** **2** τεθεμελιωμένοις μεγάλοις **M**

lex. **f. κατωρυχέεσσι λίθοισι·** μεγάλοις, ὧν μέρος τι κατορώρεται εἰς γῆν. **OV^{ci}d**

cett. **V** cf. supra τι om. **V^{ci}**

lex. **ι 186 a. ὑψικόμοισιν·** ἐν ὕψει κομώσας. **H'IMP'V**

sch. om. **V^cV^p**

contx. **ι 187²³ a. ἔνθα δ' ἀνήρ·** εἰκότως προσυνίστησι τὸ μέγεθος, ἵνα ἀξιόπιστος φανῇται δύο σώματα σιτούμενος. πλείστας δὲ παραβολὰς ποιεῖται τοῦ μεγέθους αὐτοῦ. διὸ καὶ

²³ apud hoc uersum ἀνὴρ πελώριος ut tit. scr. C

ὄρει ἄνθρωπον εἵκασεν ὥς ὑπερβάλλοντα παντός ζώου μέγεθος, καὶ οὐδ' ὄρει
 ἀπλῶς, ἀλλὰ ρίῳ ὑλήεντι, ὃ ἐστὶν ὄρει τῷ ὑψηλοτέρῳ καὶ τούτῳ ὑλήεντι. τοῦτο δέ
 5 ἐστὶν ὑπερβολὴ ὑπερβολῆς. **HQWZr**

1 ἐνθ' ἀνήρ ut lem. W 4 ρίῳ : ῥόῳ Qr

lex. **b. ἐνίαυε·** διενυκτέρευε **HⁱQⁱWⁱZⁱrⁱ** / ἔμενε **M** / ἠύλιξετο **M** / διέτριβεν ἢ
 ἐκάθευδεν **MV^ki** / ἐνδιέτριβε **kⁱzⁱ**

sch. om. V^cV^p

lex. **c. πελώριος]** μέγας [...] **Eⁱ** / ἦτοι μέγας **Yⁱ**

gram. **d. πελώριος·** μέγας, παρὰ τὸ πέλας καὶ τοῦ ὄρους **Od**

ὄρος O

gram. **e. πελώριος]** τὸ δὲ πέλωρ πελώριον, καὶ ἔλωρ ἔλωρος ἐλώριον. ἐκ δὲ τοῦ πέλωρ καὶ
 πελωρίδες ὄστρακόν τι μεῖζον χήμης, καὶ Πελωρίς δὲ ἀκρωτήριον Σικελικόν. ἴσ τεον δὲ
 ὥς εἰ καὶ μιᾷ ὑπάγονται ἀναλογίᾳ τὸ, πέλωρ [πέλωρος] πελώριον, καὶ ἔλωρ ἔλωρος
 ἐλώριον, ἀλλὰ πέλωρ μὲν κοινόν ἐστι τῷ γένει, ἔλωρ δὲ μόνως οὐδέτερον. οἶον.
 5 Πατρόκλοιό δ' ἔλωρα μενοιτιάδαο. δύο γάρ φασι μόνῃ οὐδέτερα εἰς ὡρ, ὕδωρ καὶ
 ἐλώρ. **V^c**

lex. **ι 188a. οἶος]** μόνος **zⁱ**

lex. **b. οἶος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν]** ἐξ οἰκονομίας **u**

mit. **c. οἶος ποιμαίνεσκεν·** Κύκλωπος μόνωσις καὶ ἀγριότης. ἡ δὲ ἀλληγορία τοῦ
 Κύκλωπος, εἰς θυμὸν μεταλαμβάνεται θηριώδη. **Od**

lex. **d. ἀπόπροθεν]** ἄποθεν καὶ χωρὶς **Mⁱ** / ἄλλων **Wⁱ**

lex. **ι 189a. πωλεῖτο·** ἀνεστρέφετο **MⁱV** / συνανεστρέφετο **Yⁱ** / ἀπτικόν **Wⁱ**

sch. om. V^cV^p

lex. **b. ἀθεμίστια·** ἄδικα **HⁱMⁱPⁱQⁱVWⁱZⁱgⁱkⁱrⁱu** / ἀνόσια **zⁱ**

sch. om. **V^cV^p** ἀθενίστια **V^s**

lex. **c. ἀθεμίστια·** λέγων τὰ ἐστερημένα τῆς Θέμιδος, ἡγουν τῆς θείας δίκης, ἄδικα. **H**

contx. **ι 190a. θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον]** ὅτι ἐκ τοῦ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον, εἰλήφασιν οἱ μεθ' Ὅμηρον θαύματα λέγειν ἐν κόσμῳ τὰ παράδοξα θεάματα, ὅποῖος ὁ τοῦ Μαισώλου τάφος, ὁ ἐν Ἐφέσῳ ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος, Βαβυλώνιος κήπος, αἱ ἐν Αἰγύπτῳ πυραμίδες καὶ ἕτερα. **V^c**

lex. **b. ἐώκει]** ὁμοῖος ἦν **Υⁱ**

lex. **ι 191a. ῥίω·** κορυφῇ **Od** / ἀκροτηρίῳ **Eⁱgⁱkⁱzⁱ** / ῥίον τὸ ἀκροτήριον **P**

lex. **b. ῥίω·** ἀκρωτηρίῳ καὶ ὄρους ἐξοχῇ. **HⁱMⁱVu**

sch. om. **V^cV^p** hoc lemma om. et hoc sch. eras. **V^p** καὶ om. **HⁱMⁱV** ὄρους ἐξοχῇ om. **Hⁱ**

lex. **c. ῥίω ὑλήεντι]** πρὸς πίστῳσιν τῶν ἑαυτοῦ λόγων **Wⁱ**

lex. **d. ὑλήεντι]** ὑδρήοντι **Eⁱ**

lex. **ι 191-192 a. ῥίω ὑλήεντι / ὑψηλῶν]** ῥίω ἐώκει ἡγουν ἀκρωτηρίῳ ἢ ὑψηλῷ βουνῷ. **Υⁱ**

contx. **b. ῥίω ὑλήεντι ὑψηλῶν]** τὸ δὲ ῥίω ὑψηλῶν ὄρεον, διαφορὰν δηλοῖ ῥίου καὶ ὄρους. ἵνα ᾗ τὸ ῥίον ὄρους κορυφὴ ὑπερκειμένη, εἰ τὸ [] ὑπερφαινομένη. διὸ καὶ ἐπάγει ὃ τε φαίνεται οἷον ἀπ' ἄλλων τῶν εἰκῶν ὑψηλότερον. **V^c**

lex. **ι 192 a. ὃ]** ὅπερ **BⁱEⁱHⁱMⁱQⁱZⁱrⁱ** / καὶ ὅπερ **Wⁱ**

lex. **b. ὃ τε]** ὡς τῶν ἄλλων ὑψηλότερον **u**

lex. **c. οἶον]** μόνον **EⁱHⁱPⁱV^piYⁱkⁱ**

- lex. **d. οἶον ἀπ' ἄλλων·** ὡς Πολύφημος ὑπὲρ τοὺς λοιποὺς Κύκλωπας. **Od**
- lex. **ι 193. ἐρίηρας]** ἀρμοδίους **κ'z'**
- lex. **ι 194 a. μένειν·** φυλάτται **B'iM'**
φυλάσσαι **B'**
- lex. **b. ἔρυσθαι·** φυλάξει **H'iM'VW'g'** / φυλάσθειν **E'** / φυλάττειν **κ'z'**
sch. om. V^cV^p ἔρισθαι V'
- contx. **ι 196 a. ἀπὰρ αἰγέον ἀσκόν·** εἰκότως καὶ πρὸς ποιμένας ἀπιῶν ἄλφιστα καὶ οἶον βαστάζει. εἶχε δὲ καὶ τὸν οἰκεῖον λόγον πρὸς πειθῶ, ἵν' ἢ διὰ λόγων καταπλήξῃ, ἢ τῷ οἴνῳ καταπραῦνῃ. **HQ'W'Z'i'**
1-3 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 90 adn. ad l.13
1 οἶον **Q'**
- lex. **b. ἔχον]** ἐβάσταζον **M'**
- gram. **c. ἔχον]** εἶχον **B'**
- gram. **d. οἴνοιο]** πλήρη **W'**
- lex. **e. οἴνοιο]** ἤγουν ἐρυθροῦ, ὃς διὰ τὴν ἄγαν ἐρυθρότην ὑπομελαίνιους δοκεῖ. **Υ'**
- mit. **ι 197²⁴ a. ὃν μοι ἔδωκε Μάρων·** ἐξ οὗ καὶ ἡ κατὰ Θράκην Μαρώνεια τοῦ Οἰνοπίωνος τοῦ Διονύσου, ἐσκώπτοντο δὲ καὶ οἱ Μαρωνεῖας πολῖται εἰς οἶνοφλυγίαν. ὃ δὲ Μάρων ἀμπέλων ἐπιμελητής. **Od**
1-3 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 91, 15-17
- contx. **b. Μάρων]** ὃ καὶ ἐπὶ ὕπνου Ὀμήρου ἔφη ἐν τῷ, λύων μελεδήματα θυμοῦ. ὅθεν κατὰ

²⁴ apud hoc uersum Μάρων ut tit. scr. S

τινας καὶ ὕπνος λέγεται ὡς οἶον λύπονος. V^{cmg}

mit.

c. Μάρων· Εὐάνθους υἱός· Εὐάνθης δὲ Διονύσσου υἱός. MV / Μάρων Εὐάνθους υἱός, ὁ δὲ Εὐάνθης υἱός Διονύσου. γυνὴ Μάρωνος Οἰδέρκη, ὡς Πορφύριος. HQWY'Zrⁱ παῖδες δὲ, Ἀριστάρχος καὶ Ἀριστοφάνης. Yⁱ

1-3 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 91, 15-17

sch. om. V^c 1 εὐάνθους υἱός om. V^p Εὐάνθης : Εὐάντης V^m Διονύσου (p.c. sec. man. scr. V^r) MV^aV^r υἱός om. V 2 ὁ δὲ om. Yⁱ γυνὴ δὲ Yⁱ

mit.

d. Μάρων] τὸν Μάρωνα οὐ καὶ παρώνυμω εἰσιν ἢ κατὰ Θράκην Μαρώνεια καὶ ἱερῶ ἐτίμησαν οἱ ἐγγύριοι. οὗ τὸν πατέρα Εὐάνθην Ἡσίοδος Οἰνωπίωνος υἱὸν ἱστορεῖ, υἱοῦ Διονύσου. δοκεῖ δὲ ἀμπέλων ἐπιμελητὴς ὁ Μάρων γενέσθαι μάλιστα, ὧν γλυκὺς οἶνος. ἐν δὲ τοῖς δειπνοσοφιστοῦ φέρεται καὶ ὅτι Μάρων εἰς τῶν μετὰ Διονύσου
5 στρατευομένων. ἀφ' οὗ καὶ Μάρεια κρήνη Ἀλεξανδρεωτικὴ. καὶ παρὰ αὐτὴν πόλις ὁμώνυμος, μεγίστη ποτὲ εἰ καὶ ὕστερον κώμη περιελείφθη. ἐκεῖθεν καὶ ὁ Μαρεώτης οἶνος. οἱ δὲ ἀπὸ Μαρωνείας πολῖται εἰς οἶνοφλυγίαν ἐσκώπτοντο καὶ τις σοφὸς ἐν Μαρώνεια γενόμενος καὶ ἡρωτησὶς ὅπου δὲ ἦ κατὰ τὸ καπηλεῖον ἔφη. καπηλεία γὰρ ἐδόκει εἶναι ἢ Μαρώνεια. καὶ τὸ περιαδόμενον τάχα πού τῶν ἐκεῖ ἐπὶ ἀποδοχῇ οἴνου
10 λεγόντων, ὡς οὐκ ἀπόβλητον Διονύσειον οὐδὲ γίγαρτον. οὐδὲ καὶ παροιμίαν ἐπὶ οἴνου λέγομαι ὡς οἶνος οὐκ ἔχει πηδάλιον. καὶ σκώμμα Στρατονικός, ὡς ἐν Μαρώνεια οὐ γίνεται. V^c

contx.

e. Μάρων] Μάρων ὃς οἶνον ἔδωκεν Ὀδυσσεῖ τὸν ἄριστον. kⁱ

mit.

1 198²⁵ a. ἱερεὺς Ἀπόλλωνος· ταῦτα σημειοῦνται τινες πρὸς τὸ μὴ παραδιδόναι Ὅμηρον Διόνυσον οἴνου εὐρετὴν, τὸν δὲ Μάρωνα οὐ Διονύσου, ἀλλ' Ἀπόλλωνος ἱερέα, δι' ὅλης τῆς ποιήσεως οἴνου μνημονεύων. ἢ δ' ἀπότασις πρὸς Ἡσίοδον λέγοντα τὸν δὲ Μάρωνα εἶναι Οἰνουπίονος τοῦ Διονύσου. HQWZr

1-4 ARISTON. *in Od.* 90, 1-8

1 μή om. r 3 ἱερῆα Qr

²⁵ apud hoc uersum Μαρωνεία et Μαρώων ἱερεὺς Ἀπόλλωνος ut tit. scr. C

lex. **b. ὅς Ἰσμαρον]** τὴν Μαρώνειαν **Εἰ**

lex. **c. Ἰσμαρον]** τόπος **Ηἰ**

mit. **d. Ἰσμαρον ἀμφιβέβηκει·** κατὰ τὸ “ὅς Χρύσην ἀμφιβέβηκας”. **Od**

“ὅς Χρύσην ἀμφιβέβηκας” // A 37

lex. **e. ἀμφιβέβηκει·** κατεῖχεν **ΗἰΜῖΡῖVgῖu** / ἐφύλασσαν **ΗἰΜῖVWῖu** / ἀμφιέφύλασσαν **Ρῖ** /
ὑπερεμάχει **Μῖkῖ** / περιέπει **Εἰ** / Ἀπόλλων **u**

sch. om. V^c ἀμφιβεβλήκει V^aV^u κατεῖχεν om. V^p ἐφύλαξεν, sed s.l. σσ pro ξ corr. (: ἐφύλασσαν) V^d

contx. **ι 199 a. οὐνεκα μιν·** ὅτι περιεσώσαμεν αὐτὸν καὶ τὴν αὐτοῦ γυναῖκα σὺν τῷ παιδί
αὐτοῦ. **HQῖWῖZῖrῖ** / οἱ γὰρ ἱερεῖς περιουσίαν εἶχον. **Od**

gram. **b. σὺν παισὶ]** σὺν παιδί, Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης. **H**

τὸ δὲ σὺν παισὶ περισχόμεθα Ἀρίσταρχος σὺν παιδί γράφει ἐνικῶς EUST. in Od. 334, 19-20

σὺν παιδί text Hom. ed.

lex. **c. περισχόμεθα·** περιεσώσαμεν **ΜΡῖV^pV^sWῖYῖu** / ἐφυλάξαμεν **ΗἰMVWῖXῖu** /
περιεφυλάξαμεν **Εἰ** / περιφεισάμεθα **Μ** / ἐσώσαμεν **Εἰ** / ἐκρατήσαμεν **kῖ** /
περιποιησάμεθα **MOd** ἐνταῦθα τὸ σεβόμεθα **Μ**

ἐφύλαξαμεν om. V^p

contx. **d. περισχόμεθα]** περισχέσθαι δὲ, τὸ βοηθήσαι καὶ περιποιησασθαι. καιριώτερον δὲ εἰ
τὸ οἶονεῖ περιλαβεῖν. καὶ ἄλλως δὲ τὸ περισχεῖν ἐνταῦθα ὁμοίον ἐστὶ τὸ ὑπερσχεῖν. ἐξ
οὗ καὶ τὸ, ὑπερέσχε τοῦ δεινός χειρα θεός. ὅπερ Ὅμηρος ὑπερέσχεθε φησίν. **V^c**

1-2 καιριώτερον δὲ εἰπεῖν, τὸ οἶονεῖ περιλαβεῖν EUST. in Od. 334, 20-22

gram. **f. γυναικί]** γυναιξί **Ρῖ**

lex. **ι 200 a. ἀζόμενοι·** σεβόμενοι **ΕἰΗῖΡῖVYῖ** / ἐντρεπόμενοι **ΗἰΡῖV** διὰ τὸ εἶναι ἱερέα

Ἀπόλλωνος **Hⁱ** / [αἰ]δούμενοι καὶ [εὐλα]βούμενοι **k^zi**

sch. om. V^cV^p 1 ἀξόμενοι V^m 2 καὶ om. kⁱ

lex. **b. ἀζόμενοι**· παιδευτικῶς· δεῖ γὰρ φείσασθαι τοῦ ἱερέως διὰ τὴν ἱερωσύνην. **HQ'W'Z'i**

lex. **c. ἄλσει**· ὑδρηλῶ καὶ πόαν ἔχοντι τόπῳ **M'V**

ὑδρηλῶ V^a

contx. **ι 202²⁶ a. χρυσοῦ**· διὰ τούτου καὶ τὸ τίμιον δηλοῖ. οὕτω γὰρ ἐδόκει παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ ἄγρὸν χρυσίον τίμιον εἶναι. ἀναγκαίως δὲ μετὰ τῶν τοιούτων δώρων ἀπαριθμεῖται καὶ ὁ οἶνος, ὅτι ὡς ἐφάμιλλος αὐτοῖς ἐδόθη. **HQWZr**

1 παρά : περί H

lex. **b. εὐεργέος]** εὐκατεργάστου **M'Yⁱ**

lex. **c. ἑπτὰ τάλαντα]** ἐκπώματα τινὰ καὶ τοιαῦτα, ἐπὶ τὰ ἱστῶντα τάλαντα. **Y**

contx. **d. ἑπτὰ τάλαντα]** ἀκολουθῶς τῷ οἴνῳ καὶ εἰκότως τὰ ἑπτὰ τάλαντα τοῦ εὐεργέος χρυσοῦ φιάλαι τινὲς ἦσαν καὶ ἱερὰ πώματα. **H**

lex. **ι 203. πανάργυρον**· ὡς χρυσὸς οὐ συνεκέκρατο. **Od**

οὐσηνέκέκρατο d

lex. **ι 204 a. πᾶσιν ἀφύσσας]** πεπληρωμένοις **Eⁱ**

lex. **b. ἀφύσσας**· ἀντλήσας **M'Vgⁱ**

sch. om. V^cV^p ἀφύσσας text. Hom. ed.

lex. **ι 205 a1. ἀκηράσιον**· ἄκρατον **B'iC'iW'iX'kⁱ** / ἄφθιτον **Wⁱ** / ἀδιάφθαρτον **H'iX'u** / ἄφθαρτον **C'iP'iY'gⁱ** / ἀμιγές **Bⁱ**

²⁶ apud hoc uersum τάλαντα ut tit. scr. C

- lex. **a2. ἀκηράσιον·** ἤτοι καλὸν καὶ ἀδιάφθαρτον, **HQ'W'Z'i'** ἢ ἀκέραιον, **HMV** ἄκρατον καὶ καθαρώτατον. **HM**
- sch. om. V^p 1 ἡδὺν ἀκηράσιον ut lem. Hom. scr. HM ἤτοι om. MV ἀκηράσιον post ras. scr. V^m ἐκέραιον V^a καὶ (καθαρώτατον) om. H
- lex. **a3. ἀκηράσιον·** ἀκέραιον μὴ διεφθορότα. **Od**
- mit. **b. ἀκηράσιον·** ἄκρατον, ἀδιάφθαρτον, καὶ ἐν Ἰλίου ἀκήρατον ὕδωρ φησὶ τὸ καθαρὸν, οὐ παραγωγή τὸ κῆρ καὶ <ή ᾗ>ση ἢ ᾗτη. ταῦτα καὶ τὸ θεῖον πότον καὶ νέκταρος ἐστὶν ἀπορρώξ σεμνὰ μὲν εἰς ἔπαινον οἴνου. ὁ δὲ Ἀφροδίτης γάλα τὸν οἶνον εἰπων ἐπωμικεύσατο. **V^c**
- gram. **e. αὐτόν]** Μάρωνα **E'**
- lex. **ι 206 a. ἡείδη]** ἦδει **H'** / ἠπίστατο **H'P'Y'** / ἐγίνωσκεν **k'z'**
- lex. **b. δμῶων·** οἰκετῶν **M'V** / δούλων **M'V** / ἀρρένων **Od**
- sch. om. V^cV^p
- gram. **c. ἀμφιπόλων·** θηλέων **Od**
- contx. **ι 207. ἀλλ' αὐτὸς ἄλογός τε·** ὡς δέον ὄν τοὺς σπουδαίους τὰ παρ' αὐτοῖς τίμια μὴ πᾶσιν ἔκπτυστα ποιεῖν. **Od**
- 1** παρ' αὐτοῖ d
- lex. **ι 208 a. ὅτε πίνοιεν·** ἤτοι ὅτε πῖνοι τῖς. **Od**
- τις ante ἤτοι scr. sed eras. d
- lex. **b. πίνοιεν]** τῖς ἢ τινές **B'**
- lex. **c. ἐρυθρόν·** πυρρόν **M'P'Vg'**

sch. om. V^c πυρόν V : πιρόν Pⁱ

lex. **ι 209 a. ἐν δέπας]** τοῦτο προωκονόμησεν, ἵνα μὴ ζητῶμεν πῶς ὁ τοιοῦτος ἐκορέσθη.
HQ'W'Y'Z'i'

1 τοῦτο om. Yⁱ ζητούμεν Yⁱ πηλικοῦτος H

contx. **b. ἐν δέπας·** ὅτι τὸ δέπας εἶρησθαι φασίν, ὅτι δίδοται πᾶσι σπένδειν εἴτε καὶ πίνειν, οἱ δὲ, ὅτι δύο ὦπας ἢ ὀπὰς ὡς ἄμφωτον φασίν. **V^{ai}**

contx. **c. ἐν δέπας]** προκατασκευή **Mⁱ**

contx. **d. ἐν δέπας ἐμπλήσας ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα]** [] ἄριστον μὲν τὸ μέτριον τὸ τοῦ οἴνου [] ἀνάπαλιν δὲ, ἡ ἀσυμμετρία [] αἱ ἀμέθυσοι περιενοθήσαν κατασκευαὶ τοῖς παλαιοῖς. ἐν αἷς καὶ σπέρμα κράμβης καὶ ράφανος [] ὁ δὲ τὰ Κυπριακὰ ποιήσθαι περὶ οἴνου, οἶνος θεόθεν πετποῖται ἄριστος ἀνθρώποις ἀποσκεδάσαι μελεδῶνας. **V^e**

lex. **e. ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι·** εἰκοσαπλάσιον ὕδωρ **Od**

εἰκοσαπλάσιν d

lex. **f1. ὕδατος δ' ἀνὰ εἴκοσι μέτρα·** προωκονόμησεν ἵνα μὴ ζητῶμεν πῶς ὁ τοσοῦτος ἐκορέσθη. **MV**

sch. om. V^c **1** ὕδατος δ' ἀνὰ in lem. om. M δ' ἀνὰ alia lectio Hom. pro ἀνὰ μέτρα om. V^a

lex. **f2. ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα·** οἰκονομικῶς τοῦτο φησίν. ἵνα μὴ ζητῶμεν πῶς ὁ τοσοῦτος ἐκορέσθη. **CWX**

2 τοσοῦτος : τοιοῦτος W

lex. **g3. ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα]** τουτέστιν εἰκοσαπλάσιον τὸ ὕδωρ ἐδέχετο οὗτος ὁ οἶνος. **Bⁱ**

lex. **h. μέτρα]** μερτικά **gⁱ**

lex. **i. μέτρα·** ἀνάλογα δηλαδὴ τῷ τοῦ οἴνου δέπαι. **Od**

lex. **ι 210 a. χεῖρε]** ἐνέχεεν **Mⁱ**

lex. **b. ὀδώδει]** ἔπνε **Mⁱ** / ἀπὸ τοῦ ὄζω **Wⁱ**

lex. **ι 211 a. τότε]** διό **Bⁱ**

contx. **b. οὐ τοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν]** οὐδὲ σοί, φησί, τῷ πάντων ἡδύτατον κεκτημένῳ οἶνον, ὦ Ἀλκίνοε, ἀπόβλητος. **HM**

1-2 κεκτημένῳ οἶνον : οἶνον κεκτημένῳ **M** **2** ἀποβλητος om. **H**

lex. **c. ἀποσχέσθαι]** αὐτῷ τῷ πίνοντι **BⁱWⁱXⁱ** / ἀποστήναι **HⁱPⁱVWⁱYⁱu**

αὐτῷ om. **Bⁱ**

contx. **d. οὐ τοι ἀποσχέσθαι·** ἀποσχέσθαι τοῦ οἴνου οὐκ ἦν προσφιλὲς τῷ πίνοντι διό καίπερ ὕδωρ ἔχων καλὸν ἦν. **HMⁱQⁱWⁱZⁱrⁱ**

sch. om. **V^c** **1** ἀποσχέσθαι : ἀποστήναι **M** διό: διότι **M** **2** ἔχων om. **Zⁱ** καλὸς ἦν **Zⁱ** ἔχων καλὸν ἦν om. **Wⁱ**

gram. **ι 212 a. τοῦ φέρον]** ἀπὸ τοῦ φέρον **WⁱXⁱYⁱ**

τοῦ φέρον, sed s.l. ἀπὸ add. (: ἀπὸ τοῦ φέρον) **WⁱXⁱYⁱ**

lex. **b. ἦϊα·** ἄλφιστα **HⁱMMⁱPⁱVYⁱkⁱu** / ἄλευρα ἢ βρώματα **HⁱM** / ἐφόδια **kⁱzⁱ**

sch. om. **V^c** ἐν δὲ καὶ ante ἦϊα ad lem. Hom. add. (: ἐν δὲ καὶ ἦϊα) **M**

lex. **ι 213 a. κωρύκω·** καλαθίσκω **WⁱXⁱ** ἢ θυλάκω **HⁱMⁱPⁱQⁱVWⁱYⁱZⁱkⁱrⁱzⁱ** / σακίω **Mⁱ** / ἐν τῇ πήρᾳ **u**

sch. om. **V^cV^p** ἦ om. **kⁱ**

lex. **b. αὐτίκα γάρ μοι ὄϊσατο·** ἐνόησεν / ἐνεθυμήθα **Mⁱ**

lex. **c. αὐτίκα γάρ μοι ὄϊσατο·** ὄρα τὸ θεῖον τῆς ψυχῆς, ὅπως τὸ μέλλον ὑπείδετο. **Od**

lex. **d. ὄϊσατο]** ἐλογίσατο **Eⁱ** / ὑπέλ[-]β[-]kⁱ

lex. **e. ὄϊσατο]** σῆμα ἐνταῦθα τὸ θεῖον τῆς ψυχῆς. **u**

contx. **f. ὥϊσσατο θυμὸς ἀγήνωρ·** ὄρα τὸ θεῖον τε τῆς ψυχῆς ὅπως ὑπείδετο τὸ μέλλον, καὶ ὡς πολλάκις ἄνθρωποι προορώμενοι τὸ ἀποβησόμενον, ὅμως οὐδὲν ἀπώναντο τοῦ εἰδέναι, οἷα ἑτέροις ἐκκρουόμενοι θελήμασι. καὶ οὕτω μὴδ' αὐτοὶ τὸ δοκηθὲν τελέσαντες. **V^c**

1-4 EUST. *in Od.* 333, 25-27

1 ὄϊσατο / ὄϊσσατο uu.II. Hom.

lex. **ι 214 a. ἐπελεύσεσθαι·** ἐπελθεῖν **C'E'H'M'V**

sch. om. V^cV^p

lex. **b. ἐπειμένον·** περιβεβλημένον **H'M'P'V** / ἐνδεδυμένον **Eⁱ**

sch. om. V^cV^p

lex. **ι 215 a. δίκας]** κρίσεις δικαιοσύνας **Mⁱ**

lex. **b. θέμιστας]** νόμους **Mⁱ**

lex. **ι 216 a. ἄντρον·** σπήλαιον **P'gⁱ** / ἤγουν τὸ σπήλαιον **VYⁱ**

sch. om. V^cV^p ἤγουν τὸ om. V

gram. **b. οὐδέ μιν ἔνδον]** γρ. οὐδέ τιν' ἔνδον **H**

lex. **ι 217 a. ἐνόμει·** κατὰ τὴν νομὴν **Mⁱ** / ἔνεμεν **H'M'Vgⁱ** / εἰς νομόν **gⁱ**

sch. om. V^c ἔνεμεν om. V^p

contx. **b. ἐνόμειυε νομόν]** [] τὸ ἐνόμειυε κατὰ νομόν ἐτυμολογικῶς ἐρρέθη. τοῦ δὲ νομεύειν πρωτότυπον τὸ νέμειν. νομός δὲ παρ' Ὅμηρῳ καὶ τοῖς μὲν αὐτὸν ὁ τῆς νομῆς κυρίως τόπος. λέγεται δὲ καὶ τροπικῶς ἐπὶ πλήθους. ὁ Διοσπυλίτης νομός. **V^c**

lex. **c. νομόν κατά·** εἰς τὴν κατὰ νομήν **Vu** / κατὰ τὸν τόπον τῆς νομῆς **Yⁱ**

εἰς : κατὰ **V^p** ἤγουν κατὰ τὴν νομήν **V^{ci}**

contx. **d. κατά πίονα μῆλα]** εἰς τὴν κατανομήν **Mⁱ**

contx. **Ι 218 a. ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον·** ἦν ἐκ τῆς εὐταξίας τῆς κατὰ τὸ ἄντρον καὶ τῆς τῶν σκευῶν διακοσμήσεως τὸ τοῦ δεσπότης ἦθος στοχάσασθαι, οὐδὲν τῆς ἀγριότητος ὑποφαίνων. **HQWZr**

lex. **b. ἐθηεύμεσθα·** ἐθεωροῦμεν **M^{iV}** / ἐθαυμάζομεν **MⁱVY^ki** / ἐθε[-]μεθα **Eⁱ**

sch. om. **V^cV^p** ἐθηεύμεθα, sed s.l. σθ pro θ corr. (: ἐθηεύμεσθα) **V^m**

lex. **Ι 219 a. ταρσοί·** κάλαθοι **Eⁱ** / τυροκάλαθα **Mⁱ** / καλαθίσκοι, **Odgⁱkⁱuzⁱ** ἐν οἷς τυροκομοῦσι **Od**

1 ἐκ οἷς **d**

contx. **b. ταρσοί·** οἱ καλαθίσκοι, ἐν οἷς τυροκομοῦσι καὶ ἐκτυποῦνται οἱ τυροί. λέγονται δὲ καὶ τάλαροι. καὶ ψυγοί, ἢ ψυκτῆρες, διότι ἐν αὐτοῖς τὸ γάλα ψύγεται. ἔστι δὲ ἀγγεῖα πλεκτά. ταρσοὶ δὲ παρὰ τὸ τέρσαι. ὃ ἔστι ξηρᾶναι. **HMPQVYZ** ὅθεν καὶ τρασιά, οὗ σύκα [ψ]ύγεται. λέγεται δὲ ταρσὸς καὶ τὸ ἄνω τοῦ ποδὸς ἢ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς. **V^{ci}** ὅτι τὸν τάρσον οἱ παλαιοὶ καὶ [ταρρὸν] ἐν οἷς καὶ ὁ κωμικός. εἰ καὶ φασὶν ὅτι ταρρὸς, τὸ τυροκομεῖον. καὶ ὅτι ἄρριχοι μὲν, κόφιννοι σταφυλοφόροι, ταρρὸς δὲ, ἀγγεῖον πλέκτον ὡς ψίαθος ἐκ καλάμων, ἐν ᾧ τυρεύουσι. **V^c**

1 ταρσοὶ μὲν ut lem. Hom. scr. **HMQZ** λέγονται οἱ καλαθίσκοι **Y** οἱ om. **HPQV^{ci}Z** πλεκτοὶ καλαθίσκοι **HQZ** καὶ ἐκτυποῦνται οἱ τυροὶ om. **P** καὶ (τάλαροι) om. **Y** (λέγονται) δὲ om. **HQZ** **2** ἢ (ψυκτῆρες) : καὶ **V^p** : ἦτοι **QY** διό **QYZ** : δι' ὅτι **V^a** **2-3** ἔστι — πλεκτά om. **V^p** **3** λέγονται παρὰ **P** παρὰ — ξηρᾶναι : ἐν οἷς τέρσεται ὁ τυρὸς ὃ ἔστι ξηραίνεται **M** ὃ ἔστι : τουτέστι **PV^p** ξηρᾶναι : ξηραίνεσθαι **V^p**

contx. **c. ταρσοὶ μὲν τυρῶν·** οἱ καλαθίσκοι, ἐν οἷς τυροκομοῦσι καὶ ἐκτυποῦνται οἱ τυροί.

έτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ τερσαίνειν. ἦτοι ξηραίνειν τοὺς τυρούς. **WX**

contx. **d. ἄρριχοι·** κόφινοι σταφυλοφόροι. ταρρὸς δὲ, ἀγγεῖον πλεκτὸν καὶ κρεμαστήρ ταρροή, ἐν ᾧ τοὺς τυρούς ἔτερσον. ὅθεν καὶ τρασιὰ, οὗ σύκα ψύγεται. **O^{mgd}**

1 ἄρριχοι non in text. Hom., sed Eust. sub lem. ταρσοί scr. (*in Od.* 336, 18)

1 ταρρὸς : τάρος d

lex. **e. βρῖθον·** ἐβάρουν **Mⁱ** / ἐπεπλήρωντο. **MⁱVgⁱ** / ἔγεμον **E^Y**

ἐπεπεπλήρωντο V^aV^mV^oV^r

lex. **f. βρῖθον·** ἔγεμον. πολύτυρος γὰρ ἡ Σικελία. **Od**

lex. **g. στείνοντο·** ἐστενοχωροῦντο **EⁱHⁱMⁱQⁱVgⁱrⁱ** / ἐστενοῦντο V^p / ἔπληθον **Yⁱ**

sch. om. V^c ἐστενοχωροῦντο om. V^p : ἐστενοχαροῦντο V^mV^r: ἐστενοχοροῦντο, sed s.l. ω pro ο (ἐστενοχωροῦντο) corr. V^o

lex. **h. σηκοῖ]** μάνδραι **Mⁱgⁱuⁱ** / αὐλαί **Yⁱ**

αἱ μάνδραι gⁱ

lex. **ι. σηκοί·** αἱ μάνδραι καὶ περίβολοι. **HMPQⁱVWⁱZⁱrⁱ** ἐν οἷς συγκέκλεισται τὰ θρέμματα. **HMPQⁱVZⁱrⁱ** ἢ καταδύσεις τῶν θρεμμάτων. **HMPV**

sch.om. V^p 1 στείνοντο δὲ σηκοί ut lem. Hom. scr. M τὰ περίβολα (τά om. HPZⁱ) HPQⁱWⁱZⁱrⁱ συγκέκλεισται : συγκέκλειμένα εἰσὶ HQⁱZⁱrⁱ 2 αἱ καταδύσεις HMP καταδύσις V^m θρεμάτων V^u

lex. **j. σηκοί·** ἡ τῶν ἀρνῶν καὶ τῶν ἐρίφων στάσις, οἶονεῖ στηκοῖ. ὅθεν σακίται καὶ σηκύλη καὶ σηκίς, ἡ ἐν ἀγρῷ ταμειῖον φυλάτπουσα καὶ σηκίδες οἰκογενὴ παιδισκάρια. **O^{mgd}** σηκός· καὶ σταθμός ὅθεν ἀντισήκωσις. **Od**

1 σηκίται EUST. *in Od.* 336, 29 2 ταμειῖον d 3 σήκος ut alt. lem. Od

lex. **ι 220 a. διακεκριμέναι·** διακεχωρισμέναι ἢ ἐπίλεκτοι **MⁱV** / κεχωρισμέναι **Eⁱ**

sch. om. V^cV^p

lex. **b. διακεκριμένοι·** ἄνω ἰδίως ἀρσενικὰ προτάξας κατ' ἐπικράτειαν τοῦ Θηλυκοῦ ἐξήνεγκε τὸ διακεκριμένοι δὲ ἕκασται. **HQWZr**

1 ἡδέως QWZr

gram. **c. ἕκασται]** αἱ ἀγέλαι **Eⁱ** / σηκοὶ, καλαθίσκοι θηλυκῶς ἐνταῦθα **u**

lex. **ι 221 a1. ἔρχατο·** συνείρχοντο **Pⁱgⁱ** / συγκέλειστο **CⁱPⁱXⁱ** / συγκεκλεισμένοι ἦσαν **Eⁱu** / Ἴωνικὸν **Bⁱ**

lex. **a2. ἔρχατο·** συνείρχοντο ἢ **MⁱYⁱ** συνέιχοντο συγκεκλεισμένοι ἦσαν. **MMⁱVYⁱ**

sch. om. V^p συνέιχοντο om. Mⁱ ἦσαν ἢ συνέκχιντο M

lex. **b. ἔρχατο]** ἔργμεναι καὶ κεκλεισμένοι ὑπάρχον **kⁱzⁱ**

contx. **c. ἔρχατο, χωρὶς μὲν πρόγονοι·** πρόγονοι αἱ προγεγεννημένοι καὶ παλαιότεραι. **HQV^cWZr** μέτασσαι αἱ γεγεννημένοι μέσαι τῇ ἡλικίᾳ. αἱ δὲ νεώταται ἀπὸ τῆς ἔρσης ὠνομάσθησαν ἔρσαι, οἷον νεογναὶ καὶ ἀπαλαὶ καὶ δροσώδεις. ὁρρός δὲ ἐστὶ τὸ ὑδατώδες τοῦ γάλακτος. εἰπὼν δὲ πάντα τὰ ἀκολουθοῦντα τῷ ὀλοκλήρῳ ποιμένι περὶ
5 κυνῶν οὐδὲν εἶπε. τοῦτο δὲ, συμφερόντως πρὸς τὴν ὑπόθεσιν. οὐδὲ γὰρ ἂν ἐσώθη Ὀδυσσεὺς διὰ τὴν ὑλακὴν τῶν κυνῶν. ἅμα καὶ ἄθηρον τὴν χώραν διὰ τοῦτο ὑποτίθεται. **HQWZr** ψιλωτέον τὸ ἔρχατο. ἀπὸ γὰρ τοῦ εἶρκτο ἐστὶ κατὰ Ἴωνικὸν ὑπερσυντελικὸν παθητικῶς γενόμενον. **H**

HDN. *Od. pros.* 149, 5-6

2-3 μετάσσαι — δροσώδεις, cum uariationibus, sub lem. 221g2 (πρόγονοι) scr. M **3-7** ὁρρός — ὑποτίθεται, cum uariationibus, sub lem. 222k (ναῖον δ' ὀρῶ ἄγγεα) scr. WXY

1 οὔρχατο Qr, sed ἔρχατο in Hom. ms. Q προγεγεννημένοι QW **2** γεγεννημένοι QWr μέσσαι QWZ **3** δροσώδες Qr **5** συμφερόντως r

lex. **e. χωρὶς μὲν πρόγονοι·** τὰ πρωτογεννήματα. **Od**

lex. **f. πρόγονοι]** προγενέστεροι **EⁱPⁱ** / παλαιότεραι **V^pi**gⁱ

lex. **g1. πρόγονοι·** προγενέστεροι **HⁱMⁱVXⁱ** / αίπαλαιαί **Mⁱ** / παλαιότεροι **VXⁱ**

sch. om. V^c 1 προγενέστεροι om. V^p

lex. **g2. πρόγονοι·** προγενέστεροι, παλαιότεροι, προγεγενημένοι. μετάσσαι ὡς γεγένημαι. μέσαι, αἱ δὲ νεώταται ἀπὸ τῆς ἔρσης ὠνομάθησαν ἔρσαι. οἷον ἀπαλώταται ἢ ἔρσαι, αἱ νεογναὶ καὶ ἀπαλαὶ καὶ δροσώδεις ἀπὸ τῆς ἔρσης ἢ ἐνδεεῖς τῇ ἡλικίᾳ μικρα. **M**

1-3 μετάσσαι — δροσώδεις, cum uariationibus, sub lem. 221c (ἔρχατο χωρὶς μὲν πρόγονοι) scr. HQWZr

lex. **h. χωρὶς δὲ μέτασσαι·** αἱ μέσσαι, αἱ μεσήλικες. **Od**

contx. **i. χωρὶς δὲ μέτασσαι·** αἱ μεταγενέστεραι τῇ ἡλικίᾳ. αἱ μετὰ τὰς παλαιὰς, ἄσσον καὶ προσεχῇ τουτέστιν αἱ μέσαι. οὐ μὴν αἱ νεογναὶ καὶ ἀπαλαί. **WX**

lex. **j1. μέτασσαι]** μέσσαι **PⁱXⁱgⁱuⁱ** / μεσήλικες **BⁱHⁱPⁱWⁱZⁱkⁱ** / αἱ μεταγενέστεραι **Cⁱ** / αἱ τῆς μῆσης ἡλικίας **kⁱzⁱ**

αἱ μέσσαι Pⁱ : μέσαι Xⁱuⁱ

lex. **j2. μέτασσαι]** προγενέστεροι. αἱ **Yⁱ** μέσαι μεσήλικες. ἢ μεταγενέστεραι τῇ ἡλικίᾳ. **MⁱVYⁱ**

sch. om. V^c ἢ om. V^p τῇ ἡλικίᾳ om. V^p

lex. **k. μέτασσαι]** αἱ ἐπιγενόμεναι τοῖς προγόνοις, αἱ μεθηλικέστεραι. **Eⁱ**

lex. **ι 222 a. αὐθ' ἔρσαι]** δροσώδεις **WⁱXⁱ** / δροσοειδῇ **Eⁱ**

lex. **b. ἔρσαι·** νεογναί **BⁱPQⁱWⁱZⁱrⁱuⁱ** / ἀπαλαί **P** / τρυφῆραι **Wⁱ**

lex. **c. ἔρσαι·** αἱ νεογναὶ καὶ ἀπαλαί. καὶ δροσώδεις ἀπὸ τῆς ἔρσης. ἢ ἐνδεεῖς τῇ ἡλικίᾳ. **V**

ARISTON. in *Od.* 90, 9-12 *E.M.* 377, 38

αἰνεογναὶ V^r δροσώδεις V^p ἀπὸ — ἡλικίᾳ om. V^p

lex. **d. ἔρσαι·** αἱ δροσεραὶ. αἶξ, χίμαρος, ἔριφος, ἄρνειός, λειπογνῶμων ἄρην, ἄμνός, κριός μοσχίας. **Od**

lex. **e. ἔρσαι]** οἱ νε[...] γεγεννημένοι καὶ ἀπαλαί **κ'ζ'**

contx. **f. ἔρσαι]** ἰστέον ὅτι ἐν [τῷ περὶ] ὀνομασίας ἡλικιῶν γράφει ὁ γραμματικὸς Ἀριστοφάνης, τοιαῦτα τῶν αἰγῶν οἱ μὲν τέλειοι, τράγοι καὶ ἴξαιοι. ἡ δὲ ἐχομένη ἡλικία, χίμαροι. τὰ δὲ νεώτατα, ἔριφοι. ὁ δὲ ποιητὴς ἐν Ὀδυσσεΐᾳ τὰ τέλεια μὲν προγόνους καλεῖ, τὰ δὲ μετὰ ταῦτα μετὰσας. τὰ δὲ ἔτι νεώτερα, ἔρσας καὶ ἐσσηνες δὲ καλοῦνται, 5 ἡλικία τις. καὶ πρητῆνες. καὶ ἐπιπρητῆνες. ὅθεν καὶ παροιμία αἰγὸς ἐπιπρητῆνος ἐρυθροῦ πῆρη ἀρίστη. Ἴωνικοὶ δὲ τινες καὶ ἀπτήγους καλοῦσιν ἡλικίαν τινὰ τῶν ἄρρένων. εἶτα εἰπὼν περὶ ἰονθάδος Ὀμητικοῦ τοῦ ἐν τοῖς ἐξῆς ὅτι ἐφ' ἡλικίας τινός καὶ μεγέθους αὐτό φησιν ὁ ποιητὴς δὲ, ἐπάγει ὅτι τῶν δὲ προβάτων τὰ μὲν τέλεια, οἷες καὶ κριοὶ καὶ ἄρνεοί. τὰ δὲ νέα, ἄρνες καὶ ἄμνοί. ἔνιοι δὲ φασί, καὶ φανυλοὺς καλοῦσιν. 10 ἐπὶ δὲ τούτοις σποράδην παραδίδωσιν ὅτι τὸ ἐξ ἵππου πατὴρ καὶ ὄνου μητὴρ γεννηθὲν γίννος ἐκαλεῖτο ἀγεννὴς ὢν τὸ μέγεθος. καὶ ὅτι τοὺς ὄνους κύνωνας καὶ κανθηλίους καλοῦσιν. ἀστράβαι δὲ, οἱ καταμονας σωματηγούντες ἡμίονοι. καὶ ἀστραβηλάται, οἱ αὐτοὺς ἐλαύνοντες. ὑποζυγία δὲ, οἱ ὑφ' ἀμάξαις ζευγνύμενοι. βοῶν δὲ φησί, ταῦροι μὲν οἱ τέλειοι καὶ ἐνὸρχοι. ὢν οἱ χαλεπώτατοι καὶ δι' ἀκμὴν μονάζοντες 15 ἀτιμαγέλαι καλοῦνται, αἱ δὲ θήλειαι βόες μόνον, τὰ δὲ νέα, δάμαλαι. καὶ δαμάλιες. καὶ μόσχοι. καὶ πόριες, καὶ πόρτιες. καὶ πόρτακες. λέγει δὲ καὶ ὅτι κατὰ τὴν δάμαλιν Σοφοκλῆς ἔφη γηγενὴ βούβαλιν. καὶ ὅτι αἱ αἶγες καὶ οἷες θήλειαι κέραδες καλοῦσι καὶ ὅτι λεόντων μὲν σκύμνοι καὶ λεοντιδεῖς. παρδάλων δὲ, σκύμνοι καὶ παραδαλιδεῖς. ἄρκτων δὲ, σκύμνοι. βουβάλων δὲ, πῶλοι. κυνῶν δὲ καὶ λύκων, σκύλακες. ὑστρίχων 20 δὲ καὶ τῶν τοιούτων, ὄβρια καὶ ὀβρίκαλα. ἔμβρυα δὲ τινα καὶ ἀρτιγενῆ δὲ, ψάκαλα λέγει καλεῖσθαι, καὶ ὀρταλίχους. ὅθεν φησὶ Σοφοκλεῖ ψακαλλοῦχοι μητέρες αἶγες τ' ἐπιμαστίδιον γόνον ὀρταλίχων ἀναφαίνουσιν. **V^c**

lex. **g1. ναῖον]** ἐρέοντο **Pⁱ** / περιρρέοντο **u** / ἐβρέχοντο **Bⁱ** / ἔβρυον **Eⁱ** / ὥκουν **gⁱ**

lex. **g2. ναῖον·** νῦν ἀντὶ τοῦ περιερρέοντο καὶ κατερρέοντο, ἢ ἐπεπλήρωντο, ἢ ὥκουν. **MV**

sch. om. **V^p** νᾶον δ' ὀρῶ ut lemma Hom. scr. (δ' ὀρῶ om. **V^aV^c**) **MV^aV^c** νᾶον, sed s.l. γρ. ναῖον scr. **Mⁱ** κατερρέοντο : κατ' ἄρρεοντο **V^a** κατερρέοντο ἢ ἐπεπλήρωντο ut sch. tantum scr. **V^c**

lex. **i. ναῖον]** Ἀρίσταρχος, ναῖον. τινὲς δὲ, νᾶον. οἱ δὲ ναῖον. **H**

mit. **j. ναῖον]** γράψας ὁ Ἡρακλείδης ἐτέρωθι, φῆ ὅτι τὰ εἰς ω καθαρὸν λήγοντα καὶ τῷ α βραχεῖ παραληγόμενα περισπωμενά τε καὶ βαρύτονα Αἰολικά εἰσι, μόνον περὶ τὸ ἄω ἀμφισβητούμενον κατὰ τὸν τόνον. **V^c**

contx. **k. ναῖον δ' ὀρῶ ἄγγεα**· ὀρρός γάρ ἐστὶ τὸ ὑδατώδες τοῦ γάλακτος. **WX** εἰπὼν δὲ πάντα τὰ ἀκολουθοῦντα τῷ ὀλοκλήρῳ ποιμένι περὶ κυνῶν οὐδὲν εἶπε. τοῦτο δὲ συμφερόντως πρὸς τὴν ὑπόθεσιν. οὐδὲ γὰρ ἂν ἐσώθη ὁ Ὀδυσσεὺς διὰ τὴν ὑλακὴν τῶν κυνῶν. ἅμα δὲ καὶ ἄθυρον τὴν χώραν διὰ ταῦτα ὑποτίθεται. **WXY**

hoc sch., cum uariationibus, sub lem. 221c (ἔρχατο χωρὶς μὲν πρόγονοι) scr. HQWZr

1 ἄγγεα om. W γάρ om. W εἰπὼν δὲ WX **2** ποιμένι : ποιμνίω WX **3-4** ὑλακὴν τῶν κυνῶν : τῶν κυνῶν ὑλακὴν WX **4** καὶ ἄθυρον : δι' ἄθυρον X διὰ ταῦτα om. WX

lex. **l. ὀρῶ]** γάλακτι **Hⁱ**

contx. **m. ὀρῶ**· τῷ διεφθορότι γάλακτι, ἢ τῇ ὑποστάθμῃ τοῦ γάλακτος. ὀρός γὰρ λέγεται ἢ τοῦ γάλακτος ὑδατώδης ὑπόστασις. **MPVY**

sch. om. V^cV^p **1** ὀρῶ, sed sub lin. ρ add. (: ὀρῶ) Bⁱ τῷ διεφθορότι γάλακτι, ἢ om. V^c ἢ τῇ ὑποστάθμῃ τοῦ γάλακτος om. PY ὀρός γὰρ λέγεται : δὲ λέγει Y γάρ om. P

contx. **222-223. ναῖον δ' ὀρῶ / γαυλοί**· ἀμολγεῖς τυρῶν αἰνυμένους γράφεται τυρῶν ἀχθομένους. ἦτοι ὀρῶ δι' ἑνὸς ρ καὶ ὅτι οὐδὲ τὸν ὀρόν ὁ Κύκλωψ ἐκχέει. ἵνα εἰς πόσιν αὐτῷ χρῶτο, ἐστὶ δὲ ὀρός ἢ ὑδατώδης τοῦ γάλακτος ὑπόστασις. τινὲς καὶ οὕτως. τὸ διεφθορὸς γάλα. ἢ τοῦ γάλακτος ὑποστάθμη. ὥσπερ πυρὸς τὸ πρωτόρρυτον γάλα καὶ
5 νοστιμώτατον. ὃ τινὲς πύαρον φασίν, ὅθεν καὶ πυαρίτης, τὸ πύρεφθον. ὃ γίνεται ἐκ τοῦ πρώτου γάλακτος. **Od**

2 ὀρόν : οὐρόν EUST. in Od. 337, 30

1-6 ναῖον δ' ὀρῶ ἄγγεα πάντα / γαυλοί text. Hom. ed. sub lem. ναῖον δ' ὀρῶ, ἦτοι ὀρῶ διενὸς ρ καὶ ὅτι εὐ καὶ τὸν ὀρόν ὁ Κύκλωψ αὐχέει ut sch. scr. et sub lem. γαυλοί, ἀμολγεῖς τυρῶν αἰνυμένους γράφεται τυρῶν ἀχθομένους ut sch. scr. O

lex. **ι 223 a. γαυλοί]** ἄγγεῖα ποιμενικά **PⁱWⁱXⁱ** / ἄγγος ποιμενικόν **Eⁱ** / ἄγγεῖα ποιμενικά σκαφοειδῆ **Cⁱu** / ἄγγεῖα ποεμινικά ἀπὸ τῆς γάλα **Yⁱ** / ἄγγεῖα **gⁱ** / κισσύβια **Fⁱ**

contx.

b1. γαυλοί τε· νῦν μὲν ὀξυτόνως τὸ γαυλοί, ἐπὶ δὲ τοῦ πλοίου βαρυτόνως. γαυλοί δὲ τὰ ἀμόλγια, γαλοί τινες ὄντες. ἦτοι **HQWZr** ἀγγεῖα ποιμενικὰ **HMQVWZr** σκαφοειδῆ. εἰς ἃ οἱ ποιμένες ἀμέλγοντες. δέχονται τὸ γάλα. εὐθετοῦσι δὲ καὶ εἰς τυροῦ ἀπόθεσιν. **HMQVWXZr**

1 HDN. *Od. pros.* 149, 7-8

1-2 νῦν — σκαφοειδῆ sub lem. γαυλοί τε σκαφίδες τε et etiam sub lem. γαυλοί scr. W

1 γαυλοί τε σκαφίδες τε ut lem. Hom. scr. X γὰρ ὀξυτόνως r 2 εὐθετοῦσι — ἀπόθεσιν om. Vp

contx.

b2. γαυλοί· ἀγγεῖα ποιμενικὰ σκαφοειδῆ, εἰς ἃ οἱ ποιμαίνοντες τὸ γάλα ἀμέλγουσι. ὁ πότος καὶ ὁ παρὰ Θεοκρίτῳ ἀμολγεὺς. γαῦλος δὲ βαρυτόνως εἶδος πλοίου στρογγύλου, οὗ χρήσις παρὰ τῷ κωμικῷ. ἔτι δὲ καὶ ἡ ἀντλία. δῆλον δὲ ὅτι σκάφης εἶδος καὶ ὁ ποιμενικὸς γαῦλος ἢ καιατῆρος ἢ κάδου, ὁποῖος ἴσως καὶ ὁ παρὰ
5 Θεοκρίτῳ ἀμολγεὺς, ὡς τὸ ὑπὲρ κεφαλῆς τὸν ἀμολγέα πληροῖ. **V^c**

lex.

c. σκαφίδες· ὑποκοριστικῶς αἱ σκάφαι **M'VW'X'** / σκάφαι **g'**

lex.

d. τετυγμένα· κατεσκευασμένα **H'iM'V** / εὐ κατεσκευασμένα **E'**

sch. om. **V^cV^p** κατασκευασμένα **V^a**

lex

e. τοῖσιν· ἐν οἷς **M'VW'** / οἷς **g'**

sch. om. **V^cV^p**

lex.

ι 225 a1. αἰνυμένους· αἶροντας **H'iM'P'Q'VY'Z'g'i'** / βαστάσαντας **M'VY'g'i'** / ἢ ἀποχαΐσαντας τῶν Τυρῶν **M'** / ἀπ' τῶν Τυρῶν λαβόντας **H** / λαμβάνοντας **E'iH'P'** / λαβόντας **z'** / λαβόντας ἡμᾶς **B'** / λαβόντας καὶ λυτάς **V^d** / ἀφελομένους ἢ μεταλαμβάνοντας **W'X'**

1 βαστάζοντας, sed s.l. σα pro ζο corr. (: βαστάσαντας) **V^d** βαστάζοντας **Y'g'i'** : βαστάσαντας om. **V^p** 2 λαμβανόντες **P'**

lex

a2. αἰνυμένους] λαβανόντας ἀπὸ τοῦ καιρῷ καὶ ἄφαρ. **F'**

- lex. **b. ἰέναι]** στραφήναι **Zⁱ**
- lex. **ι 226. καρπαλίμως]** ταχέως **Mⁱ**
- lex. **ι 227 a. σηκῶν]** μάνδρων **Yⁱ**
- lex. **b. ἐπιπλεῖν]** γρ. ἐπιπλεῖον **W**
- contx. **ι 228 a1. ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην·** ἔδειξε μὲν τοι πεισθέντα τοῖς ἐταίροις εὐθύς ἀποτρέχειν. ὅτι δὲ ἐν τούτοις ἀσυνέτως ἔπραξεν αὐτὸς ὁμολογεῖ. **HQWZr**
- 1** ἔδει H τοι om. H **2** ἔπραξον W
- contx. **a2. ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην·** ὁμολογεῖ Ὀδυσσεὺς τοὺς ἐταίρους συμβουλευσαμένους κρεῖττον οὐ περ' αὐτὸς ἐνόησεν θηρώμενος οὕτω καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ἀξιοπιστίαν. **Omgd**
- contx. **a3. ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην·** διατί οὐ καυχᾶται ὁ Ὀδυσσεὺς ὅτι ἐλέους ἄξιον θέλει παραστήναι αὐτόν. **M**
- 1-2** PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 92, 1-2
- gram. **c. πιθόμην]** πειθόμην **Pⁱ**
- πιθόμην, sed s.l. ει pro ι corr. (: πειθόμην) **Pⁱ**
- lex. **d. φέρτερον]** κέρδιον **Pⁱ**
- lex. **e. ἦεν]** γρ. εἶναι **Mⁱ**
- lex. **ι 229 a. καὶ εἰ]** ὅπως **BⁱWⁱ**
- contx. **b. ὄφρ' αὐτόν·** ἄλογον εἰπόντα λογίσασθαι τὸν ἀφιζόμενον ἄγριον εἶναι τοιαῦτα προσδοκᾶν παρ' αὐτοῦ. ἢ δὲ λύσις ἐκ τῆς λέξεως. προληπτικῶ γὰρ τρόπῳ χρήται, ἃ μετὰ ταῦτα ἔγνω ταῦτα ἐν ἀρχῇ τιθεῖς. **HQWZ**

mit. **c. καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη·** ποῖον ξένιον ἤλπιζε λαβεῖν παρὰ ἀνθρώπου θησαυροὺς μὴ ἔχοντος, τυροὺς δὲ μόνον καὶ γάλα βλέπων; δεῖ δὲ τὰς κατηγορίας ποιεῖν οὐκ ἐκ τῶν ἀποβάντων. ἄδηλον γὰρ εἰ ἐπιεικὴς ἦν ἀνὴρ· εἰ καὶ πρὸ τῆς πείρας γὰρ λέγει περὶ τοῦ Πολυφήμου, τὰ ἐπίθετα ταῦτα δεινὰ ἄλλοτε ἐπράττετο, εἰ μὴ ἐπὶ τῶν ἔργων οὐκ
5 ἔγνωσται. δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι τὸ ἄδηλον ἐν τῷ βίῳ καὶ τῶν φρονίμων κρεῖττον ἔστιν, ὅπου ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἐνίοτε καὶ ἄφρονες κατορθοῦσιν. **HQWZr**

1-6 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 91, 1-8

1 δοίη : δ' εἴη, sed in margine δείη scr. W 2 μόνους, sed s.l. on pro ους cor. (: μόνον) W 6 ὅπου ἐν τοῖς τοιοῦτοις : ὅπου γε τοῖς τοιοῦτοις r

lex. **d. εἰ] ἵνα Pⁱ**

contx. **e. εἴ μοι ξείνια·** ὅπως ὁ περὶ τῶν ξενίων λόγος παραλαλεῖ ἐθέλειν καὶ παρὰ τῶν Φαιακῶν δῶρα λαβεῖν. **Od**

lex. **f. μοι] οὕτως Mⁱ**

lex. **ι 230 a. οὐδ' ἄρ' ἔμελλον·** προεκθετικὸν τοῦτο **Od**

1 προ ἐκθετικὸν d

lex. **b. ἐρατεινός]** ἀγαπητὸς **BⁱQⁱWⁱXⁱZⁱ** / ποθητὸς **Qⁱ** / ἐπέραστος **Eⁱ** / ἐπιθυμητὸς **kⁱ**

lex. **c. ἐρατεινός·** ἀγαπητὸς καὶ ἐπέραστος, ἢ ἡδὺς καὶ προσηγνὴς **HMV** καὶ ἐπιθυμητὸν γενέσθαι. **HM** / ἀγαπητὸς ἢ ἡδὺς ἢ προσηγνὴς **V^p**

1 sch. om. V^c ἐρατεινός ἔσεσθαι ut lemma Hom. scr. M καὶ (ἐπέραστος) om. H καὶ (προσηγνὴς) om. H καὶ (ἐπιθυμητὸν) om. H 2 γενέσθαι om. H

contx. **ι 231 a. ἔνθα δὲ πῦρ κήαντες ἐθύσαμεν·** ἐθύσαμεν ἀπὸ τῶν πυρῶν. παλαιὸν γὰρ ἔθος τὸ τῶν ἀπαρχῶν θύειν· **HWⁱZⁱ** “ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλε θυηλάς”. **H**

2 “ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς” // ι 220

1-2 ARISTON. in *Od.* 90, 17-26

lex.

b. κείαντες· καύσαντες **HⁱMⁱPVgⁱ** / ανάψαντες **HⁱMⁱPVWⁱXⁱ**

sch. om. V^cV^p κείαντες alia lectio Hom. pro κήαντες κήαντες V^a καύσαντες : καΐσαντες V^u

gram.

c. κείαντες· ἀπὸ τοῦ κέω. ὄθεν θυοσκόος κάειν. ὄθεν τὸ ἔηκε. **Od**

κεΐσαντες O

lex.

d. ἐθύσαμεν] τοῖς θεοῖς **Mⁱ**

gram.

e. ἐθύσαμεν] γρ. ἐμείνομεν **Fⁱ**

lex.

ι 232 a. τυρῶν] ἀπτικῶς ἐρρέθη, ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν τυρῶν. **u**

lex.

b. αἰνύμενοι· λαβόμενοι **Mⁱ** / λαμβάνοντες **MⁱV** / λαβόντες **Bⁱkⁱ** / αἶροντες **Yⁱ** / λαμβάνομεν **zⁱ**

sch. om. V^cV^p

gram.

ι 233 a. ἐπῆλθεν ἔμων] ἐπῆλθεν ἐπ' ὕμων **Fⁱ**

ἐπῆλθε νέμων text. Hom. ed. ἐπῆλθεν ἔμων, sed s.l. corr. (: ἐπῆλθεν ἐπ' ὕμων) Fⁱ

lex.

b. νέμων] καὶ ὁ βόσκων **Yⁱ** / βόσκων **HⁱMⁱgⁱ** / γρ. δαίμων **Eⁱ**

lex.

c. νέμων· βόσκων. τὸ δὲ ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἷη. ἀντὶ τοῦ ἵνα αὐτῷ δειπνοῦντι φῶς παρείη. **V**

sch. om. V^cV^p 1 ἵν' αὐτῷ V^d

lex.

d. ἄχθος· λύπη **MⁱV** / φόρτον **MⁱVYⁱgⁱ** / βάρος **Yⁱ**

sch. om. V^cV^p λύπη eras. et post. sec. man. φόρτον scr. V^o : λίπη V^d φόρτον om. V^dV^mV^r

lex.

ι 234 a. ὕλης] φῶς / πῦρ **Mⁱ**

lex. **b. ὕλης ἀζαλέης·** αὕτη γὰρ χρήσιμος πρὸς λυχνοκαΐαν **Od**

lex. **c. ἀζαλέης·** ξηρᾶς **E'iH'iM'iQ'iVW'iX'iY'iZ'i**g'i'u

sch. om. V^cV^p

lex. **d1. ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἴη·** ἵν' ἔχη πρὸς φῶς δειπνεῖν· ἔνιοι δὲ ἀγοοῦντες γράφουσιν.
H

ἄλλως· ἵνα αὐτῷ δειπνοῦντι ἐπιδείπνιον φῶς παρείη. **HH'iM'iP**Vu

sch. om. V^c **2** ἄλλως scr. H, sed cett. om. ἵνα om. V^p ἐπιδείπνιον φῶς παρείη : φῶς παρείη
ἐπιδείπνιον M'i

lex. **d2. ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἴη]** ἀντὶ τοῦ ἵνα αὐτοῦ δειπνοῦντος φῶς παρείη. **Q'iW'iY'iZ'i**r'i

ἀντὶ τοῦ om. Q'i'r'i δειπνοῦντοι Y'i

lex. **e. ποτιδόρπιον]** ἢ δειπνοῦντι [] V^{ai}

gram. **f. εἴη]** φῶς **B'i**

gram. **ι 235 a. ἔκτοσθεν δ' ἄντροιο·** γρ. ἔντοθεν **Od**

ἔκτοσθεν alia lectio Hom. pro ἔντοσθεν

lex. **b. ἔκτοσθεν δ' ἄντροιο βαλῶν·** τὴν συρφετώδη ὕλην **M'iVY'i**

sch. om. V^cV^p

gram. **c. βαλῶν]** ρίψας **B'iOW'i**d / τὴν ὕλην **H'i**

lex. **d. ὀρυμαγδόν]** θόρυβον **E'k'i** / ἦχον **W'k'i** / κτύπον **Y'i**

mit. **e. ὀρυμαγδόν·** τι διαφέρει φλοῖσβος. ροῖζος. ὀρυμαγδόν. φλοῖσβος ὁ τῆς θαλάσσης ἦχον, ὡς τὸ πολυφλοῖσβοιο θαλάσσης. ροῖζος δὲ ὁ συριγμοῦ, ὡς τὸ ροίζησεν δ' αὐ πιθάσκων Διομήδης δῖον. ὀρυμαγδόν δὲ λέγει τὸν ἀπὸ φορτίου κτύπον, ὡς ἔντοσθεν δ' ἄντροιο βαλῶν ὀρυμαγδόν ἔθηκεν. **M**

contx. **f. ὀρυγμαδόν]** ὅτι τὸ ὀρυγμαδός ἐπὶ πλέον ἐστὶ τοῦ δούπου καὶ ψόφου ἢ κτύπου. διὸ καὶ [] ἐφόβησε αὐτούς. **V^c**

lex. **g. ὀρυμαγδόν ἔθηκεν]** θόρυβον ψόφον ἐποίησεν **Mⁱ**

lex. **h. ἔθηκεν]** ἐποίησεν **Bⁱ**

lex. **ι 236 a. ἡμεῖς δὲ δείσαντες]** ἡμεῖς δὲ τε δείσαντες **Υⁱ**

ἡμεῖς δὲ δείσαντες, sed s.l. τε add. (: ἡμεῖς δὲ τε δείσαντες) **Υⁱ**

lex. **b. ἀπεσσύμεθα· ἀνεχωρήσαμεν VWⁱXⁱYⁱ / ἀπεχωρήσαμεν HⁱQⁱZⁱrⁱ / ὠρμήσαμεν Eⁱ / ἐπορθεύθημεν kⁱ / κατεφύγομεν kⁱzⁱ**

contx. **ι 237. εἰς εὐρύ σπέος]** τὸν μοχλόλιθον ἢ τὸν ἐν τῇ διαβάσει σκέπτοντα καὶ ἀσφαλίζοντα. **rⁱ**

hoc sch. sub lem. 240b (θυρεόν) scr. HMQⁱWⁱZⁱ

lex. **ι 238. θύρηφιν· ἔξω MⁱVXⁱgⁱ**

sch. om. V^cV^p θύρηφι V^sgⁱ

gram. **ι 239 a. ἀρνειούς]** λέγω **Wⁱ**

contx. **b. ἀρνειούς]** ὅτι Ἰστρος ἐν Ἀπτικάῃς λέξεσιν ἄρνα φησίν. εἶτα ἀμνόν. εἶτα ἀρνειόν. εἶτα λειπογνώμονα. ἐλέγετο δὲ καὶ μοσχίας ὁ τριετὴς κριός. Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ μόνον ἐπὶ προβάτου λειπογνώμων, ἀλλὰ κυρίως ἵπποι ἐλέγοντο λειπογνώμονες οἱ μηκέτι διὰ τῶν ὀδόντων γνωσθῆναι δυνάμενοι. γνώμων γὰρ ὁδοὺς ἀφ' οὗ ἡ ἡλικία γνωρίζεται
5 πῶλων τε καὶ μόσχων. ἐν οἷς ἄβολος ὁ μηδέπω ἐκβεβληκῶς τοὺς ὀδόντας. τριάκοντα γὰρ φασὶ μηνῶν γενόμενοι ἐκβάλλουσι τοὺς πρῶτους ὀδόντας. εἶτα ἐνιαυτοῦ παρελθόντος τοὺς ἐτέρους. ἐν οἷς καὶ ὅτι λειπογνώμων ὁ μήπω ἔχων βόλον. καὶ ὁ προήκων. καὶ μὲ ἔχων ὅθεν γνωθῆσεται. **V^c**

lex. **c. βαθείης]** ὑψηλῆς **Eⁱ**

- lex. **d. βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς·** ἑρμενεία τοῦ θύρηφι **Od**
- lex. **ι 240 a. θυρεὸν·** τὸν μοχλόλιθον **Μ'VX'Y'** / τὴν θύραν **Y'**
- τόν om. **Y'**
- lex. **b. θυρεὸν·** τὸν μοχλόλιθον ἢ τὸν ἐν τῇ διαβάσει σκέπτοντα καὶ ἀσφαλίζοντα. **ΗΜQ'W'Z'**
- hoc sch. sub lem. 237 (εἰς εὐρύ σπέος) scr. **r'**
σφαλίζοντα **HM**
- lex. **c. θυρεὸν·** θύραν παρὰ τοῖς ὕστερον θυρεὸς ἀσπίδος εἶδος, μεγάλης καὶ θύρα ἐοικυίας. **Od**
- gram. **d. θυρεόν]** ὅτι Ὅμηρου ἐνταῦθα ταῦτον δηλοῦντος εἶναι θύραν καὶ θυρεὸν, ὅμως οἱ μεθ' Ὅμηρον φασί. θύρεον εἶδος ἀσπίδος μεγάλης ἐοικυίας θύρα. ἐξ ἧς καὶ γέγονεν ἐπενθέσει τοῦ **ε**. **V^c**
- lex. **ι 241. ὄβριμον]** μέγαν **W'X'**
- lex. **ι 242 a. τετράκυκλοι·** τετράτροχοι **B'H'M'VY'**
- sch. om. **V^cV^p**
- contx. **b. ἀπ' οὗδεος ὀχλίσειαν·** ὁ δὴ τοιοῦτος, οὐκ ἂν ἀπιστηθεῖη, κορυφὴν ὄρεος μέγαλοιο κατὰ τοῦ Ὀδυσσέως βαλεῖν. **Od**
- lex. **c. ὀχλίσειαν·** κινήσειαν **E'M'P'VW'X'Y'** / μετακινήσειαν **B'** / ἀναμοχλεύσειαν **E'**
- sch. om. **V^p**
- lex. **ι 243 a. τόσσην·** τοσαύτην **M'V**
- sch. om. **V^cV^p**

lex. **b. ἡλίβατον**· ὑψηλόν **HⁱMⁱVXⁱYⁱgⁱ** / ὑψηλὴν μεγάλην **kⁱzⁱ** / μεγάλην **Eⁱ** / σκεπασμένην **Yⁱ**

sch. om. V^cV^p ὑψηλὴν V^cXⁱ

contx. **c1. ἡλίβατον**· ὑψηλὴν, ἣ ποιοῦσαν τινά ἀλιταίνειν τῆς βάσεως, ἥτοι ἀμαρτάνειν. **HQⁱWⁱZⁱrⁱ**

contx. **c2. ἡλίβατον**· ὑψηλὴν, ἣ ἀπ' ἀλιταίνειν καὶ ἀμαρτάνειν τῆς ἀναβάσεως, καὶ ὅτι μόνῳ τῷ ἡλίῳ βατήν. **Y**

contx. **d. θύρησιν]** ὅτι τὴν τοῦ σπηλαίου εἴσοδον ἥτοι τὸ περὶ αὐτὴν διάστημα. θύραν ὁ ποιητὴς ἐνταῦθα λέγει, καθά που καὶ ἐν Ἰλιάδι, πύλας τὸν τόπον περὶ ὃν αἱ πύλαι. **V^c**

1-2 ARISTON. in *Od.* 90, 27-31

lex. **ι 244. ἐζόμενος δ' ἤμελγε**· τυροποιΐας ἔκφρασις. **Od**

gram. **ι 245 a. πάντα κατὰ μοῖραν**· τὰς ὅις καὶ τὰς αἶγας. **Od**

lex. **b. κατὰ μοῖραν]** κατὰ τάξιν **Mⁱ**

contx. **c. καὶ ὑπ' ἔμβρυον**· τρία ὑποβάλλεται νοεῖν διὰ τῆς λέξεως ταύτης. ἡ γὰρ ἀγγεῖον τὸ ὑπέμβρυον νοήσεις, ἐφ' ᾧ ἡ αἶξ ἀπεγαλακτίζετο, ἡ τὸν ἄρνὸν ἐκάστης. εὐθύς γὰρ τοὺς ἄρνους εἰώθασιν οἱ ποιμῖνες ταῖς αἰξὶν ὑποβάλλειν μετὰ τὴν ἐκ νομῆς ἀποστροφὴν, ὥς ἂν μικρὸν ἐκείνων σπασάντων τὸ λοιπὸν ἐκ μυζήσωσι. κάλλιον δὲ μάλλον ἐστὶν ὑπονοῆσαι ὅτι ὑφῆκεν ἀντὶ τοῦ ἐπαφῆκεν ἐκάστη ὑπέμβρυον ἔσωθεν γάλα χάριν τῆς τροφῆς τοῦ ἰδίου νηπίου. **WX**

5

3 ποιμαίνες W 4 αὐτοὶ ἐκ μυζήσωσι X

contx. **d. καὶ ὑπέμβρυον ἦκεν ἐκάστη**· τὸ νεογιλὸν τέκνον. **Od** Θεόκριτος “μόσχως βουσὶν ὑφέντες”. **OV^cd** ἔμβρυον ἢ συνήθεια βρέφος τὸ ἐντὸς τῆς γαστρὸς βρύον, τουτέστι ζῶν καὶ θάλλον, βρέφος δὲ τὸ ἐκκύψαν ἐκ τῆς γαστρὸς. Ὅμηρος τούναντίον, ὥς τὸ ἡμίονον τε βρέφος κυέουσιν. **Om^gV^cd**

1-2 “μόσχωσ βουσὶν ὑφέντες” Theoc. *Id.* 9, 4

1 καὶ ὑπ’ ἔμβρυον ἦκεν ἐκάστη text. Hom. ed. ἔνθεν καὶ Θεόκριτος V^{ci} μόσχους V^{ci} 2 ante ἔμβρυον, βρέφος scr. et post. eras. O

lex. **e. ὑπ’ ἔμβρυον]** τὸν γόνον Mⁱ / νεογνὸν ἀντὶ τοῦ ὑφῆκεν ἢ ἐπαφῆκεν WⁱXⁱ

ἀντὶ τοῦ om. Wⁱ

contx. **f1. ὑπέμβρυον ἦκεν·** ὑπέθηκεν. ἔμβρυον. Ὅμηρος γὰρ ὑπεναντίον τῆς συνηθείας. βρέφος μὲν λέγει τὸ κατὰ γαστρός. **HMPVY** ἔμβρυον δὲ τὸ νεογνὸν ἢ τὸ τέκνον. **HMPY**

ἄλλως· ἔμβρυον ἡμεῖς τὸ ἐν τῇ γαστρὶ ἡμεῖς δὲ τὸ ἤδη γεγεννημένον καὶ ὑπέμβρυον ἦκεν ἡκάστη ἔπεμπεν εἰς τὸ ἴδιον τέκνον. **M**

sch. om. V^c 1 ὑπ’ ἔμβρυον ἦκεν text. Hom. ed. ὑπέμβρυον : ὑπέμβριον V^a ὑπέθηκεν ἔμβρυον om. V^p γὰρ om. V^pY ἀπ’ ἐναντίον V^p 2 λέγεται P τὸ νεογνὸν : τὸν ἐογνὸν V^u ἢ τὸ : ἦτοι Y

lex. **f2. ὑπ’ ἔμβρυον ἦκεν]** ὑπέθηκεν, ἔπεμπεν εἰς τὸν γνωστὸν, ἢ εἰς τὸ ἴδιον τέκνον. Hⁱ / [] kⁱ

contx. **f3. ὑπ’ ἔμβρυον ἦκεν]** ἔμβρυον ἡμεῖς μὲν τὸ ἐν τῇ γαστρὶ ὁ δὲ ποιητὴς τὸ ἤδη γεγεννημένον. **HQⁱWⁱZⁱrⁱ**

1 ἔμβρυον om. QⁱWⁱZⁱrⁱ μὲν om. QⁱWⁱZⁱrⁱ ποιητὴς : Ὅμηρος QⁱWⁱZⁱrⁱ ἤδη om. QⁱWⁱZⁱrⁱ

lex. **g. ἔμβρυον]** τὸ ἀρνίον Eⁱ

contx. **h. ἔμβρνον]** ὅτι ἔμβρυον τὸ νεογνὸν τέκνον λέγει, ἀπεναντίας τῇ συνηθείᾳ. ἢ μὲν γὰρ ἔμβρυον λέγει τὸ ἐντὸς τῆς γαστρός βρύον, ὃ ἐστὶ ζῶν καὶ θάλλον, βρέφος δὲ τὸ ἐκκύψαν τῆς γαστρός. Ὅμηρος δὲ τὸ νεογιλὸν ἔνταυθα γαλαθηνὸν ἔμβρυον εἰπὼν βρέφος ἐν Ἰλιάδι λέγει οὐ τὸ εἰς φῶς ἤδη προαχθὲν, ἀλλὰ τὸ κατὰ γαστρός ἔτι φερόμενον, ἐν τῷ, ἡμίονον βρέφος κυέουσιν. V^c

lex. **i. ἦκεν]** ἔδωκα Yⁱ / ἔθηκεν V^p

lex. **j. ἦκεν]** ἀντὶ τοῦ ὑφῆκε καὶ ὑπέβαλε ταῖς ἀμελχθείσαις τὰ γαλαθηνά. u

gram.	k. ἐκάστη] πρόβατα Υ'
lex.	ι 246 a. θρέψας· πήξας Β'Ε'F'Η'Μ'Q'VW'X'Y'Z'g'i'uz' / ξηράνας ἢ πήξας κ' / τυροποιήσας Η'Q'W'Z'ι'
	θρέξας scr. sed s.l. ψ pro ξ corr. (: θρέψας) V ^s et θρέξας ut lem. cett. V
contx.	b1. θρέψας· πήξας. ὅθεν καὶ τροφαλὶς τυροῦ, καὶ ὁ θρόμβος καὶ τρόφι ἢ τροφόν κῦμα. Od
	1 τροφαλὶς d
contx.	b2. θρέψας] ὅτι τὸ θρέψας, ἀντὶ πήξας. ὅθεν καὶ τροφαλὶς τυροῦ. καὶ τρόφι κῦμα. καὶ τροφόν ἢ τροφόν, τὸ καὶ πηγόν. ὁ ἄνεμος δηλαδὴ ἀναστήσας οἶονεῖ ἔπηξε. τριχῶς δέ φασι τὸ θρέψαι. δῆλοι γάρ, τὸ τροφήν δοῦναι, καὶ το αὐξῆσαι. καὶ τὸ πῆξαι, ὅθεν καὶ ὁ θρόμβος. V ^c
lex.	c. θρέψας] ἐκ τοῦ τρέφω τὸ πηγνύω. W'X'ι'
contx.	d. γάλακτος· ἀπὸ εὐθείας ἀρρήτου τῆς γάλαξ, ὅθεν τὸ γάλαξ, καὶ ὁ γαλαξίας. Od ^{mg}
	1 λευκοῖο ante γάλακτος scr., sed eras. O
lex.	ι 247 a. ταλάροισιν] τυροβόλοις Β'
lex.	b. ἀμησάμενος· πρόσενεγκάμενος Η'Ι'Μ'Ι'P'V'Y'Z'ι' / συναγαγών Μ'V'X'g'ι' / συναγαγών καὶ συνελών χερσί u
	sch. om. V ^c πρόσενεγκάμενος om. V ^p : πρόσενεγκόμενος Μ'
lex.	c. ἀμησάμενος] συναγαγών. καὶ τῶν ὀσπρίων ὁ ἄμητος οὐδέν ἐστιν εἰ μὴ συναγωγή. Η
mit.	d. ἀμησάμενος· συναγαγών συνελών ταῖς χερσίν, ὡς καὶ Ὀδυσσεὺς φύλλα ἐπαμησάμενος ἐκαλύψατο. καὶ Πρίαμος ἐπαμησάμενος κόνιν κατεπάσσετο. καὶ ὁ τῶν

σπορίμων ἀμητὸς συναγωγὴ τις διὰ χειρῶν καὶ αὐτὸς ὦν. **OV^{ci}d**

1 συνελὼν ταῖς χερσὶν ὡς om. Od **2** ἐπαμησάμενος : ἐπαμήσατο V^{ci} ἐντεῦθεν καὶ ὁ Od

lex. **e. πονησάμενος μετέθηκεν]** ἐνέργησεν. γράφεται δὲ, ἀμησάμενος, ἥτοι συναγαγών. **Eⁱ**

ἀμησάμενος κατέθηκεν text. Hom. ed.

lex. **ι 248 a. ἔστησεν ἐν ἄγγεσιν·** εἶασεν ἐν τοῖς ἄγγείοις. **MⁱVXⁱ**

sch. om. V^c ἄγησιν V^r αὐτοῖς εἶασεν Xⁱ ἐν — ἄγγείοις om. V^p

lex. **b. ἔστησεν]** ἀντὶ τοῦ εἶασεν. ἢ ἀντὶ τοῦ **Wⁱ** σταθερὸν ἀπὸ τοῦ οὐροῦ ἐποίησεν. **HQⁱWⁱZⁱrⁱ**

οὐροῦ H

lex. **ι 249 a. αἰνυμένω·** ἀφαιρουμένω **WⁱXⁱ** / ἐπιθυμοῦντι **BⁱHⁱMⁱQⁱVWⁱXⁱYⁱZⁱrⁱ** / λαβόντι **Bⁱ** / λαμβάνοντι **EⁱMⁱVYⁱ** / ἢ καὶ ἰεμένω **Mⁱ**

sch. om. V^cV^p **1** ἢ ἐπιθυμοῦντι BⁱWⁱXⁱ **2** ἢ λαμβάνοντι Yⁱ

lex. **b. ποτιδόρπιον]** πρὸς δεῖπνεῖν **Hⁱ**

lex. **ι 250 a. σπεύσε·** ἐκακοπάθησεν **MⁱVWⁱXⁱgⁱ**

sch. om. V^cV^p

lex. **b. πονησάμενος·** ἐνεργήσας **MⁱV** / πράξας **MⁱVWⁱXⁱ**

sch. om. V^cV^p

lex. **c. τὰ ἃ ἔργα]** λαμβάνων τὰ ἴδια ἔργα **H**

mit. **ι 252 a. ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ·** καθάπερ ὁ Νέστωρ ἠρώτησε τοὺς ξένους, οὕτω κἀνταῦθα ὁ Κύκλωψ τοὺς ἀμφὶ τὸν Ὀδυσσεά. καὶ κεῖνται φασὶν οἱ παλαιοὶ καλλίον ἐνταῦθα οἱ στοίχοι ἐκεῖνοι. διὸ καὶ ἀστερίσκοι ὧδε πρόκεινται αὐτῶν, δι' ὧν ἔπη ἐκκρίνονται. δηλοῖ γὰρ τὸ σημεῖον ὁ ἀστερίσκος, ὡς ἄριστα ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ κεῖται τὸ ἔπος καὶ

5	οἶον ἐκλάμπει. ἔστι δὲ τὸ σημεῖον τοῦ ἀστερίσκου δίχα τοῦ χ στοχείου, τετραχῇ στιζομένου κατὰ τὴν τῶν γραμμάτων ἐπίζευζιν, οὕτω. Od
contx	b. πόθεν πλεῖθ' ὑγρά κέλευθα· ταῦτα χρή ἀναγινώσκειν κατὰ βαρὺν φθόγγον. ἔοικε γοῦν Ὅμηρος τῆς τραγικῆς ὑποκρίσεως κατὰρξασαι. Od
lex.	c. ὑγρά κέλευθα· τὴν διὰ θαλάσσης ὁδὸν MV sch. om. V^cV^p
gram.	d. κέλευθα· οἶονεῖ ἔλευθα, ὡς καυλωνία κανθήλια. Od
lex.	ι 253 a. κατὰ πρῆξιν· οὐκ ἐπὶ κακῷ Od
lex.	b. κατὰ πρῆξιν] κατὰ πράξιν καὶ διὰ χρεῖαν M
contx.	c. ἦ μασιδίως ἀλάλησθε· τὸ ἄσκοπον καὶ ἀόριστον τοῦ κατὰ τοὺς πειρατὰς πλοῦ ἀπεικάζει πλάνη. Od
lex.	ι 254 a. ληιστήρες] κλείπται Υⁱ
lex.	b. τοί τ' ἀλόωνται] γρ. μηχανόωνται ΗⁱΡⁱ
lex.	ι 255 a. παρθέμενοι] παραλαμβάνοντες V / τοῖς κινδύνους Εⁱ / παρ[ου.] θέμενοι κⁱ sch. om. V^cV^p παραβάλλοντες V^a
lex.	b. παρθέμενοι· ἀφειδήσαντες τῆς ἑαυτῶν ζωῆς. ΗΜQ'W'Z'τⁱ
lex.	c. παρθέμενοι· παρ' ὀλίγον θέμενοι περιλογισάμενοι παραλαμβάνοντες Μⁱ
lex.	d. ἄλλοδαποῖσι] τοῖς παρ' αὐτῶν φονευομένοις H
gram.	ι 256 a. ὥς ἔφατο] οὕτως ἔφη Wⁱ
gram.	b. ἡμῖν] ἡγουν ἡμῶν Υⁱ

lex. **c. κατεκλάσθη]** ὑπέπτηξε **Eⁱ**

mit. **ι 257 a. δεισάντων φθόγγον·** εἰ καὶ σολοικοφανές, ἀλλ' ὅμως πέφρασται καταλλήλως τῷ καιρῷ καὶ τῇ δειλίᾳ. ἔστι δὲ ἀντίστροφον. τῷ ὥς τῶν ὕπνος ἀπὸ βλεφάροισιν ὄλωλε νύκτα φυλασσομένοισι. καί, Ἀχιλῆος ὀλοὸν κῆρ γηθεί φόνον Ἀχαιῶν δερκομένῳ. **Od**

2 βλεφάροϊν EUST. *in Od.* 341, 5

lex. **b. φθόγγον]** ὅτι ὁ φθόγγος τῇ φθογγῇ σύστιχος. ὥς ὦνος ὠνῆ. καὶ χόλος χολῆ. **V^c**

σύστοιχος EUST. *in Od.* 341, 16

lex. **c. πέλωρον]** μέγαν **Wⁱ** / τὸν φοβερόν τὸν μέγαν **Bⁱ**

contx. **ι 258. ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον]** πειράται οὐ μόνον εἰς οἶκτον κινεῖν τὸν Κύκλωπα ἀλλὰ καὶ ἐκφοβεῖν **u**

lex. **b. ὥς]** ὅπως **Hⁱ**

lex. **ι 259 a. ἡμεῖς τοι Τροίηθεν·** ἐπιτέμνει τὴν ἐκ Τροίας πλάνην αὐτῷ. **Od**

lex. **b. ἀποπλαγχθέντες·** πλανηθέντες. **HⁱMV**

sch. om. **V^cV^p** ἀπο ut lem. sed πλαγχθέντες et πλανηθέντες ut sch. scr. **V^a**

lex. **ι 261 a. ἰέμενοι·** ἐπιθυμοῦντες **HⁱMⁱV**

sch. om. **V^cV^p**

lex. **b. ἄλλην ὁδὸν ἄλλα κέλευθα·** ἐκφοβικά ταῦτα **Od**

lex. **c. ἄλλην ὁδὸν ἄλλα κέλευθα·** ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό, τὰ γὰρ δύο ἓν σημαίνουσιν. **HMQⁱWZⁱΓⁱ**

ARISTON. *in Od.* 91, 11-13

τὸ αὐτό om. M

lex. **d. ἄλλα κέλευθα]** τὴν διὰ θαλάσσης ὁδὸν **Mⁱ**

lex. **e. κέλευθα]** ὁδοὺς **WⁱXⁱ**

lex. **ι 262. μητίσασθαι· ἐργάσασθαι MⁱVgⁱ / βούλεσθαι Yⁱ**

sch. om. V^cV^p

contx. **ι 263. λαοὶ δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνωνος]** ἐκ μέρους παρακαλεῖ. ἐκ μέρους ἐκφοβεῖ τοῦ Ἀγαμέμνωνος λέγων εἶναι. **W** ἴσως ἵνα φοβηθῇ ἀνελεῖν αὐτὸν τοῦτο φησι. **HMQⁱWZⁱrⁱ**

lex. **ι 264. ὑπουράνιον]** ὑπὸ τὴν γῆν τὴν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν οὖσαν **Mⁱ**

lex. **ι 265 a. τόσσην]** πάντας **Mⁱ**

lex. **b. διέπερσε· διεπόρθησεν MⁱV**

sch. om. V^cV^p

lex. **ι 266.²⁷ κιχάνόμενοι· παραγενόμενοι HⁱMⁱVu / καταλαμβάνοντες EⁱHⁱ / ἰκετεύομεν gⁱ**

sch. om. V^cV^p κιχάνομεν V παρεγενόμεθα V, sed παραγενόμεθα V^a : παραγενόμενοι, sed p.c. παραγενόμεθα V^d : παραγενόμεθα, sed s.l. νοι pro μεθα corr. (: παραγενόμενοι) V^s : παραγινόμενοι u

lex. **ι 267 a. ἰκόμεθα· παρεγενόμεθα ἢ M ἰκετεύομεν HⁱMⁱV**

sch. om. V^cV^p

lex. **b. εἴ τι πόροις]** καὶ εἴπως **Yⁱ**

lex. **c. εἴ τι πόροις ξεινήϊον]** ὅπως παράσχοις ξεινήϊον, ἡγουν δῶρον τὸ κοινὸν πᾶσιν, οἶον

²⁷ apud uersos 266-270 ἔθος in marg. scr. u

τροφήν. **H**

lex. **d. πόροις· παράσχοις** **MV**

sch. om. V^cV^p

lex. **e. ξεινήϊον]** δῶρον τὸ κοινὸν πᾶον οἶον τροφήν **M**

lex. **ι 268 a. δοίης δωτίνην·** ξεινήϊον δωτίνης διαφέρειν δοκεῖ κατὰ τὸ κειμηλιούσθαι καὶ μή. **Od**

lex. **b. δωτίνην·** δωρεάν **H'MQ'VW'Z'igri'** / δωτίνη ἢ δωρεά **P**

sch. om. V^p

lex. **c. θέμις]** νόμος συνήθεια **E'**

lex. **d. ἔστιν]** διδόναι **B'**

lex. **ι 269 a. ἀλλ' αἰδεῖο]** αἰδύσθητε **E'** / σεβάσθητε **Y'** / φοβήθητε **k'**

lex. **b. φέριστε]** κολακικῶς τοῦτο ἐπόπτης βοηθὸς τιμωρός. ἐκδικητής. **u**

gram. **c. φέριστε]** ὦ φέριστε **P'**

φέριστε, sed s.l. ὦ add. (: ὦ φέριστε) **P'**

gram. **d. ἵκεται]** πρόσφυγες **M'**

mit. **d1. ἵκεται ἔσμεν·** παρὰ τὰ σὰ γούνατα παραγενόμενοι. ἐνόμιζε δὲ αὐτὸν αἰδεῖσθαι τὸν ἰκέσιον Διά. **HMQWZr** διὸ καὶ ἐπήγαγε “Ζεὺς δ' ἐπιτιμήτωρ **HMQWYZr** ἰκετῶν τε ξείνων τε” ἀντὶ τοῦ τιμωρός. τινὲς δὲ τὸ ἐπιτιμήτωρ ἀντὶ τοῦ ἐντίμους παρεχόμενος. **HMQWZr**

2-3 “Ζεὺς δ' ἐπιτιμήτωρ ἰκετῶν τε ξείνων τε” *Od.* ι 270

1-3 ARISTON. *in Od.* 91, 14-17

1 ἴκεται δέ τοι εἶμεν text. Hom. ed. ἐσμέν, sed s.l. εἰ pro εσ corr. (: εἶμεν) WⁱXⁱ περί HY γόνата H 2
ἐπήγαγεν M 3 τοῦ om. Z

mit. **d2. Ζεὺς δ' ἐπιτιμήτωρ**· παρὰ τὰ σὰ γούνατα παραγενόμενοι. ἐνόμιζε δὲ αὐτὸν αἰδεῖσθαι τὸν ἰκέσιον διὰ διὸ καὶ ἐπήγαγε. Ζεὺς δ' ἐπιτιμήτωρ ἀντὶ τοῦ τιμᾶ μὲν τοὺς εὐ ποιοῦντας τιμωρεῖ δὲ τοὺς μὴ ποιοῦντας εὖ. **WX**

1 περί X

lex. **e. ἐπιτιμήτωρ**· ἐπόπτης BⁱMⁱVQⁱWⁱYⁱZⁱrⁱ / βοηθός MⁱVQⁱWⁱYⁱZⁱgⁱrⁱ / βοηθός, τῆς τιμῆς ἐπόπτης Eⁱ / ἐπόπτης ἢ τιμωρὸς ἢ τιμητῆς CⁱXⁱ

2 ἢ τιμητῆς om. Cⁱ

lex. **ι 271 a. ξείνιος]** ξενίκων Hⁱ / ἐπίθετον Yⁱ

lex. **b. ὀπηδεῖ**· ἀκολουθεῖ MⁱV

sch. om. V^cV^p

lex. **ι 272 a. ὡς ἐφάμην]** οὕτως ἔφην Wⁱ

lex. **b. μ' αὐτίκ' ἀμείβετο]** ἢ αὐτίκα Mⁱ

lex. **c. νηλεί]** σκληρῷ Eⁱ

lex. **d. νηλεί θυμῷ]** ἀνηλεῖ ἀπηνῶς Yⁱ

gram. **ι 273 a. ἦ]** βαρυντέον τὸν η· διαζευκτικός γάρ ἐστι. οὐ γὰρ ἐρρωτᾷ, ἀλλ' ἀποφαίνεται ὅτι ἦ δι' ἀπειρίαν ὥς ἂν μακρόθεν ἐληλυθὼς τὰ Κυκλώπων ἀγνοεῖς. H

1-2 HDN. *Od. pros.* 149, 13-16

lex. **b. τηλόθεν]** μὴ τῶν Κυκλώπων ἰσχὺν ἐπιστάμενος. Mⁱ

lex. **c. τηλόθεν]** ἐπεὶ οὐ γινώσκεις ἡμᾶς Bⁱ

lex. **ι 274 a. δειδόμεν· φοβηθῆναι Η'ΙΜVκ' / φοβῆσθαι Ε'Υ'**

sch. om. V^cV^p

lex. **b1. ἀλέασθαι] φυλάξασθαι Β'ι / φροντίσαι Υ' / ἐκκλῖναι g'**

lex. **b2. ἀλέασθαι· ἐκκλῖναι, φυλάξασθαι Η'ΙΜ'V τὴν ὀργὴν αὐτῶν Η'ΙΜ'**

sch. om. V^cV^p

lex. **d. ἀλέασθαι· ἐκφεύγειν τὴν μῆνιν τῶν θεῶν Χ' / ἐκφυγεῖν, φροντίδα ποιεῖν Ε'**

mit. **ι 275 a1. οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς·** ἀσεβῆς ὢν ὁ Πολύφημος. διαβάλλει καὶ τοὺς λοιποὺς Κύκλωπας, ὅτι γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἦσαν ἄθεοι, παρίστησιν ὁ ποιητῆς λέγων. “νοῦσον γ' οὕτως ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι”. αὐτὸς δὲ διὰ τοῦ ἑαυτοῦ λόγου πάντες ποιεῖ ἀσεβῆς, λέγων οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχοιο ἀλέγουσιν. **M**

3 “νοῦσον γ' οὕτως ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι” *Od.* ι 411

3-4 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 90 adn. ad l.1

mit. **a2. οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς·** ἀσεβῆς ὢν ὁ Πολύφημος διαβάλλει καὶ τοὺς λοιποὺς ὅτι γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἦσαν ἄθεοι, παρίστησιν ὁ ποιητῆς λέγων. “νοῦσον γ' οὕτως ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι”. **VWXY** τὸ μέντοι μὴ ὁμογνώμονα εἶναι τοῖς ἄλλοις τὸν Πολύφημον παρίστατον ἀπὸ τοῦ τὸν ποιητὴν λέγειν περὶ αὐτοῦ. ἐποίμηνεν ἀπόπροθεν. οὐδὲ μετ' ἄλλους πωλεῖτο, ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθέμιστα ἦδει. οὕτως οὖν περὶ θεῶν ἀθεμίτια εἰδὼς ἡγεῖτο καὶ τοὺς ἄλλους Κύκλωπας. **WX** ἄλλως· Κύκλωπας **W** τὰ αὐτὰ δοξάζειν αὐτῷ. τοὺς δὲ συμβεβήκει βελτίους ἐκείνου τὴν φύσιν ὄντας μὴ τὰ αὐτὰ γινώσκειν ἐκείνῳ. περὶ γὰρ τούτων ἔφη “οἳ ῥὰ θεοῖσι πεπιοιθότους ἀθανάτοισιν”. **WX**

2-3 “νοῦσον γ' οὕτως ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι” *Od.* ι 411

1-3 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 88 adn. ad l.24

sch. om. V^c **1** Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν (ἀλέγασιν V^d) ut lem. Hom. scr. V λοιπὰς V^d **2** ἐκεῖνα V^d νοῦσων V^r γ' οὕτως : ἀγ οὕτως V^aV^u : δ' οὕτως WX **3** μέγαλον W

mit. **a3. Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν·** τὸ ἴδιον ἀμάρτημα ἑαυτοῦ ὁ Πολύφημος κοινὸν ποιεῖται.

ὅτι γὰρ οἱ ἄλλοι Κύκλωπες οὐκ ἦσαν ἄθεοι, φησί “νοῦσον δ’ οὕτως ἐστὶ Διὸς μεγάλου ἀλεύασθαι”. **HQWZr**

3-4 “νοῦσον γ’ οὕτως ἐστὶ Διὸς μεγάλου ἀλεύασθαι” *Od.* ι 411

1-3 ARISTON. *in Od.* 91, 18-22 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 88 adn. ad l.24

lex. **b. ἀλέγουσιν]** φροντίζουσι Υⁱ

contx. **ι 276 a. ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροι εἰμεν·** διὰ τούτων κινεῖ τὸν ἀκροατὴν, ἵνα μισήσωμεν τὸν Κύκλωπα τῆς ἀσεβείας καὶ ἐφησθῶμεν αὐτῷ κολασθέντι. ἐπιτείνεται δὲ αὐτῶν ἡ ἀσέβεια. οὐ γὰρ ἀγνοοῦντες θεοῦ φαίνονται, ἀλλὰ καταφρονοῦντες αὐτῶν δι’ ἀλαζονείαν. ἀμέλει τοῖς τὰ τοιαῦτα εἰς θεοῦς ἀπορρίψασι μετὰ τὴν τύφλωσιν θεοῖς
5 εὔχεται. **HMQWZr**

1 ἐπεὶ in lem. om. HQWZr **3-4** δι’ ἀλαζωνείαν W **4** ἀμέλει δὲ τοῖς QWZr ἀπορρίψαν M

contx. **b. φέρτεροι·** φέρτερον τὸ κρεῖσσον λέγει ποιήσας τοῦνομα ἀπὸ τοῦ μᾶλλον φέρειν δύνασθαι τὰ προσπίπτοντα. τούτοις οὖν ἐν εἶδει καὶ ὁ ὀπλότερος ὁ φέρειν μᾶλλον ὄπλον δυνάμενος. καὶ ἀντιφέρει ὁ ἐξ ἐναντίας τῷ φέροντι ἀντιφέρων τὸ ἴσον. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἰσοφαρίζει λέγει, ἦτοι ἀπὸ τῶν φερόντων ἐναντία ὅπλα ἢ καὶ ἀπὸ τῶν
5 ὑποζυγίων “ἥλικες ἰσοφόροι”. **HQWZr**

5 “ἥλικες ἰσοφόροι” *Od.* σ 373

1-5 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 92, 13-15

2 μάλλους W **3** τῷ ἴσω Qr

lex. **ι 277 a. οὐδ’ ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος·** ἀσεβέστατα καὶ κακοηθέστατα. **Od**

lex. **b. ἔχθος]** τὴν ἔχθραν **HⁱMⁱV** / ἄχθος **Wⁱ** / ὀργὴν **Bⁱ**

sch. om. V^cV^p τὴν om. HⁱMⁱ

gram. **c. ἔχθος]** τινὲς ἄχθος φασί. τινὲς ἔχθος ἀντὶ τοῦ ἔχθραν. **H**

lex. **d. ἀλευάμενος]** ἐκφεύγων **Eⁱ** / ἐκκλίνας **Mⁱ** / ὑπεκκλίνων **Υⁱ**

lex. **e. πεφιδοίμην]** φεισαίμην **B'E'H'MVgⁱ** τῶν ξένων **Eⁱ** / ὑμῶν **Wⁱ**

sch. om. V^c

gram. **f. πεφιδοίμην]** ὅτι τὸ πεφιδοίμην Ἰωνικὸς ἐστὶ μέσος δεύτερος ἀό[ριστος]. **V^c**

contx. **ι 278 a1. εἰ μὴ θυμὸς με κελεύει·** πανούργως ἄγαν ἐλπίδα αὐτῷ ὑποβάλλει
φιλανθρωπίας οἰόμενος διὰ τούτου προάξειν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν περὶ τῆς νεώς.
διόπερ οὐδὲ ἤψατο τῶν ἐταίρων ἄχρι μάθῃ πόσοι εἰσὶν οἱ συνακολουθήσαντες αὐτῷ.
οὐκ ἠκρίβωσε δὲ τὸ τῆς πονηρίας διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἐρωτήσεως. τί γὰρ ἦν
5 **χρήσιμον ἵνα μάθῃ; HMQWZr**

1 με : μοι **r** κελεύει **MQr** αὐτῷ ἐλπίδα **W** **2** ἐπὶ : περὶ **M** **2-3** οὐ προήψατο **M** **3** μάθοι **M** **4**
ἠκρίβωσαν **M** **5** μάθω **HMZ**

lex. **a2. εἰ μὴ θυμὸς με κελεύει·** τοῦτο πανούργως εἶπεν ὁ μωρὸς, φιλανθρωπίας
ὑποβάλλων ἐλπίδα, ὥς δῆθεν εἰ θυμὸς κελεύσει φεισόμενος. **Od**

lex. **ι 279 a. ἔσχες·** κατέσχες **MⁱVYⁱ** / ἐπέσχες **Od** / ὥρμισεν **MⁱV^pYⁱ** / ἐλλιμένισας
OWⁱd / προσώρμισας **Bⁱ**

sch. om. V^c κατέσχες om. V^p ὥρμισας V^p ἐνελλιμένισας **Od**

lex. **b. ἔσχες]** εἶπε ποῦ κατέσχες καὶ ἤδρασας τὴν ταχυτάτην νῆα. **H**

lex. **c. εὐεργέα·** τὴν καλῶς κατεσκευασμένην **HⁱMⁱV** / καλῶς εἰργασμένην **QⁱWⁱZⁱrⁱ**

sch. om. V^cV^p κατεσκευασμένην V^a

lex. **ι 280 a. δαείω]** μάθω **Yⁱ**

lex. **b. δαείω]** περισπαστέον ὁ δευτερός ἢ τινες δὲ ὥξυναν. **HM**

HDN. *Od. pros.* 149, 17-18

lex. **ι 281 a. ὥς φάτο]** οὕτως ἔφην **Wⁱ**

lex. **b. ὥς φάτο]** εἰς δὲ τὸ ὥς φάτο στικτέον· ἦθος γὰρ ἐμποιεῖ τὰ ἐπιφερόμενα. **H**

NICAN. *in Od.* 55, 5-10

lex. **c. πειράζων·** ἐνεδρεύων **HⁱMⁱPⁱVWⁱXⁱ** / ἐπιβουλεύων **Eⁱ** / δοκιμάζων **Od**

sch. om. V^c πειράζον V^a

ι 282 a. ἄψορρον· πάλιν οὐχ ἀπλῶς, **HⁱMV** ἀλλ' ὀπισθόρμητον τὸ ἀνάπαλιν τῆς ἀληθείας. **HⁱM**

sch. om. V^cV^p ἄψορον V πάλιν ταχέως M

lex. **b. ἄψορρον]** ἡ ἀπὸ τῆς ἀληθείας ὀρμήσας εἰς ψεῦδος **Wⁱ** / ταχέως, ἀντιστρόφως τῇ ἀληθείᾳ **Eⁱ** / εἰς τὸ ἀπίσω **Yⁱ**

lex. **c. ἄψορρον·** ἔμπαλιν ὧν φθάσας ἐλάλησας **Od**

lex. **d. ἄψορρον]** εὐθε[...] [...]μους τοὺς λόγους **Bⁱ**

gram. **ι 283 a. νῆα]** νέα μέν μοι, οὕτως Ἀρίσταρχος **Hⁱ**

νῆα, alia lectio Hom. pro νέα

contx. **b. νέα μέν μοι·** ὄρα τὴν Πολυφήμου ἀφροσύνην. πρὸ βραχέως γὰρ Ὀδυσσεὺς τὴν ἑαυτοῦ συνελὼν πλάνην οὐκ ἐμνήσθη ναυαγίου, ἐνταῦθα δὲ ναυηγὸς γενέσθαι εἰπῶν, οὐκ ἐλέγχεται. αἴτιον δὲ ἡ δεξιὰ τοῦ Ὀδυσσεὺς φράσις. **Od**

1 βραχέων EUST. *in Od.* 341, 39

2 ναυαγὸς d

lex. **c. κατέαξε]** συνέτριψε **kⁱzⁱ**

Zenod. (cf. Duentzer, *Zenod. Hom.*, 61, 14-18)

lex. **ι 284 a. ὑμῆς·** ὑμετέρας **BⁱB^mgHⁱMⁱQⁱV^sXⁱZⁱWⁱgⁱrⁱu** / ὑμετέρας γαῖας **Eⁱ** / τῆς ὑμετέρης γῆς τοῖς πείρασι **Cⁱ**

1 ὑμετέρης Wⁱ

lex. **b. ἐπὶ πείρασι]** ἐπὶ τὰ ἔσχατα Bⁱ

lex. **c. πείρασι]** τέλεσι Yⁱ

lex. **ι 285 a. ἄκρη]** τῷ ἀκρωτερίῳ EⁱMⁱWⁱXⁱ / ὄχθη u

τῷ om. EⁱMⁱ

lex. **b. ἄκρητος]** πολὺς Yⁱ

ἄκρη προσπελάσας text. Hom. ed., sed ἄκρητος πελάσας in mss. Y

lex. **c. προσπελάσας·** προσεγγίσας ἀντὶ τοῦ MV προσρήξας MVWⁱXⁱ

sch. om. V^cV^p ἀντὶ τοῦ om. M προσρήξας V^a

lex. **d. δέ]** γάρ Wⁱ

lex. **e. ἐκ πόντου]** πρωθύστερον Wⁱ

lex. **f. ξνικεν]** ἔφερεν Mⁱ

gram. **ι 286. τοῖς]** τοῖσιν Pⁱ

τοῖς, sed s.l. add. iv (: τοῖσιν) Pⁱ

lex. **ι 287. ὥς ἐφάμην]** οὕτως ἔφην Wⁱ

lex. **ι 288 a. ἐπὶ χεῖρας ἴαλλε·** κατὰ τὸ ἐπ' ὀνείατα χεῖρας ἴαλλον. Od

lex. **b. ἴαλλε·** ἐπέβαλλεν MⁱVkⁱzⁱ

sch. om. V^cV^p ἐπέβαλλεν V^a, sed ἐπέβαλεν cett. V et zⁱ

lex. ι 289 a. **μάρψας]** ἀρπάσας **HⁱMⁱVgⁱ** / κατασχών **Mⁱ** / λαβών **Eⁱ** / συλλαβών **BⁱMⁱVkⁱzⁱ**

sch. om. V^cV^p συλλαβών Bⁱ ἀρπάξας gⁱ

lex. b. **μάρψας]** ἀρπάσας, συλλαβών τοὺς νεογνοὺς κύνας συνέτρι[ψεν]. **P**

lex. c. **ὥστε σκύλακας·** τὸ ῥωμαλέον δηλοῖ τοῦ Πλοφήμου. **Od**

ρῶμα d

lex. d1. **σκύλακας·** τοὺς νεογνοὺς κύνας **EⁱHⁱQⁱVWⁱZⁱrⁱ** / κύνας μικροὺς **Bⁱ** / σκυλάκια μικρά **gⁱ**

sch. om. V^c τοὺς om. Eⁱ

lex. d2. **σκύλακας·** τέκνα κυνὸν τοὺς νεογνοὺς κύνας **M**

lex. ι 290 a. **κόψε·** συνέτριψεν **BⁱHⁱMⁱV** / ἔκρουσεν **BMⁱV^{ci}WⁱXⁱ** / ἐπληπτεν **BV^{ci}** / ἐπροσήρασεν **BV^{ci}**

1 κόπτε text. Hom. ed. συνέτριβε BⁱV^p : συνέτριβεν Hⁱ ἔκρουε BMⁱV^{ci}

lex. b. **ἐγκέφαλος]** μυελός **kⁱ**

lex. c. **δεῦε]** ἐμόλυνεν **Mⁱ** / ἔβρεχεν **Mⁱ** / ὑγρὰν ἐπίει **kⁱzⁱ**

lex. ι 291 a. **μελεῖστί·** κατὰ μέλος **HⁱMⁱVkⁱzⁱ** διακόψας **Mⁱ** / μεληδόν **BⁱEⁱ**

sch. om. V^c μέλη zⁱ

lex. b. **ταμών]** διαταμών **Bⁱ**

ταμών, sed s.l. add. δια (: διαταμών) Bⁱ

lex. c. **ὀπλίσσατο·** παρεσκεύασεν **HⁱMⁱV**

sch. om. V^p ὀπλίσσατο ut lem. Hom. scr. V^a, sed ὠπλίσσετο cett. V παρεσκεύασεν V^r

contx. **ι 292 a. ἦσθιε**· ἐμφαντικώτατα τῇ παραβολῇ ἐχρήσατο. **HMQWZr** παρατετηρημένον δὲ ἐπὶ τῶν λεόντων ἐστὶ τὸ ἐσθίειν τὸ μέρος ἐκεῖνο οὗ δράττεται, τοὺς δὲ κύνας ἀπ' ἄλλων ἐπ' ἄλλο μεταπηδᾶν. **MQWXYZr** διὸ καὶ κυνῶν μέλπηθρα. **MQWXZr**

hoc sch. circiter sub lem. 292c (ἦσθιε δ'ὥς τε λέων) scr. Od

1 ἦσθιε δ'ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος (ὀρεσίτροφος om. WX) ut lem. Hom. scr. HWX ἦσθιεν Qr τῇ φωνῇ M περιβολῇ HM **2** δέ om. WYX ἐστὶν r τό (μέρος) om. X τὸ μέρος ἐκεῖνο οὗ δράττεται : οὗ ἂν πρ[] δράξαντο Y **3** ἀπ' ἄλλων om. WX ἐπ' ἄλλον H : ἐπ' ἄλλω M : ἐπ' ἄλλα Y μεταπηδᾶν [] Y

mit. **b. ἦσθιε]** σημειωτέον ὅτι Ὅμηρον ἐνταῦθα ἠδυνατ[] ἐκφράσαι ὅπως ἦσθιεν ὁ Κύκλωψ. οἶον. ὥς ἢ μὲν φάρυγξ αὐτῷ ἐρόχθει, οἱ δὲ ὀδόντες τραχὺ ἔτριζον, αἱ δὲ γνάθοι ἐφυσῶντο εἰς ὄγκον, οὐατα δὲ ἐκινούντο, ὅποιά τις ἐπὶ Ἡρακλέους ἔγραψεν. ὁ δὲ κωμικωτέρας διασκευῆς ταῦτα κρίνων []. **V^c**

3 ἔγραφεν EUST. in Od. 343, 3

contx. **c. ἦσθιε δ'ὥς τε λέων**· παρατετηρημένως. οἱ γὰρ λέοντες τὸ μέρος οὗ ἂν δράζωνται παραμόνως ἐσθίουσι. καὶ οὐ κατὰ τοὺς κύνας, οἱ ἀπ' ἄλλων ἐπ' ἄλλα μεταπηδῶσι. **Od**

hoc sch. circiter sub lem. 292a (ἦσθιε) scr. MQWXYZr

contx. **d. οὐδ' ἀπέλειπεν**· διὰ τοῦτο οὐδὲ ἐκλειψάνον τινὸς μένοντος ἐπέγνων τὴν ὠμότητα αὐτοῦ ὁ Ὀδυσσεύς. **HMQ'VW'Z'i**

sch. om. V^cV^p **1** διὰ τοῦτο V^aV^dV^m οὐ δέ V^a : οὐδὲν V^d ὠμότετα V^a **2** ὁ om. Z'ⁱ

lex. **ι 293. μυελόεντα**· μυελοῦ πλήρη **M'VW'X'Y'i**

sch. om. V^c τὴν μυελοῦ πλήρην Yⁱ : πλήρη μυελοῦ gⁱ μυελῶν Mⁱ πλήρη V^s

contx. **ι 294²⁸ a. ἡμεῖς δὲ κλαίοντες**· τίς γὰρ ἄλλη σωτηρίας ἐλπίς ἦν; σημαίνει δὲ δι' αὐτῶν τὴν ἑαυτοῦ εὐσέβειαν. ὑπερφυῶς τὸ “μεγάλην ἐμπλήσατο νηδύν”. **HQWZr**

2 “μεγάλην ἐμπλήσατο νηδύν” Od. ι 296

²⁸ apud hoc uersum ἀπὸ ἔθῃ ut tit. scr. u

lex. **b. ἀνεσχέθομεν·** ἀνετείναμεν **BⁱHⁱMⁱQⁱVZⁱrⁱ** / ἀνήχομεν **Eⁱ** / ὑψοῦμεν **Eⁱ**

sch. om. V^p ἀνετείνομεν BⁱHⁱQⁱZⁱrⁱ : ἐνετείναμεν Mⁱ

lex. **ι 295 a. σχέτλια]** τὰ κακά **Mⁱ** / ἀνοσία **zⁱ**

lex. **b. ἀμηχανίη·** ἀπορία **HⁱMVYⁱgⁱ**

sch. om. V^cV^p

lex. **c. ἀμηχανίη·** οὐκ εἶπε δεδιότες, ἀλλ' ἀμηχανοῦντες ὑπὲρ τῶν ἐταίρων. **H**

lex. **ι 296 a. ἐμπλήσατο·** ἐπλήρωσεν **MⁱV** / ἐκόρεσεν **EⁱMⁱVgⁱ**

sch. om. V^cV^p ἐπλήσατο alia lectio Hom. pro ἐμπλήσατο ἐπλήσατο ut lem. scr. V^a ἐκόρεσε gⁱ

lex. **296b. νηδύν·** τὴν γαστέρα **MPⁱV** / κοιλίαν **Wⁱ**

sch. om. V^cV^p τήν om. Pⁱ

lex. **ι 297 a. ἀνδρόμεα·** ἀνθρώπεια **HⁱMⁱVgⁱ**

sch. om. V^p

gram. **b. ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων·** εἰς ἔμφασιν τοῖς παρατατικοῖς κέχρηται ἀδιαλείπτως ἐσθίοντος καὶ πίνοντος. καὶ τὸ ἀνδρόμεα μεῖζον τοῦ ἀνθρώπεια. καὶ τὸ κεῖτο ἐμφαντικῶς. οὐ γὰρ ἂν ἐκ προνοίας ἀνεκλίθη, ἀλλὰ κατηναγκασμένην ἀνατροπὴν σημαίνει τὸ ῥήμα. **HQWZr**

1-3 ARISTON. in *Od.* 91, 23-29

lex. **c. ἔδων·** ἐσθίων **MV**

sch. om. V^cV^p

lex. **d. καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων·** ἐν ᾧ ἐστὶν ἔτι τὸ τυρῶδες καὶ τὸ ἐλαιῶδες καὶ τὸ ὀρῶδες. **Od**

hoc sch. circiter sub lem. 297f (ἄκρητον) scr. HM

lex. **e. ἄκρητον]** καθαρὸν **kⁱ**

lex. **f. ἄκρητον·** ἀπαράμιγες ἔχων καὶ τὸ ὀρώδες καὶ τὸ τυρώδες καὶ τὸ ἐλαιώδες. **HM**

hoc sch. circiter sub lem. 297d (καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων) scr. Od
ἔχον H τὸ (ὀρώδες) om. H ὀρωδες H

lex. **g. ἄκρητον γάλα]** ἄκρητον ἀμιγές **Yⁱ**

lex. **ι 298 a. τανυσσάμενος·** ἐκταθείς. **MVg^zi** ἐμφαντικῶς δὲ ἐδήλωσε τὸ μέγεθος. **MVY** /
ἐξαπλωθείς **Eⁱ**

sch. om. V^cV^p ἐμφαντικῶς V^a, sed ἐμφατικῶς cett. V : ἐμφεστικῶς V^u : ἐμφαστικῶς V^dV^s

lex. **b. διὰ μήλων·** διὰ πάντων τῶν μήλων, ἵνα δηλοῖ ἐμφαντικῶς τὸ τοῦ Κυκλώπος μέγεθος. **Od**

lex. **c. διὰ μήλων]** ἐπὶ τῶν μέλων ἀπλωθείς δὲ ἐκεῖτο. **Mⁱ**

contx. **ι 299 a. τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα·** ἐγὼ ἐβουλεύσαμην ἐν τῇ χειρὶ μου ψηλαφήσας τὸ στήθος αὐτοῦ καὶ ἰδὼν τοὺς ὕμνας τοὺς ὅτι ὥς παρ' αὐτῶν συνέχοντας οὐτάμεναι. **M**

lex. **b. βούλευσα·** ἐβουλεύσαμην **MⁱV** / ἐνόησα **Mⁱ**

sch. om. V^c ἐβουλεύσάμην V^dV^mV^oV^u, sed ἐβουλεύσαμεν cett. V

lex. **ι 300. ἄσσον]** πλησίον **EⁱMⁱWⁱ** / ἐγγύς **B^zi**

lex. **ι 301 a. οὐτάμεναι·** τρώσαι **HⁱMⁱV** / τραυματίσαι **WⁱXⁱ**

sch. om. V^cV^p

contx. **b. ὅθι φρένες ἦπαρ ἔχουσιν·** ὅπου αἱ φρένες τὸ ἦπαρ συνέχουσιν. **HMQVWWⁱXⁱZr**
φρένες δὲ λέγονται **HMQWYZr** ὁ ὕμην ὁ σκέπων τὴν καρδίαν καὶ τὸ ἦπαρ. **HMQWZr**

διὰ τί μή ἔλαβεν ἐξ αὐτῶν τὰ ξίφη ὁ Κύκλωψ καὶ ἀπεγύμνωσεν αὐτούς; τῆς ἐπιβουλῆς
QWYZr ἴσως ἔλαθεν αὐτὸν πρὸς τὴν βορὰν ἐπειγόμενον. **QWZr**

3-4 διὰ — ἐπειγόμενον PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 92, 16-18

sch. om. V^c 1 ἦπαρ ἔχουσιν in lem. om. W αἱ φρένες : κρεμαστήρες Xⁱ 2 συνέχουσι Z 3 διὰ τί μή
om. Y τὰ ξίφη ὁ Κύκλωψ : ὁ Κύκλωψ τὰ ξίφη Qr

contx.

c. ὅθι φρένες ἦπαρ ἔχουσι· περὶ τὸ στήθος εἰσὶ μέρη ἐντὸς ὄντα. τὰ μὲν ὀργανικά. τὰ
δὲ θρεπτικά ὀργανικά μὲν οἷῳ πνεύμων. καρδία. θρεπτικά δὲ οἷῳ σπλήν. ἦπαρ.
στόμαχος μέσον δὲ τῶν τε ὀργανικῶν καὶ τῶν θρεπτικῶν, κεῖται ὥσπερ ἐπὶ τῆς ροιᾶς,
ὕμην σαρκώδης διαιρῶν τὰ ἀμφότερα. μή πως συναναμιγνυμένων πνιγῇ ὁ ἄνοσος ὥς
5 τῆς ὑγρᾶς οὐσίας κρατούσης τὴν ἀναπνοὴν ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν μεθυσάντων πάρεστιν
ὄρᾶν. πλεονάσαν γὰρ τὸ ὑγρὸν ἐπεμβαίνει τῷ ὑμένι ἐκείνῳ τῷ συστατικῷ φρονήσεως
ὄντι ὃ καὶ φρὴν ὀνομάζεται. καὶ οὕτως συνέχεται ἡ αὐτῶν ἀναπνοή. καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τε
θόλωνται καὶ τὰ πάντα ἐκλέλυνται. ὥς τῆς καρδίας αὐτῶν ταραχθείσης ἐκ τοῦ οἴνου.
WX

1 παρὰ W

lex.

d. ὅθι φρένες ἦπαρ ἔχουσι] ὅπου αἱ φρένες ἦπαρ συνέχουσιν u

lex.

e. ἔχουσι] συνέχουσιν H^vp

lex.

ι 302 a. χεῖρα] αὐτόχειρ BV^{ci}u ἀψάμενος ἢ ἐγκρατῶς. Bu

lex.

b. χεῖρ' ἐπιμασσάμενος] συσφίγξας WⁱXⁱ

lex.

c. χεῖρ' ἐπιμασσάμενος· ἐπισπᾶσας τὴν χεῖρα. μαιμῶ γὰρ τὸ προθυμῶ. H

contx.

d. χεῖρ' ἐπιμασσάμενος· χεῖρι τουτέστιν αὐτόχειρ, ὥς εἴτε φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιθείη. ὅρα
τὸ καίριον τῆς παραβολῆς, οὐ γὰρ πρᾶγμα παρέθηκε πράγματι. ἀλλ' ἐνέργειαν
ἐνεργεία, τὸ ῥῶον δηλαδὴ τοῦ ἐπιπωμασμοῦ τῆς φαρέτρας τῷ ἀπόνῳ τοῦ σπηλαίου
συγκλεισμῷ. Od

lex.

e. ἐπιμασσάμενος· λαβὼν M / ἐφαψάμενος B'E'H'IMM'P'Q'VW'Z'g'k'r'u' χεῖρι τὸ

πλήρες **HⁱMQⁱWⁱZⁱrⁱ**

1-2 τὸ πλήρες om. QⁱWⁱZⁱrⁱ

lex. **f. ἕτερος· ἄλλος MⁱV**

sch. om. V^cV^p

lex. **g. θυμός· νῦν λογισμός MⁱVgⁱ / φρένες V^p**

sch. om. V^c νῦν om. gⁱ λογιστός V^{pi}

lex. **h. ἔρυκεν] ἐκώλυε Qⁱrⁱ**

lex. **ι 303 a. αὐτοῦ] αὐτόθι Yⁱ**

gram. **b. ἄμεις· ἡμεῖς BⁱMⁱVgⁱ**

sch. om. V^cV^p ἄμεις text. Hom. ed. ἄμμεν V^a

lex. **c. ἀπωλόμεθα] ἂν Bⁱ**

contx. **d. ἀπωλόμεθα· ἐφθάρημεν ἂν πάντως, εἰ τὴν βουλὴν ἣν ἐβουλεύσάμην ἐπλήρωσα, δηλαδὴ τὴν διὰ ξίφους σφαγὴν τοῦ Κύκλωπος. HQⁱWⁱZⁱrⁱ**

ἐφθάρημεν : ἀπωλέσθημεν H εἰς τὴν H

lex. **ι 304. θυράων] ἀπὸ τῶν θυράων Wⁱ**

lex. **ι 309²⁹. ἦκεν] εἴσελθε Yⁱ**

lex. **ι 310 a. σπεύσε] ἐξετέλεσε Bⁱ**

lex. **b. πονησάμενος] μοχθήσας Bⁱ**

²⁹ apud uersum 307 Ἡὼς ut tit. scr. C

lex. **ι 311. μάρψας]** συνμάρψας **Β'**

lex. **ι 313. θυρεόν·** λίθον **Η'Μ'Ρ'Vg'u**

sch. om. V^c

lex. **ι 314. ἐπιθείη]** τις **Β'**

gram. **ι 315 a. πολλῶ]** γρ. πολλά **W'**

πολλῶ / πολλά uu.ll. Hom. pro πολλῇ

lex. **b. πολλῇ δὲ ροίζω·** ἐμφαντικῶς πρὸς τὸ μέγεθος, εἰ γε ὅλην ποιμνὴν ροιζήσας ἐξάγει πρὸς τὸ ὄρος. τὸ γὰρ σύριγγι χρήσασθαι ποιμαίνοντα ἡμέρου ποιμένος. **HQWXZr**

1 πολλῇ : πολλῶ QWZr : πολλά X ἐν (non in text. Hom.) ad lem. add. (: πολλῶ δ' ἐν ροίζω) r ἐμφαντικῶς καὶ πρὸς WX **2** χρᾶσθαι WX ποιμαίνοντα : νομεύοντι WX

contx. **c. πολλῇ δὲ ροίζω·** ἥτοι ροίζος ἐνταῦθα θηλυκῶς. ροίζω δὲ ἀντὶ τοῦ συριγμῶ. ψιπτάζειν τὸ ποιμενικῶς φθέγγεσθαι κατὰ Παισανίαν. **Od**

lex. **d. ροίζω·** ἀσήμω φωνῇ **HP'VW'X'Y'u** / συριγμῶ **B'C'HP'VW'X'Y'u**

sch. om. V^c

contx. **e. ροίζω·** ἀσήμω φωνῇ, συριγμῶ. ἐνταῦθα δὲ ὥσπερ τὸν φθόγγον, οὕτω καὶ τὸν συριγμὸν ἀγριαίνων τοῦ Κύκλωπος ροίζον φησὶν αὐτὸ κατὰ γένος θηλυκὸν **M** Ἰωνικῶς. ὥσπερ δὴ ἡ ροίζος, οὕτω καὶ ἡ λοιμός. **BM**

3 λιμός EUST. in Od. 344, 19

3 Ἰωνικόν B οὕτω καὶ ἡ λοιμός : οὕτω παρὰ τισι καὶ ἡ λιμός B

lex. **f. ροίζω]** ὅτι οὐ χρᾶται συριγμῶ, ἀλλὰ ροίζω ὁ Κύκλωψ. **u**

contx. **h. ροίζω]** ὅτι κατὰ μὲν τὸν ποιητὴν ροιζειν λέγεται ποιμὴν τουτέστι συρίπτειν ἢ ὅλως νέμειν. οἱ δὲ παλαιοὶ καὶ ἀλλὰς ἔχουσι λέξεις ἰσοδυνάμους ποιμενικάς. Παισανίας δὲ

καὶ ψιπτάζειν λέγει τὸ ποιμενικῶς φθέγγεσθαι. τὸ δὲ πολλῇ ῥοίζῳ κατὰ γένος θηλυκὸν Ἰωνικῶς εἴρηται. ὥσπερ δὲ ἡ ῥοίζος, οὕτω παρὰ τισι καὶ ἡ λιμὸς λέγεται. **V^c**

lex. **ι 316. βυσσοδομεύων]** ἐνθυμούμενος **Υ'κ'** / ἐκ διανοίας ἀναλογιζόμενος **Β'**

lex. **ι 317³⁰ a. εἰ πῶς τισαίμην·** γρ. ὅπως **Οδ**

contx. **b. εἰ πῶς τισαίμην·** μεγαλοψύχως οὐχ ὑπὲρ σωτηρίας ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὑπὲρ ἐκδικήσεως τῶν ἀπολωλότων σκέπτεται. καὶ τοῦτο δὲ εἰς τὴν εὐσέβειαν τοῦ ἀνδρὸς ὄρα. τὸ μὴ δὲ ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὄντα ἀπογινώσκειν θεοῦ βοηθοῦ. **HWZr'**

3 θεοῦ om. Qⁱrⁱ : θυῶν Wⁱ βοήθειαν QⁱWⁱrⁱ

lex. **c. πῶς]** ὅπως **P'**

lex. **d. τισαίμην·** τιμωρησαίμην **M'V**

sch. om. V^cV^p

lex. **e. εὐχός]** νίκην **u**

lex. **ι 319 a. ῥόπαλον·** ξύλον **H'iM'iV**

sch. om. V^cV^p

lex. **b. σηκῶ·** τῇ μάνδρᾳ **H'Vgⁱ**

sch. om. V^cV^p τῇ om. Hⁱgⁱ

lex. **ι 320 a. χλωρόν·** νεωστὶ ἐκκοπέν **MV** ἐλάτης **M**

sch. om. V^cV^p

contx. **b. χλωρόν·** οἰκείως. εἰ γὰρ ἦν ξηρόν. ἦν ἂν ἀσυντελὲς πρὸς τὴν τοῦ πελωρίου τύφλωσιν. **Οδ**

³⁰ apud hoc uersum Ἀθήνην ut tit. scr. C

- gram. **c. ἐλαΐνεον]** ἐλαΐνον **Fⁱ**
- lex. **d. ἐλαΐνεον]** πλεονάζει τὸ ε΄ τῆς παραληγούσης. τὸ γὰρ ἐντελές, ἐλαΐνον. **V^{ai}**
- lex. **e. ἔκταμεν·** ἐξέκοψεν **HⁱMⁱV** / ἔκοψε **Yⁱ**
- sch. om. **V^cV^p**
- lex. **f. φοροίη·** φέροι **HⁱMⁱPⁱVgⁱ** / βαστάζοι **HⁱMⁱPⁱVWⁱZⁱ**
- sch. om. **V^cV^p** φέρει / βαστάζει **Pⁱ**
- lex. **ι 321 a. αὐανθέν·** ξηρανθέν **HⁱMⁱQⁱVWⁱYⁱZⁱgⁱkⁱrⁱzⁱ**
- sch. om. **V^cV^p**
- lex. **b. ἔσκομεν·** ἀπεικάζομεν **HⁱMⁱVYⁱ** / ὁμοιοῦμεν **Mⁱ** / παρομοιοῦμεν **kⁱ**
- sch. om. **V^c** ἔσκομεν **V^a**
- lex. **ι 322 a. νηὸς εἰσκοσόροιο]** τὴν ὑπὸ εἴκοσι ἐρετῶν κινουμένην. **Eⁱ**
- lex. **b. νηὸς εἰσκοσόροιο]** ἐχούσης εἴκοσι κώπας. **Pⁱ**
- hoc sch., cum variationibus, sub lem. 322c2 (εἰσκοσόροιο) scr. **Bⁱ**
- lex. **c1. εἰσκοσόροιο·** ὑπὸ εἴκοσι κωπῶν ἐρεσσομήνης, **HMMⁱQⁱWⁱXⁱZⁱrⁱ** εἰκοσακώπου **HMMⁱV^{pⁱ}** ἢ εἴκοσι χιλιάδων. **HM**
- κωπῶν om. **Mⁱ** : κωπηλάτων **Xⁱ** ἐρεσσομήνοις **rⁱ**
- lex. **c2. εἰσκοσόροιο·** τῆς εἴκοσι κώπας ἐχούσης **BⁱPⁱ** / ἢ ὑπὸ κ΄ ἀνδρῶν ἐρεσσομήνης **Yⁱ** / εἴκοσιν ἐταίρους ἐχούσης ἐρέσσοντας δηλαδή. **Od**
- 1** τῆς εἴκοσι κώπας ἐχούσης, cum variationibus, sub lem. 322b (νηὸς εἰσκοσόροιο) scr. **Pⁱ**
- lex. **ι 323 a. φορτίδος·** φορτηγοῦ **HⁱMⁱPⁱQⁱVWⁱXⁱZⁱrⁱu**

sch. om. V^c

lex. **b. ἢ τ' ἐκπεράα μέγα λαΐτμα·** πρὸς διαστολὴν τῶν σχεδίων. **Od**

gram. **ι 324 a. μήκος]** κατὰ μήκος **Bⁱ**

μήκος, sed s.l. κατὰ add. (: κατὰ μήκος) Bⁱ

gram. **b. πάχος]** κατὰ πάχος **Bⁱ**

πάχος, sed s.l. κατὰ add. (: κατὰ πάχος) Bⁱ

lex. **ι 325 a1. ὀργυῖαν·** ἐκτεταμένων τῶν χειρῶν τὸ διάστημα ὀργυῖα ἐστί. **HMQ'VWXZ'ir'u**

sch. om. V^c ὀργυῖα V τὸ διάστημα om. W ἐστί : λέγεται HQ'V'pWXZ'ir'i

lex. **a2. ὀργυιαν]** ὀργυιαν λέγεται τὸ ἐκτεταμένον τῶν χειρῶν. **Wⁱ**

contx. **b. ὀργυιαν]** ὅτι ἡ παλαιὰ Ἀτθίς ὀργυιαν λέγει προπαροξυτόνως, ὥσπερ καὶ ἄγυιαν. οἷ
δὲ ὕστερον ὀξυτόνως. **V^c**

mit. **ι 326 a. καὶ παρέθηκε]** πῶς οὐκ ἔδεδίδει τοὺς ἐκγόνους Ποσειδῶνος Φαίακας, τὴν
πήρῳσιν λέγων Κύκλωπος; Ἀριστοτέλης οὖν φησιν ὡς ἦδει ἐχθροὺς ὄντας αὐτοῖς,
MWX “οἱ σφέας σινέσκοντο”. **M**

“οἱ σφέας σινέσκοντο” *Od.* ζ 6

hoc sch. sub lem. 333c (τρίψαι ἐν ὀφθαλμῳ) scr. HQWYZr

1 πῶς : διατί WX

lex. **b. ἀποξύναι·** ἀπολεπίσαι **H'IMP'VXⁱ** / ἀπόξεσαι **E'ik'ziⁱ**

sch. om. V^c

lex. **ι 327 a. ὀμαλόν]** ἀπώξυναν **uⁱ** / planum **kⁱ**

lex. **b. ἐγὼ δ' ἐθόωσα·** οἱ μὲν ἐταῖροι τὸ λοιπὸν τοῦ ροπάλου παρῶξυναν. Ὀδυσσεὺς αὐτὸ

τὸ ἄκρον. **Od**

lex. **c. ἐθόωσα]** ὥξυνα **E'Y'** / παρώξυνα **C'iM'V^{ai}** / ἀπώξυνα **u**

gram. **d. ἐθόωσα]** μετάληψις· θοὸν, ὄξας, ὠξυμένος. **M'** / παρώξυνα [...] μετάληψιν **X'**

lex. **f. ἐθόωσα·** ἀπώξυνα ἐκ τοῦ συνωνύμου τὸ ὁμώνυμον. **MPQ'VW'YZ'** ὁ δὲ τρόπος μετάληψις. **HMPV**

1 ἀπώξυνα ἐκ : ὥξυνα ἀπὸ **Y** δὲ om. **PV** τρόπος **P** **2** μεταλάληψις **V'**

lex. **g. ἐθόωσα]** θοὸν **B'** ἢ τὸ ὄξυν ἐποίησα **B'k'z'** τὸ γὰρ θοὸν κατὰ πλου ταρχεῖν συνωνυμεῖ τὸ ὄξυ. ὄξυ δὲ οὐ μόνον κατὰ κίνησιν ταξὺ, ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμα προηγούμενος εἰς λεπτότητα. **k'z'**

lex. **ι 328 a. ἄφαρ]** παρευθύς **k'**

lex. **b. ἐπυράκτεον·** ἐφλόγιζον **MX'** / ἐπύρουν εἰς τὸ δαλὸν ποιῆσαι **H'iMP'VX'Y'u**

sch. om. **V^cV^p**

contx. **c. ἐπυράκτεον]** ὅτι ἐπὶ πλεον τὸ ἄκρον ἐπυράκτου ἵνα τῆς ὑγρότητος ἐξικμασθείσης τὸ ξύλον πυκνωθῇ καὶ οἷά τις σίδηρος βαφῇ καθὰ καὶ οἱ ναυμαχικοὶ καὶ ἄλλως δὲ πολεμικοὶ σκῶλοι. ὁ δὲ τρόπος τοῦ ἐθόωσα μεταληπτικὸς κατὰ συνωνυμίαν. θοὸν μὲν γὰρ καὶ ὄξυ συνώνυμα εἰσιν. ὄξυ δὲ οὐ μόνον τὸ ἀπλῶς ταχὺ ἀλλὰ τὸ τμητικὸν ἐν τῷ
5 ἄκρῳ. **V^c**

lex. **d. κηλέῳ·** καυστικῶ **H'iM'iP'iQ'VW'Y'iZ'g'k'z'i**

sch. om. **V^cV^p**

gram. **ι 329 a1. ὑπὸ κόπρῳ·** Ἀριστοφάνης, ὑπὸ κόπρου. ὥς ὑπὸ κόλπου, ὑπὸ μάλης δὲ τι φέρει. **H**

gram. **a2. ὑπὸ κόπρῳ·** γρ. ὑπὸ κόπρου **Odu** ἀπικότερον ἐς τὸ ὑπὸ κόλπου. **Od**

καὶ ὑπὸ u κόπρου : κόπρον d

lex. ι 330 a. κατὰ σπείους] κόπρος kⁱ

lex. b. ἥλιθα] πάνυ HⁱMⁱPⁱ / ἀθρόως gⁱ / λίαν Mⁱkⁱzⁱ / χύδην HⁱP / ἄλις Eⁱ / ὁμοῦ Cⁱ

lex. c1. ἥλιθα· χύδην, παρὰ τὸ ἄλις. ἢ ἀθρόως, δασιλῶς. HMQⁱVWⁱZⁱrⁱ

sch. om. V^c παρὰ : περί V^p ἀθρόσω V^dV^oV^rV^sV^u

lex. c2. ἥλιθα] χύδην, ἀπὸ τοῦ ἄλις. ἐπιτατικοῦ μυρίου. Xⁱ

contx. ι 331 a. κλήρω πεπαλάχθαι] ὅτι τὸ κλήρω πεπαλάχθαι, ἀντὶ κλήρω V^c λαχεῖν ἢ κληρώσασθαι. BⁱV^c παλάσαιεν γὰρ οὐ μόνον τὸ μολύνειν, ἀλλὰ καὶ κληροῦσθαι, παρὰ τὸν πάλον ὃ δηλοῖ τὸν κλήρον. ἐξ οὗ καὶ ὁ ἀντίπαλος. V^c

lex. b1. πεπαλάχθαι· κληρωθῆναι EⁱMⁱPⁱV^ygⁱ / κληροῦσθαι Od / πεπλάσθαι ἀρίον M / κινηθῆναι kⁱ / Ἀρίσταρχος πεπαλάσθαι H

πεπαλάχθαι codd. Aristarchus alia lectio Hom. pro πεπαλάσθαι

sch. om. V^c 1 πεπαιλάχθαι V^d : πελαλάχθε V^a

gram. b2. πεπαλάχθαι· κληρωθῆναι. πεπαλάχθαι ἢ πεπαλάσθαι κατὰ Ἀρίσταρχος. V^{ci}

gram. ι 333 a. τρίψαι] τοῦ τρίψαι τὸν μόχλον ἐν ὀφθαλμῷ οὐκ ἔστι καιριωτέραν λέξιν εὑρεῖν, ὥσπερ οὐ δὲ τοῦ κόπτειν ἐν τῷ, ὥστε σκύλακας ποτὶ [γαίῃ] κόπτειν. ἐκ δὲ τοῦ τρῷ τὸ τρίβω παράγεται. τὸ γὰρ ἐνταῦθα τρίμμα τοῦ ὀφθαλμοῦ τρυπάνου ἔοικε τρήματι. καθάπερ καὶ [ἐκ τοῦ] ψῷ τὸ ψίζω. [ἐξ οὐπερ] οὐ μόνον ἡ ψῖξ, ἀλλὰ καὶ τὸ ψῖσαι, ἤτοι ψωμίσαι, σίτισαι. V^c

lex. b. τρίψαι] ἀντὶ τοῦ αὐτῷ τρίψαι τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ Κύκλωπος ἡριθμούμην. u

mit. c. τρίψαι ἐν ὀφθαλμῷ] πῶς οὐκ ἔδεδίει τοὺς ἐκγόνους Ποσειδῶνος Φαίακας, τὴν πῆρῳσιν λέγων Κύκλωπος; Ἀριστοτέλης οὖν φησιν ὡς ᾔδει ἐχθροὺς ὄντας αὐτοῖς, “οἱ σφέας σινέσκοντο”. HQWYZr

“οἱ σφέας σινέσκοντο” *Od.* ζ 6

hoc sch. sub lem. 326a (καὶ παρέθηκε) scr. M et partim WX

1 ἔδεδίδει : ἔδεδία Qr : ἐδίδιε Y ἑγγόνους Y 2 οὖν φησὶν ὅτι om. Y ἦδει : ἔδει Qr

gram. **d. τὸν γλυκὺς]**· τὸν Κύκλωπα Υἱ

contx. **e. γλυκὺς ὕπνος ἰκάνει**· καλῶς νυκτὸς ἐπιτίθεται, ἵνα μὴ τύχῃ βοηθείας. φίλυπνοι γὰρ οἱ ἀγροῖκοι διὰ τὸν μεθ’ ἡμέραν πόνον. **HWZ**

gram. **ι 334. αὐτὸς]** εἰμί Υἱ

lex. **ι 335 a. πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην**· δίχα τοῦ λαχεῖν ἐπιδοὺς ἑμαυτὸν τῷ κινδύνῳ. **Od**

τοῦ : δηλαδή EUST. *in Od.*

lex. **b. ἐλέγμην**· ἡριθμούμην **Η'Μ'Ρ'Νκ'** / ἡριθμήθην **Ε'** / συνηριθμήθην **Β'**

sch. om. V^cVP

lex. **c. ἐλέγμην]** ὅρα ὅτι αὐτομάτως καὶ δίχα λαχμοῦ ἑαυτὸν ἐπιδίδωσι πρὸς τοὺς κινδύνους. **Η**

lex. **ι 336 a. ἐσπέριος**· ὀψέ **Μ'ιγ'** / δειλινός **Μ'Vγ'**

sch. om. V^c ἀπέριος V^u

lex. **b. νομεύων**· βόσκων **Η'Μ'V**

sch. om. V^cVP

contx. **ι 338. οὐδέ τι λείπεν**· ὥς ἐχθές τοὺς ἄρσενας, τοῦτο δὲ εὐτυχῶς ἐξέβη τῷ Ὀδυσσεῖ. συνέεργε γὰρ τοὺς ἄρσενας λύγοις δὲ οὕτω σὺν τοῖς ἐταίροις περιεσώθη. **Od**

2 καὶ : δέ O

- contx. **ι 339 a. ἢ τι οἴσάμενος]** διὸ καὶ θαυσήσας τὸ τῆς ψυχῆς Ὀδυσσεὺς φησὶν ὡς ἐποίησεν ὁ Κύκλωψ τοῦτο, ἢ οἴσημένου, ἢ καὶ θεὸς [...]. εὐτυχήσε γοῦν θέσπέσιον. **υ**
- contx. **β. ἢ τι οἴσάμενος]** οικονομικῶς, ἵνα οἱ ἄρσενες δυνηθῶσι διασῶσαι καὶ ἐξαγαγεῖν τοὺς ἐταίρους. **HQ'WZi'**
- lex. **γ. οἴσάμενος·** ὑπολαβὼν **H'iM'iP'iVY'i**
- οἴσάμενος alia lectio Hom. pro οἴσάμενος
sch. om. V^cV^p
- contx. **δ. οἴσάμενος]** τοῦτο ὑπολαβὼν ἀφ' ἑαυτοῦ, τὸ λαβεῖν ἐντὸς πάντα τὰ μῆλα. ἢ καὶ ὁ θεὸς ἐμβαλ[εῖ]ν ἐκέλευσε. **B**
- lex. **ε. ὡς]** ὅτι **P'i** / ὡς ἀντὶ τοῦ **B** ὅμως **BB'i**
- lex. **ι 340 a. θυρεόν]** λίθον **P'i** / γρ. θύραι **F'i**
- lex. **β. ὑποσ' αἰείρας·** ἐκ τοῦ εἰπεῖν ὑποσ' αἰείρας, τὴν δύναμιν αἰνίττεται τοῦ Κύκλωπος. **M**
- contx. **ι 344 a. δῶμα μάρψας ὀπλίσσατο δόρπον]** ἤγουν ἀνακεφαλαιοῦται πάλιν τὰ πρὸ ὀλίγου πεφασμένα εἰς μνήμην τῶν ἀκροατῶν. διὰ τοῦτο δις περὶ τῶν βρωθέντων δύο φίλων τοῦ Ὀδυσσεὺς φησὶ καὶ πάλιν. **H**
- lex. **β. μάρψας]** ἐταίρους **P'i**
- contx. **γ. ὀπλίσσατο δόρπον]** ἀντὶ τοῦ ἑαυτὸς ἑαυτὸν ἔκτοτε καὶ ἄλλοι τὴν τροφήν αὐτὸν προσήφερον. **M**
- lex. **δ. δεῖπνον]** γρ. δόρπον **H'i**
- δεῖπνον alia lectio Hom. pro δόρπον

contx. **ι 345³¹. Κύκλωπα]** διὰ τί Ὀδυσσεὺς πρὸς τοὺς Φαίακας ἔλεγεν ὅτι τὸν Κύκλωπα ἐτύφλωσε Ποσειδῶνος υἱὸν ὄντα, οὓσι ἀπογόνους Ποσειδῶνος; λύων οὖν Ἀριστοτέλης φησὶν ὅτι ἦδει ἐχθροὺς αὐτοὺς ὄντας τοῦ Κύκλωπος. ἐκβληθέντας γάρ φησιν ὑπὸ τῶν Κυκλώπων ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν Σχερίαν· “οἱ πρὶν μὲν ποτ’ ἔναιον ἐν
5 εὐρυχόρῳ Ὑπερείῃ / ἀγχοῦ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερηννορέοντων, / οἱ σφεας σινέσκοντο, βίηφι δὲ φέρτεροι ἦσαν. / ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοειδής, / εἶσεν δὲ Σχερίῃ, ἐκὰς ἄλλων ἀλφηστάων”. **Η**

4-7 “οἱ πρὶν μὲν ποτ’ ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερείῃ / ἀγχοῦ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερηννορέοντων, / οἱ σφεας σινέσκοντο, βίηφι δὲ φέρτεροι ἦσαν. / ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοειδής, / εἶσεν δὲ Σχερίῃ, ἐκὰς ἀνδρῶν ἀλφηστάων” *Od.* ζ 4-8

contx. **ι 346³² a1. κισσύβιον·** ἦτοι ποιμενικὸν ποτήριον ἐκ κισσύνου ξύλου **OPV^cV^pXYd** κατεσκευασμένον. ἢ ὄνομα κύριον ποτηρίου, **PV^pYX** ὡς Θηρίκλειον· ἢ ἔχον κισσὸν ἔξωθεν. **MVXY** ἢ παρὰ τὸ ἐκείσε κείσθαι τὴν βόσιν. **M**

1 κισσύβιον μετὰ χερσί ut lem. Hom. scr. X κυν eras. et κισ pro κιν scr. (: κισσύβιον) V^m ἦτοι om. OV^cXd κισσίνου OV^cV^pXYd : κισσύνον P : ἐκισσύνου V^d φασὶ ξύλου V^c ξύλον P **2** κατεσκευασμένου Y : κατασκευασμένον V^a : κατεσκευησμένον V^d κύριον om. P κυ scr. sed s.l. ριον sec. man. add. (: κύριον) V^o ποτηρίου om. V^pX ὡς θηρίκλειον om. V^a ἔχων V^a

contx. **a2. κισσύβιον·** ποιμενικὸν ποτήριον. **HHⁱQWZg^r** τοῦτο δὲ εὗρηται καὶ παρὰ τῷ συβῶτῃ Εὐμαίῳ. τὸ πῖε οἶνον ὡς πρὸς τὸ ἐπεὶ φάγες. συγγένηται δὲ τὸ τοῦ βρώματος εἶδος, ἐπεὶ οὐχ ὡς αἴτιον πρόκειται. **HQWZr**
ἄλλως· κισσύβιον· ποιμενικὸν ποτήριον ἢ ἐκ κισσύνου ξύλου κατεσκευασμένον· ἢ
5 ὄνομα κύριον ποτηρίου, ὡς Θηρίκλειον, παρὰ τὸ ἐκείσε κείσθαι τὴν πόσιν, ἢ ἔχον κισσὸν ἔξωθεν. **HQWZr**

1 τὸ (πῖε) : τῇ r οἶνον om. r ὡς : οὐ r ἐπεὶ om. QWZr **3** ἄλλως om. r κισσύβιον : κισύβιον r κισσύνου : κισσίνου Qr **4** κύριον om. Qr ἔχοντος QWZr

lex. **b. μέλανος οἴνοιο]** πεπληρωμένον **Bⁱ**

gram. **ι 347 a. Κύκλωψ]** ὡ Κύκλωψ **Υⁱ**

³¹ apud hoc uersum Ὀδυσσεὺς πρὸς τὸν Κύκλωπα ut tit. scr. C

³² apud hoc uersum κισσύβιον ut tit. scr. C

Κύκλωψ, sed s.l. ὦ add. (: ὦ Κύκλωψ) Υἱ

gram. **b. τῇ· δέξαι Μ'ΥΥ' / λάβε Β'Μ'ΟQ'VW'Υ'Z'dg'i'**

sch. om. V^cV^p

contx. **c. τῇ, πίε]** ἀντὶ τοῦ λάβε. τὸ δὲ τῇ πόθεν κανονίζεται; ἐκ τοῦ τάω τῶ, ὡς ζάω ζῶ. τὸ δεύτερον τῆς, τὸ τρίτον τῇ. **P**

1-2 ARISTON. *in Od.* 91, 30-32

contx. **d. τῇ, πίε]** ὄρα τὸν λόγον τοῦτον τῷ Ὀδυσσεῖ δικαιολογία τε κεκραμένον καὶ οἶκτω, ἔτι δὲ καὶ κολακευτικὸν, εἶγε οὐχ' ὡς ξείνῳ δῶρον ἀλλ' ὡς θεῷ λοιβὴν φησὶ τὸν οἶνον προσφέρειν. λαλεῖ δὲ ἄρα ὁ ῥήτωρ πρὸς λέοντα, φαγεῖν μόνον εἶδοτα. **V^c**

gram. **e. ἐπεὶ φάγες]** ἐπειδὲ φάγες **Pⁱ**

ἐπει φάγες scr. sed s.l. δέ add. (: ἐπειδὲ φάγες) **Pⁱ**

gram. **ι 348 a. νηὺς ἐκεκεύθει·** περιοχὴν τῶν ἐντὸς δηλοῖ. **Od**

lex. **b. ἐκεκεύθει·** ἔκρυπτεν **Ε'Η'Μ'ΥΥ'g'i**

sch. om. V^cV^p ἐκεκεύθη V^aV^u ἔκρυπτε Ε'g'i

lex. **ι 349 a. σοὶ δ' αὖ λοιβὴν·** ὡς θεῷ κολακευτικόν **Od**

lex. **b. λοιβὴν·** σπονδὴν **Η'Μ'Ρ'Vg'i /** θυσίαν **Β'Μ'**

sch. om. V^cV^p

lex. **c. φέρον]** ἐκόμισα **Βⁱ**

lex. **d. εἴ]** ὅπως **Μ'Ρⁱ**

contx. **e. εἴ μ' ἐλεήσας·** οἶκαδε πέμψας. ὁ Ὀδυσσεὺς ῥητορεύει πρὸς λέοντα, γαφεῖν μόνον εἶδοτα. **Od**

1 ὁ Ὀδυσσεὺς ῥητορεύει πρὸς λεόντα : λαλεῖ δὲ ἄρα ὁ ῥήτωρ πρὸς λέοντα EUST. *in Od.* 345, 40

lex. **ι 350 a. οὐκ ἔτ' ἀνεκτῶς· οὐκ ἀνασχετῶς / οὐχ ὑπομενητικῶς MV**

sch. om. V^c οὐκέτ' ἀνεκτῶς V^dV^s ὑπομονητικῶς V^p

lex. **b. ἀνεκτῶς] ὑπομενητικῶς HⁱYⁱgⁱ**

lex. **ι 351 a. σχέτλιε· ἄδικε MⁱPⁱVgⁱ / σχέτλια ποι[...] Bⁱ**

gram. **b. σχέτλιε] ὃν ἐχρήν σχέσθαι καὶ τλῆναι. V^{ci}**

lex. **c. ἄλλος] ὕστερον Hⁱ**

gram. **d. ἴκοιτο· ἰκετεύσει HⁱMⁱVgⁱ / π[...]ται Mⁱ**

sch. om. V^cV^p ἰκετεύει V^u : ἰκετεύσοι Mⁱ : ἰκετεύοι gⁱ

lex. **ι 352 a. ἀνθρώπων πολέων, ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν· ἀστεϊώς. οὐκ ἐνθάδ' ὁ πλοῦς τοῖσι σώφροσι βροτῶν. Od**

lex. **b. ἔρεξας· ἔπραξας MⁱV**

sch. om. V^cV^p

lex. **ι 353 a. ὥς] οὗτος Wⁱ**

lex. **b. ἔδεκτο] ἐξεδέξατο τὸ ποτήριον ἐξ ἐμοῦ. HQⁱWⁱZⁱ**

ἐδέξατο Wⁱ

lex. **c. ἦσατο· ἦσθη HⁱMⁱVYⁱ / ἐτέρφθη MⁱVgⁱu / ἐχάρη MⁱVXⁱu / εὐφράνθη BⁱMⁱVukⁱzⁱ**

ἦσατο ut lem. et ἦσθη / εὐφράνθη ut sch. post v. 426 etiam scr. V

sch. om. V^cV^p ἦσθη V^u εὐφάνθη V^m : ἠφράνθη kⁱ

lex. **d. ἥσατο·** εἰς ἡδονὴν αὐτὸ ἔσχεν **HPⁱQⁱWⁱZⁱ**

contx. **e. ἥσατο]** δασύνεται τὸ ἥσατο, ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ ἥδω ἔμαθεν δὲ ὅτι ἥσθη ἀπὸ τοῦ δεύτερον αἰτήσαι, καὶ διὰ, τοῦ μηδέπω γάλακτος πεπωκέναι ἐπὶ τῇ τροφῇ. πιθανὰ οὖν ταῦτα, ἵνα πολλάκις αἰτήσας μεθυσθῇ. **HQWZr**

1 δασύνεται — ἥδω HDN. *Od. pros.* 149, 21

2 πεποκέναι QZr : πεποικέναι W

lex. **f. αἰνῶς]** λίαν **HⁱMⁱ** / διαφερόντως **kⁱzⁱ**

gram. **ι 354. ἦτεε]** ἦ τοῦτο **Hⁱ**

lex. **ι 356³³ a. αὐτίκα νῦν]** εὐθέως **Bⁱ**

gram. **b. χαίρης]** χαίρεις **Zⁱ** / χαίροις **PⁱWⁱ**

χαίροις, sed s.l. εις pro οἱς corr. (: χαίρεις) Zⁱ : χαίρεις, sed s.l. οἱ pro ει corr. (: χαίροις) Pⁱ : χαίρεις, sed s.l. οἱς pro εις corr. (: χαίροις) Wⁱ

contx. **c. χαίρης]** εἰρωνία τοῦτο ἦ καὶ ἀληθές, ὅτι πιὼν δῶρον ἔδωκε τῷ Ὀδυσσεῖ τὴν οἰκείαν τύφλωσιν ἐν ᾗ καὶ ἐχάρη ὁ Ὀδυσσεύς. **B**

lex. **ι 358 a. οἶνον ἐριστάφυλον]** ἐπιθυμητικόν **Hⁱ**

lex. **b. ἐριστάφυλον·** μεγαλοστάφυλον **MⁱVu** / πολλήν **Eⁱ**

sch. om. V^cV^p ἐρυστάφυλον V^u

lex. **c. ἐριστάφυλον]** ἦτοι ἀπὸ μεγαλῶν σταφυλῶν **Bⁱ**

lex. **d. σφιν]** αὐτάς **Mⁱ**

³³ apud hoc uersum ἀπὸ ἔθῃ ut tit. scr. u

lex. **e. ἀέξει]** αὔξει **Mⁱ**

lex. **ι 359³⁴ a. ἀμβροσίης]** ποτόν **Pⁱ**

lex. **b. νέκταρος]** θείου πώματος **Yⁱ**

gram. **c. νέκταρός ἐστὶν ἀπορρώξ·** λέγεται καὶ ἐπὶ πετρῶν **Od**

lex. **d. ἀπορρώξ·** ἀπόρροια **HⁱMⁱPⁱVXⁱY^u** / ἀπορρόξ **Bⁱ** / ἀπόσπασμα **HⁱMⁱV** / ἀπόκομμα **QⁱWⁱZⁱrⁱ**

sch. om. **V^p** ἀπόρροι **Hⁱ** et **V**, praeter **V^c** : ἀπόρροή **Mⁱ**

contx. **e. ἀπορρώξ]** ἐντεῦθεν ἐμφαίνει ὁ ποιητὴς ὡς οὐκ ἀπᾶδον ἐστὶ νοῆσαι καὶ τὴν ἀμβροσίαν ὑγρόν τι τὸ γὰρ ἀπορρώξ, τοῖς ὑγροῖς προσαρμόζει. δηλοῖ γὰρ ἀπόρροιαν. ἴσως δὲ καὶ συνεκδοχικῶς, ὡς μόνον τὸ νέκταρ κεῖται ἢ ἀπορρώξ. παρὰ δὲ πῖσι τῶν παλαιῶν τὸ νέκταρ ξηρὰ ἦν θεία τροφή. προφέρεται γοῦν Ἀναξανδρίδης

5 μὲν γράφων οὕτω. τὸ νέκταρ πάνυ μάπτων ἐσθίω. διακονῶ. Ἀλκμὰν δὲ λέγων τοὺς θεοὺς νέκταρ ἔδμεναι. Σαπφῶ δὲ εἰποῦσα ὡς ἀμβροσίας κρατὴρ ἐκρέκρατο. διὸ καὶ ταυτίζουσα τῷ οἴνῳ αὐτὴν ἐπάγει. Ἑρμῆς δ' ἐλὼν ἔρπιν θεοῖς ὤνοχόησεν. ἔστι δὲ ἔρπιν Αἰγύπτιστι ὁ οἶνος. τὸ δὲ ἀπορρώξ, καὶ ἐπὶ πετρῶν τινῶν τίθεται. φέρονται γὰρ καὶ ἀπορρώγες πέτραι αἱ ἀλλήλων ἀπερρηγμέναι. τὸ δὲ ἀπολοῦν ἡγουν τὸ ῥώξ, οὐ

10 χεῦμά τι δηλοῖ καὶ ἀπόρροιαν, ἀλλ' φαλαγγίου εἰδός ἐστιν. ἐπὶ δὲ σταφυλῆς [] ῥώγες ἀλλ' ῥάγας φαμέν. τὸν δὲ Νάξιον οἶνον Ἀρχίλοκος τῷ νέκταρι παραβάλλει. λέγεται δὲ τις καὶ Βαβυλώνιος οἶνος νέκταρ καλεῖσθαι. εἰ δὲ ὁ μαρωνείτης οἶνος καὶ εἰς ὕπνον βαθύν κατήνεγκε τὸν Κύκλωπα, εἶη ἂν ὁμοῖος Θασίῳ. περὶ οὗ γράφων ὁ Ἀθήναιος ἱστορεῖ, ὅτι Θάσιος μὲν τις ὑπνωτικούς, ἕτερος δὲ τις ἀγρυπνεῖν ποιεῖ τοὺς πίνοντας.

15 Θασίου δὲ οἴνου ἔπαινος καὶ τὸ, τῷ δὴ μήλων ἐπιδέδρομεν ὁδμή. ὁ δὴ σεμνύνει τὸ μήλον ἐπὶ εὐοδμίᾳ. ὥσπερ ἐπὶ κάλλει τὸ, ὠριχωτάτη τὰ τίθια ὥσπερ μήλον ἢ μεμαίκυλον. ὅτε δηλαδὴ πορφύρεον ἐρεύθονται πρὸς ἀγλαΐαν ἥς παρώνυμοι αἱ ἀγλαόκαρποι μηλέαι. **V^c**

lex. **ι 360. ὥς ἔφατο]** οὕτως ἔφη **Wⁱ**

³⁴ apud hoc uersum Νέκταρος καὶ ἀμβροσίης ut tit. scr. C

lex. **ι 361a. τρίς]** ἐκ τρίτου **Ηἰ**

lex. **b. ἀφραδίησιν·** ἀνοίαις **ΜἰVgἰ** / μυρίαις **Χἰ** / μωρίαις **QἰWἰZἰrἰ** / ἀπείρως **Μἰ**

sch. om. V^cV^p

contx. **c. ἀφραδίησιν]** ὅτι φασί Τιμόθεος ἐν τῷ κατ' αὐτὸν Κύκλωπι, παρεφράσεν οὕτω. ἐν μὲν δέπας κίσσινον μελάινας σταγόνος ἀμβρότας ἀφρῶ βρυάζον, εἴκοσι δ' ὕδατος μέτρ' ἔχευεν. ἐνθα ὄρα τὸ βρυάζον ἐκ τοῦ βρύω, καθ' ὁμοιότητα τοῦ πετάζω πετάσω. πετάσω. ἀφ' οὗ καὶ φόρημά τι πέτασος. ὡς δῆλον ἐκ τοῦ, παῖδια χιτώνας ἔχοντα
5 ηνιοχικούς καὶ πετάσους. **V^c**

1 παραφράσας οὕτως EUST. in Od. 345, 45

contx. **ι 362 a. Κύκλωπα]** ἀντὶ πτώσεως **Pἰ**

lex. **b. περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος·** ἡγουν ἐμεθύσθη **Od**

ἤληθεν d

lex. **c. ἤλυθεν]** ἀντὶ τοῦ ἐμεθύσθη **ΗἰQἰWἰZἰrἰ** / συνέχειν **Χἰ**

ἀντὶ τοῦ om. Ηἰ

lex. **ι 363. μιλίχίοισι]** πρανυτικοῖς **ΗἰQἰWἰZἰrἰ**

πρανυτικοῖσιν **Zἰ**

gram. **ι 364 a. Κύκλωψ]** ὦ Κύκλωψ **Pἰ**

Κύκλωψ, sed s.l. ὦ add. (: ὦ Κύκλωψ) **Pἰ**

lex. **b. ὄνομα κλυτὸν·** ὃ πρὸ πάντων ἀκούει **Od**

contx. **c1. ὄνομα κλυτὸν·** οὐκ ἔνδοξον, ἀλλ' ἐξ οὗ καλοῦμαι, ὃ ἐστὶν ἐπώνυμον, Κύκλωψ εἰρωτᾶς με ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ ὤμοις μετὰ φρονήσεως πολλῆς καὶ ὑποταγῇ ἀμετρήτου περιπατεῖ. **M** ὡς παροι[...] εἰρω[νικῶς] τοῦτο δὲ καὶ ἀληθές ὅτι πίων

δῶρον ἔδωκε τῷ Ὀδυσσεὶ τὴν οἰκείαν τύφλωσιν, ἐν ᾗ καὶ ἐχάρη ὁ Ὀδυσσεύς. **M**

lex. **c2. κλυτὸν·** οὐκ ἔνδοξον, ἀλλ' ἐξ οὗ καλοῦμαι, ὃ ἐστὶν ἐπώνυμον, ὡς καὶ Ἴβυκος κλυτὸς ὄρθος ὃ καλούμενος. **HQWZr**

lex. **ι 365. ὑπέστης] ὑπεσχέθεις P¹Y¹**

contx. **ι 366³⁵ a. Οὔτις ἐμοὶ γ' ὄνομα·** ἔκκλινεν αὐτὸς Ὅμηρος ἵνα μὴ ἀπολάβῃ ὅτι ὁ Κύκλωψ διδάσκει δὲ καὶ τὴν ἀκροατὴν τὴν κλῆσιν τοῦ ὀνόματος. **X** περισπαστέον νῦν τὸ ὄνομα. ἐπὶ δὲ τοῦ “οὔτις με κτείνει”, παροξυντέον, ὡς δύο γὰρ μέρη λόγου παραλαμβάνεται. **HQWXZr**

2-4 περισπαστέον — παραλαμβάνεται HDN. *Od. pros.* 149, 22-24

“οὔτις με κτείνει” *Od.* ι 408

ἐμοὶ γ' ὄνομα in lem. om. HQWZr **1** περισπαστέον r : προπερισπαστέον HX νῦν : δέ X

contx. **b1. Οὔτις ἐμοὶ γ' οὔνομα·** τοῦτο εὐτυχῶς ξυνέβη τῷ Ὀδυσσεὶ, εἰ γὰρ ἐθάρρησεν εἰπεῖν τῷ Πολυφῆμῳ ὅτι Ὀδυσσεύς ἐστίν, ἀπώλετο ἂν πρὸ τῶν ἄλλων, οἷα εἰδότος τὸν Τηλέμου χρησμόν. **Od**

3 τηλέμου χρησμόν : Πολυφήμου ἀπὸ χρησμοῦ EUST. in *Od.* 350, 2

contx. **b2. Οὔτις ἐμοὶ γ' οὔνομα]** ὅτι πάνυ προορατικὸς τοῦ μέλλοντος Ὀδυσσεύς, ὃς προγνοὺς ὡς ἐρωτηθήσεται ὑπὸ τῶν Κυκλώπων ὁ Πολύφημος, τίς αὐτὸν βλάπτει, προεβουλεύσατο περὶ τοῦ οὔτις. τοῦτο δὲ καὶ ἀμύθητον ἔχει εὐτυχίαν. εἰ γὰρ ἐθάρρησεν εἰπεῖν τῷ Πολυφῆμῳ ὅτι Ὀδυσσεύς ἐστίν, ἀπώλετο ἂν πρὸ τῶν ἄλλων, οἷα εἰδότος τοῦ Πολυφήμου ἀπὸ χρησμοῦ, ὡς ὑπὸ Ὀδυσσέως ἐκπεσεῖται τοῦ βλέπειν, καθὰ μετ' ὀλίγα ῥηθῆσεται, οὕτω καλὸν τῷ συνετῷ ἐπικρύπτειν ἑαυτὸν ἐν καιρῷ. **V^c**

gram. **c. ἐμοὶ γ' ὄνομα]** ἐμοὶ γ' ἐστὶ ὄνομα **P¹**

ἐμοὶ γ' ὄνομα, sed s.l. ἐστὶ add. (: ἐμοὶ γ' ἐστὶ ὄνομα) **P¹**

³⁵ apud hoc uersum Οὔτις ut tit. scr. C

- mit. **ι 369 a. Οὐτιν·** ὡς Πάριν προήνεγκε δὲ τὴν αἰτιατικὴν, ἵνα μὴ ὁ Κύκλωψ ἐπιστήσῃ τῷ παραλογισμῷ. **Od**
- mit. **b. Οὐτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι]** σημειωτέον ἐπὶ τοῦ οὔτις καὶ οὔτιν δέ μὲν κικλήσκουσιν. ἵνα γὰρ μὴ τυχὸν ὁ Πολύφημος ἐπιστήσθαι τῷ παραλογισμῷ γνῶ οὔτις τὸ σύνθετον ἐκ δύο λέξεων τοῦ οὐ καὶ τις, ἐπάγει αἰτιατικὴν ἐν ἀπλότητι ἡγουν ἀσύνθετον, λέγων. οὔτιν δέ με κικλήσκουσι μήτηρ. ὡς ἀπὸ εὐθείας τοῦ, οὔτις οὔτιδος. ὡς Πάρις Πάριδος, Οὐτιν, ὁμοίως τῷ, Πάριν. τῆς γὰρ ἄλλης εὐθείας τῆς συνθέτου, ἡ αἰτιατικὴ πάντως οὐ τινά ἐστι. διὸ οὐδὲ ἐπάγει μετὰ τοῦ Οὐτιν φωνήεν, ἵνα μὴ ὑποπτευθῇ ἔκθλιψις τοῦ α ἐν τῷ Οὐτιν. ὅπερ ἐπὶ τοῦ λόγου τοῦ Κύκλωπος γίνεται Οὐτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι. **V^c**
- lex. **c1. ἔδομαι·** βρώσομαι **MⁱVgⁱ** / καταφάγω **Qⁱrⁱ** / φάγω **Hⁱ**
sch. om. **V^cV^p**
- lex. **c2. αἶδομαι·** αἰσχύνομαι **V**
sch. om. **V^cV^p** ἔδομαι text. Hom. ed.
- lex. **d. μετὰ οἷς ἐτάροισι]** ὕστερον τῶν φίλων **Qⁱrⁱ**
- gram. **ι 371³⁶ a. ἦ]** ἔφη **Υⁱ**
- lex. **b. ἀνακλινθείς]** πλαγιάσας **Wⁱ**
- contx. **c. πέσεν ὕππιος]** ὅτι καθ' ὁμοιότητα τοῦτων ὁ Βυζάντιος Παρμένων ἔφη ἐπὶ τινος μεθύσου. κεῖται δ' ἄναυδος ἐν πίθῳ κολυμβήσθαι, κάθυπνος ὡς μήκωνα φαρμάκων πίνων. μήκων δὲ ἡ κωδία ἢ κώδεια τὸ φυτὸν, ἧς τὸ σπέρμα εἰς ὕπνον εὐοδοῖ. **V^c**
3 κωδία : κωδία EUST. in *Od.* 350, 11
- lex. **ι 372 a. ἀποδοχμώσας]** ἀποκλίνας **Mⁱ** / ἑξαπλώσας **Cⁱ** / πλαγιώσας, **ΕἰⁱΗἰⁱΜἰⁱΡἰⁱQⁱVWⁱXⁱYⁱZⁱgⁱrⁱu** δοχμὸς γὰρ τὸ πλάγιον. **ΗἰⁱΜἰⁱΡἰⁱVYⁱ**

³⁶ apud uersum 370 ἔθος ut tit. scr. u et apud uersum 371 ἔφη ut tit. scr. Bⁱ

1 sch. om. V^p πλαγιάσας MⁱW 2 δοχμόν V^r δοχμός γάρ τὸ πλάγιον om. V^c γάρ : λέγεται Yⁱ πλάγος Pⁱ

gram. **b. ἀποδοχμώσας]** πλαγιάσας ἀπὸ τοῦ δέχμιον τὸ πλάγιον. Bⁱ

lex. **ι 372-373. κὰδ δέ μιν ὕπνος / ἦρει·** ὁ ἄρα Μαρωνείτης οἶνος ὑπνωτικός, ὡς καὶ ὁ Θάσιος. **Od**

1 καδδέμεν O Μαρωνείτως d

lex. **ι 373 a. ἦρει·** κατελάμβανεν MⁱV / κατέλαβε Yⁱ / ἐκράτει Xⁱ

sch. om. V^cV^p

lex. **b. πανδαμάτωρ·** ἐπιθετικῶς ὁ ὕπνος, **HMV** ὁ πάντας δαμάζων **HMQⁱVWⁱZⁱrⁱ** θεοὺς καὶ ἀνθρώπους. **HMV**

1 sch. om. V^cV^p πανδαμάστωρ V^dV^s : πανταμάτωρ V^m δαμάζων καὶ θεοὺς V^a

contx. **c. φάρυγγος·** συνεκδοχικῶς τοῦ στόματος, **HMⁱQVWZgⁱr** φάρυγγα γὰρ καλοῦσι τὴν ἔνδον ἀχανίαν τοῦ στόματος, εἰς ἣν ἀνήκει τὰ δύο στόματα, τό τε τοῦ οἰσοφάγου καὶ τὸ τοῦ λάρυγγος. καὶ οἰσοφαγὸς μὲν λέγεται, ὡς φασιν οἱ τῶν ἱατρῶν παῖδες, τὸ δεχόμενον τὰ σιτία, ἦτοι ὁ στόμαχος, λάρυγξ δὲ αὐτὸ τὸ ἀποτελοῦν τὴν ἡχὴν. **HQWZr**

sch. om. V^cV^p 1 φάρυγγος codd. alia lectio Hom. pro φάρυγος συνεκδοχικῶς τοῦ om. gⁱ 2 στόματος : σώματος QWZr

contx. **d. φάρυγος]** ὅτι κάνταῦθα ὁ Ὀδισσεὺς εὐτυχεῖ ὑππιάζοντος τοῦ Κύκλωπος εἰς ἀποτύφλωσιν ῥάονα. εἰ καὶ ἄλλως οἱ οὕτω μεθύοντες πρηνεῖς ὡς ἐπιπολὺ κεῖνται. καθὰ παραδίδωσι καὶ ὁ Ἀθήναιος ἔνθα ἱστορεῖ, φιλοίνους καὶ φιλοπότας γενέσθαι τοὺς Αἰγυπτίους, κατὰ ἄμπελον εὐρεθῆναι πρῶτον ἐν τῇ πλινθύνῃ πόλει Αἰγύπτου.
5 λέγει γὰρ ἐν τούτοις ὅτι οἱ μὲν ἀπὸ οἴνου μεθυσθέντες ἐπὶ πρόσωπον φέρονται, οἱ δὲ τὸν κρίθινον πεπωκότες ἐξυππιάζονται τὴν κεφαλὴν. ὁ μὲν γὰρ οἶνος καρηβαρικός, ὃ δὲ κρίθινος καρωτικός. V^c

1 Κύκλωπος : θηρὸς EUST. in Od. 350, 16

contx. **ε. φάρυγγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος·** συνεκδοχικῶς τοῦ στόματος ἐστὶ γὰρ εἰς τρόπον συνεκδοχῆς κατὰ Πλούταρχον, ὁ ἀπὸ τοῦ προηγουμένου ἐκδεχόμενος, ὡς τὸ λύσε δὲ παρθενίην ζώνην. ἀκολουθεῖς γὰρ τούτῳ τὸ διεκόρησεν. **X**

lex. **φ. φάρυγγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος·** ἡμεε. **Od**

lex. **g. ἐξέσσυτο·** ἐξείη **HⁱMⁱV** / ἐφόρμησεν **Mⁱ** / ἐξώρμα **Qⁱrⁱ**

ἐξήει Ernst 194 sch.173d (ms. V)

sch. om. V^cV^p

lex. **ι 374 a. ψωμοί ·** σάρκες **HⁱM^aPⁱQⁱVWⁱXⁱZⁱgⁱrⁱu** / μέλη **HⁱM^aQⁱVWⁱXⁱZⁱrⁱu**

sch. om. V^p

contx. **b. ψωμοί τ' ἀνδρόμεοι·** λεπτὰ κόμματα τῶν ἀνδρομέων. ὅθεν καὶ ψωμὸς ἄρτου, ὁ παρ' Ἡσιόδῳ βλωμός. **BOV^cd** οὐ καλῶς [...] [...] ὁ Ὅμηρος τῇ λέξει ἐπὶ κρέων. **B**

1 τὰ λεπτὰ V^c τῶν ἀνδρομέων om. Od ἀνδρομέων κρέων V^c ὁ παρ' : αἱ γὰρ B : ὅπερ d

gram. **c. ψωμοί τ' ἀνδρόμεοι]** ἴστεον ὅτι τὰ ἀκριβέστερα τῶν ἀντιγράφων δι' ἑνὸς γ γράφους τὸ φάρυγγος, διὰ τὸ εὐμετρώτερον. μαρτυρεῖ δὲ τῇ δι' ἑνὸς γ γραφῇ τῆς φάρυγγος καὶ τὸ φαρύγεθρον. ἔτι δὲ καὶ αἱ Φαρύγαι τόπου ὄνομα. ψωμοὶ δὲ, τὰ λεπτὰ κόμματα τῶν ἀνδρομέων κρέων. ὅθεν καὶ ψωμὸς ἄρτου, ὁ παρ' Ἡσιόδῳ βλωμός. ἐστὶ δὲ ἡ λέξις
5 ἀσυνήθης ἐπὶ κρέων, ὡς καὶ τὸ ἐωνοχόει ἐπὶ τοῦ νέκταρος. ἡγουν δὲ ἐκ τοῦ ψῶ, καὶ τινες πλακοῦντες, ψώθια, ἡγουν ψαθύρια κατὰ τοὺς παλαιούς. **V^c**

2 εὐμετρητότερον EUST. in Od. 350, 26

contx. **d. ἀνδρόμεοι]** τοῦτο ὅλον περίφρασις ἐστὶ τοῦ ἡμεε. [] τὸ μὲν οἶνοβαρείων βαρύνομαι δὲ καρηβαρειῶ []. **V^{ci}**

lex. **e. οἶνοβαρείων·** βεβαρημένος τῷ οἴνῳ **HⁱMⁱPⁱV** / μεθύων **MQⁱrⁱ** / βαρυνόμενος ὑπὸ τοῦ οἴνου **kⁱ**

sch. om. V^p οἴνῳ βεβαρημένος Mⁱ

lex. **ι 375 a. καὶ τοτ' ἐγώ]** σποδὸν νῦν λέγει οὐ τὴν ψυχράν, ἀλλὰ τὴν μετὰ ἀνθράκων, ἥ καὶ σποδεῖα λέγεται καὶ ἀνθρακιά. **V^{ci}**

1 σποδὸν νῦν λέγει οὐ τὴν ψυχράν : λέγει δὲ νῦν σποδὸν οὐ τὴν ψυχράν EUST. *in Od.* 351, 1

lex. **b. τὸν μοχλόν]** τὸ ρόπαλον **Xⁱ**

lex. **c. ὑπὸ σποδοῦ·** τῇ μετὰ ἀνθράκων δηλονότι. ἥ καὶ σποδεῖα λέγεται καὶ ἀνθρακιά. **Od**

σποδεῖα EUST. *in Od.* 351, 2 ἀθρακιά EUST. *in Od.* 351, 2

lex. **d. ἤλασα·** ὑπέβαλα **HⁱMⁱV** / ὑπέβαλον **QⁱV^aWⁱXⁱZⁱgⁱrⁱ**

sch. om. V^p ὑπέβαλα, sed s.l. corr. sec. man. on pro α (: ὑπέβαλον) V^r

lex. **e. ἤλασα πολλῆς]** ἐνέβαλον βαθύτατως **Bⁱ**

lex. **ι 376 a. εἴως·** ὅπως **BⁱHⁱMⁱVXⁱ** / ἵνα **HⁱMⁱVXⁱ**

sch. om. V^cV^p **1** εἶος text. Hom. ed. εἵπως ut lem. V^a

gram. **b. εἶος θερμαίνοντο]** ὅπως θερμανθῇ[] **V^{ci}**

gram. **c. εἴως θερμαίνοντο·** ἀντὶ τοῦ εἵπως. **Od**

εἶος text. Hom. ed.

lex. **d. ἐταίρους]** ἀν[...]**]υντος Pⁱ**

lex. **ι 377 a. θάρσυνον·** προσέτρεπον **HⁱMⁱ** / διήγειρον **MⁱV**

sch. om. V^cV^p διήγειρα Mⁱ

lex. **b. ἀναδύη·** παραιτήσεται **HⁱMⁱPⁱQⁱVWⁱZⁱrⁱu** / ἀναβάλεται **Mⁱ** / ἀνανεύσοι **Bⁱ**

sch. om. V^cV^p παραιτήσεται Qⁱrⁱ

lex. **ι 378 a. μοχλός]** ὅτι μοχλός καὶ τῷ τὰ βάρη ἀνοχλίζονται. **V^{ai}**

gram. **b. μοχλός·** [...] ὀχλεῖν καὶ ὀχλιάζειν μοχλός. ἢ περὶ τὸ ἄμα ἔχειν τὴν κλεῖν. ἢ παρὰ τὸ ὀχῶ. ὄχος δὲ ὅς ἐνταῦθ' ὀχεῖ καὶ πλέ[.] κατ' ἄρὸν τοῦ λ καὶ τοῦ μ μόχλος, ὡς ἄλευρον μάλευρον. **M**

lex. **ι 379 a. ἄψασθαι·** φλογωθήσεσθαι **Od** / ἀφθήσεσθαι **HⁱMⁱQⁱVWⁱZⁱIⁱ**

sch. om. V^cV^p ἄψασθαι V^a, sed ἄψεσθαι cett. V

lex. **b. διεφαίνετο·** διαφανῆς ἦν **Bⁱ** ὅτι πεπύρωτο. **BⁱHⁱMⁱVⁱYⁱ**

sch. om. V^cV^p ἦν : ὦν M

lex. **c. διεφαίνετο]** διαφάνειαν δὲ εἶχε τὴν ὡς ἐξανθρακώσεως. **V^{ai}**

lex. **d. αἰνῶς]** διεπεπύρωτο **Bⁱ**

lex. **ι 380. ἄσσον]** πλησίον **Mⁱ**

lex. **ι 381. ἐνέπνευσεν·** ἐνέβαλεν **HⁱMⁱPⁱVⁱgⁱ**

sch. om. V^cV^p ἐνέπνευσε V^a : ἐνέπλευσεν, sed s.l. ν pro λ corr. (: ἐνέπνευσεν) V^s, et ἐνέπλευσεν cett. V ἐνέβαλλε gⁱ

lex. **ι 382 a. ἐπ' ἄκρω·** τῷ μοχλῷ δηλαδή. **Od**

lex. **b. ἄκρω]** τοῦ ξύλου **Bⁱ**

gram. **ι 383 a. ὀφθαλμῷ]** ὀφθαλμοῦ **Bⁱ**

ὀφθαλμῷ, sed s.l. οὐ pro ῶ corr. (: ὀφθαλμοῦ) Bⁱ

lex. **b. ἐνέρεισεν·** ἐπεβάρησεν **MⁱV** / ἐνέπηξεν **BⁱMⁱV**

sch. om. V^p 1 ἐνέρεισαν text. Hom. ed. ἐνέρεισαν, sed s.l. ε pro α sec. man. corr. (: ἐνέρεισεν) V^o :

ἐνέρεισαν V^dV^mV^s : ἐνέρεισαν V^a ἐπεβάρησαν V^a ἐνέπηξαν BⁱMⁱ

lex. **c. ἐρεισθείς]** ὀρμήθεις **M** / ἐρισθείς Ἀρίσταρχος **M** / γρ. ἀερθείς **HⁱPⁱ**

lex. **ι 384 a. δίνεον·** ἔστρεφον **HⁱMⁱPⁱQⁱVWⁱZⁱgⁱrⁱ** τὸν μοχλὸν δηλονότι **MⁱQⁱ** / ἐτρύπων **Yⁱ**

sch. om. V^cV^p

contx. **b. ὥς ὅτε τις τρυπῶ]** ὅτι τὸ ῥηθὲν τοῦ νηΐου ξύλου τρύπημα, ἀρχαῖον ἦν. ἐν ᾧ εἰς μὲν ἄνω ἐπέκειτο βαρύνων τὸ τρύπανον, ἄλλοι δὲ ἱμάντι ἔστρεφον, ὥς ἵνα εὐθενέστερον οὕτω τρυπῶτο τὸ ξύλον. **V^{ai}**

contx. **c. ὥς ὅτε τις τρυπῶ δόρου νήϊον·** ἀμήχανα ταῦτα εἰς μετάληψιν ὅσα τετόλμηκεν Ὅμηρος ὁμοίων τὰ ὀνόματα τοῖς ὑποκειμένοις. σχεδὸν γὰρ ἐν τῇ φωνῇ πᾶν τὸ τῶν ὀφθαλμῶν πάθος ἐδήλωσε. πῶς δὲ μὴ εὐθύς πληγεῖς ταῖς χερσὶν ἐπελάβετο τῶν περιστρεφόντων τῶν μοχλῶν; ἢ ὅτι μακρὰν ἀπέσχον, ἢ ἡ ἐπίθεσις ὀξεῖα, ἢ ὅτι αἱ
5 κινήσεις τῶν μεγάλων σωμάτων βραδεῖαι. ἢ περιαλγῆς ὦν τῷ πάθει ἐπετετάρακτο, ἢ οὐκ ἐσωφρόνει διὰ τὴν μέθην. εὐρὺ δὲ ἦν καὶ τὸ σπέος, εἴτε μὴ εἶναι ῥάδιον συνειλῆσαι εἰς ἓνα τόπον. **HQWZr**

3-7 πῶς — τόπον PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 93, 3-7

1 τρυπῶ codd. alia lectio Hom. pro τρυπᾶ τρυπῶ δόρου νήϊον in lem. om. QWZr **3** ὑπελάβετο WZ **4** ἢ (ἡ ἐπίθεσις) om. r **6** ἐσωφρόνει W δέ : γὰρ r σπέως WZ

lex. **d. τρυπῶ]** τρυπή[.] **Cⁱ**

gram. **e1. τρυπῶ]** ἀντὶ τοῦ τρυπᾶ **BⁱMⁱXⁱ** / ἀπὸ τοῦ τρυπῶμι εὐκτικῶς **B**

gram. **e2. τρυπῶ]** ἀπὸ τοῦ τρυπῶμι τρυπῶ· τὸ πλήρες τρύπανον. **M**

contx. **f. τρυπῶ δόρου νήϊον ἀνῆρ·** ἀρχαῖον τὸ τοιοῦτον τοῦ νηΐου ξύλου τρύπημα, ἐν ᾧ εἰς μὲν ἄνω ὑπέκειτο βαρύνων τὸ τρύπανον. ἄλλοι δὲ ἱμάντι ἔστρεφον αὐτὸ ἵνα εὐσθενέστερον οὕτω τρυπῶτο τὸ ξύλον. **Od**

2 ἐπέκειτο EUST. in *Od.* 351, 21

1 τοῦ om. d

lex. **g. δόρυ·** ναυπηγέσιμον ξύλον. **H'iM'iP'iVu**

sch. om. V^cV^p ξύλον ναυπηγέσιμον (ναυπηγήσιμον Pⁱ) H'iPⁱ ναυπηγήσιμον V^au

lex. **ι 385 a. οἱ δέ]** ἄλλοι δέ **X'i**

lex. **b. οἱ δέ τ' ἔνερθεν]** οἱ σὺν αὐτῷ **B'i**

lex. **c. ἔνερθεν]** κάτωθεν **M** / ὑποκάτω **X'i**

lex. **d. ὑποσείουσι·** τὸ πλήρες τρύπανον **H'iMV** / ὑποστρέφουσι **H'iMP'iX'i** /
συστρέφουσι **B'i**

sch. om. V^cV^p 1 ὑποσείουσιν text. Hom. ed. τὸ πλήρες ἐστὶ, τρύπανον supra τρυπάνω scr. H'i

lex. **ι 386 a. ἀψάμενοι·** δῆσαντες **H'iM'iVX'iY'u'i** / ἄψαντες **M'iVu'i** / ἐξάψαντες **Y'i** /
λαβόντες **X'i**

sch. om. V^cV^p δύσαντες V^s

lex. **b. τὸ δέ τρέχει·** δινεῖται **Od** / ἡγουν τὸ τρύπανον **H'i**

lex. **c. ἐμμενές]** ἀδιαλείπτως **M'i**

gram. **ι 387 a. ἐν ὀφθαμλῷ πυριήκεα μοχλὸν ἐλόντες]** περὶ πυριηκὸς δὲ μοχλὸς, οἶον
ἡκονημένος πυρί. εἰ δὲ καὶ βαρυτόνος γράφεται πυριήκης, συνηγορεῖται ὑπὸ τοῦ
πανυήκης ξίφους. δύναται δὲ πυριήκης εἶναι καὶ ὁ πυρίνην ἔχων ἀκὴν, ἀφ' ἧς ἡ
ἀκωκή. **M**

lex. **b1. πυριεικέα·** πυρὶ ἡκονημένον **M'iOPY'du** / πεπυρωμένον **H'iM'iPVY'giu**

sch. om. V^p 1 πυριήκεα text. Hom. ed. ἡκονημένον τῷ πυρί (τῷ om. u) Odu

lex. **b2. πυριήκεα]** [] καὶ οἶον πυρὶ ἡκονημένον. **V^{ci}**

lex. **c1. πυριηκέα**· ὡς τανυηκέα **MXⁱYⁱ** σημαίνει δὲ τὸν **MYⁱ** ὀξύτητα πυρὸς ἔχοντα. **MXⁱ**

contx. **c2. πυριηκέα]** ὡς τανυηκέα **HQⁱWⁱZⁱrⁱ** τὸ δὲ ἔχοντες Ἀριστάρχος ἀντὶ τοῦ ἔχοντες. τὸ πυρεϊήκεα **H** ἀντὶ τοῦ ὀξύτητα πυρὸς ἔχοντα. **HQⁱWⁱZⁱrⁱ**

1 HDN. *Od. pros.* 149, 25

2 ἔχονται Wⁱ

contx. **d. πυριήκεα]** πυριηκῆς δὲ μοχλός, ὁ οἶον ἠκονημένος πυρί. εἰ δὲ καὶ βαρυτόνως γράφεται πυριήκης συνηγορεῖται ὑπὸ τοῦ τανύηκες ξίφους καὶ τῶν ὁμοίων. δύναται δὲ πυριήκης εἶναι καὶ ὁ πυρίνην ἔχων ἀκὴν, ἀφ' ἧς ἡ ἀκωκή. **B**

lex. **e1. ἐλόντες]** ἔχοντες **Zⁱ**

lex. **e2. ἔχοντες]** ἐλόντες **Fⁱ**

ἐχόντες alia lectio Hom. pro ἐλόντες

lex. **ι 388 a. δινέομεν·** ἐστρέφομεν **HⁱMⁱV**

sch. om. V^cV^p

lex. **b. τὸν δ' αἷμα]** τὸν μοχλὸν **Bⁱ**

contx. **c. τὸν δ' αἷμα περίρρε]** τὸν μοχλὸν λέγει. **BHQⁱWZⁱrⁱ** φασὶ δὲ οἱ ἰατροὶ ὅτι οἱ καιόμενοι αἷμα οὐκ ἀποβάλλουσι φρυπτομένων τῶν σαρκῶν. ρητέον οὖν ὅτι οὐκ ἔφθασεν ἀποφρυγῆναι τὰ ἐν βάθει ἀγγεῖα. **BHQⁱWXZⁱrⁱ**

1-3 φασί — ἀγγεῖα PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 92, 27; 93, 1-2

1 φασίν X δὲ om. X : γάρ W οἱ ἰατροὶ om. rⁱ 2 αἷμα οὐκ ἀποβάλλουσι : οὐκ ἐκβάλλουσιν αἷμα X φριπτόμενων rⁱ

lex. **d. τὸν δ' αἷμα περίρρε]** τὸν δ' αἷμα εἰς τὸν μοχλὸν περίρρε **Xⁱ**

τὸν δ' αἷμα περίρρε, sed s.l. εἰς τὸν μοχλὸν add. Xⁱ

contx. **ε. τὸν δ' αἷμα περίρρεε θερμόν·** ἤγουν τὸν μοχλὸν διὰ τὸ ἀνευρυθῆναι τὰ ἀγγεῖα. ἢ καὶ **V^c** ἐπεὶ οὕτω ἐφθασαν τὰ ἐν βάθει ἀποφυγῆναι. ἄλλως γὰρ οἱ φυσικοὶ φασὶ τοὺς καιομένους αἷμα μὴ ἀποβάλλειν **OV^cd** ὡς φρυπτομένων τῶν σαρκῶν. **V^c**

1 περίρρεε θερμόν in lem. om. V^c 2 οὕτω : οὔτοι Od

lex. **ι 389. εὔσεν·** ἐφλόγισεν **HⁱMⁱPⁱQⁱVWⁱXⁱYⁱZⁱgⁱkⁱrⁱu**

sch. om. V^p ἐφλόγησεν Pⁱ

lex. **ι 390 a. γλήνης]** κόρης **MⁱV^gi** / ἡ κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ **PⁱYⁱ**

sch. om. V^cV^p ἡ : τῆς Yⁱ

lex. **b1. σφαραγεῦντο·** ἐτείνοντο **Od** / διετείνοντο **BHⁱMⁱPⁱVYⁱgⁱ** / ἢ περιετείνοντο **MV** / ἢ κατεπονούντο **BHⁱMOPⁱVYⁱZⁱd** / ἢ ἐσπαράσσοντο **BHⁱMOPⁱQⁱVWⁱYⁱZⁱdrⁱ** μετὰ ἤχου **BM** / ἐψόφουν ἤχουν **Mⁱ** / καὶ ἤχουν

sch. om. V^cV^p 1 ἢ (περιετείνοντο) om. V ἢ (κατεπονούντο) om. HⁱOYⁱd ἢ κατεπονούντο ἢ ἐσπαράσσοντο μετὰ ἤχου : ἐσπαράσσοντο μετὰ ἤχου ἢ κατεπονούντο B ἢ (ἐσπαράσσοντο) om. OQⁱWⁱYⁱdrⁱ ἐπαράσσοντο V^aV^d : ἐπαράσσοντο V^s : ἐσπαράσσοντο p.c. V^r

contx. **b2. σφαραγεῦντο·** διετείνοντο, κατεπονούντο, ἢ ἐσπαράττοντο, νοεῖται δὲ κατὰ τινα ἤχον. ὅτι τὸ σίζειν καὶ τὸ ἴσχειν καὶ τὸ σφαραγεῖν ταυτὴν πῶς σημαίνουσι. πλὴν ὅσον τραχύτερον τὸ σφαραγεῖν ὡς δηλοῦν καὶ τινα βρασμόν. [] δὲ καὶ διάτασιν τινα ἢ λέξις, ὡς ἐν τοῖς ἐξῆς, φαίνεται ἐν τῷ οὕθατα γὰρ σφαραγεῦντο. **V^c**

lex. **c. ῥίζαι·** τὰ κατώτατα **Od** τοῦ ὀφθαλμοῦ **BⁱOd**

lex. **ι 392. ἰάχοντα·** ἤχουντα **BⁱHⁱMV**

sch. om. V^cV^p

lex. **ι 393 a1. φαρμάσσω·** στερροποιῶν **HⁱMⁱPⁱQⁱVWⁱZⁱkⁱrⁱ** / στομῶν **HⁱMⁱPⁱQⁱVWⁱZⁱrⁱu** / στομοποιῶν **Vgⁱu** / φαρμακεύων **V** / ἰσχυροποιῶν **Mⁱ** / ἐφορμῶν **Pⁱ** / βάπτων **Xⁱ** / κρατύνων **Xⁱ** / ἀπλῶς δὲ φαρμακεύωντο βάπτειν καὶ φαρμάσσειν τὰ βαφεῖα **V^{ci}**

sch. om. V^p 1 φαρμάσων V^u : φαρμάσεν V^a στερροποιών : φαρμασερροποιών V^a : στεροποιών Hⁱ 2
φαρμακεύων om. V^aV^c

lex. **a2. φαρμάσων·** στομών, στεροποιών. σιδήρου κράτος ἐστὶ, τουτέστι καρτερός
γίνεται στομούμενος εἰς πλέον. **Od**

2 πυμνούμενος εἰς πλέον EUST. in Od. 352, 5

contx. **b. φαρμάσων]** ἤτοι φαρμακῶν καὶ ἐνδυναμῶν. σίζεν ἀντὶ τοῦ ἐσύριζεν, ἡγουν φωνὴν
ἀπετέλει, ὥς ἐπὶ τοῦ βαπτομένου σιδήρου. **B**

contx. **c. φαρμάσων·** οὐχ' ἀπλῶς ἐνταῦθα βάπτων ὅθεν καὶ φαρμακῶνες τὰ βαφεῖα, ἀλλὰ
στομών καὶ σγτερροποιών. V^c

lex. **d. αὐτε σιδήρου τε κράτος ἔστι·** τὸ βάψαι ψυχρῷ τὸν πεπυρωμένον σίδηρον. ἰσχυρὸν
γὰρ αὐτὸν ποιεῖ. **MVY**

sch. om. V^cV^p 1 αὐτε σιδήρου γε κράτος ἐστὶν text. Hom. ed. σιδήρου τε κράτος ἔστι ut lem. V 2 αὐτὸ
V^m : αὐτό, sed p.c. αὐτόν V^s γάρ om. Y

lex. **ι 394³⁷ a. σίξε·** καὶ τοῦτο **MVYⁱ** ὠνοματοπεποιήται, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ λίπος γινομένου
σισιλισμοῦ, ὃ ἐστὶ συνεχείας. **HMQⁱVWⁱYⁱZⁱrⁱ**

sch. om. V^p 1 γενομένου HQⁱWⁱZⁱrⁱ 2 σισιλιγμοῦ V^a : σειλιγμοῦ QⁱZⁱrⁱ : σιλιγμοῦ, sed sec. man. σι add.
(: σισιλισμοῦ) V^r

lex. **b. σίξε]** ἤχει Pⁱ

lex. **c. περί]** ἐπὶ Mⁱ

gram. **ι 395 a. ὦμωξεν]** οἶμωξεν Pⁱ

ὦμωξεν, sed s.l. οι pro ω corr. (: οἶμωξεν) Pⁱ

lex. **b. περὶ δ' ἰαχε]** πεπονημένας ἤχει Mⁱ

³⁷ apud hoc uersum σίζ' ὀφθαλμός ut tit. scr. S

lex. **c. πήτρη]** τὸ σπήλαιον **Bⁱ**

lex. **ι 396. ἀπεσσύμεθ']** ἀπερχόμεθα **kⁱ**

lex. **ι 397 a. ἐξέρυσεν· ἐξέιλκυσεν HⁱMⁱPⁱV**

sch. om. V^cV^p

lex. **b. πεφυρμένον· ἡμαγμένον HⁱMⁱPⁱQⁱVWⁱZⁱgⁱrⁱ** / περικεχυμένον **Mⁱ** / plenum **kⁱ**

sch. om. V^cV^p πεφυρμένον V^a, sed πεφυγμένον cett. V ἀντὶ τοῦ ἡμαγμένον (ἡμαγμένου Wⁱ) QⁱWⁱZⁱrⁱ

lex. **c. πεφυρμένον· μεμιασμένος. Od** / μεμολισμόν **Bⁱ**

lex. **ι 398 a. ἔρριψεν] [] kⁱ**

lex. **b. ἀπ' ἔο]** ἀπ' αὐτοῦ **HⁱMⁱ**

ἀπ' ἑαυτοῦ Hⁱ

lex. **c. ἔο]** αὐτοῦ **Bⁱkⁱ**

lex. **d1. ἀλύων· ἀδημονῶν MⁱPⁱVYⁱgⁱu** / δυσφορῶν **MⁱVu**

sch. om. V^p

lex. **d2. ἀλύων· ἀδημονῶν. μέση δὲ ἡ λέξις. ὡς καὶ συμφορὰ. καὶ δαίμων. Od**

contx. **e1. ἀλύων·** ὅτι τὸ ἀλύειν νῦν μὲν ἐπὶ τοῦ ἀδημονεῖν. ἐν δὲ τοῖς μετὰ ταῦτα τὸ χαίρειν, “ἢ ἀλύεις ὅτι Ἴτρον ἐνίκησας”. μέση γὰρ ἡ λέξις. ὡς καὶ ἡ συμφορὰ. καὶ ἡ τύχη. καὶ ὁ δαίμων. καὶ τὰ ὅμοια. ἴστεον δὲ ὡς παρὰ τοῖς παλαιοῖς γράφεται. ἀλύει, ἀντὶ μαίνεται. ἀπορεῖ κατὰ διάνοιαν. φαύλως διατίθεται. ἀμηχανεῖ. ἐξ οὗ ἐν Ἰλιάδι τὸ ἀλύσσειν. καὶ
5 ὅτι ἄλυσις, ἄλη. ῥίπασμός. καὶ ἀλύειν, τὸ μηδὲν πράττειν. ἔνιοι δὲ φασὶ καὶ οὕτω. ἀλύειν τὸ μὲν ἐπαίρεσθαι, δασύνεται. τὸ δὲ λυπεῖσθαι ψιλοῦνται. τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀλεαίνεσθαι, τὸ δ' ἀπὸ τῆς ἄλης. Ἀττικώτερον δὲ φασὶ τὸ καὶ ἄμφω δασύνειν, καὶ γὰρ

καὶ τὸ ἀλεαίνειν δασύνουσιν Ἀττικοί. ὥς καὶ τὸ, ἀμῖς, καὶ ἄμαξα. καὶ ἀμνός. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀλύειν καὶ ἀλυσκάζειν τὸ περιῖστασθαι καὶ ἐκκλίνειν. καὶ ἀλυσθαίνειν τὸ ἀδυνατεῖν καὶ
 10 ἀλукτεῖν τὸ δυσφορεῖν. Παισανίας δὲ ἀλύειν λέγει τὸ ἐν ἄλλῃ καὶ παρέσει ἔχειν τὴν ψυχὴν. ὅτι τὸ σίζειν ὠνόματος πεποιθῆται πρὸς ἦχον στοιχείου τοῦ σ, ὥσπερ τὸ ζέειν, κατὰ τὸ ζ. καὶ τὸ ξέειν, κατὰ τὸ ξ. καὶ ὁ ῥοῖζος, κατὰ τὸ ρ στοιχείον. οἱ δὲ παλαιοὶ ὠνοματοποιεῖσθαι φασὶ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ λίπος σισιλισμοῦ. V^c

2 “ἡ ἀλύεις ὅτι Ἴρον ἐνίκησας” *Od.* σ 333

11 ὠνόματος πεποιθῆται : ὠνοματοπεποιθῆται EUST. *in Od.* 352, 7

contx.

e2. ἀλύων] νῦν ἀντὶ τοῦ ἀδημονεῖν, ἐν δὲ τοῖς μετὰ ταῦτα, ἀντὶ τοῦ χαίρειν, ὥς τὸ “ἡ ἀλύεις ὅτι Ἴρον ἐνίκησας”. μέση γὰρ ἡ λέξις, ὥς καὶ ἡ συμφορὰ καὶ ἡ τύχη καὶ ὁ δαίμων καὶ τὰ ὅμοια. **B**

1-2 “ἡ ἀλύεις ὅτι Ἴρον ἐνίκησας” *Od.* σ 333

1-3 ARISTON. *in Od.* 92 adn. ad l.3

contx.

ι 399 a. αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας· καίτοι οὐ περὶ αὐτὸν ὥκουν, ἀλλ’ ἀπάνευθεν τούτου καὶ ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος. λύει δὲ τὴν ἀπορίαν τὸ μέγα βοᾶν αὐτὸν καὶ ἐν ἐρημίᾳ εἶναι καὶ διὰ τοῦτο ἐξακουέσθαι. **HQWYZr** οὐκ εἰσῆλθον δὲ ἐν τῷ σπηλαίῳ. τὸ γὰρ εἰσελθεῖν ὄλεθρον τῶν ὄντων ἐποίει, καὶ ἀνῆρει τὴν ὑπόθεσιν τῆς πάσης ὑποθέσεως. **HQWZr**

3-4 οὐκ — ὑποθέσεως PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 93 adn. ad l.9

1 τούτου : τοῦ r : τούτου [] Y 2 μέγα : μεγάλως Y

lex.

b. ἦπυεν· ἐφώνει **M'P'Y'k' /** ἐβόα **H'M'Vg'u /** ἐκάλει **H'M'Vu**

sch. om. V^cV^p

lex.

— **δύη·** λύπη **V**

sch. om. V^cV^p δύη non in text. Hom.

lex.

ι 399-400 a. οἳ ῥά μιν ἀμφίς / ὥκεον] οἵπινες περὶ αὐτὸν δὴ τὸν Κύκλωπα κατώκουν. **H**

lex.

b. ἀμφίς ὥκεον· ἀφιώκουν **M /** περιώκουν **MV**

sch. om. V^cV^p

lex. **ι 400 a. ὤκεον]** [] k'

contx. **b. [] δι' ἄκριας** []· λόφοι. ἐχαστιαί. γωνίαι. καὶ ἀκρίζειν, τὸ τὰ ἄκρα ἐπιπορευέσθαι. ὃ καὶ ἐξακρίζειν Εὐριπίδης φησίν. οἱ δὲ παλαιοὶ φασὶ καὶ οὕτως. ἄκριες, λόφοι ὀρών οἱ καὶ ἄμβωνες, ὧν πολλή ἢ χρήσις. Αἴλιος γοῦν φησὶ. ἄμβωνες, λόφοι ὀρών, καὶ ἵτυς πᾶσα καὶ οἶον ὀφρύς καὶ ὑπεροχή. καὶ χεῖλη δὲ λοπάδων. οἶον. πολλῶν ἤδη
5 λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιλείξας. ἐρρέθη καὶ ἐπὶ μορίου γυναικείου ὁ ἄμβων. δοκεῖ δὲ ὥσπερ κιθάρα κίθαρις, οὕτως καὶ ἄκρη ἄκρις Ἰωνικῶς. V^c

lex. **c1. δι' ἄκριας**· τοὺς μεταξὺ τῶν ἀκρωτηρίων τόπους, **Η'ΜQ'VW'X'Y'Z'ι'** ἢ τὰς τῶν ὀρών ἀκρωρείας. **Η'MVX'Y'u**

1 sch. om. V^cV^p 1 δι' ἄκριας ἡνεμοέσσας ut lem. Hom. scr. M ἢ om. u 2 ὀρών V^dV^r

lex. **c2. δι' ἄκριας]** τὰς τῶν ὀρών ἀκρωρείας, ἀκρωτήρια καταπνεόμενα. **M'i**

lex. **d. ἄκριας**· λόφους **Od** / [...] ἄκρα τῶν ὀρών k'

contx. **e. ἄκριας]** ἄκριες δὲ κατὰ τοὺς παλαιούς ἄκρα ὀρών. λόφοι. ἐσχατιαί. γωνίαι. καὶ ἀκρίζειν, τὸ τὰ ἄκρα ἐπιπορευέσθαι. **B**

lex. **f. ἡνεμοέσσας**· ὑψηλὰς, ὑπὸ ἀνέμων καταπνεομένης **MVY'** / ὑψηλὰς τὰς τῶν ὀρών ἀκρωρείας **P'i** / τὰς ὑψηλὰς ἄκρας **C'i**

sch. om. V^cV^p ἀπὸ, sed s.l. u pro α corr. (: ὑπὸ) V^s

contx. **ι 401 a. οἱ δὲ βοῆς**· ὁ Κύκλωψ κατὰ μὲν Ὀμήρου οὐκ ἦν μονόφθαλμος φύσει, ἀλλὰ κατὰ τινα συντυχίαν τὸν ἑτερῶν ὀφθαλμῶν ἀποβεβλήκει β', γὰρ ὀφρύας εἶχε, φησὶ γὰρ “πάντα δὲ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὗσεν αὐτμή”. **MX**

3 “πάντα δὲ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὗσεν αὐτμή” *Od.* ι 389

1-3 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 85, 12-14; 86, 1-2

1 μὲν om. X 2 β γὰρ ὀφρύας : δύο γέ τοι ὀφρῦς X 3 βλέφαρα ἀμφὶ X ὀφρῦς X

lex. **b. αἶοντες]** ἀκούοντες **Mⁱ**

lex. **c. ἐφοίτων·** περιήεσαν **M^v** / παρεγίνοντο **Mⁱ**

sch. om. **V^cV^p** περιήεσαν **MⁱV^a**

lex. **ι 402 a. εἶροντο·** ἡρώτων **M^v** / ἡρώτησαν **Qⁱrⁱ**

sch. om. **V^cV^p**

lex. **b. ὅπι ἐ·** ὅπερ αὐτόν **HⁱMⁱV^ygⁱ**

sch. om. **V^cV^p** ὅπερ om. **Yⁱgⁱ** αὐτόν om. **Hⁱ**

lex. **c. ἐ]** αὐτόν **kⁱ**

lex. **d. κήδοι·** λυπεῖ **HⁱMⁱV^sXⁱYⁱu** / βλάπτει **HⁱMⁱQⁱV^sZⁱkⁱu**

κήδει, sed s.l. corr. οι pro ει (: κηδοι) **Zⁱ** λυπεῖ: λυποῖ **HⁱXⁱ** : λειπεῖ u βλάπτει [...] **Mⁱ** οἱ βλάπτοι (οἱ om. **HⁱQⁱ**) **HⁱQⁱZⁱ**

gram. **ι 403 a. Πολύφημε]** ὦ Πολύφημε **Pⁱkⁱ**

Πολύφημε, sed s.l. ὦ add. (: ὦ Πολύφημε) **Pⁱkⁱ**

contx. **b. Πολύφημε]** ἐνταῦθα τὸ ὄνομα ἀπὸ τῶν εἰδότην ἀκούει ὡς ὁ Ὀδυσσεύς. ὅθεν πρότερον Κύκλωπα ὀνομάζων ὕστερον τοῦνομα λέγει. **HQWZr**

lex. **c. ἀρημένος·** βεβλαμένος **HⁱMⁱOPⁱVdgⁱu** / βλαφθεῖς **kⁱ**

sch. om. **V^p** βεβλαμένος **V^aV^du**

contx. **d. ἀρημένος·** βλαπτόμενος. **Bⁱ** καίτοι οὐ περὶ αὐτὸν ὥκουν, ἀλλ' ἀπάνευθεν, ἐκ τοῦ εἰπεῖν ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος. λύει δεὸν τὴν ἀπορίαν τὸ μεγάλα βοᾶν αὐτὸν καὶ ἐν ἐρρημῇ εἶναι καὶ διὰ τοῦτο ἐξακούεσθαι. **B**

1-3 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 93, 8-11

- gram. **e. ὦδ' ἐβόησας]** γρ. ὦδε βοήσας **Υ**
- lex. **ι 404 a. δι' ἀμβροσίην]** γρ. δι' ὀρφναίην **Ηἰ**
- lex. **b. τίθησθα·** διατίθεσθαι ποιεῖς **ΜἰV** / ποιεισ[.] **κἰ**
- sch. om. **V^cV^p**
- lex. **ι 405. ἐλαύνει·** ἀπελαύνει **ΜἰV**
- sch. om. **V^cV^p**
- lex. **ι 407³⁸ a. ἄντρου]** σπηλαίου **Ρἰ**
- lex. **b. κρατερός]** ἰσχυρός **Qἰrἰ**
- contx. **ι 408 a. Οὔτις με κτείνει]** εἰκότως μέμνηται τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, δὲ ἅτε δὴ δεύτερον αὐτὸ ἀκούσας “Οὔτις ἔμοιγ’ ὄνομα, Οὔτιν δέ με κικλήσκουσιν.” **HZ**
- 2** “Οὔτις ἔμοιγ’ ὄνομα, Οὔτιν δέ με κικλήσκουσιν” *Od.* ι 366
- lex. **b. οὐδὲ βίηφιν]** καὶ τοῦτο ὡς ὑπερήφανος, ἵνα μὴ γελασθῇ ὑπ’ αὐτῶν ὡς βία τινὸς λειπόμενος· **ΗἰMY**
- 1** ἵνα μὴ γελασθῇ om. **Ηἰ**
- contx. **ι 410 a1. εἰ μὲν δὴ μὴ τίς σε βιάζεται·** εἰκότως ὁ Κύκλωψ ἀλγῶν οὐκ ἀντήκουσεν αὐτῶν λεγόντων, ἐπεὶ ἔλεγεν ἄν εὐθύς ὅτι καὶ ἄνθρωπος Οὔτις οὔτος λεγόμενος ἔβλαψε. γέγονε δὲ ἐκ τῆς ὁμωνυμίας ἢ ἀπάτη. κάκεῖνοι δὲ νομίζοντες ληστὰς εἶναι τοὺς ἐπηρεάζοντας αὐτὸν παραγεγόνασιν, εὐρόντες δὲ οὐδένα ἀφοσιωσάμενοι
- 5** ἀνεγώρησαν. **HQWZr**
- 1** μὴ et βιάζεται in lem. om. **QWZr** **2** καί : ναί **W** **4** αὐτόν : αὐτῶν **QWZr** ἀφισιωσάμενοι **r**

³⁸ apud uersum 406 ΠΟΛΥΦΗΜΟΣ ut tit. scr. C

contx. **a2. εἰ μὲν μή τίς σε·** τὸ σόφισμα οὐ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν κατὰ τινος, ἀλλὰ παρὰ τὴν σύνθεσιν μᾶλλον καὶ διαίρεσιν, τοῦ μὲν Κύκλωπος κύριον νοήσαντος καὶ ἀπλοῦν τὸ Οὔτις, κλινομένον Οὔτιδος. τῶν δὲ Κυκλώπων εἰς δύο κατατεμόντων τὴν λέξιν μέρη ἢ ὅτι τοῦ Κύκλωπος διελόντος. Οὔτις μεκτείνει. καὶ στίξαντος τὴν τελείαν. εἴτα
5 **ἐπαγαγόντος, τὸ δόλω οὐδὲ βίηφι.** οἱ Κύκλωπες συγκειμένως ἐνόησαν. “Οὔτις με δόλω κτείνειν οὐδὲ βίηφι”. **Od**

5-6 “Οὔτις με κτείνει δόλω οὐδὲ βίηφιν” *Od.* I 408

5 βίη EUST. *in Od.* 349, 34

1 δὴ post μὲν in lem. om. *Od*

5 φι eras et post. βίηφι scr. *O*

contx. **a3. εἰ μὲν μή τίς σε]** ἴστεον ὅτι καὶ ἄλλη παραλογιστική [σύνθεσις καὶ] διαίρεσις. ἐνταῦθα τοῦ μὲν Κύκλωπος, διελόντος. Οὔτις με κτείνει. καὶ στίξαντος τελείαν. εἴτα ἐπαγαγόντος. δόλω οὐδὲ βίηφι. τῶν δὲ Κυκλώπων συγκειμένως νοησάντων, “Οὔτις μέ δόλω κτείνει, ἀλλ’ οὐδὲ βίᾳ”. **V^c**

5-6 “Οὔτις με κτείνει δόλω οὐδὲ βίηφιν” *Od.* I 408

1 δὴ post μὲν in lem. om. *Od*

gram. **b. μή] οὐ Mⁱ**

lex. **c. οἶον] μόνον MⁱSⁱ**

lex. **d. οἶον ἔόντα]** μεμονωμένον **Qⁱrⁱ**

lex. **I 411 a. νοῦσον]** τὴν ἀρετὴν αὐτῶν ἐπεδέξαντο **M**

lex. **b. νοῦσον γ’οὔ πως ἐστί·** τουτέστι ληστεύοντος μὲν τινος, ἀμυνούμεθα. νοσοῦντι δέ σοι ἐκ Διὸς οὐκ ἐστὶ τίς ἀποφυγή. **Od**

lex. **c. ἐστὶ Διὸς]** τῆς εἰμαρμένης **Mⁱ**

lex. **d. ἀλέασθαι]** ἐκφυγεῖν **Υ** / ἐκκλίνειν **Mⁱ** / ὑποχωρῆσαι πρὸς τὸ ἡμᾶς **Mⁱ**

- lex. **ι 412³⁹ a. ἀλλὰ σύ γ' εὖχεο·** ἐξ οὗ δῆλον μὴ ἀσεβεῖς εἶναι καὶ τοὺς λοιποὺς Κύκλωπας. **Od**
- ἐξ οὗ — Κύκλωπας : κατὰ τὸν Πολύφημον καὶ τοὺς λοιποὺς Κύκλωπας EUST. *in Od.* 352, 44
- lex. **b. εὖχεο πατρί]** γὰρ δὴ παῖς ἐσσι, πατήρ δέ σός εὖχεται εἶναι. **HQWZr**
- ἐσσι, sed s.l. ὑπέρχον Qⁱ et ὑπάρχεις rⁱ
- lex. **ι 413 a. ὥς]** οὕτως **Wⁱ**
- gram. **b. ἔφαν]** ἔφησαν **Wⁱ**
- lex. **c. ἀπιόντες·** πρὸς ἀσφάλειαν ἵσταμένους, γὰρ ἐπέστησεν ἄν ὁ Πολύφημος. **Od**
- ἐπι eras et post. ἵσταμένους scr. O
- lex. **ι 414 a. ὥς]** ὅτι **Pⁱ** / ὅπως **Bⁱ**
- lex. **b. μῆτις]** βουλή **CⁱHⁱPⁱKⁱ**
- gram. **c. μῆτις]** ἢ μῆτις **Wⁱ**
- μῆτις, sed s.l. ἢ add. (: ἢ μῆτις) Wⁱ
- lex. **d. ἀμύμων]** φρόνιμος **Mⁱ** / [-]μείνων **Kⁱ**
- lex. **ι 415 a1. ὠδίνων]** πονῶν **Mⁱ** / ὀδυνιῶν **Mⁱ** / βαρυνόμενος ὑπὸ τῶν ὀδύνων **Qⁱrⁱ** / τὰ τῶν ὀδυνούσων γυναίκων **Wⁱ**
- lex. **a2. ὠδίνων]** τὸ ὠδίνειν ἐπὶ γυναικῶν τιθέμενον σφοδρὰν, ἐνταῦθα ὠδίνην δηλοῖ. **u**
- lex. **b. ὠδίνων ὀδύνησι·** παρήχησις, ὥς τὸ κοίμισε κύματα δαίμων καὶ κοιμήζει δῆμον κυμαίνοντα. **Od**

³⁹ apud hoc uersum Ποσειδῶνι ut tit. scr. C

- contx. **Ι 416⁴⁰. χερσὶ ψηλαφόν·** ἤτοι τὴν ἄνοιαν τοῦ Κύκλωπος, ὃς δέον ἀφελέσθαι τὸν θυρεὸν ὀπηνίκα ἐτυφλώθη, καὶ τοὺς Κύκλωπας ἔσωθεν συγκαλέσασθαι, καὶ συλλαβέσθαι τοῦ σπηλαίου ἐντὸς τοὺς τυφλώσαντας, τοῦτο μὲν οὐκ ἐποίησε. ψηλαφᾷ δὲ. ὥσπερ καὶ ὅτε οὐκ ἀπεγύμνωσεν αὐτοὺς τῶν ξιφῶν. καὶ τῷ οἴνῳ ἑαυτὸν
- 5 **ἀσκέπτως ἔδωκεν καὶ ὕπνωσεν ἀδεῶς. Od**
- gram. **Ι 417 a. χεῖρε]** τὰς χεῖρας **Qⁱrⁱ** / τῷ χεῖρε **Pⁱ**
- τῷ s.l. add. (: τῷ χεῖρε) **Pⁱ**
- lex. **b. πετάσας· ἀπλώσας Od**
- lex. **Ι 418 a. εἴ]** ὅπως **PⁱWⁱ**
- lex. **b. μετ' ὅεσσι]** μετὰ τὴν ἐξέλευσιν τῶν προβατῶν **Qⁱrⁱ**
- lex. **c. στείχοντα·** πορεύομενον **MⁱVgⁱ** / περιγινόμενον **Mⁱ**
- sch. om. **V^cV^p** πορεύομενος **V^m**
- lex. **d. θύραζε·** ἔξω **MⁱV**
- sch. om. **V^cV^p**
- lex. **Ι 419. μ' ἤλπετε]** ἤλπιζεν **Mⁱ**
- gram. **Ι 420. βούλευον·** ἐβουλεύομην **MⁱV**
- sch. om. **V^cV^p**
- lex. **Ι 421 a. εἴ]** ὅπερ **Wⁱ**
- lex. **b. εἴ]** ὅπως **Xⁱ**
- lex. **Ι 422. ὕφαινον]** κατεσκευάζον / ἐβούλευον **Mⁱ**

⁴⁰ apud hoc uersum λίθον θυράων ut tit. scr. C

lex. **ι 423 a. ὥς τε περὶ ψυχῆς]** τρέχων **W'X'** / περὶ ψυχῆς ἔτρεχον **M'** / περὶ ψυχῆς ὄντος τοῦ κινδύνου **M** / περὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς βουλευόμενος **H'**

contx. **c1. ὥς τε περὶ ψυχῆς·** παροιμίακ[.] καὶ Ἔκτωρ ἐν Ἰλιάδι, τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον τρέχειν λέγεται. **Od**

2 λέλεται d

contx. **c2. ὥς τε περὶ ψυχῆς]** ὅτι τὸ ὥστε περὶ ψυχῆς εἰς παροιμίαν ἐτέθη. κείμενον καὶ ἐν Ἰλιάδι ἔνθα τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον θέειν ὁ Ἔκτωρ λέγεται. **V^c**

lex. **ι 425 a. ἄρσενες δῖες ἦσαν·** Ἀρίσταρχος ὅτις. τὸ δὲ δασύμαλλοι οἰκεῖον ἐπίθετον πρὸς τὸ κατακρύπτεσθαι ὑπὸ τοῖς ἐρίοις τοὺς ἐταίρους. ἀρμοδίως δὲ ἀεὶ κέχρηται τοῖς ἐπιθέτοις ποτὲ μὲν καλλίτριχα λέγων τὰ μῆλα. διὰ τὸ εὐεργές τῶν ἐρίων· τῶν γὰρ ἄλλων ζῶων αἱ τρίχες περιτταί· καὶ ἐξῆς τανύποδα. τὰ μῆλα διὰ τὸ περὶ τοὺς πόδας
5 ἰδίωμα. οὕτω δένδρων δρύες ὑψίκομοι, “μηλέαι ἀγλαόκαρποι, συκέαι γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθάουσαι” διὰ τὸ ἀειθαλές, ἰτέαι ὀλεσίκαρποι. ἐπὶ δὲ ζῶων ἵπποι ἀερσίποδες, ἡμίονες ταλαεργοὶ, κρατερώνυχες ἵπποι, ἀργιόδοντες ὕες. ἐπὶ πτηνῶν αἰετὸς ἀγκυλοχείλης, κορώναι τανύγλωσσοι. **HQWZr**

5-6 “μηλέαι ἀγλαόκαρποι, συκέαι τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθάουσαι” *Od.* η 115-116

2-8 ἀρμοδίως — τανύγλωσσοι, cum uariationibus, sub lem. 425c (δασύμαλλοι) scr. BM

1 δασύμαλλοι r **1-2** πρὸς τὸ : ἀπὸ τοῦ QWZr **8** αἰετὸς om. QWZr ἀγκυλοχείλης : ἀγκυλοχείλις Qr

lex. **b. ἐϋτρεφές·** καλοὶ / μεγαλοὶ **Odu** / τοιούτων γὰρ ἦν χρεια **Od**

1 ἐϋτρεφές (s.l. ω pro ε corr. d) *Od* καλοὶ καὶ μεγαλοὶ u

contx. **c. δασύμαλλοι·** ἀρμοδίως δὲ κέχρηται τοῖς ἐπιθέτοις ποτὲ μὲν καλλίτριχα λέγων τὰ μῆλα. διὰ τὸ εὐεργές τῶν ἐρίων· τῶν γὰρ ἄλλων ζῶων αἱ τρίχες περιτταί· καὶ ἐξῆς τανύποδα. μῆλα διὰ τὸ περὶ τοὺς πόδας ἰδίωμα. οὕτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν δένδρων δρύες ὑψίκομοι, “μηλέαι ἀγλαόκαρποι, συκέαι γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθάουσαι” διὰ τὸ
5 ἀειθαλές, ἰτέαι ὀλεσίκαρποι. ἐπὶ δὲ ζῶων ἵπποι ἀερσίποδες, ἡμίονες ταλαεργοὶ, κρατερώνυχες ἵπποι, ἀργιόδοντες βοές. ἐπὶ πτηνῶν αἰετὸς ἀγκυλοχείλης, κορώναι τανύγλωσσοι. **BM**

5-6 “μηλέαι ἀγλαόκαρποι, συκέαι τε γλυκεραί καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι” *Od.* η 115-116

hoc sch., cum uariationibus, sub lem. 425a (ἄρσενες οἷες ἦσαν) scr. HQWZr

1 δασύμαλλοι text. Hom. ed. 3 τανύποδα : νήποδα M οὕτω B 5 ἡμίονες : καὶ μίονες M 6
καρτερώνυχες M

lex. **ι 426 a. ἰοδνεφές·** μέλαν **HⁱMOPⁱQⁱVWⁱXⁱYⁱZⁱdgⁱkⁱrⁱu**

sch. om. V^p ἰδνεφές V^dV^mV^s ἀντὶ τοῦ μέλαν u

lex. **b. εἶρος·** ἔριον **MⁱVYⁱgⁱ** / μαλλίον **HⁱQⁱWⁱXⁱZⁱrⁱ**

sch. om. V^cV^p μαλίον WⁱXⁱ

lex. **ι 427 a. ἀκέων]** ἡσύχως **PⁱQⁱWⁱYⁱZⁱrⁱ** / ἀκήν **Bⁱ**

lex. **b. συνέργον·** συνέδενον **HⁱMⁱPⁱQⁱVZⁱrⁱu** / συνεδέσμευον **Mⁱ** / ἐδέσμευον **Wⁱ** /
συνέπλεκον **Wⁱ** / ἐξεύγνυον **Bⁱ**

sch. om. V^p 1 συνέργον V^a συνέδενον V^dV^mV^s, sed συνέδενον cett. V et u

contx. **c. ἐυστρεφέεσσιν·** εὐκλώστοις. κλώσματος εἶδος τὸ στρέφειν, ὅθεν στρεψίμαλλος.
κλωστόμαλλος. ὅθεν στρεψιμάλλους ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τοὺς παραλαλοῦντας καὶ
κακοσχόλως φράζοντας. **Od**

3 κασχόλως d

lex. **d. λύγοισιν]** ἱμαντώδεσι φυτοῖς **HⁱMⁱPⁱQⁱVXⁱYⁱZⁱrⁱu**

sch. om. V^cV^p ἱμαντόδεσσι QⁱZⁱgⁱrⁱ φυτοῖς om. gⁱ

contx. **e. λύγοισιν·** ἱμαντώδες φυτὸν, ὃ δὴ καὶ ἄγνος λέγεται παρ' Ἀπτικοῖς ἀρσενικῶς. **B**

ἄχνος B, sed ἄγνος corr. Buttm.

contx. **f. λύγοισι]** λύγος, ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι, φυτὸν εὐστροφον. εὐλύγιστον. ὃ δὴ καὶ ἄγνος
λέγεται παρ' Ἀπτικοῖς. ἐκ τῆς ἀγονίας λεγόμενον κατὰ συγκοπήν. διὸ οἱ ἀγνεύειν ἐν

θεσμοφορίοις ἐθέλοντες ὑπεστρώνουν ἑαυτοῖς τῶν τοῦ ἄγνου κλάδων ἵνα μένοιεν ἄφουσοι. V^c

gram. **ι 428 a. τῆσ'] ταις κ'**

lex. **b. τῆσ' ἔπι· ἐφ' αἶς V / ἤγουν ἐφ' αἶς τισι B'M**

sch. om. V^cV^p ἤγουν ἐφ' om. Bⁱ

lex. **c. εὐδε] ἐκοιμᾶτο M'W'X'**

lex. **d. πέλωρ] φύλαξ Q'i'**

lex. **ι 429 a. σὺν τρεῖς] ἀνὰ τρεῖς M'**

σύντρεις text. Hom. ed.

contx. **b. σύντρεις αἰνύμενος]** δυνατόν καὶ δύο μέρη λόγου λέγειν σὺν καὶ τρεῖς, καὶ ἓν μέρος λόγου σύντρεις, ὡς συνοξυνόμενα. τούτοις δὲ μόνοις τοῖς δύο ἀριθμοῖς ὑπῆρξε τὸ συντίθεσθαι μετὰ τῆς σὺν προθέσεως. **HWZ**

contx. **c. σύντρεις αἰνύμενος]** ἦτοι συναινύμενος συλλαμβάνων συζευγνύων τρεῖς κριοὺς, ὧν ὁ μὲν ἔφερε τὸν ἄνδρα δεδεμένον ὑπὸ τὴν κοιλίαν αὐτοῦ, οἱ δὲ ἕτεροι διὸ ἐπορεύοντο ἑκατέρωθεν περιφυλάσσοντες καὶ περισώζοντες τοὺς φίλους. **B**

lex. **d. αἰνύμενος· λαμβάνων B'C'H'M'Q'VW'Y'Z'ig'i'u / ἀποκόπτων W'**

sch. om. V^cV^p

lex. **e. ὁ μὲν] οἷς W'**

lex. **f. φέρεσκε· ἔφερεν / ἐβάσταζεν M'V**

sch. om. V^cV^p

gram. **ι 430 a. τὼ δ' ἐτέρω] γρ. τῷ δ' ἕτερος W'**

lex. **b. ἐτέρω]** εἷς ἐξ ἐκατέρων τῶν μερῶν **Mⁱ**

contx. **c. ἐκάτερθεν ἦντων σῶοντες ἐταίρους]** Ἡράκλειτος ἀλληγορῶν τὰ περὶ Κύκλωπος φησὶ ὅτι ὁ Ὀδυσσεὺς “τὸν ἄγριον ἐκάστου θυμὸν ὥσπερ εἰ καυτηρίῳ τῇ παραινέσει τῶν λόγων ἐπήρωσε. Κύκλωψ δὲ οὕτως ὠνομάσται, ὥς τοὺς λογισμοὺς ὑποσυλῶν”. **X**

1-3 “τὸν ἄγριον — ὑποσυλῶν” Heraclit. *Quaest. Hom.* 70 4-5

lex. **d. ἦτην· ἐπορεύοντο** **HⁱMⁱPⁱQⁱVWⁱXⁱZⁱgⁱrⁱ**

sch. om. V^cV^p

lex. **e. σῶοντες]** σώζοντες **MⁱXⁱ**

lex. **ι 431 a. ὀιες]** οἷς **Fⁱ**

lex. **b. φέρον· ἐβάσταζον** **MⁱOVdu** / φοράδην εἶχον **Od**

gram. **c. φέρον· ἔφερον** **MⁱV**

sch. om. V^cV^p ἔφερον om. V^a

lex. **ι 432 a. ἀρνειός· κριός** **MⁱV**

sch. om. V^cV^p

lex. **b. ὄχα]** καὶ λίαν **Wⁱ**

lex. **ι 433 a. τοῦ, κατὰ νῶτα λαβὼν, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθείς· ἢ συγ[γ]ραφεῖς, εἰληθείς, κρυβεῖς.** **V^c**

lex. **b. λασίην· δασεῖαν** **HⁱMⁱVgⁱ**

sch. om. V^cV^p

lex. **c. ἐλυσθείς· συστραφεῖς** **HⁱMⁱPⁱVWⁱZⁱgⁱ** / εἰληθείς **HⁱMⁱOVdu** / κρυβεῖς **OWⁱdu** /

ἐλκυσθεῖς **B**ⁱ / ἐμ[.]θεῖς γράφεται **P**ⁱ / ἐλιχθεῖς **k**ⁱ

sch. om. V^cV^p 1 ἐλευσθεῖς : ἐλύσθεῖς V^a εἰληθεῖς : εἰλησθεῖς V^a : ληθεῖς Mⁱ

lex. **ι 434 a. κείμην·** ἐκρεμάμην. **Odu** γενικῶς εἰπεῖν. **Od**

lex. **b1. ἄώτου·** τοῦ ἄνθους, λέγει δὲ καὶ τοῦ ἐρίου. **MⁱPVYⁱ**

sch. om. V^p δὲ καὶ om. Yⁱ

lex. **b2. ἄώτου]** ἄνθους τοῦ ἐρίου, λέγει δὲ λαμπροῦ **BⁱHⁱQⁱWⁱZⁱrⁱuⁱ**

ἄνθους scr. gⁱ et om.cett. τοῦ ἐρίου (τοῦ om. uⁱ) scr. Bⁱuⁱ et cett. om.

lex. **b3. ἄώτου·** ἥτοι ἐρίου **OV^aXⁱd** / μαλλοῦ **Fⁱ** / μαλίον **kⁱ**

ἥτοι om. Od

lex. **c. θεσπεσίοιο·** λαμπροῦ **MⁱPⁱV** ἢ πολλοῦ **MⁱVgⁱ** ἢ θείου **Mⁱ**

sch. om. V^p ἢ om. gⁱ

lex. **d. θεσπεσίοιο]** διὰ τὸ δασὺ καὶ ἀπαλὸν **OV^ad**

θεσπεσίοιο, sed oio pro ou corr. (: θεσπεσίοιο) O δασὺ καὶ ἀπαλὸν : ἀπαλὸν καὶ δασὺ Od ἀπλὸν d

lex. **ι 435 a. νωλεμέως]** συνεχῶς / ἀδιαλείπτως **Mⁱ**

lex. **b. νωλεμέως στρεφθεῖς ἐχόμεν·** τὰ μὲν ὕπτια πρὸς τὰ ἄνω, τὰ δὲ πανῇ πρὸς τὴν γῆν ἀπονεύοντα. **WX**

1 στρεφθεῖς ἐχόμεν in lem. om. W

lex. **c. στρεφθεῖς·** περιστρέψας τὰς χεῖρας **MMⁱVu** τὸ ἐρίον **M** / μεταβαλὼν **WⁱXⁱ**

sch. om. V^cV^p ταῖς χερσὶ M

lex. **d1. στρεφθεῖς ἐχόμεν]** συστρέψας τὰς χεῖρας. οὐδὲ γὰρ ἦν τις αὐτὸν δῆσαι αὐτοῦ

δήσαντος τοὺς ἄλλους. **HⁱQⁱWⁱZⁱrⁱ**

2 τοὺς ἄλλους om. rⁱ

lex. **d2. στρεφθεῖς ἐχόμην]** συστρέψας τὰς χεῖρας οὐδὲ γὰρ ἦν τις τοῦ δηῖσαι αὐτόν. αὐτοῦ δήσαντος τὰς χεῖρας τῶν ἄλλων ἢ δήσαντος τοὺς ἄλλους. **BYⁱ**

2 τὰς χεῖρας τῶν ἄλλων ἢ δήσαντος om. B

lex. **e. στρεφθεῖς ἐχόμην·** ἄδετος οὐ γὰρ εἶχε τὸν συνδήσοντα. **Od**

lex. **f. ἐχόμην·** ἀντειχόμεν καὶ κατεῖχον **MⁱVgⁱ** / ἀντειχόν **WⁱXⁱ** / ἐκράτουν **Mⁱkⁱ** / ἡπτόμην **Wⁱ**

sch. om. V^cV^p 1 ἀντειχόμεν om. gⁱ καὶ om. V^agⁱ

lex. **g. τετληότι]** κλ[.]ΤΕΤΙΚ[.] **kⁱ**

contx. **h. τετληότι θυμῷ·** ἦν γὰρ ἀληθῶς ἀνδρὸς πλήμονος, οὕτως εἰληθέντα καὶ τοῦ μαλλοῦ ἀπηρωρηθέντα μένειν ἐχόμενον. ἀναγκαίως δὲ γίνεται τοῦτο, ἵνα τε εἴη ὁ λύσων τοὺς ἐταίρους ἐκ τῶν δεσμῶν αὐτὸς ἄδετος ὦν, καὶ ὅτι οὐκ εἶχεν αὐτὸς ἕτερον τὸν συνδήσοντα. **Od**

lex. **ι 436 a. ὥς τότε]** διὰ τὸ μὴ παραχθῆναι τὴν αὔριον τοῦτο πεπτοίκεν. **M**

lex. **b. ἐμείναμεν]** γενέσθαι **gⁱ**

contx. **ι 439 a. θήλειαι δὲ μέμηκον]** ὅτι τὸ θήλειαι δὲ μέμηκον, συλληπτικῶς τῷ μηκᾶσθαι καὶ τὰς ὅις δηλοῖ, ἐφ' ὧν τὸ βληχᾶσθαι κυριολεκτεῖται. τὸ γὰρ τοι μηκᾶσθαι κυρίως ἐπὶ αἰγῶν λέγεται. τὸ δὲ ἀνήμελεκτοι, ἐκ τοῦ ἀνάμελκτοι ἐμηκύνθη κατὰ τροπὴν. ὥς καὶ ἐκ τοῦ ἀλέγω τὸ ἀπηλεγάς. **V^c**

1 τὸ μηκᾶσθαι EUST. in Od. 354, 46

lex. **b. μέμηκον·** ἐβόων **M** / ἀντὶ τοῦ ἐβληχαίνοντο **HⁱMVWⁱ** / ἐβληχῶντο **HⁱMPⁱQⁱZⁱgⁱrⁱu**

sch. om. V^cV^p ἐμέμηκον V^a ἀντὶ τοῦ om. Hⁱ

lex. **c. μέμηκον·** συλληπτικῶς καὶ τὰς ὄϊς μηκάσθαι φησὶν, ὧν κυρίως τὸ βληχάσθαι. **Od**

ἐμέμηκον O

lex. **d. σηκούς]** [] **kⁱ**

lex. **ι 440 a1. οὔθατα·** μαστοὶ **HⁱMⁱQⁱVWⁱYⁱZⁱgⁱrⁱuⁱ**

sch. om. V^cV^p οἱ μαστοὶ (μασθοὶ Mⁱ) MⁱVYⁱ

lex. **a2. οὔθατα·** οἱ γὰρ μασθοὶ ἐπλεροῦντο γάλακτος **MWⁱXⁱ**

γάλακτος ἐπλεροῦντο scr. WⁱXⁱ et cett. om.

lex. **b. σφαραγεύντο·** πεπλήρωντο **HⁱMⁱVYⁱgⁱu** / πέπληντο **kⁱ**

sch. om. V^p ἐπεπλήρωντο Mⁱ

lex. **c1. σφαραγεύντο·** διετείνοντο **Od** / ἐπαράσσοντο **Bⁱ** / ἐβαρύνοντο **WⁱXⁱ** / ἐστενοχωροῦντο **WⁱXⁱ** / ἐβληχῶντο **Wⁱ** / καὶ ἐσύριπτον ἤγουν **Fⁱ** / ἦχον προΐεντο **kⁱzⁱ** ὀνοματοπεποίητ[.] **kⁱ**

lex. **c2. σφαραγεύντο]** διετείνοντο, ἐκπεπλησμένα ἦσαν **HPⁱQⁱWZⁱrⁱ**

ἤγουν διετείνοντο H ἐνυπεπλησμένα QⁱZⁱ : ἐμπεπλησμένα PⁱWⁱ

lex. **c3. σφαραγεύντο]** ἐβαροῦντο γὰρ διὰ τὸ πρωΐας μὴ ἀμελχθῆναι. **BHⁱ** οὔθαθ δὲ τὸ γάλα. **Hⁱ**

1 γὰρ om. B

lex. **d. ἄναξ]** ὁ δεσπότης τῶν προβάτων **Mⁱ**

gram. **e. ἄναξ]** ὀνοματοπεποιήται ἢ λέξις **zⁱ**

lex. **ι 441 a. τειρόμενος·** καταπνούμενος **MⁱV** / [...]ζόμενος **kⁱ**

sch. om. V^cV^p

lex. **b. ἐπεμαίετο·** ἐφήπτετο **HⁱMⁱPⁱQⁱVWⁱZⁱgⁱrⁱu** / ἐπελαμβάνετο **HⁱMⁱPⁱVYⁱu** / ἐψηλάφα **BⁱMⁱ** / ἐψηλάφει **u** / ἐπεψηλάφα **kⁱzⁱ** / ἐζήτει ψηλαφῶν **V^{ci}** / ἐπε[.]τη **kⁱ**

sch. om. V^cV^p

contx. **ι 442 a. ὀρθῶν ἐσταότων·** δια τί τοὺς φίλους προεξήνγκε τοῦ σπηλαίου; δεικνὺς τὸ κηδεμονικὸν αὐτοῦ περὶ αὐτοῦς, ἢ ἂν τι συμβῇ αὐτοῖς εἰς τὴν ἐκβολὴν, αὐτὸς οὐ πάθῃ, σὺν αὐτοῖς, ἢ ἵνα μὴ τάραχον ἐμποιήσωσιν ἰδόντες αὐτὸν μὲν προεξερχόμενον, αὐτοῦς δὲ ἀπολειπομένους. **WX**

1-4 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 93, 18-21

contx. **b. ἐσταότων]** κατὰ τὴν οἰκείαν τάξιν βημάτουντων καὶ τότε, ὅπερ ὀρθὸν λέγει, οὐ γὰρ πλαγίως ἢ ὑπτίως ἐστώτων ἐψηλάφει. **B**

lex. **c. τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόησεν·** δέον γὰρ ἀκριβῶς ψηλαφᾶν τὰ μῆλα, ὃ δὲ μόνον τὰ νώτα ἤρευνα. **Od**

lex. **ι 443 a. οἱ ὑπ' εἰροπόκων]** οἱ φίλοι ἐμοῦ **QⁱWⁱZⁱrⁱ** / ἐταῖροι **Pⁱ**

lex. **b. ὑπ' εἰροπόκων·** ἐρίοις κομώντων **QⁱVWⁱZⁱrⁱ** / εἰροκόπων **Mⁱ**

sch. om. V^cV^p ὑπ' in lem. om. V^s

lex. **c. ὑπ' εἰροπόκων]** λέγει τὰ τῶν προβάτων μαλλία **Hⁱ**

lex. **d. δέδεντο]** [...] **kⁱ**

lex. **ι 444 a. ὕστατος·** ἔσχατος / τελευταῖος **MⁱV**

sch. om. V^cV^p

contx. **b. ὕστατος ἀρνεῖός·** καὶ τοῦτο εἰς τὴν ἀγωνίαν τοῦ ἀκροατοῦ, ἀλλὰ δὲ καὶ εἰς τὴν φιλειταιρίαν τοῦ Ὀδυσσέως, ὅτι τὸ αὐτοῦ ἀσφαλές ἐν ἐτέρῳ ἔθετο, οὐκ ἀξιῶσας διὰ

τριών προβάτων ἀσφαλῶς διακομισθῆναι. διδάσκει δὲ διὰ πολλῶν οἴους δεῖ εἶναι τοὺς ἄρχοντας περὶ τοὺς ὑποτεταγμένους. **HQWZr**

1 τὴν (ἀγωνίαν) om. QWZr 3 τῶν τριῶν QWZr 4 περὶ : διὰ QWZr ὑποτεταγμένους r

contx. **c. ὕστατος**· τῶν ἐξιόντων διὰ τοῦ σπηλαίου πρὸ τοῦ Ὀδυσσέως, ὃς **u** οὕτω φιλετάργος ἦν, ὥς ἐν ὕστέρω τῶν φίλων τὸ αὐτοῦ τίθεσθαι ἀσφαλές. **Odu** διὸ καὶ πρῶτους ἐκείνους ὑπερξαγαγὼν, εἴτα ὕστερος ἐξήλθε. **u**

lex. **d. ἔστιχε**· ἐπορεύετο **H¹M¹Q¹VW¹Z¹r¹** / ἐπορεύου **P¹**

sch. om. V^cV^p ἔστειχε text. Hom. ed.

lex. **ι 445 a1. λαχνῶ]** λασιότητι **Y¹** / δασύτητι **Y¹g¹** / λάχνη **u¹** / [...] [...] **k¹**

lex. **a2. λαχνῶ**· τῇ δασύτητι τῶν μαλλῶν. **C¹H¹MPQ¹VYZ¹r¹u** γράφεται καὶ λάχνω, παρωνύμως τῇ λαχνῇ. **MPVY**

1-2 οἱ δὲ παλαιοὶ φασὶ κάλλιον ἐνταῦθα γράφειν λάχνω κατὰ Ἡρωδιανόν ἀπὸ παρωνυμίας τοῦ λάχνη, ὃ δηλοῖ τὴν τρίχωσιν καὶ δασύτητα EUST. *in Od.* 355, 14-15
EM, 588, 26

sch. om. V^p 1 λάχνω ut lem. scr., sed χ pro γ corr. (: λάχνω) : λαμῶ V^u τῶν μαλλῶν : τῶν τριχῶν C¹ μαλλῶν M 2 παρωνύμικῶς ἀπὸ τοῦ λάχνη M τῇ λαχνῇ om. P

lex. **b1. λαχνῶ στεινόμενος]** τῇ λαχνώσει, τῇ λασιότητι. **BH** γράφεται καὶ λάχνω, παρωνύμως τῇ λάχνη. **H**

lex. **b2. λαχνῶ στεινόμενος]** τῇ λασιότητι τῶν τριχῶν **W¹X¹** καὶ τῇ λήψει. **W¹**

gram. **c1. λάχνω στεινόμενος]** ὅτι λαχμὸν νῦν τὴν τῆς λάχνης λασιότητα λέγει. λαμβάνεται δὲ ποτε ἢ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ λαχάνειν. κάλλιον δὲ κατ' Ἡρωδιανόν ἐνταῦθα λάχνω γράφειν ἀπὸ παρωνυμίας τοῦ λάχνη, ὃ δηλοῖ τὴν τρίχωσιν καὶ δασύτητα. εἴτα δεικνύς ὁ ποιητὴς ὥς πρῶτῳ αὐτῷ κατῶρθωται διαλέγεσθαι τοῖς ἀλόγοις ζώοις ὥς φρονοῦσι ποιεῖ τὸν Κύκλωπα προσλαλοῦντα κατὰ ἠθοποιῶν τῷ ἀρνεῖω. V^c

5

gram. **c2. λαχμῶ στεινόμενος**· τῇ αὐτῆς λάχνη λασιότητι. λαμβάνεται καὶ ὥς τοῦ λαγχάνειν.

οἱ δὲ παλαιοὶ φασὶ κάλλιον ἐνταῦθα γράφειν λάχνω κατὰ Ἡρωδιανὸν ἀπὸ παρωνυμίας τοῦ λάχνη. ὃ ἐστὶ τρίχωσις καὶ δασύτης. **Od**

1 λαχμῶ alia lectio Hom. pro λάχνω τῇ αὐτῇ λάχνη d 2 ἀπορωνυμίας d

lex. **c. στεινόμενος·** βαρυνόμενος **HⁱMⁱVuⁱ** / στενοχωρούμενος **QⁱWⁱZⁱrⁱ** / [...]ρυνόμενος **gⁱ** / στεναχῶν **kⁱ**

sch. om. V^cV^p

lex. **d. καὶ ἐμοί·** ἀντι τοῦ καὶ ὑπ' ἐμοί **MV**

sch. om. V^cV^p ἀντι τοῦ om. M

lex. **e. πυκινά]** συνετά **HⁱMⁱV** / φρόνιμα **MⁱVuⁱ**

sch. om. V^cV^p

gram. **f. πυκινὰ φρονέοντι·** συνετά φρονοῦντι, τούτῳ ἀντίκειται, ὁ χαῦνος διὰ τὸ ἀραιὰς τὰς φρένας ἔχειν. **Od**

contx. **ι 446 a. τὸν δ'ἐπιμασσάμενος·** οὕτω καὶ ἐν Ἰλιάδι Ἑκτωρ καὶ Ἀχιλλεὺς τοῖς αὐτῶν ἵπποις προσδιαλέγονται. **Od**

lex. **b. ἐπιμασσάμενος·** ἐφαψάμενος **BⁱHⁱMⁱPⁱQⁱVWⁱXⁱZⁱrⁱ** / ἐψάμενος **gⁱ**

sch. om. V^p

gram. **c. ἐπιμασσάμενος]** ἀπὸ ἐνεστώτος γίνεται τοῦ μῶ μάσω. [ἐξ οὗ] παράγωγον [ἐπεμαίνετο]. **V^{ci}**

1-2 EUST. in *Od.* 355, 36

gram. **ι 447⁴¹ a. κριέ]** ὦ κριέ **Yⁱ**

κριέ, sed s.l. ὦ add. (: ὦ κριέ) **Yⁱ**

⁴¹ apud hoc uersum Πολύφημος ut tit. scr. C

- lex. **b. κριῆ πέπον·** ἀφελούς ἥθους καὶ ἀπλοῦ τὸ πέποννα τὸν κριὸν εἶπεῖν. **Od**
- πέποννα δὲ τὸν κριὸν εἶπεῖν, ἀπλοῦ καὶ αὐτὸ ἥθους καὶ ἀφελούς EUST. *in Od.* 355, 37-38
- lex. **c. πέπον]** προσηνέστατε **u**
- contx. **d. πέπον]** γλυκύτατος ἐστὶ τὸν λόγον προφέρει τοῖς ἀλόγοις. **Wⁱ**
- lex. **e. πέπον]** ἀπλοῦ ἥθους καὶ ἀφελούς ὑπὸ τι νηπίου. [τοιοῦτος] γὰρ ὁ ξείνους μὲν μὴ φιλῶν κ[ριῶ]. **V^{ai}**
- 1-2 EUST. *in Od.* 355, 38-39
- lex. **f. ἔσσυο·** ὥρμησας **MⁱVkⁱ** / ἐξῆλθες **MⁱVYⁱuⁱ** / ἀπέρχη **Mⁱ** / ὑπάρχεις **Bⁱ**
- sch. om. V^cV^p ἔσσαγο V^u : ἔσσοιο V^m ὥρμησες V^dV^mV^oV^sV^u: ὥρμησες, sed s.l. ας pro ες (: ὥρμησας)
corr. V^r
- gram. **ι 448 a. πάρος]** πρῶτον **WⁱXⁱ**
- gram. **b. λειμιμένος]** ὕστερος **WⁱXⁱ**
- lex. **c. λειμιμένος]** ὀπίσω καταλιμπανόμενος **Mⁱ**
- gram. **d. οἰῶν]** ἀπ' οἰῶν **Yⁱ**
- οἰῶν, sed s.l. ἀπ' add. (: ἀπ' οἰῶν) **Yⁱ**
- lex. **ι 449 a. νέμμαι·** βόσκεις **MⁱV** / ἐσθίεις **MⁱV** / ἐνέμου **Bⁱ**
- sch. om. V^cV^p μέμμαι V^u
- lex. **b. ποιῆς·** πόας **HⁱMⁱVgⁱ** / βοτάνης **Mⁱ**
- sch. om. V^cV^p

lex. **ι 450 a. βιβάζ]** βαίνων **κⁱ**

gram. **b. ρόας]** εἰς τὰς ρόας **Wⁱ**

ρόας, sed s.l. εἰς τὰς add. **Wⁱ**

c. ρόας ποταμῶν ἀφικάνεις· πολλοὺς εἶναι ποταμοὺς δηλοῖ ἐν τῇ γῇ τῶν Κυκλώπων.
Od

Κυκλώπον d

lex. **d. ἀφικάνεις]** ἀφικάνου **Bⁱ**

lex. **ι 451 a. σταθμόν]** καὶ εἰς τὸν σταθμόν **Wⁱ** / τῇ ἐπαύλει **Mⁱ**

σταθμόνδε text. Hom. ed. σταθμόν, sed s.l. καὶ εἰς add. (: καὶ εἰς τὸν σταθμόν) **Wⁱ**

lex. **b. σταθμόν δέ·** εἰς τὴν ἀγροτικὴν οἰκίαν ἐμφαίνει δὲ τὸν κριὸν εἶναι κτίλον. **Od**

σταθμόνδε text. Hom. ed.

lex. **c. λιλαίειαι]** ἐπεθύμεις **Bⁱ**

lex. **ι 452. ἦ σύ γ' ἄνακτος]** ἡ βεβαιωτικὸν ἀντὶ τοῦ ἡ διαζευτικὸν **M**

lex. **ι 453. ἐξαλάωσεν·** ἐτύφλωσεν **MⁱV**

sch. om. **V^cV^p** ἐτύφλωσεν **V^m**

lex. **ι 454 a. λυγροῖς·** χαλεποῖς. **MⁱV**

sch. om. **V^cV^p**

contx. **b. λυγροῖς·** παρὰ τὸ λύγον. λύγος δὲ ὁ ἄγνος. φυτὸν ψυχρὸν καὶ ἄγονον. ὠκείωται δὲ τοῖς κάτω, ὡς καὶ ἡ ἰτέα ἡ ὀλεσικαρπὸς. φωνήεις. **Od**

2 διὰ ὠλεσίκαρπον EUST. in *Od.* 256, 3

lex. **c. δαμασσάμενος**· δαμάσας· ἀντι τοῦ ἀλλοιῶσας. **MⁱV**

sch. om. V^cV^p δαμάσας V^a

lex. **ι 455 a. Οὐτίς]** ὁ **Wⁱ**

lex. **b. πεφυγμένον]** φεύξιμον **Mⁱ** / ἤγουν φυγεῖν **Wⁱ**

gram. **c. ὀλεθρον]** ἀντὶ τοῦ ὀλέθρου **V^{cl}**

lex. **ι 456 a. εἰ]** εἴθε **Yⁱ**

lex. **b. εἰ δὴ]** ἂν ποτε **Wⁱ**

lex. **c1. εἰ δὴ ὁμοφρονέεις**· τὰ αὐτά μοι βούλοιο **MMⁱ** του τίς ἐάν δὲ ὅμοια ἐφρόνεις. **M**

τὰ αὐτά μοι βούλοιο sub lem. 456e (ὁμοφρονέεις) scr. VYⁱ

contx. **c2. εἰ δὴ ὁμοφρονέεις]** τὰ αὐτά μοι φρονέεις· ὁμόφωνος γένοιο πρὸς τὸ δηλῶσαι τὰ τῶν πολεμίων· δοκεῖ βουκολικὸν εἶναι τοῖς νεωτέροις τὸ πρὸς κριὸν διαλέγεσθαι· δαιμονίως δὲ ὑπὸ Ὀμήρου πρώτου κατῴρθωται τὸ αὐτοῖς τοῖς ζώοις ὡς φρονοῦσι διαλέγεσθαι, ὡς Ἑκτωρ, “Ξάνθε τε καὶ σὺ Πόδαργε”. **HQWZr**

4 “Ξάνθε τε καὶ σὺ Πόδαργε” // Θ 185

1 ἐμοὶ QWZr φρονέεις QWZr **2** δοκεῖ δὲ QWZr **3** κατῴρθωται Wr

lex. **d. ὁμοφρονέεις]** μοι **Wⁱ** / ὁμοφρονέεις **PⁱWⁱ**

ὁμοφρονέεις, sed s.l. εἰ pro οἱ corr. (: ὁμοφρονέεις) PⁱWⁱ

lex. **e. ὁμοφρονέεις**· τὰ αὐτά μοι βούλοιο **VYⁱuⁱ**

hoc sch. sub lem. 456 c1 (εἰ δὴ ὁμοφρονέεις) scr. MMⁱ βουλευόιο Yⁱ
sch. om. V^cV^p

lex. **f. ποτιφωνήεις**· λαλήσαι δυνάμενος **HⁱMⁱQⁱVWⁱZⁱrⁱu** / ὁμόφωνος **HⁱMⁱVYⁱu** /

προσφωνηματικός Bⁱ

sch. om. V^cV^p φωνήεις V ἢ ὁμόφωνος Mⁱ

lex. **g. ποπιφωνήεις]** ἤγουν αὐδήεις, γενικῶς εἰπών. πᾶσα μὲν γὰρ αὐδὴ [] οὐ μὴν δὲ καὶ [] καὶ ὁ προφορικός λόγος. V^{ci}

contx. **h. αὐδήεις·** ἡ γὰρ φωνὴ γενικώτερον τῆς αὐδῆς, ἥ ὡς τὸ πρὸς φωνεῖν καὶ ἀμείβετο φώνησέν τε καὶ οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο. Od

lex. **i. γένοιο]** ἀντὶ τοῦ ὁμόφωνος τὰ αὐτὰ μοι φρονεοῦσιν Pⁱ / καὶ λαλίσταος ἐγεγόνεις Bⁱ

mit. **j. οὐτω καὶ Πίνδαρος μέλη φωνεῦντα·** οὐκ ἠξίωσε δὲ τὸν κριὸν ἐνταῦθα αὐδήεντα γενέσθαι ὁ ποιητής, ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι αὐδήεντα ἵππον ἡ Ἥρα ἔθετο. οὐ γὰρ ἂν ᾗν ἐτι φυκτὰ τῷ Ὀδυσσεῖ. Od

1 βέλε EUST. in Od. 356, 13

3 τῷ : τῶν d

lex. **i 457 a. ὅππη]** γρ. ὅπτι ἀντὶ τοῦ ὅπου M / καὶ ὅπου Yⁱ

lex. **b. ἡλασκάξει·** ἐκκλίνει BⁱHⁱM^piQⁱWⁱYⁱZⁱVgⁱr^u / φεύγει PⁱYⁱ / ἐκφεύγει CⁱWⁱXⁱ / ἀποφύγεν kⁱ / περιφεύγει HⁱM^pQⁱZⁱVⁱr^u καὶ φυλάττεται BⁱHⁱM ἢ πλανᾷ καὶ ἀποδιδράσκει. M

sch. om. V^p ἐκκλίνου Bⁱ : ἐκλίνει gⁱ

lex. **i 458 a. τῷ κε·** διὸ ἂν MⁱV / οὔτε ἂν Mⁱ / διὸ τῷ κε WⁱXⁱ

sch. om. V^p τῷ κε, sed s.l. διὸ add. (: διὸ τῷ κε) WⁱXⁱ

lex. **b. ἐγκέφαλος·** ὁ μυελὸς. λέγεται καὶ ἔγκαρος. Od

lex. **c. διὰ σπέος]** τοῦ Wⁱ / σπέους Wⁱ

σπέος, sed s.l. ου pro ο corr. (: σπέους) Wⁱ

- lex. **ι 459 a. θεινομένου·** τυππομένου **H'iM'iP'iVY'g'i** / κτεινομένου **M'i**
- sch. om. V^cV^p
- lex. **b. ραίοιτο·** διαφθείροιτο **M'Vu** / φθείροιτο **P'i**
- sch. om. V^p
- lex. **ι 460 a1. λωφήσειεν·** παύσεται ἢ λήξει **V** / παυσάμενοι **P'i** / παύσειε **u** / ἀναπαυομένου **P** / ἡσυχάσαντος **P**
- sch. om. V^cV^p
- lex. **a2. λωφήσειεν]** παύσεται **Q'iW'iZ'i** ἢ ἐμή ψυχὴ **Q'iW'iZ'i**
- gram. **b. οὔτιδανός πόρεν Οὔτις·** σκωπτική παρήχησις **Od**
- lex. **ι 461a. ὥς]** οὗτος **W'i**
- lex. **b. εἰπών]** λέξας **W'i**
- lex. **c. ἀπο ἔο]** ἀπ' αὐτοῦ **M'i** / ἀπο ἔω **P'i**
- lex. **d. θύραζε]** ἐκτὸς τῆς θύρας. **Q'i**
- gram. **ι 462 a. ἐλθόντες]** ὁ ἄρνειός καὶ ὁ Ὀδυσσεύς, **W'iX'i** ἐγὼ **W'i**
- contx. **b. ἐλθόντες]** σολοικοειδῆς ἢ σύνταξις αὐτή. ὅτι οὐδὲ ἐνταῦθα σχεδιάζων εἶχεν ἀποδοῦναί τι ἐν ῥῆμα περὶ τῶν ἐταίρων. οὐδέ μία διάθεσις ἀμφοτέρων, εἶγε ὁ μὲν ὑπέλυεν, οἱ δὲ ὑπελύοντο. εἰκος δὲ καὶ διὰ ψυχῆς ἀγωνίαν γένεσθαι τὸ καινοπρεπὲς τοῦ σχήματος. **V^{ai}**
- contx. **c. ἐλθόντες δ'ἡβαιὸν·** εἰπὼν πληθυντικῶς ἐλθόντες, ἐνικῶς ἐπήγαγεν. οὐ γὰρ ἡδύναντο οἱ λόγοι ἐνεργεῖν, μόνος δὲ ὁ Ὀδυσσεύς μὴ δεδεμένος. **WX**

1 δὲ ἐνικῶς X

lex. **d. ἡβαιόν·** ὀλίγον **H'iM'iP'Vg'i** / μικρόν **Q'i'i**

sch. om. V^cV^p

lex. **e. ἀπὸ σπείους]** ἀπὸ ἔω **P'i**

gram. **ι 463 a. ὑπ' ἄρνειοῦ λυόμην·** σολοικοφανές. αἴτιον δι' ὅτι οὐκ ἦν ἀποδοῦναι ἓν τι ῥῆμα περὶ ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἐταίρων. οὐ δὲ γὰρ μία διάθεσις ἀμφοτέρων. εἴ γε ὁ μὲν ὑπέλυε ὁ δὲ ὑπελύετο. **Od**

1-3 αἴτιον — ὑπελύετο : αἴτιον δὲ, ὅτι οὐδ' ἐνταῦθα σχεδιάζων εἶχεν ἀποδοῦναι τι ἓν ῥῆμα περὶ ἑαυτοῦ τε καὶ τῶν ἐταίρων, ἐν τῷ, ἐλθόντες. οὐδὲ γὰρ μία διάθεσις ἀμφοτέρων, εἴγε ὁ μὲν ὑπέλυεν, οἱ δὲ ὑπελύοντο. EUST. *in Od.* 356, 23-25

1 ὑπ' ἄρνυοῦ d

lex. **b. λυόμην]** ἀπελύον **H'i**

lex. **c. ὑπέλυσσ]** ὕρστερον ἐμοῦ μετ' ἐμέ **Q'i'i**

lex. **ι 464 a. μῆλα]** δι' πέρ' ἀντὶ διαστολῶν τῶν βοῶν τῶν ποδῶν. **W'i**

hom. **b. ταναῦποδα]** ἢ ταναύποδα **M'i**

lex. **c1. ταναύποδα]** ταχύποδα **Q'i** / τετανόποδα **g'i**

lex. **c2. ταναύποδα·** τεταμένως βαδίζοντα. μακρὰ βιβάντα. **Od**

contx. **d1. ταναύποδα·** τὰ τεταμένοις τοῖς ποσὶ βαδίζοντα, **HMQVWXYZr** ἢ ἰσχνόποδα, ἢ τετανόποδα. ταναὸν γὰρ τὸ ἐπίμηκες. ἢ τούναντίον νεύοντα τοὺς πόδας διὰ τὸν ἐλιγμὸν τῆς πορείας, οὐκ εἰλοῦντα ὡς οἱ βόες. **HMQVWXYZr** ἰσχνόποδα, τεταμένους τοὺς πόδας ἔχοντα. **B'HQWZr** δημῷ δὲ τῷ λίπει· δημὸς γὰρ τὸ λίπος λέγεται. **HQWZr**

sch. om. V^p 1 μῆλα ταναύποδα, πτίονα δῆμῳ text. Hom. ed. πτίονι alia lectio Hom. pro πτίονα

ταναύποδι πίονι δήμῳ ut lemma scr. M : μήλα ταναύποδα ut lem. scr. W : τανύποδα Qr τὰ om. MVWXYⁱ τοῖς om. Yⁱ ἢ ἰσχνόποδα om. QVZr ἰσχνόποδα : ἰσχόποδα M **1-2** ἢ τετανόποδα om. V^m : ἢ ταναύποδα Z : ἢ τανύποδα Qr **2** ταναόν : τανά r το ἐπί μηκες V^a νεύοντες QZr διά : κατὰ HQZr τὸν : τὸ V^r **3** οὐχ εἰλοῦντα X οἱ om. X τοὺς om. Bⁱ

gram. **d2. ταναύποδα]** [] ταναῦποδα, οὐ τὰ μακρόποδα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ τεταμένως τοῖς ποσὶ βαδίζοντα. ταυτὸν δὲ εἰπεῖν μακρὰ βιβάντα. τετραπται δὲ Αἰολικῶς τὸ ο εἰς υ, σκοπητέονδε εἰ καὶ ἐρυσίβη τροπὴν ὁμοίαν ἔχει ὡς ἐξ ἀέρος βαίνουσα. πάχνη γὰρ τις ἐστὶ φασι γινομένη ἐν δυσσαερίᾳ, φθείρουσα καρπούς. ὡς εἶναι κατὰ τὸ ἐντελὲς ἀεροσίβην αὐτήν. V^c

2-4 τετραπται — αὐτήν sub sch. 297 scr. Eust. (*in Od.* 343, 36-38)

lex. **ι 465 a. περιτροπέοντες·** τρέποντες QⁱWⁱZⁱrⁱ / περιτρέποντες HⁱMⁱVu / συγκλείοντες MⁱVYⁱu / περικλείοντες Bⁱ / κυκλοῦντες Mⁱ / περικλοῦντες Hⁱ

1 sch. om. V^c περιτροπεύοντες V^u **2** συγλείοντες V^a

contx. **b. περιτροπέοντες·** περιάγοντες. πειρατικώτερον. περιτρέπειν τὸ παρακινεῖν τῆς εὐθείας, ὡς καὶ βολὴ περιτρέπεται τινα κατὰ τὴν Λιβανίου χρήσιν. Od

lex. **ι 466. ἀσπάσιοι·** ἐπιθυμητοὶ HⁱMⁱPⁱQⁱVWⁱZⁱgⁱrⁱ / ἐπιθυμητικοὶ V^{pi}

sch. om. V^c

gram. **ι 467 a. οἱ φύγομεν]** ἡμεῖς Hⁱ

lex. **b. τοῦς]** ἄλλους Pⁱ

lex. **c. τοὺς δὲ]** τοὺς λοιποὺς WⁱXⁱ

lex. **d. στενάχοντο·** ἐστέναζον MⁱV

sch. om. V^cV^p

lex. **e. γοόωντες·** θρηνοῦντες HⁱMⁱV

sch. om. V^cV^p

lex.	ι 468 a. οὐκ εἴων] κλαίειν Pⁱ
gram.	b. ἀνά] ὑπερβατόν Pⁱ
lex.	c. ἀνά] ἐν Hⁱ
lex.	d. ἀνά δ' ὄφρυσι νεῦον· ἀνένευον διὰ τὸ μὴ τολμᾶν λαλεῖν. Od
lex.	e1. νεῦον] ἀνένευον δέ· HP ἀντὶ τοῦ οὐ παρεχώρουν κλαίειν, ἀνανεύων αὐτοὺς διὰ τῶν ὄφρυνων μὴ κλαίειν. HPQ'WZi^r 1 ἀντὶ τοῦ οὐκ εἴων οὐ Q ⁱ r ⁱ
lex.	e2. νεῦον] ἀνένευον ὄφρυσιν ἦτοι οὐκ εἴων κλαίειν. WXⁱ
lex.	f. ὄφρυσι] διὰ τὸ μὴ τολμᾶν λαλεῖν. V^{ci}
contx.	ι 469. ἀλλ' ἐκέλευσα] καὶ τούτο διὰ νεύματος. συνεκδοχὴ γὰρ ὁ τρόπος. οὐ γὰρ μόνον τὰ πρόβατα, ἀλλὰ καὶ τὰς αἴγας ἐνθέσθαι κελεύει. ἀφ' ἑνὸς οὖν τὸ ὅλον. BHQWZr 1 γὰρ ὁ om. B μόνον : μόνον B
contx.	ι 473 a. ὅσον τε γέγωνε βοήσας] ὅσον ἐξακούεται φωνὴ ἀνδρός. HⁱP πότερον τὸ ἀπὴν αὐτὸς μόνος, ἢ σὺν τοῖς ἐταίροις; HP 1 ὅσον — ἀνδρός ARISTON. <i>in Od.</i> 92, 4-5
lex.	b. γέγωνε] ἠκούετο kⁱ
lex.	c1. γέγωνε βοήσας] γεγονώς καὶ ἐξακουστός ἐγένετο. Wⁱ
lex.	c2. γέγωνε βοήσας· ἠκούσθη καὶ ἐγνώσθη. OV^{ci}d τις μέλλε κιχήσασθαι κακὰ ἔργα. ἦτοι ἡ τῶν κακῶν ἔργων τίσις. Od 1 ἐγνωθῇ d

- lex. **d. βοήσας]** δυνατόν ἐξάκουστον γενέσθαι ἀντὶ τοῦ βοήσαντα. **Mⁱ**
- contx. **ι 474 a. καὶ τότε ἔγὼ Κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισι]** τοῦτο διὰ τοὺς Φαίακας εἶρηκεν, ἵνα φιλανθρωπευθῶσιν εἰς αὐτόν. **M**
- lex. **b. κερτομίοισι]** λόγοις **υⁱ**
- lex. **ι 475 a. ἐμέλλες]** ἐφαίνου ἔοικας **Bⁱ**
- lex. **b. ἀνάλκιδος]** ἀλλὰ δυνατοῦ **WⁱXⁱ**
- lex. **c. ἀνάλκιδος]** δοκεῖ μὲν φιλονεικώτερον ποιεῖν δὲ ἐναλλάττεσθαι, ἀλλὰ τοῦτο πρὸς παραμυθίαν τοῖς ἡδικομένοις παρέπεται. **H**
- lex. **d. ἀνάλκιδος]** πρὸς τὰ τοῦ Κύκλωπος ἀποτείνεται, ὅς φθάσας, οὐτιδανὸν ἔφη τὸν Ὀδυσσεά. **υ**
- lex. **ι 476 a. ἔδμεναι· φονεῦσαι HⁱMⁱ**
- lex. **b. κρατερῇφι βίηφι· τῇ ἰσχυρᾷ δυνάμει. τὸ πάθος παραγωγή. MV**
- sch. om. V^cV^p παραγωγή om. V^a
- lex. **ι 477 a. λίην]** ὅτι τὸ καὶ λίην σέ [] κιχή[] κακὰ ἔργα, καινότερον πέφρασται διὰ σχεδιασμόν. οὐ γὰρ τὰ κακὰ ἔργα ἐκικήσατο, ἀλλ' ἡ τῶν κακῶν ἔργων τίσις. **V^c**
- 2** τῶν κακῶν ἔργων τίσις sub lem. 477b (κακὰ ἔργα) scr. **υ**
- lex. **b. κακὰ ἔργα]** τῶν κακῶν ἔργων τίσις **υ**
- hoc sch. sub lem. 477a (λίην) scr. V^c
- lex. **ι 478. ἄξο· ἐντρέπῃ HⁱMⁱVgⁱ / ἡύλαβοῦ QⁱWⁱZⁱrⁱ**
- sch. om. V^cV^p ἐντρέπῃ gⁱ

lex. **ι 479 a. ἐσθέμεναι· ἐσθίειν Mⁱ / νοῆσαι Qⁱrⁱ**

lex. **b. τῷ διὰ τοῦτο Wⁱ**

lex. **c. τίσατο· ἐτιμωρήσατο MⁱV / τιμωρήσατο gⁱ**

sch. om. V^cV^p

lex. **ι 480 a. ὡς ἐφάμην] οὕτως ἔφην Wⁱ**

lex. **b. χολώσατο· ὠργίσθη V^u**

sch. om. V^cV^p

lex. **c. κηρόθι· ἐκ ψυχῆς HⁱV^m / ἀπὸ ψυχῆς kⁱ**

sch. om. V^cV^p

lex. **ι 481 a. ἦκε] ἔπεμψε BⁱMⁱYⁱ**

lex. **b. ἦκε] τοῦτο κακόζηλον. ὃ ἐθεραπεύθη διὰ τῆς προδιήγησας. Wⁱ**

contx. **c. ἦκε δ' ἀπορρήξας] ἐμφαντικῶς ἄγαν. ἅμα μὲν γὰρ οὐχ ὀρᾷ ἀνελέσθαι ἐπιτήδειον λίθον, ἅμα δὲ καὶ διὰ τὴν ἀργὴν ὅπερ ὁ καιρὸς παραδέδωκεν ἔρριψεν. HQⁱWZⁱrⁱ**

1 γὰρ om. QⁱWZⁱrⁱ

lex. **d. ἀπορρήξας] ἐδεήσεν / ἐνελείπεν / πηδάλιον Pⁱ**

contx. **e. κορυφὴν ὄρεος μέγαλοιο· ὁ πλάσας καὶ μῆλα συναφεθῆναι. οἶα ἐπὶ τῆς τοιαύτης νέμεσθαι κορυφῆς, τὴν Ὀμηρικὴν τερατείαν ψυχρῶς ὑπερήλασεν. Od**

lex. **ι 482. κυανοπρώρου· μελανοπρώρου HⁱMⁱV**

sch. om. V^cV^p κυανοπρώροιο text. Hom. ed.

lex. **ι 483 a. τυτθόν·** οὗτος ὁ στίχος συντάσσεται ἀπὸ τοῦ στίχου τὸν ἀρχομένου πλημμυρίς. **M**

1-2 ARISTON. *in Od.* 92, 6-12

contx. **b. τυτθόν ἐδέυησεν δ' οἰήϊον·** ἀστέρα ἔχει μετὰ ὀβελοῦ ὁ στίχος. ὡς ἄριστος μὲν οὐκ εὐνόητος δὲ πῶς γὰρ ὁ λίθος πεσὼν ἔμπροσθεν ἔνθα ὁ πλοῦς ἦν τῆς πρώρας καὶ κλύσας οὕτω τὴν θάλασσαν ὀλίγον ἐδέησεν ἐλθεῖν εἰς ἄκρον οἰήϊον, ἡγουν καθικέσθαι τοῦ οἰακίου τοῦ περὶ τὴν πρύμναν. οἱ δὲ παλαιοὶ φασὶν ὅτι νοητέον ὡς στρέψας
5 Ὀδυσσεὺς τὴν νῆα καὶ ἀνακωχεύσας ἐβοήσεν. ἔχων πρὸς μὲν τῇ γῇ τῶν Κυκλώπων πρώραν. πρὸς δὲ τῇ ἀντικρὺ νήσῳ τῇ λάχεια, τοὺς οἴακας. διὸ καὶ ὁ λίθος ὑπερβληθεὶς βραχύ τι ἐδέησε καθισκέσθαι τοῦ ἀναστρέφοντος οἰάκος. καὶ ἡ ναὺς ἐξώσθη αὐθις πρὸς τῇ γῇ τῶν Κυκλώπων παλλιρρόθιος. ἵνα καὶ ἐν τῇ πρώτῃ βολῇ καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ, ἄλλως μέντοι καὶ ἄλλως κινδυνεύσῃ βληθῆναι ὁ οἴαξ τῆς νεῶς, τὸ
10 πρῶτον μὲν ἐν τῷ στραφῆναι, τὸ δεύτερον ἐν τῷ κατευθῦ πλέειν. **Od**

7 ἀναστραφέντος EUST. *in Od.* 357, 38 9 νηὸς EUST. *in Od.* 357, 40

lex. **c. ἐδέυησεν·** ἐδέησεν **BHⁱMMⁱVu** / ἐνέλιπεν **HⁱMⁱVWⁱXⁱgⁱu** / ἐνδεεὶς ὁ λίθος ἐγένετο **M**

sch. om. V^c ἐνέλιπε gⁱ

lex. **d. οἰήϊον·** πηδάλιον, **BHⁱMⁱPⁱVYⁱgⁱm** παρὰ τὸ οἰακίζειν, ὃ ἔστι κατιθύνειν **BV** / τὸ ἄκρον **Mⁱ**

sch. om. V^p τὸ πεδάλιον Yⁱ παρὰ τὸ οἰακίζειν bis scr. B (sec. manu)

lex. **e. οἰήϊον·** ἄκρον, ἥτοι τὸ ἄκρον τοῦ οἰήϊου, ἥτοι πηδαλίου. οἰήϊον δὲ λέγεται ἐκ τοῦ οἶειν καὶ κόμιζειν τὴν ναῦν. **HQⁱWⁱZⁱrⁱ**

1 ἄκρον om. QⁱWⁱZⁱrⁱ τοῦ οἰήϊου ἥτοι om. QⁱWⁱZⁱrⁱ οἰήϊου ἥτοι om. Qⁱrⁱ

lex. **f. οἰήϊον]** αὐχένιον ἢ τὸ τοῦ ἀρμένου ξύλον **Wⁱ**

contx. **g. οἰήϊον]** ὅτι ἐν τῇ πρώτῃ ταύτῃ βολῇ, πῶς ὁ λίθος ὁ πεσὼν ἔμπροσθεν ἔνθα ὁ πλοῦς ἦν τῆς πρώρας. ὀλίγον ἐδέησε καθικέσθαι τοῦ οἰακίου τοῦ περὶ τὴν πρύμναν. ἐν δὲ τῇ

δευτέρα πάνυ καλῶς κείται. ὀπίσω γὰρ πεσὼν ὁ λίθος βραχὺ ἐδέησεν ἰκέσθαι τοῦ
 πηδαλίου. διὸ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ βολῇ, τὸ τυτθὸν ἐδεύησεν οἰήϊον ἄκρον ἰκέσθαι,
 5 ἀστέρα ἔχει μετὰ ὀβέλου. ὥς ἄριστον μὲν τὸ ἔπος ὀβελιζόμενον δὲ τοῖς δευτέροις
 στίχοις ἀστέρα μόνον ὥς ἐκεῖ ἄριστα κείμενον. οἱ δὲ παλαιοὶ φασιν ἐνταῦθα **V^c** καὶ
 ὅτι νοητέον ὥς στρέψας ὁ Ὀδυσσεὺς τὴν νῆα καὶ ἀνακωχεύσας ἐβόησεν. ἔχων πρὸς
 τὴν γῆν τὴν τῶν Κυκλώπων τὴν πρόωραν. **V^{cmg}**

1-8 ARISTON. *in Od.* 92, 6-12 **7-8** πρὸς τὴν γῆν τὴν : πρὸς μὲν τῇ γῇ EUST. *in Od.* 357, 36

lex. **h. οἰκίον]** γρ. αὐχενιόν **kⁱ**

lex. **i. ἄκρον ἰκέσθαι]** εἰς τὴν γῆν **Mⁱ**

lex. **ι 484 a. ἐκλύσθη·** ἐκυματίσθη **BHMⁱ** / ἐκλυδωνίσθη **MⁱVWⁱXⁱgⁱu**

sch. om. **V^c** ἐβαπτίσθη ante ἐκυματίσθη scr. et eras. **B** ἐκλυδωνύσθη **V^{agⁱ}** : ἐκλυδωνήθη, sed s.l. **σ**
 ante **θ** add. (: ἐκλυδωνήσθη) **V^d** : ἐκλυδωνήσθη **V^mV^cV^sV^u**

lex. **b. κατερχομένης]** κατελθούσης **HⁱOPⁱduⁱ**

ἀντὶ κατελθούσης **uⁱ**

gram. **ι 485 a. τήν]** τὴν ναῦν **Mⁱ**

gram. **b. τὴν δ' αἴψ']** τὴν δ' ἄψ, οὕτως **H**

lex. **c. ἡπειρόνδε·** εἰς τὴν γῆν **MⁱV**

sch. om. **V^cV^p** ἡπειρον δὲ **V^mV^s**

lex. **d. παλιρρόθιον·** ὀπισθόρμητον **M** τὸ εἰς τοῦπίσω ὀρμώμενον καὶ φερόμενον
 φερόμενον κύμα **MMⁱV** / ἢ τὴν νῆαν ἢ τὸ κύμα **Wⁱ** / παλῖρρουν **V^{ci}**

sch. om. **V^c** **1-2** ὀρμώμενον καὶ φερόμενον om. **MⁱV**

contx. **e. παλιρρόθιον φέρε κύμα·** κύμα εἰπών, ἐπὶ διορθοῦται ἑαυτὸν εἰπών πλημυρίς. τὸ
 γὰρ κύμα ἐξ ἀνέμων. τὸ δὲ θέμωσεν ἀντὶ τοῦ ἠνάγκασε καὶ παρεσκεύασεν, ὥς ἀπὸ

θέμις καὶ τοῦ θεσμός. ἀναγκάζει γὰρ ὁ θεσμός τὰ ἐγκελευόμενα αὐτῷ ποιεῖν ἢ ἀντὶ τοῦ ἐποιήσεν. ἐκ τοῦ τίθεμαι θεμῶ ῥήμα. ἢ ἐγγίσαι τῇ γῇ ἐποιήσεν. **WX**

lex. **f. φέρε κύμα**· τουτέστι πλημμυρίς **Od**

φέρυ d πλημμυρίς τουτέστι scr., sed post corr. τουτέστι πλημμυρίς O

lex. **i 486 a1. πλημμυρίς**· πλημμύρα. ἢ τῆς θαλάσσης ἐπανάστασις, ἢ κλύδωνος φορὰ. ἢ ἡ ἀνάχυσις. **MV**

sch. om. V^c 1 πλημμυρίς, sed s.l. μ add. (: πλημμυρίς) V^{pi} πλημμύρα om. V^p θαλάσσης : ἁλὸς V^a ἢ (ἀνάχυσις) om. V^aV^p

lex. **a2. πλημμυρίς]** ἢ τῆς θαλάσσης ἐπανάστασις **HⁱQⁱWⁱZⁱrⁱ**

lex. **a3. πλημμυρίς]** ἐπανάστασις [...] **gⁱ**

lex. **b1. θέμωσεν**· ἐγγίσαι ἐποίησε **MⁱQⁱWⁱYⁱZⁱrⁱ** / ἐποίησε **Bⁱ** / ἡνάγκασεν **Xⁱkⁱmuⁱ**

lex. **b2. θέμωσε]** ἢ κλύδων, ὃς ἐγγίσαι ἐποίησε τῇ γῇ. **HⁱV^{ci}u** πλημμυρίς προπαροξύνεται, τινὲς δὲ ὀξυτόνως. **H**

ἢ κλύδων, ὃς om. V^{ci}u

lex. **b3. θέμωσεν]** ἡγγισεν. ἔνιοι δὲ παρὰ τὸ [] **zⁱ**

lex. **b4. θέμωσεν**· ἡνάγκασε παρὰ τὴν θέμην. ὅθεν θεσμός, ὥ ἐξ ἀνάγκης πειθόμεθα. **Od**

contx. **b5. θέμωσε]** τὸ θέμωσεν οὐ μόνος ἀντὶ τοῦ ἡνάγκασεν, ὡς ἐρρέθη, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐποίησε κατὰ τοὺς παλαίους, παρὰ τὸ θεῖναι τουτέστι ποιῆσαι. **B**

contx. **c1. θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι**· ἐγγίσαι ἐποίησεν τῇ γῇ. **HⁱMV** ἢ παρὰ τὸ θεῖναι ἔθηκεν, ὃ δὲ ἐποίησεν ἢ ἡνάγκασε θεσμός γὰρ νόμος, ᾧ καὶ μὴ βουλόμενοι ἀναγκαζόμεθα πείθεσθαι, **MV^p** ἢ ἡγγισεν ἀποδέδωκε τῇ χέρσῳ. Καλλίστρατος δὲ ἀντὶ τοῦ ἐποίησε θεῖναι παραγωγῶς. **M**

sch. om. V^c 1 ἰκέσθαι in lem. om. M 2 ἢ om. V^p μή : μὲν V^p

contx. **c2. θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι]** αἱ Ἀριστάρχου, θέμωσεν. ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἀποδεδωκεν οὕτως, ἥγγισε δὲ τῇ χέρσῳ· Καλλίστρατος δὲ ἀντὶ τοῦ ἐποίησε, παρὰ τὸ θεῖναι, παραγώγως. **HQWZr**
ἄλλως· ἠνάγκασεν, ἐβιάσατο. ἀπὸ τῆς Θέμιδος ἢ μεταφορὰ τῆς καταναγκαζούσης τῷδε τάδε ποιεῖν. **HQWZr**

1 αἱ om. W : οἱ Qr 4 ἄλλως om. HZ

contx. **c3. θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι]** ἠνάγκασεν ἀπὸ τοῦ θεσμοῦ, ὥς γὰρ θεσμὸς ἀναγκάζει ποιεῖν τὴν οἰκείαν. **Wⁱ**

lex. **c4. θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι]** [τουτέστιν] ἠνάγκασεν ἔπεισεν [] δὲ ἡ λέξις ἐκ τοῦ θέμις. ὅθεν θεσμὸς ὁ νόμος, ᾧ ἐξ ἀνάγκης πειθόμεθα, ἵνα ᾗ θεσμῶσαι τὸ ὡς εἰπεῖν δικαιῶσαι. οἱ δὲ παλαιοὶ καὶ ἀντὶ ἐποίησε λαμβάνουσιν. παρὰ τὸ θεῖναι τουτέστι ποιῆσαι. **V^c**

contx. **c5. θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι]** καὶ ἀπὸ τοῦ ἔθηκεν, ἀντὶ τοῦ ἐποίησεν. ἢ ἀπὸ τοῦ Θέμις, ἀντὶ τοῦ ἠνάγκασεν καὶ συνήλασεν. καὶ ἀπὸ τοῦ [...] τῆς χειρός. **Y**

lex. **d. χέρσον· γῆν M^v**

sch. om. V^cV^p εἰς τὴν γῆν Mⁱ

lex. **ι 487 a. περιμήκεα· πάνυ μακρόν M^v**

sch. om. V^aV^cV^p

lex. **b. κοντόν· δόρυ ναυτικόν παρ' Ὀμήρῳ. Od**

δύρυ d

lex. **ι 488 a. ὦσα] ἀπέωσα gⁱ**

ὦσα, sed s.l. add. ἀπέ gⁱ

lex. **b1. ὦσα πάρεξ· ἀπέωσα εἰς τὸ ἐκτός HⁱM^vVu τῆς γῆς. Mⁱ**

sch. om. V^cV^p πάρεξ / παρέξ uu.II. Hom. ανέωσα V^a απέωσα έκτός HⁱQⁱWⁱZⁱrⁱ

lex. **b2. ὥσα παρέξ·** παρ' έκτός τῆς χέρσου. **OV^{ci}d**

παρά έκτός V^{ci} πάρεξ / παρέξ uu.II. Hom.

lex. **c. ἐποτρύνας]** προτρέψας **Mⁱ** / διεγείρας **Mⁱ**

gram. **c. ἐποτρύνας]** ἐποτρύνων **Xⁱ**

ἐποτρύνων alia lecto Hom. pro ἐποτρύνας ἐποτρύνας, sed s.l. ων pro ας corr. (: ἐποτρύνων) Xⁱ

lex. **ι 489 a. ἐμβαλέειν]** ἐμβαλέειν κώπαις ἴν' ὑπ' έκ κακότητα φύγοιμεν **PV^c**

ἐμβαλέειν κώπησιν, ἴν' έκ κακότητα φύγωμεν V^c

lex. **b. ἐμβαλέειν κώπης]** δύναμιν **Wⁱ**

lex. **ι 490 a. κρατί]** τῇ κεφαλῇ **kⁱ**

lex. **b. κρατί κατανεύων·** οὐ γάρ ἦν λαλεῖν φόβῳ. **Od**

lex. **c. προπεσόντες·** σφοδρῶς ἐπιπεσόντες **HⁱMⁱQⁱVⁱZⁱrⁱ** καὶ ἐγκείμενοι **MV** / σφοδρῶς ἐγκείμενοι **WⁱXⁱ**

sch. om. V^cV^p

lex. **d. προπεσόντες]** ἐπικύψαντες εἰς τοῦμπροσθεν **H**

lex. **e. προπεσόντες]** ἦτοι κατὰ σπουδὴν ἐγκύπτοντες. ἐνταῦθα δὲ τὸ προπεσεῖν []. **V^{ci}**

contx. **f. προπεσόντες]** προνεύειν εἴρηται, ὡς δηλοῖ Ξενοφῶν ἐν [τῷ]. **V^c**
ἄλλως· ἄλλα πρήσοντες ἀπῆμεν τῷ διατί ἄλυτοι εἰσὶν οἱ ἐρέται, ἦ, ὅτι ἐν τάξει μὲν κάθηνται ἐν τάξει δὲ προνεύουσιν ἐν τάξει δὲ ἀναπίπτουσιν. **V^c**

lex. **g. ἔρεσσον·** ἤλαυνον **Mⁱ** / ἐκωπηλάτουν **HⁱMⁱQⁱVⁱWⁱZⁱgⁱkⁱrⁱ**

sch. om. V^cV^p

contx.

ι 491 α1. ἀλλ' ὅτε δὴ δις τόσσον· πῶς οὖν ἀκούει; προεῖρηκε γὰρ “ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπὴν ὅσσόν τε γέγωνε βοήσας”. ἦτοι μεγαλόφωνος ὁ Ὀδυσσεύς, ἢ δις ἐπὶ τὸ αὐτὸ μέρος ἀπέσχομεν πάλιν. οὕτως γὰρ ἢ ναὺς ἠνέχθη. **MVY** ἀλλ' ὅτε τὴν αὐτὴν ὁδὸν, ἣν καὶ πρῶην διοδῶσαντες. **M**

1-2 “ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπὴν ὅσσόν τε γέγωνε βοήσας” *Od.* ε 400

1-3 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 94 adn. ad l.1 **3-4** PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 94 adn. ad l.20

sch. om. V^c **1** δὴ δις om. V^a ἀκουῶν V^p τίς scr., sed post. eras., V^u προεῖρηκε : εἶρηκε Y **2** ὅσσον τις V^a : ὅς σόντες V^u ἦτο M ἢ δις om. V^p δις : διό M **3** οὕτως — ἠνέχθη om. V^p

mit.

α2. ἀλλ' ὅτε δὴ δις τόσσον ἄλα πρησώμεν· πῶς οὖν ἀκούει; προεῖρηκε γὰρ “ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπὴν ὅσσόν τε γέγωνε βοήσας”. ἦτοι μεγαλόφωνος ὁ Ὀδυσσεύς. οὐ μακρὰν γὰρ ἀπελθὼν κατὰ τὸ πρῶτον ἐλάλησεν, ἀλλὰ ὀλίγον τι καὶ ἐπεὶ μεγαλόφωνος ὁ Ὀδυσσεύς ἐπιπλασίασεν ἴσως τὴν φωνήν. ἢ ἐπεὶ ἐκ τῆς νήσου ἤκουε τῆς φθόγγης
5 τῶν ζώων καὶ τῶν Κυκλώπων, πῶς ἐγγυτέρω ὦν τότε οὐ μὴ ἠκούσθη; ἀκούσας δὲ τῆς φωνῆς ἀνέστη καὶ ἀπληῆλθε πρὸς τὸ ἀκρωτηρίον. **WX**
ἄλλως· εἰ βούλει δὲ ὅτι οὐ ἀπαικὸς καὶ τοῦ διαστήματος διπλασιασθέντος τὴν φωνὴν ἀκουσθῆναι καὶ πάλιν. οὐδὲ γὰρ ἀπλῶς ἠκούσθη ἡ φωνὴ πρῶην τοῦ Ὀδυσσέως. ἀλλ' ἐξάκουστος ἦν, ὥς ἔστι συνιδεῖν καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ποιητοῦ εἰπόντος. ἀλλ' ὅτε
10 τόσσον ἀπὴν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας τὴν γοῦν ἀπὸ διαστήματος ποδιαίου ἐξηχουμένην φωνὴν δυνατόν, ἀπλῶς ἐνωτίσασθαι καὶ τὸν ἀφιστάμενον διποδιαῖον διάστημα. ὁ μὲν τοι Πορφύριος οὕτω φησὶν αὐτολεξεῖ. ὅτι οὐ τὸ τῆς τοῦ βοῶντος φωνῆς παραγράφει τὸ δὲ ὅσσον γεγέγωνε βοήσας, τὸ δὲ μέτρον τῆς ἀκοῆς, σύμμετρόν ἐστι πρὸς τὴν τοῦ βοῶντος ἀκρόασιν. εἶπερ οὖν ἐν τῷ πρώτῳ διαστήματι
15 τοσοῦτον μέγεθος φωνῆς ἀφήκεν ὅσον, ἥρκει πρὸς τὸ ἐξάκουστον γενέσθαι. ἐπεὶ καὶ ὁ ποιητὴς οὐχ ὅσον μέγιστον εἶρηκε γεγωνήσαντος ἀπέχει. ἀλλ' ὅσον βοήσαντος γεγωνὸς ἐγένετο καὶ ἐξάκουτον. εἰ δὲ καὶ τὸ μέγιστον εἶρηκεν, ἀλλ' ὅσον τε γέγωνε βοήσας, ἐνεδέχετο καὶ διπλάσιον καὶ πολλαπλάσιον ἀπέχοντα, τὴν βοὴν ἐπιτείνοντα γεγωνεῖν. **WX**

1-2 “ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπὴν ὅσσόν τε γέγωνε βοήσας” *Od.* ε 400

1-6 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 94, 1-8 **11-18** ὁ μὲν — γεγωνεῖν PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 94, 9-7

2 τόσον W ὅσόν W **3** ἀπελθόν X τί : δις X **6** φωνῆς : φθογγῆς W ἀκούσας δὲ τῆς φθογγῆς, ἀνέστη

καὶ ἀπλήλθε : ἢ ὁ μὲν Κύκλωψ τὸ πρὶν ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐκάθητο ἀκουσθὲς τῆς φωνῆς, ἀνέστη οὐ ἀπλήλθε
X 7 βούλει δὲ εἰπὲ X 13 μέτρον : μικρόν X

lex. **b. δὶς τόσσον]** ἐκ δευτέρου εἰς τὸν αὐτὸν τόπον **Mⁱ**

contx. **c. πρήσσοντες]** Ῥιανός, πρήσσοντες· πῶς δὲ ἤκουσεν ἔτι Πολύφημος διπλάσιον αὐτοῦ ἀποστάντος; καὶ φαμέν ὅτι οὐκ ἦν ἴσως πολὺ τὸ διάστημα. ἔτι δὲ καὶ γέγωνε βοήσας. δυνατόν οὖν ἐπιτείνοντα τὴν βοήν ἀκουσθῆναι. ἢ τάχα οὐ τὴν διπλασίονα ὁδὸν σημαίνει, ἀλλ' ὅτε τὸ δεύτερον διεπεραιώθημεν. ἦν δὲ καὶ μεγαλόφωνος
5 Ὀδυσσεύς, ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι “ἀλλ' ὅτε δὴ ὅπα τὴν μεγάλην.” ἄμεινον δὲ εἰπεῖν ὡς τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ σπηλαίου ἤκουσεν αὐτοῦ, τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ αἰγιαλοῦ. **HQWZr**

5 “ἀλλ' ὅτε δὴ ὅπα τὴν μεγάλην” // Γ 221

1-7 πῶς — αἰγιαλοῦ PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 94, 18-25

1 ἄριανός Qr πλήσσοντες Qr 4 ἀλλ' ὅτι QZr 5 ὅπα τὴν : ὅπα τε QWZr 6 πρῶτον : α' W δεύτερον : β' W

lex. **d1. πρήσσοντες· διαπερῶντες** **MⁱVY^giu** / πλήσσοντες **Qⁱr**

sch. om. V^c ἀλλ' ὅτε δὴ δὶς τόσσον ut lem. Hom. et πρήσσωντες διαπερῶντες ut sch. scr. V^a

lex. **d2. πρήσσοντες]** γρ. πρήσαντες ἀπῆμεν **Wⁱ**

πρήσομεν W

lex. **e. ἀπῆμεν· ἀφειστήκειμεν** **MⁱVgⁱ**

sch. om. V^cV^p ἄπιμεν V

gram. **ι 492 a. καὶ τότ' ἐγώ]** καὶ τότε δὴ Ἄρισταρχος **M**

lex. **b. προσήυδων·** ἐπιτείνας τὴν φωνὴν δη[-] εὐρύφωνος δὲ ὁ Ὀδυσσεύς. κατὰ τὸ ὅπα μεγάλην ἀπὸ στήθεος ἴει. **Od**

1 ἐκτείνας EUST. in *Od.* 358, 1 2 ἰέναι EUST. in *Od.* 358, 3

1 προσή ύδων d

lex. ι 493. **μειλιχίοις]** ἀστείοις **Q'ῖ**

lex. ι 494. **ἐρεθιζέμεν]** φιλονεικεῖν **Q'ῖ**

lex. ι 495 a. **βαλὼν βέλος·** βέλος γὰρ πᾶν τὸ μήκοθεν ἀφιέμενον. **Od**

lex. **b1. βέλος]** λέγει τὸν λίθον **W'X'Z'** / βλήμα τὸν λίθον **V^{pi}** / λίθον **B'υ**

λέγει om. **W'X'ῖ**

lex. **b2. βέλος·** βλήμα· **MVY'g'ῖ** νὺν γὰρ τὸν βληθέντα λίθον λέγει **MVY'ῖ**

ARISTON. *in Od.* 92, 13-15

sch. om. **V^c**

lex. **b3. βέλος·** λέγει δὲ τὸν βληθέντα λίθον. **H**

lex. ι 496. **φάμεν]** ὑπολάβαμεν **M'ῖ**

lex. ι 497 a. **τευ]** σοῦ **W'ῖ** / του **X'ῖ** / τινός **k'z'ῖ**

gram. **b. ἀκοῦσαι]** ἤκουσε **B'ῖ**

lex. ι 498 a. **σύν κεν ἄραξεν·** συνέτριψεν ἄν **M'VY'k'z'ῖ** / συνάρξεν ἄν **V^{pi}**

sch. om. **V^c** σύνκεν' ἄραξεν **V^a** σύγκενάραξεν **V^d** ἄν om. **V^ak'ῖ**

lex. **b. ἄραξεν·** συνέτριψεν **HQ'W'Z'g'ῖ**

gram. **c. ἄραξ']** ἄρξ' **P'ῖ** / γρ. ἄραξ' **P**

ἄραξ' sed s.l. ἀρ pro ἀρα scr. (: ἄρξ') **P'ῖ**

lex. **d. νήϊα δοῦρα·** ναυπηγέσιμα ξύλα, **H'IMQ'VW'Z'ῖ** ἀντὶ τοῦ τὰς ναῦς **MV** / ναῦν **g'ῖ**

sch. om. V^cV^p ναυπηγέσιμα — τοῦ om. V^a ναυπηγέσια HⁱQⁱWⁱZⁱrⁱ

lex. **ι 499 a. μαρμάρω ὀκρυόεντι·** μαρμάρω εἶπεν, ἵνα τὸ διὰ πολλήν πυκνότητα βάρος ἐνδείξῃται, τοιοῦτοι γὰρ οἱ μαρμάροι. **Od**

lex. **b. ὀκριόεντι·** τραχεῖ Vgⁱkⁱuzⁱ / τραχεῖ μεγάλῳ Mⁱ / κακῷ kⁱ

sch. om. V^cV^p ἀκρούεντι V^a

lex. **c. ὀκριόεντι]** θανατηφόρῳ, WⁱXⁱ τῷ ἄκρας δὲ ἐξοχας ἔχοντι. ἢ τῷ ἐμποιοῦντι κρύος. ἦτοι θάνατον. Wⁱ

lex. **d. βαλὼν]** λέγει τὸν λίθον Qⁱ

lex. **e. ἦισιν·** ἀφίησιν HⁱMⁱQⁱVWⁱZⁱ / πολὺ καὶ εὖστοχον ἀφίησιν M / ἀκοντίζει HⁱMMⁱVgⁱ / πέμπει Bⁱ

sch. om. V^cV^p ἀφίησιν om. V^a ἀκοντίζειν MMⁱ

lex. **ι 501 a. ἄψορον·** ἐκ δευτέρου HⁱMⁱV / πάλιν HⁱMⁱVu

sch. om. V^c ἄψορον V^sV^u ἐκ δευτέρου om. V^p πάλιν οὐχ ἀπλῶς V^a

lex. **b. κεκοτηότι·** ὠργισμένῳ HⁱMⁱQⁱVZⁱgⁱrⁱ / ὀργιζομένῳ Wⁱ / γρ. κεκαφηότι W ὀργ[..
kⁱ

sch. om. V^p

lex. **c. κεκοτηότι]** κεκοτηκότι καὶ κατὰ συγκοπήν κεκοτηότι B

lex. **d. κεκοτηότι θυμῷ·** ὁ ἄρα θυμὸς ἦν αἴτιος τοῦ μὴ πεισθῆναι **Od**

ἦσαν O

lex. **ι 502. καταθνητῶν]** ἀποθνητῶν Wⁱ

ἀπο pro κατα s.l. scr. Wⁱ

- lex. **ι 503 a. εἴρηται]** ἐρωτήσῃ, **MⁱVXⁱgⁱ** τουτεστί κατὰ λεπτὸν ἐρωτήσῃ διὰ τὴν ἀλαωτὴν **WⁱXⁱ**
- sch. om. V^c ἐρωτήσῃ V^aV^u
- lex. **b. ἀεικελίην·** δεινὴν **MⁱVgⁱ** / δεινὴν τύφλωσιν **u**
- sch. om. V^c
- lex. **c. ἀλαωτύν·** τύφλωσιν **HⁱMQⁱVYⁱZⁱgⁱkⁱm^ri^u** / στέρησιν ὀφθαλμῶν **MⁱVYⁱ**
- ἀλαωτὴν V^aV^u (ὀφθαλμῶν) πειζαν scr., sed post. eras. V^r στέρησιν ὀφθαλμῶν om. V^p
- lex. **ι 504⁴² a1. φάσθαι]** ἀντὶ τοῦ φασὶ **V^d** / ἀποφάσθαι **Xⁱ** / εἰπέ **WⁱYⁱ**
- φάσθαι, sed s.l. ἀπο add. Xⁱ καὶ εἰπέ Yⁱ
- lex. **a2. φᾶσθαι·** λέγειν, ἀντὶ τοῦ λέγε. κεῖται ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ. **HⁱMV** τὸ δὲ ἐξαλαῶσαι **HⁱV** ἀντὶ τοῦ ἐκτυφλῶσαι. **V**
- sch. om. V^c 1 λέγειν om. V^p κεῖται — προστακτικοῦ om. V^a κεῖται om. V^p : κεῖται δὲ sec. man. V^r ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ V^d δὲ om. V^d 2 ὀξαλαῶσαι V^m ἐκ τυφλῶσαι V^dV^s
- lex. **b. φᾶσθαι·** ἐνεστώς καθ' Ἡρακλείδην **Od**
- lex. **c. ἐξαλαῶσαι]** ἐκτυφλῶσαι **Mⁱgⁱu** / τυφλῶσαι **kⁱ**
- ἀντὶ τοῦ ἐκτυφλῶσαι u
- gram. **ι 505⁴³ a. Λαέρτεω]** Λαέρταο **Wⁱ**
- Λαέρτεω, sed s.l. ao pro ew corr. (: Λαέρταο) Wⁱ
- lex. **b. Ἰθάκη ἐνὶ οἰκί' ἔχοντα]** τὴν οἶκῃσιν ἔχοντα ἐν τῇ Ἰθάκῃ **HQⁱWⁱZⁱrⁱ**

⁴² apud hoc uersum Ὀδυσσῆα ut tit. scr. C

⁴³ apud hoc uersum Λαέρτεω Ἰθάκη ut tit. scr. C

τήν om. H

lex. **ι 506 a. ὥς ἐφάμην]** οὕτως ἔφην **Wⁱ**

lex. **b. οἰμώξας]** στενάξας **Mⁱ**

lex. **ι 507 a. ἦ μάλα]** ὄντως **Hⁱ**

lex. **b. παλαίφατα·** πάλαι πεφωτισμένα **MVu** / πάλαι εἰρημένα **HⁱMQⁱVWⁱZⁱrⁱ** /
παλαιόφατα **gⁱ**

sch. om. V^c 1 πάλαι om. V^p πεφωτισμένα M πάλαι εἰρημένα : ἦτοι εἰρημένα V^a

lex. **c. παλαίφατα]** [] παρίσωσις, ἀξία τοῦ Κύκλωπος. **V^{ci}**

lex. **d. θέσφατα·**μαντεύματα **MⁱVYⁱgⁱ** / θεοπρόπια **zⁱ**

lex. **ι 508⁴⁴ a. ἔσκε]** ὑπῆρχε **Hⁱ** / ἦν **kⁱ**

gram. **b. ἔσκε τις·** διήγησις ἀπὸ τοῦ ὑπαρκτικοῦ **Od**

mit. **c. ἔσκε τις ἐνθάδε μάντις]** ἐκ τούτου νοητέον ὅτι δεισιδαίμονες οἱ Κύκλωπες, ὅτι
ὑπῆκουον βουλήμασι θεῶν, καὶ οὐκ ἀπέκτεινον τοὺς προλέγοντας αὐτοῖς τινα παρὰ
θεῶν ἐσόμενα. **HQWZr**

1-3 ARISTON. *in Od.* 92 l. 16-19

2 βουλεύμασι r ἀπέκτεινον QZ

mit. **d. μάντις ἀνὴρ]** ὅτι οὐ πάντες οἱ Κύκλωπες ἄγριοι, εἰ δὴ καὶ τις ἦν παρ' αὐτοῖς τῶν
πάνυ λόγου ἀξίων, μάντις δηλαδὴ ἀγαθός. Τήλεμος, ὁ Εὐρύμου παῖς. **V^c**

lex. **e. ἡῦς]** ἀγαθός **kⁱ**

⁴⁴ apud hoc uersum μάντις ut tit. scr. C

- gram. **f. ἡϋς]** ἀντὶ τοῦ ἡϋ **B**
- lex. **g. ἡϋς τε μέγας τε·** Κυκλώπων ἴδιον **Od**
- lex. **ι 509⁴⁵ a. Τήλεμος]** ὄνομα μάντεως **Mⁱ**
- mit. **b. Εὐρυμίδης·** Εὐρύμου παῖς Τήλεμος, **MHV** ὅς τῃ μαντεία ἐκεκόσμητο. **H** / ὁ υἱὸς τοῦ Εὐρύμου. **Υⁱ**
- sch. om. V^cV^p ὁ Τήλεμος **H** Τελέμαχος V^a : Τηλέμαχος $MV^mV^oV^iV^sV^u$
- lex. **c. ἐκέκαστο]** ἐκεκόσμητο **QⁱWⁱZⁱrⁱ**
- lex. **ι 510 a. κατεγήρα]** ἀπόκοπτον κατεγήρασε **M**
- lex. **b. κατεγήρα]** ἐγήρασε **Υⁱ**
- lex. **ι 511. ὀπίσσω·** μετὰ ταῦτα **HⁱMQⁱVWⁱZⁱrⁱ** / ἐπ' ἐσχατῶν **HⁱM** / εἰς τὸ με[...] **Bⁱ**
- sch. om. $V^aV^cV^p$
- lex. **ι 512 a. ἀμαρτήσεσθαι·** ἀποτυχεῖν **HⁱMⁱVgⁱu** / στερηθῆναι **MⁱVu**
- sch. om. V^p ἀμαρτήσασθαι V^d
- gram. **b1. ἀμαρτήσεσθαι·** ὀπωπῆς. τυφλωθῆναι περιφραστικῶς. **Od**
- gram. **b2. ἀμαρτήσεσθαι]** ὅτι τυφλωθῆναι περιφραστικῶς, εἴρηκεν ἀμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς. **V^c**
- lex. **c. ὀπωπῆς·** ὄψεως **MⁱQⁱVWⁱZⁱgⁱrⁱzⁱ** / τοῦ ἐμοῦ ὀφθαλμοῦ **QⁱWⁱZⁱrⁱ** / τῆς ὄψεως **kⁱ**
- sch. om. V^p τῆς ὄψεως $zⁱ$
- lex. **ι 513 a. τινα]** ἐκεῖνον **gⁱ**

⁴⁵ apud hoc uersum Τήλεμος Εὐρυμίδης (Εὐρυμίδης om. B) ut tit. scr. BC

lex. **b. ἐδέγμην·** προσεδεχόμενην **HⁱQⁱWⁱXⁱZⁱkⁱrⁱzⁱ** / ἐξεδεχόμενην **Vgⁱ**

sch. om. V^cV^p

lex. **ι 514 a. ἐππειμένον·** περιβεβλημένον **HⁱMⁱQⁱVWⁱZⁱrⁱu** / ἐνδεδυμένον **kⁱzⁱ**

sch. om. V^cV^p

lex. **b. ἀλκήν]** ἰσχύν **zⁱ**

contx. **ι 515 a. νῦν δὲ μ' ἔων ὀλίγος·** μικρός. ὡς τὸ νῆ' ὀλίγην. ἀντίκειται τῷ πωλλός, ὡς τὸ πολλός γάρ τις ἔκειτο. ὅτι ὁ τοῖς Φαίαξι μέγας καὶ καλὸς Ὀδυσσεὺς τὸ μηδὲν ἐδόκει τῷ Κύκλωπτι μεγίστῳ δηλαδὴ ὄντι. **Od**

2 ὅτι ὁ τις Φαίαξι d

lex. **b. μ' ἔων]** ὑπάρχων **Mⁱ**

lex. **c. ὀλίγος]** μικρός **Mⁱ**

contx. **d. ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄκις]** ὅτι ὁ Κύκλωψ ἐφ' οἷς ἔσκωψε τὸν Ὀδυσσεά ὀλίγον οὐτιδανόν. καὶ ἀναλκὶν εἰπὼν εἶχεν ἀκοῦσαι ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεώς. ὅτι ὁ οὐτιδανὸς ἐγὼ καὶ ὀλίγος καὶ ἀναλκίς πολὺς καὶ βριαρὸς ἐπεθέμην σοι. ὅποιον καὶ τις Αἰγύπτιος βασιλεὺς, ἐξ Ἀγησιλάου τοῦ Λακώνων βασιλεύσαντος. λέγεται γὰρ ὅτι

5 Τάχως Αἰγύπτιος βασιλεὺς Ἀγησίλαον ἐλθόντα συμμαχῆσαι αὐτῷ ἰδὼν ἔσκωψεν, εἰπὼν τὸ περιόδομενον. ὥδινεν ὄρος, Ζεὺς δ' ἐφοβεῖτο, τὸ δ' ἔτεκε μῦν. Ἀγησίλαος δὲ ἀκοῦσθαι ἀντελακόνισε, φᾶμενος ὡς φανήσομαί σοι πότε, καὶ λέων. ὕστερον οὖν ἀφισταμένων τῶν Αἰγυπτίων οὐδὲν τῷ Τάχῳ συμπράξας ἐποίησε φυγεῖν ἐκείνον εἰς Πέρσας ἐκπεσόντα τῆς ἀρχῆς. ὅτι τὸ ὀλίγος οὐ μόνον ἐπὶ πλήθους, ἀλλ' ἰδοὺ ἐπὶ

10 μεγέθους ὡς ἐνταῦθα ληφθὲν τὸν μικρὸν ἐσήμανεν. καὶ παρὰ Ἡσιόδῳ, νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν. καὶ ἐν τῷ κύμα οὔτε μέγα οὔτε ὀλίγον. καὶ ἐν τῷ, ὀλίγην τε τράπεζαν. καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς, ἰχθύς ὀλίγος. ὁ δὲ ὀλίγος [ἄνθρωπος] τῷ πολλῷ ἀντικείμενός. οὐ χρήσις ἐν τῷ, πολλός γάρ κεῖτο. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ὀλίγον ἰλίζον καθ' Ἡρακλείδην Ἴωνες φασὶν οἱ νεώτεροι. τῷ ζ ἀντι τοῦ γ χρώμενοι. καὶ τὸ μὲν φύγω, φύζω λέγοντες. τὸ δὲ πέφυγα

15 καὶ πεφυγώς, πέφυζα καὶ πεφυζώς. ὥσπερ καὶ τὸ φυγὴ φύζα. ὅθεν τὸ φυζινὸς, εἶτα

φυζάκηνος. V^c

8 οὐδέν : μηδέν EUST. *in Od.* 360, 25 9-10 ἐπὶ μεγέθους ὡς ἐνταῦθα : ἐνταῦθα ἐπὶ μεγέθους EUST. *in Od.* 360, 13 13 κέϊτο : ἔκειτο EUST. *in Od.* 360, 35 15 τὸ φυγή : τῷ φυγῇ EUST. *in Od.* 360, 39 16 φυζάκηνος : φυζάκινος EUST. *in Od.* 360, 40

lex. **e. ἄκις**· ἀσθενής MⁱVgⁱu / λεπτός Mⁱ / ἄναλκς F / γρ. ἀεικής Od / ἀνίσχυρος kⁱzⁱ

sch. om. V^cV^p

lex. **ι 516a. ἀλάωσας**· ἐτύφλωσας HⁱMV / ἐματαίωσας HⁱM / ὑστέρησεν Qⁱrⁱ

sch. om. V^cV^p ἀλάωσας alia lectio Hom. pro ἀλάωσεν ἀλαώσεν M et γρ. καὶ ἀλάωσας M^{mg} : ἀλάωσας, sed s.l. ἀλάωσεν corr. Wⁱ

lex. **b. ἐδαμάσσατο]** κατεπόνεσεν Qⁱrⁱ

gram. **c. ἐδαμάσσατο]** δαμάσσατο Wⁱ

δαμάσας, sed s.l. δαμάσσατο corr. Wⁱ

lex. **ι 517⁴⁶ ἀλλ' ἄγε δεῦρ' Ὀδυσσεῦ**· ἄφρων ὁ Κύκλωψ πείθων τὸν Ὀδυσσεά ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν. Od

1-2 εἰς αὐτόν EUST. *in Od.* 360, 43

lex. **ι 518 a. πομπήν]** ὑμῖν Wⁱ

lex. **b. ὀτρύνω**· παρασκευάσω / προτρέψω V

sch. om. V^cV^p

lex. **c. κλυτόν]** ἔνδοξον Qⁱrⁱ

gram. **κλυτόν]** τὸν κλυτόν Wⁱ

⁴⁶ apud hoc uersum Ὀδυσσεῦ ut tit. scr. C

κλυτόν, sed s.l. τόν add. Wⁱ

lex. **ι 520 a. αἴ κ' ἐθέλησε]** ἐὰν βούλεται Qⁱrⁱ

lex. **b. ἰήσεται]** ἰάσεται HⁱMⁱYⁱ / θεραπεύσει QⁱWⁱXⁱrⁱ

lex. **ι 523. αἰῶνος·** βίου HⁱMⁱQⁱVWⁱZⁱgⁱrⁱ / ζωῆς HⁱMⁱQⁱVWⁱYⁱZⁱrⁱ

sch. om. V^c ζωῆς om. V^aV^p

lex. **ι 524 a. εὖνιν·** ἐστερημένον BⁱHⁱMⁱQⁱVXⁱYⁱZⁱgⁱkⁱmⁱrⁱuⁱzⁱ / ἔρημον HⁱM

εὖριν V^r

gram. **b. εὖνιν]** ἐστερημένον. ἀπὸ τοῦ εἰς ἑνός. ἐνὶς ὁμεμονώμενος καὶ εὖνις. Wⁱ

gram. **c. εὖνιν·** μεμονωμένον ὡς ἀπὸ τοῦ εἰς ἑνός, ὅθεν καὶ εὐνοῦχος ὁ ἐστερημένος ὁχείας. ψιλοῦται καὶ τὸ εὖ, ὡς ἔχοντος ἀναδραμεῖν εἰς ὁμοιότητα τοῦ ἔκκλητος εὐκκλητος καὶ τῶν ὁμοίων. V^c

2 ἔχον EUST. in Od. 361, 9

mit. **ι 525 a1. ὡς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται·** μὴ βουλόμενος, οὐ γὰρ μὴ δυνάμενος. οὐκ ἠβούλετο δὲ Ποσειδῶν τὸν ἴδιον υἱὸν θεράπευσαι, δίκαιον ἡγούμενος τιμωρεῖσθαι αὐτὸν τῆς πονηρίας. **BHQWZr** ὁ δὲ νοῦς, οὐδὲ Ποσειδῶν ἰάσεται σε κακὸν ἔοντα. **HQWZr** ὡς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται· διὰ τί ὁ Ὀδυσσεὺς οὕτως ἀνοήτως εἰς τὸν
5 Ποσειδῶνα ὠλιγώρησεν εἰπὼν “ὡς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται οὐδ' ἐνοσίχθων”. Ἀντισθένης μὲν φησι διὰ τὸ εἰδέναι ὅτι οὐκ ἦν ἰατρός ὁ Ποσειδῶν, ἀλλ' ὁ Ἀπόλλων, Ἀριστοτέλης δὲ οὐχ ὅτι οὐ δυνήσεται, ἀλλ' ὅτι οὐ βουληθήσεται διὰ τὴν πονηρίαν τοῦ
Κύκλωπος. **HQWZr** διὰ τί οὖν ὁ Ποσειδῶν ὠργίσθη, καίτοι μὴ χαλεπαίνων διὰ τὸ ἀπόφθεγμα, ἀλλὰ διὰ τὴν τύφλωσιν, “Κύκλωπος γὰρ κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ
10 ἀλάωσε”, καίπερ πονηροῦ ὄντος καὶ τοὺς ἐταίρους κατεσθίοντος; λύων δὲ ὁ Ἀριστοτέλης φησὶ μὴ ταυτὸν εἶναι ἐλευθέρῳ πρὸς δοῦλον καὶ δούλῳ πρὸς ἐλεύθερον, οὐδὲ τοῖς ἐγγὺς τῶν θεῶν οὖσι πρὸς τοὺς ἄπωθεν. ὁ δὲ Κύκλωψ ἦν μὲν ζημίας ἄξιος, ἀλλ' οὐκ Ὀδυσσεὶ κολαστέος, ἀλλὰ τῷ Ποσειδῶνι. **HWZ**
ἄλλως· πῶς παρὰ Φαίαξιν ἐχθρόν ἐαυτὸν Ποσειδῶνος λέγε· φαμέν ὡς ἀπολαβὼν

- 15 ἤδη τὰ τῆς εὐχῆς καὶ πεπονθῶς ἔλεεινὰ, ἔτι δὲ καὶ τὸ τελευταῖον ναυάγιον διὰ Ἴλιον γενόμενον καὶ τὰς ἐκείνου βόας ἔπειθεν αὐτὸν ὅτι πέπταται μὲν Ποσειδῶν εἰς Ἴλιον. **H**

6 “ὥς οὐκ ὀφθαλμὸν γ’ ἰήσεται οὐδ’ ἐνοσίχθων” *Od.* I 525 **10** “Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν” *Od.* α 69

1-3 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 95 adn. ad I.7 **4-9** PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 94, 26; 95, 1-4 **14-16** PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 96, 3-4

1 γε ἰήσεται QWZr μὴ βουλόμενος om. r (γάρ) μὴ om. QWZr **3** ὁ δὲ νοῦς om. r **5** ὥς οὐκ ὀφθαλμὸν QWZr **10** οὖν om. WZ **11** γάρ om. WZ **12** ὁ (Ἀριστοτέλης) om. W

mit.

- a2. ὥς οὐκ ὀφθαλμὸν γε·** διὰ τὴν τύφλωσιν, ἀλλ’ οὐ διὰ τὰς φωνὰς ταύτας ὠργίσθη ὁ Ποσειδῶν. τούτων γὰρ ὁ νοῦς “οὐδὲ ὁ Ποσειδῶν ἰάσεται κακὸν ὄντα”. **MV** μὴ βουλόμενος. οὐ γὰρ μὴ δυνάμενος. οὐκ ἠβούλετο δὲ Ποσειδῶν τὸν υἱὸν θεραπεύσαι, δίκαιον ἡγούμενος τιμωρεῖσθαι τῆς πονηρίας. **MY** διὰ τί ὁ Ὀδυσσεὺς πρὸς τὸν
- 5 Κύκλωπα ἀνοήτως εἰς τὸν Ποσειδῶνα ὠλιγώρησεν τῷ λόγῳ εἰπὼν “ὥς οὐκ ὀφθαλμὸν γ’ ἰήσεται οὐδ’ ἐνοσίχθων”; ἢ διὰ τὸ γινώσκειν ὥς οὐκ ἦν γ’ ἰατρὸς ἀλλ’ ὁ Ἀπόλλων, ἢ ὅτι οὐ θεραπεύσει αὐτὰ διὰ τὴν πονηρίαν αὐτοῦ. διὰ τί οὖν ὁ Ποσειδῶν ὠργίσθη, μὴ διὰ τὸ ἀποφθεγμα χαλεπαίνων, ἀλλὰ διὰ τὴν τύφλωσιν; “Κύκλωπος γὰρ κεχόλωται ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσε”. καὶ πονήρου ὄντος καὶ τοὺς ἐταίρους κατεσθίοντος
- 10 καὶ ὁ Ἀριστοτέλης φησὶ, μὴ ταυτὸν εἶναι ἐλευθέρῳ πρὸς δοῦλον καὶ δοῦλῳ πρὸς ἐλεύθερον, οὐδὲ τοῖς ἐγγὺς θεῶν πρὸς τοὺς ἄποθεν. ὁ μὲν οὖν Κύκλωψ ἦν ζημία ἄξιος, ἀλλ’ οὐκ Ὀδυσσεὶ κολαστέος, ἀλλὰ τῷ Ποσειδῶνι, εἰ νόμιμον τῷ διαφθειρομένῳ βοηθεῖν τῷ υἱῷ, καὶ ἥρχον ἀδικίας οἱ ἐταῖροι. **M**

2 “οὐδὲ ὁ Ποσειδῶν ἰάσεται κακὸν ὄντα” **5-6** “ὥς οὐκ ὀφθαλμὸν γ’ ἰήσεται οὐδ’ ἐνοσίχθων” *Od.* I 525 **8-9** “Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν” *Od.* α 69 **2-4** PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 94 adn. ad I.26 **7-13** PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 95, 10-18

sch. om. V^c **1** ἀλλ’ om. V^p **2** τούτων γὰρ ὁ νοῦς· οὐδὲ ὁ ποσειδῶν eras. V^r ὁ (νοῦς) om. V^m ἰάσεται V^a ἰάσεται σε κακὸν ὄντα MV^p **3-4** οὐ γὰρ ἐβούλετο ὁ Ποσειδῶν τὸν ἴδιον διὰ υἱὸν θεραπεύσθαι. δίκαιον ἡγούμενος τιμωρεῖσθαι αὐτὸν τῆς πονηρίας Y

mit.

- b. ἰήσεται οὐδ’ ἐνοσίχθων·** ὥς εὐλαβούμενος δηλονοτι ἀντιπράττειν τῷ Διὶ τῷ πάντων πατρὶ θεῶν, οὐ μὴ ἐπιστρέφεσθαι διετίνετο ὁ Κύκλωψ ὅπισθεν ἐν τῷ οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς μεγάλοιο ἀλέγουσιν. φασὶν ὅτι συνασεβεῖ τῷ Κύκλωπι καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς. φαμέν ὅτι διὰ τὴν τυφλῶσιν, οὐ διὰ φωνὰς ταύτας ὠργίσθη Ποσειδῶν.
- 5 τούτων γὰρ νοῦς “οὐδὲ Ποσειδῶν ἰάσεται κακὸν ὄντα”. ἐδύνατο γὰρ ὁ Ποσειδῶν

αὐτὸν θεραπεῦσαι, οὐκ ἠβούλετο δὲ διὰ τὰς πονηρίας αὐτοῦ. **WX**

1-3 PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 95, 19-20; 96, 1-2 **3-6** PORPH. *Quaest. Hom. Od.* 95, 5-9

lex. **ι 527⁴⁷. ὀρέγων]** ἐκτείνων **Mⁱ**

lex. **ι 528. κυανοχαῖτα· μελανόθριξ HⁱMⁱVgⁱ**

sch. om. V^c

lex. **ι 529⁴⁸ a. ἐτεόν]** ἀληθῆς **Mⁱkⁱ** / κατὰ ἀλήθειαν **Qⁱrⁱ**

gram. **b. ἐτεόν]** οἰκειότητος λόγος **V^{ai}**

lex. **c. σός]** παῖς **XⁱWⁱ**

ἢ παῖς Wⁱ

mit. **d. πατήρ δ' ἐμός εὔχεται εἶναι·** ἀστείως ἐκ Ποσειδῶνος τοῦ εἰς θάλασσαν ἀλληγορουμένου τὸν ἄγριον καὶ τερατῶδη ὁ ποιητικὸς μῦθος λέγει γεγονέναι Κύκλωπα διὰ τὸ κατὰ θάλατταν ἄγριον, οὕτω καὶ ὁ τὸν Ἀχιλλέα ἐν Ἰλιάδι ὀνειδίζων ἐπὶ ἀγριότητι, γλαυκὴ δὲ σε φησὶν ἔτικτε θάλασσα καὶ ὁ σκώπτων δὲ τινα δυσπείθη πρὸς
5 κύματα λαλεῖν φησὶ παροιμιαζόμενος. **Od**

hoc sch. sub lem. 183 scr. EUST. in *Od.* 332, 3-6

4 θάλασσαν d

lex. **ι 530 a. δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πολιπόρθιον οἴκαδ' ἰκέσθαι]** ἀντὶ τοῦ μὴ δῶς τὸν Ὀδυσσέα εἰς τὸν ἑαυτοῦ οἶκον ἐλθεῖν. **H**

gram. **b1. ποτλίπορθον·** γράφεται ππολιπόρθιον, ὥς κάπρος κάπριος. ὀρθὸς ὄρθιος. λοῖσθος λοίσθιος. εἰκῇ παρέρριπται. ἴσως δὲ καὶ εἰρωνικῶς, ὥς τοῦ Ὀδυσσέως πρὸ βραχέων οὕτως ἑαυτὸν καλέσαντος. μονονουχὶ μυκτηρίζων εἶπερ ὁ οὔτιδανός καὶ

⁴⁷ apud uersum 426 Ποσειδάωνι ut tit. scr. C

⁴⁸ apud hoc uersum **εὔχεῖα** ut tit. scr. C

ἄναλκῖς ππολιπόρθιον ἑαυτὸν καλεῖ. **Od**

4 ἀποκαλεῖ EUST. in *Od.* 361, 26

gram. **b2. πολιπόρθιον]** ὅτι τοῦ ππολιπόρθιον πρωτότυπον τὸ ππολίπορθος, ὡς καὶ τοῦ κάρπιος τὸ κάρπος. [] τὸ αἰδοῖς αἰδοῖος. ὁμοῖος ὁμοῖος. ὀρθὸς ὀρθιος. λοῖσθος λοῖσθος. **V^{αι}**

lex. **ι 532 a. οἱ μοῖρα]** πεπρωμένον **Qⁱrⁱ**

πρὸ πεπρωμένον **Qⁱ**

lex. **b. ἰδέειν]** θεάσασθαι **Qⁱrⁱ**

lex. **c. ἰκέσθαι]** ἀπελθεῖν **Qⁱrⁱ**

lex. **ι 533 a. ἐϋκτίμενον]** καλῶς ἐσκευασμένον **Qⁱrⁱ**

lex. **b. ἐήν]** ἰδίαν **Qⁱrⁱ**

gram. **c. ἐς πατρίδα γαῖαν]** πατρίδα, τὴν πατρικὴν. οὐ γὰρ οἶδεν ὁ Ὅμηρος τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα ἄπλουν, ἀλλὰ κτητικόν. **B** ἐρυμνὸν τὸ στερεὸν γίνεται ἀπὸ τοῦ ἐρύκω τὸ κωλύω. ἐρεμνὸν δὲ τὸ συντεινὸν γίνεται ἀπὸ τοῦ ἐρεβενόν, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ β εἰς μ ἐρεμνόν. **B**

lex. **ι 534 a. ὀψέ κακῶς]** βραδέως ποτέ **M^{ιδε}**

lex. **b. ὀλέσας]** ἀπολέσας / φθείρας **Qⁱrⁱ**

contx. **ι 535. εὐροὶ δ' ἐν πῆματα οἴκῳ·** προεκθετικὴ ἀναφωνησις τῶν Ὀδυσσέως κακῶν. **Od**

lex. **ι 537⁴⁹. λαάν]** πέτρην **κⁱ**

lex. **ι 538 a. ἐπιδινήσας·** περιστρέψας **HⁱMⁱVu** / συστρέψας **Od**

⁴⁹ apud uersum 536 ὁ κυανοχαίτης Ποσειδάων ut tit. scr. C

sch. om. V^cV^p περιδινήσας V

lex. **b. ἐπέρεισε·** ἐπεθάρρρησεν **Mⁱ** / ἐπεστήριξε **Od**

lex. **c1. ἴν' ἀπέλεθρον·** δύναμιν πολλήν **CⁱMⁱVYⁱgi^u** / δύναμιν τὴν ἰσχυράν **QⁱWⁱZⁱrⁱ** / ἀμέτρητον **Mⁱ**

sch. om. V^cV^p

lex. **c2. ἴν' ἀπέλεθρον·** δύναμιν πολυτέλεθρον. ἐκ διπλασίου γὰρ διαστήματος. **Od**

εἴν' ἀπέλεθρον d

lex. **ι 539 a. μετόπισθε]** προπάροιθεν **MⁱWⁱ**

γρ. ἢ προπάροιθε Mⁱ

contx. **b. μετόπισθε νεώς·** οὐ προπάροιθε δηλοῖ. ἡ μὲν πρώτη βολὴ πρόθεν τῆς νεώς πεσοῦσα, ἔστρεψεν ἐκείνην παλίμπλουν, ἡ δὲ δευτέρα κατόπιν γενομένη εἰς τὴν τοῦ πέραν νησιδίου χέρσον θέμωσεν ἰκέσθαι τὴν ναῦν. **Od**

1 νηός EUST. *in Od.* 357, 27 **2** ἔστρεψεν EUST. *in Od.* 357, 28

lex. **ι 540 a. ἐδέυσε]** ἔλειψε **Bⁱ**

lex. **b. ἐδέυσε·** καλῶς ἐνταῦθα, ὀπίσω γὰρ πεσὼν ὁ λίθος βραχὺ ἐδέησεν ἰκέσθαι τοῦ πηδαλίου. **Od**

1-2 ἰκέσθαι κατὰ τοῦ πηδαλίου EUST. *in Od.* 357, 33

1 βραχύς d

lex. **c. ἐδέυσε δ' οἰήϊον·** ἐπὶ τοῦ προτέρου ἀθετεῖται. πῶς γὰρ ἂν ἔμπαλιν ἡ ναὺς ἠνέχθη. **M^HM^QV^WZⁱrⁱ**

1-2 ARISTON. *in Od.* 92, 20-23

sch. om. V^cV^p 1 δ' οἰήϊον in lem. om. ΗΜQ^hWⁱZⁱrⁱ δ' ὀγήϊον V^u

lex. **Ι 542⁵⁰ a. πρόσω·** εἰς τοῦμπροσθεν **MⁱV** / πορρωτέρω **MⁱVgⁱ** / εἰς τὸ πέλαγος **Mⁱ**

sch. om. V^c εἰς τοῦμπάλιν V^a πορρωτέρω om. V^p : πόρρω V^{agⁱ}

lex. **b. θέμωσε·** ἐποίησε **WⁱXⁱ** / ἠνάγκασε **Bⁱ** / ἐποίησε παρὰ τὸ θεῖναι **Od** / ἐγγίσαι
ἐποίησεν τῇ γῇ **u**

lex. **c. θέμωσε δὲ χέρσον]** εἰς τὴν ἐκεῖθεν νῆσον **M**

lex. **d. χέρσον·** γῆν **V^s**

gram. **e. ἴκεσθαι]** ἀπὸ τοῦ θεσμός, ὁ νόμος καὶ ἡ ἀνάγκη. **B**

lex. **Ι 543 a. ἀφικόμεθα·** ὅπου τὸ πρὶν ἀπῆλθεν. ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς μόνης αὐτοῦ τῆς νηὸς
τοὺς ἐταίρους εἶχεν ἐκεῖ. **M**

lex. **b. ἔνθα περ ἄλλαι·** ἐν τῷ ναυσταθμῷ **Od**

τῷ ναυστῷ θμῷ d

lex. **Ι 544. ἀθρόαι·** ὁμοῦ πᾶσαι **MⁱNV**

sch. om. V^cV^p

lex. **Ι 545 a. εἶατο·** ἐκαθέζοντο **HⁱMⁱV** / ἐκάθοντο **Nkⁱzⁱ**

sch. om. V^cV^p

lex. **b. ὀδυρόμενοι·** ἀποκλαιόμενοι **MⁱV**

sch. om. V^cV^p

lex. **Ι 546 a. ἔνθα]** ἐκεῖ **Wⁱ**

⁵⁰ apud hoc uersum θέμωσε ut tit. scr. B

- lex. **b. ἐκέλαμεν· ὠρμίσαμεν** $\text{HM}^i\text{Q}^i\text{VW}^i\text{Z}^i\text{g}^i\text{r}^i$ / **ἐνεωλκήσαμεν** HM^iV / **προσειλκύσαμεν** $\text{HQ}^i\text{Z}^i\text{r}^i$ / **ἀνειλκύσαμεν** Y^i / **ἐλλιμενίσσαμεν** m
- sch. om. V^c 1 κέλαμεν V ὠρμίσαμεν om. V^p : ὠρμήσαμεν V^aW^i
- lex. **ι 549 a. δασσάμεθα** ἐμερισάμεθα M^i / [] ρασαμεν N
- lex. **b. ἀτεμβόμενος** στερισκόμενος M^i / ὑστερούμενος Y^i / βλαπτόμενος Y^i / στεροῦντος P^i / τὸ στερισκόν καὶ βλάπτον P
- lex. **c. ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης** στερισκόμενος τῆς ἴσης μοίρας N
- lex. **d. κίοι** ἀπέλθοι $\text{H}^i\text{Q}^i\text{W}^i\text{Z}^i\text{r}^i$
- lex. **e. ἴσης** τῆς ἰσομοιρίας δηλονότι $\text{H}^i\text{Q}^i\text{W}^i\text{Z}^i\text{r}^i$ / τοῦ ἰσοῦ k^i
- lex. **ι 550 a. ἀρνειόν** ἀρνειὸν λέγει· H ἴσως τὸν σώσαντα αὐτὸν $\text{HQ}^i\text{W}^i\text{Y}^i\text{Z}^i\text{r}^i$ ἔλαβε δὲ καὶ πάλαι ἐξαίρετον αἶγα εἰς τὴν ἄγραν ἐν τῇ νήσῳ. $\text{HQ}^i\text{W}^i\text{Z}^i\text{r}^i$
- 1 αὐτὸν $\text{Q}^i\text{W}^i\text{Z}^i\text{r}^i$ δέ om. $\text{Q}^i\text{W}^i\text{Z}^i\text{r}^i$
- contx. **b. ἀρνειὸν δ' ἐμοί·** τὸν περισσάμενον αὐτὸν, Z ηνὶ κελαينهφεί ἴσως φυξίῳ ἢ σωτήρι κατὰ τοὺς ὕστερον Ἀπτικούς. Od
- lex. **c. οἴῳ** μόνῳ N
- lex. **ι 551 a. δαιομένων·** μεριζομένων $\text{H}^i\text{M}^i\text{NQ}^i\text{VW}^i\text{X}^i\text{Y}^i\text{Z}^i\text{r}^i$ / διαιρουμένων $\text{H}^i\text{M}^i\text{V}^u$
- sch. om. V^c περιζομένων V^a διαιρουμένων om. V^p
- lex. **551b. ἔξοχα·** ἔξοχον M^iV^u / ἐξαίρετον M^iV^u / ἔξοχον [] ὑπερ[] N
- sch. om. V^cV^p ἔξεχον $\text{V}^d\text{V}^o\text{V}^s\text{V}^u$

lex. **ι 553⁵¹ a. ῥέξας]** θύσας **N**

lex. **b. ἔκαιον]** ἐθυσίαζον **Qⁱrⁱ**

lex. **c. ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν]** ἐκ τῶν ὕστερον ἀποβεβηκότων, ὕστερον φησιν, ὥς καὶ ἐξῆς ὁ δὲ οὐκ ἐμπάζετο ἱερῶν. **H**

lex. **d. οὐκ ἐμπάζετο·** οὐ προσεποιεῖτο **HⁱMVgⁱ** / οὐκ ἐπεστρέφετο **MV^dV^pV^s** / οὐ μετέλαμβανε **Υⁱ**

sch. om. V^c 1 ἐμπαίζετο V^aV^u οὐ προσεποιεῖτο om. V^p προσηποιεῖτο Hⁱ οὐ ἐπεστρέφετο V^d : οὐ κεπεστρέφετο V^a

lex. **e1. οὐκ ἐμπάζετο]** οὐκ ἐπεστρέφετο τῆς θυσίας. ὥστε οὐδὲ ἐκαλλιέρει [] Ὀδυσσεύς. **V^{ci}**

lex. **e2. οὐκ ἐμπάζετο·** οὐκ ἐπεστρέφετο. ἀλλ' ὅγε μερμήριζεν ἐν ἄλλῳ, ἀλλ' ἄρα μερμήριξεν. **Od**

lex. **f. ἐμπάζετο]** ἐπεστρέφετο **BⁱHⁱMⁱ**

lex. **g. ἱρῶν]** ἱερῶν **Mⁱ** / θυσιῶν **MⁱΥⁱ** / θυμ[ε]τῶν **NXⁱ**

ἦτοι τῶν θυμετῶν **N**

lex. **ι 553 a. ἀλλ' ὁ γε]** γρ. ἀλλ' ἄρα **H**

lex. **b. οὐκ ἐμπάζετο·** οὐ προσεποιεῖτο / οὐκ ἐπεστρέφετο **MV**

cf. Ernst, 222 sch. 553

post ἐπεστρέφετο, οὐκ ἂν τε ποιεῖτο ἄσπετα δὲ πολλά scr. M et ἄσπετα δὲ πολλά scr. V (ut inuenies in sch. 557, sub lem. ἄσπετα)

lex. **ι 555. νῆε]** [] τῶν ἐφεξῆς [] θησομένων **V^{ci}**

⁵¹ apud uersum 552 Ζηγὶ Κρονίῳνι ut tit. scr. C

lex. **Ι 557. ἄσπετα· πολλά Vgⁱ / οὐκ ἄν τε ποιεῖτο ἄσπετα δὲ πολλά M**

hoc lem. et sch. scr. V^aV^pV^s, sed sub lem. 553b (οὐκ ἐμπάζετο), ἄσπετα δὲ πολλά ut sch. scr. cett. V
οὐκ ἄν τε ποιεῖτο ἄσπετα δὲ πολλά sub lem. 553b (οὐκ ἐμπάζετο) ut sch. scr. M
sch. om. V^c

lex. **Ι 559. παρὰ πρυμνήσια νηός] γρ. παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης Yⁱ**

ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης text. Hom. ed.

lex. **Ι 560⁵² a. ἦμος] ὅτε Cⁱ / ὀπηνίκα Qⁱrⁱ**

gram. **b. ἠριγένεια] ἱριδος γένεια Cⁱ**

lex. **Ι 561 a. ἐτάροισιν] φίλοις Qⁱrⁱ**

lex. **b. ἐποτρύνας] παρακινήσας / παροτρύνας Qⁱrⁱ**

lex. **Ι 562. πρυμνήσια] σκύνια Cⁱ**

lex. **Ι 563 a. οἱ δέ] ταχέως Qⁱrⁱ**

lex. **b. κληῖσι] καθέδραις CⁱQⁱrⁱ**

lex. **Ι 564. πολιήν] σπου[....] Cⁱ**

contx. **Ι 565 a. ἔνθεν δὲ προτέρω] περιπλανηθέντος αὐτοῦ καὶ μὴ εἰδότος ποῦ ἔπεισι.**
περιπτόν σε τὸ προτέρω. **HQⁱWZⁱrⁱ** διὸ τοὺς τόπους ἀπλῶς λέγει “Κυκλώπων δ’ ἐς
γαῖαν αἰολίην δ’ ἐς νῆσον”. ποῦ δὲ εἴσιν αὐταὶ ἢ ποῦ κείμεναι, οὐκέτι διασαφῆ;
πληθυντικοῖς δὲ ῥήμασι κέχρηται διὰ τὴν τῶν ἐταίρων συμπαρουσίαν. **HQⁱWZⁱr**

1 περιπλανηθέντες, sed s.l. ο pro ε corr. (: περιπλανηθέντος) rⁱ **2** ττόν σε τό om. r : περιπτόνσε W τῶ
W **3** ἢ ποῦ : τὸ ποῦ r διασαφεῖ (διασαφῆ, sed s.l. η pro ει corr. Z) WZr **4** πλητικοῖς H

lex. **b. προτέρω· εἰς τοῦμπροσθεν HⁱMⁱVYⁱgiu**

⁵² apud hoc uersum Ἡώς ἠριγένεια ut tit. scr. C

sch. om. V^c τὸ ἔμπροσθεν $H^iV^pY^i$: ἔμπροσθεν g^i

lex.

Ι 566 α. ἄσμενοι· χαίροντες M^iVg

sch. om. V^cV^p

5. CONCLUSIONS

Una tesi com la que estem acabant de presentar, l'objecte primordial de la qual és l'edició d'un corpus textual, podria arribar a concebre's sense unes conclusions finals –tan bàsiques i imprescindibles en molts altres tipus de treballs acadèmics. Això no obstant, durant el procés sistemàtic d'edició dels escolis al cant IX de l'*Odisea*, i sobretot en anar confrontant els diferents tipus i les diferents famílies d'escolis, prou que hem anat detectant un seguit de fenòmens que ens ha semblat del tot escaient de presentar en aquest apartat final, el qual, per tant, pren malgrat tot el caràcter –i el títol, amb bona lògica– de *conclusions*.

Principalment hem arribat a dues menes de conclusions diferents: unes de caràcter més general i unes altres de circumscrites a determinats manuscrits.

Pel que fa a aquestes darreres, podem assenyalar les següents constatacions significatives:

- Algun dels manuscrits, principalment el W, presenta un nombre especialment significatiu d'escolis de tipus gramatical, per damunt d'altres manuscrits.
- Més en concret, en manuscrits com ara O, V^c i d, i de vegades també B, apareixen alguns escolis amb un contingut que se centra en una explicació de caire etimològic.
- Per contra, manuscrits com F es dediquen més aviat a corregir el text homèric.
- Resulta interessant el cas particular de les segones mans que intervenen en el ms. M, ja que sovint recullen escolis de tipus diferent dels que atribuïm a la primera mà, els quals tendeixen més aviat a ser de tipus lexicològic. Aquestes segones mans, diverses (fins a tres) i força més tardanes, no acostumen a ser recollides en altres fonts, tret de Porfiri, qui sí que les incorpora en la seva obra.
- Eustaci recull pràcticament la totalitat dels escolis presents a O i d, tot i que de vegades amb variants, i també bona part dels que apareixen a V^c.

En termes generals, d'altra banda, podem anotar que l'edició sistemàtica i crítica dels escolis al cant IX de l'*Odisea* permet arribar a les següents conclusions:

- Aquests escolis, un cop analitzats, contrastats i classificats, confirmen les filiacions fins ara establertes entre els diferents manuscrits i, per tant, l'*stemma* que se'n deriva.
- La principal excepció a l'afirmació anterior fa referència al ms. V^c. Si bé és cert que, per norma general, no s'hauria de poder arribar a una conclusió d'aquesta mena a partir d'un sol dels 24 cants de l'*Odissea*, val a dir que l'edició d'Ernst apunta justament en aquesta mateixa línia.
- S'observa una tendència, comuna a molts dels manuscrits, a presentar un nombre menor d'escolis com més avança el cant (i sembla que el mateix es pot dir del conjunt del poema); un exemple significatiu es troba en el cas del ms. Y, els últims cants del qual són a doble columna i ja pràcticament sense comentaris.